

รายงานผลการวิจัย
เงินทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช

๔
เรื่อง

การสำรวจวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติของการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารใน 3 ระดับ ของประเทศไทย

โดย

กาญจนา ปราบทาล
ภัตตร สิงภาวนิช
อรอนงค์ ทิรัญบุรณะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช

รายงานผลการวิจัย

การสำรวจวัดอุประสงค์เชิงปฏิบัติของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน ๓ ระดับ
ของประเทศไทย

โดย

กาญจนา ปราบพาล

ภัทสร สิงคาลวิช

อรอนงค์ หิรัญบุรณะ

กันยายน ๒๕๖๔

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้นิพนธ์วิทยานิพนธ์ เอกสม โภชในการทำวิจัยเรื่องนี้ คณะกรรมการติดตามความก้าวหน้าที่ให้ข้อคิดและคำแนะนำที่มีประโยชน์ นักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์ หัวหน้าหมวดและหัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษที่ช่วยตอบแบบสอบถาม คณะกรรมการ เขียนหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและหัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ให้สัมภาษณ์ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ช่วยเก็บข้อมูล นิสิตแผนกวิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ช่วยเตรียมและวิเคราะห์ข้อมูลและนิสิตปริญญาโทแผนกภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ช่วยสัมภาษณ์กรรมการเขียนหลักสูตร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อโครงการวิจัย	การสำรวจวัดดูประสงค์เชิงปฏิบัติของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน ๓ ระดับของประเทศไทย
ชื่อผู้วิจัย	กาญจนา ปราบพาล, ภัสสร สิงคาลวณิช, อรอนงค์ หิรัญบุรณะ
เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ	กันยายน ๒๕๒๘

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจวัดดูประสงค์เชิงปฏิบัติของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน ๓ ระดับของประเทศไทยที่ได้จากความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษา ครูอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนหลักสูตรเพื่อนำวัดดูประสงค์ที่ได้มาเสนอเป็นข้อมูลประกอบในการวางแผนสร้างหรือปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับ โดยคำนึงถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของบุคคลทั้งสามกลุ่มซึ่งได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา จำนวนปีที่เรียนและสอนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง ๔๒๖๒ คนที่ใช้วิเคราะห์ในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๑,๐๐๐ คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ๕๔๒ คน นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ๑,๑๘๓ คน ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๓๕๘ คน ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ๓๓๕ คน อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย ๑๙๖ คน และกลุ่มผู้บริหาร ๒๕๔ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ๑) แบบสอบถามแบบ rating scales ๓ ชุด ๒) แบบสัมภาษณ์แบบควบคุม แบบสอบถามแบบ rating scales ชุดแรกสำหรับถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับต้น ชุดที่สองสำหรับถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับปลาย และชุดที่สามสำหรับถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา แบบสัมภาษณ์แบบควบคุมประกอบด้วยคำถามแบบปลายเปิดและปลายปิด คำถามแบบปลายเปิดถามความคิดเห็นของกรรมการเขียนหลักสูตรว่าวัดดูประสงค์ใดบ้างที่ได้จากความคิดเห็นของ

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มควรเป็นวัตถุประสงค์ที่นำมาใช้สอนได้จริงในระยะเวลาเรียนที่จำกัด สำหรับคำถามแบบปลายเปิดถามความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSSX

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่ม เชื่อถือได้ ค่าความเชื่อถือได้อยู่ระหว่าง .๘๓๑ ถึง .๘๖๗ วัตถุประสงค์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันและผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ในการสร้างหลักสูตรส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่าควรสอนในระดับมัธยมต้นได้แก่ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้ เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้ อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้ และใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้ ในระดับมัธยมปลายวัตถุประสงค์ที่ควรสอนได้แก่ อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้ สนทนากับคนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่วไปได้ สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้ อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นได้ในโอกาสต่าง ๆ ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้ เขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้ และเขียนจดหมายสมัครงานได้ ในระดับอุดมศึกษาวัตถุประสงค์ที่ควรสอนได้แก่ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้ ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู ฟัง อ่านได้ อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้ หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจกรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้ เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้

Project Title	A Survey of Performance Objectives of Teaching English for Communication at Three Levels in Thailand
Names of Investigators	Kanchana Prapphal, Passorn Singkalwanij, Orn-anong Hirunburana
Year	September, 1985

Abstract

This research aimed at surveying performance objectives of teaching English for communication at three levels in Thailand. The responses were derived from three groups of respondents, namely, learners, teachers, and administrators. It was expected that the results might provide useful information for teaching English at the lower secondary level, upper secondary level, and tertiary level in Thailand. Variables related to the respondents, such as age, sex, education, and years of studying/teaching English, were also examined. The subjects were 4262 from various groups: 1000 lower secondary level students, 942 upper secondary level students, 1183 university students, 358 lower secondary level English teachers, 339 upper secondary level English teachers, 196 university English teachers, and 244 administrators.

The instruments consisted of 1) three sets of rating scales and 2) a structured interview. The first set of **rating scales** was designed to obtain the opinions on performance objectives of teaching English at the lower secondary level while the second and the third were written for those at the upper secondary level and tertiary level, respectively. The structured interview was composed of closed and open-ended questions. The former elicited the responses of curriculum specialists concerning the objectives approved by the three groups and which might subsequently be implemented whereas

the latter asked for their general opinions dealing with English teaching in Thailand. The SPSSX program was employed in the data analysis.

It was found that the reliability co-efficients of the responses were high, ranging from .831 to .967. The objectives from respondents (learners, teachers and administrators) and interviewed specialists with the greatest consensus were as follows.

At the lower secondary level, students should learn how to give information about oneself and his family, understand simple terms about eating, understand directions, understand announcements, use simplified pictured dictionaries.

At the upper secondary level, students should learn how to read and write personal letters, give information about important places in Thailand, communicate with native speakers of English on general topics, give directions to a foreigner, read and write notes for special occasions, use English dictionaries, write a résumé, write a job application letter.

At the tertiary level, students should learn how to talk about their activities at university, use English for travelling, exchange views on recreation and leisure activities, understand English songs, fill out educational application forms, understand technical English, get information on job opportunities from English newspapers.

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
สมมุติฐานของการวิจัย	๓
ขอบเขตของการวิจัย	๔
นิยามของความหมาย	๔
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	๖
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้การสอนภาษา กับ	๗
หลักสูตรการสอนภาษา	
การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	๒๓
วัตถุประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา มัธยมศึกษาปลายและอุดมศึกษา	๓๑
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	
กลุ่มตัวอย่างประชากร	๔๔
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๔
การเก็บข้อมูล	๖๑
การวิเคราะห์ข้อมูล	๘๕
บทที่ ๔ ผลของการวิจัย	
การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	๙๐
๑. ข้อมูลที่เกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	๙๐
๒. ข้อมูลที่เกี่ยวกับครูระดับมัธยมศึกษา	๙๔

	หน้า
๓. ข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมต้น	๔๘
๔. ข้อมูลที่เกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมปลาย	๑๐๑
๕. ข้อมูลที่เกี่ยวกับครูระดับมัธยมปลาย	๑๐๕
๖. ข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย	๑๐๙
๗. ข้อมูลที่เกี่ยวกับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา	๑๑๓
๘. ข้อมูลที่เกี่ยวกับอาจารย์ระดับอุดมศึกษา	๑๑๗
๙. ข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา	๑๒๑
การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	๑๒๕
๑. ความถี่และคำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้น	๑๒๖
ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑๒๖
ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๑๓๘
๒. ความถี่และคำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย	๑๔๔
ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑๔๔
ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๑๕๘
ค. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ	๑๖๘
๓. ความถี่และคำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา	๑๘๐
ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑๘๐
ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๑๙๔
ค. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ	๒๑๘
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมุติฐานของการวิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ	๒๓๑
สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับสมมุติฐานในเรื่องวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอนภาษา	๒๗๙

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมุติฐานที่เกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ผู้ตอบแบบสอบถาม	๒๘๑
๑. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษา	๒๘๒
๒. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับครูอาจารย์	๓๐๙
๓. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร	๓๓๑
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่ม และสามระดับ	๓๕๓
การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	๓๗๕
๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิง ปฏิบัติจากแบบสอบถาม	๓๗๕
๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในปัจจุบัน	๓๘๐
การอภิปรายผล	๓๘๘
บทที่ ๕ บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
บทสรุป	๔๑๑
ข้อเสนอแนะ	๔๒๖
บรรณานุกรม	๔๓๒
ภาคผนวก	๔๓๘
๑. แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ มัธยมต้นสำหรับนักเรียน (โครงการทดลอง)	๔๓๘
๒. แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ มัธยมปลายสำหรับนักเรียน (โครงการทดลอง)	๔๔๔
๓. แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ อุดมศึกษาสำหรับนักศึกษา (โครงการทดลอง)	๔๕๒
๔. แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ มัธยมต้นสำหรับครู (โครงการทดลอง)	๔๖๒

	หน้า
๕. แบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ มัธยมปลายสำหรับครู (โครงการทดลอง)	๔๖๗
๖. แบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ อุดมศึกษาสำหรับอาจารย์ (โครงการทดลอง)	๔๗๕
๗. แบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับผู้บริหาร (โครงการทดลอง)	๔๘๕
๘. แบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ มัธยมต้นสำหรับนักเรียน (โครงการหลัก)	๕๐๘
๙. แบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ มัธยมปลายสำหรับนักเรียน (โครงการหลัก)	๕๑๒
๑๐. แบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ อุดมศึกษาสำหรับนักศึกษา (โครงการหลัก)	๕๑๘
๑๑. แบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ มัธยมต้นสำหรับครู (โครงการหลัก)	๕๒๖
๑๒. แบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ มัธยมปลายสำหรับครู (โครงการหลัก)	๕๓๐
๑๓. แบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ อุดมศึกษาสำหรับอาจารย์ (โครงการหลัก)	๕๓๖
๑๔. แบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับผู้บริหาร	๕๔๔
๑๕. แบบสัมภาษณ์แบบควบคุม	๕๖๒

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
๑.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษระดับต้น	๓๒
๒.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับต้น	๓๔
๓.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษระดับต้น	๓๗
๔.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระดับต้น	๓๙
๕.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษระดับปลาย	๔๓
๖.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับปลาย	๔๔
๗.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษระดับปลาย	๔๖
๘.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระดับปลาย	๔๘
๙.	การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลอง (โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร)	๖๒
๑๐.	การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลอง (โรงเรียนต่างจังหวัด)	๖๔
๑๑.	การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลอง (มหาวิทยาลัย)	๖๖
๑๒.	การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลอง (ผู้บริหาร)	๖๘
๑๓.	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปสำหรับโครงการทดลอง	๖๙
๑๔.	การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการหลัก (โรงเรียนในส่วนกลาง)	๗๐
๑๕.	การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการหลัก (โรงเรียนในส่วนภูมิภาค)	๗๒
๑๖.	การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการหลัก (มหาวิทยาลัย)	๗๘
๑๗.	การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการวิจัยหลัก (ผู้บริหาร)	๘๐
๑๘.	จำนวนแบบสอบถามของนักเรียนและครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้นที่นำมารีเคราะห์	๘๒
๑๙.	จำนวนแบบสอบถามของนักเรียนและครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายที่นำมารีเคราะห์	๘๓
๒๐.	จำนวนแบบสอบถามของนักศึกษาและอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาที่นำมารีเคราะห์	๘๔

ตารางที่	หน้า
๒๑. จำนวนแบบสอบถามของผู้บริหารที่นำมารีเคราะห	๘๕
๒๒. จำนวนแบบสอบถามที่นำมารีเคราะหจำแนกตามระดับและประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม	๘๕
๒๓. จำนวนความถี่และค่าร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ตอบแบบสอบถาม	๘๑
๒๔. จำนวนความถี่และค่าร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนในโรงเรียนชนิดต่าง ๆ	๘๑
๒๕. ความถี่และค่าร้อยละของอายุนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๒
๒๖. ความถี่และค่าร้อยละของเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๒
๒๗. ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๓
๒๘. ความถี่และค่าร้อยละของเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๔
๒๙. จำนวนความถี่และค่าร้อยละของครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ตอบแบบสอบถาม	๘๔
๓๐. ความถี่และค่าร้อยละของระดับการศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๕
๓๑. ความถี่และค่าร้อยละของอายุของครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๖
๓๒. ความถี่และค่าร้อยละของเพศของครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๗
๓๓. ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๗
๓๔. จำนวนความถี่และค่าร้อยละของประเภทของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๘
๓๕. จำนวนความถี่และค่าร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตต่าง ๆ	๘๘
๓๖. ความถี่และค่าร้อยละของระดับการศึกษาของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๘

ตารางที่	หน้า
๓๗. ความถี่และคำร้อยละของอายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา	๑๐๐
๓๘. ความถี่และคำร้อยละของเพศของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา	๑๐๐
๓๙. ความถี่และคำร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา	๑๐๑
๔๐. ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปลาย	๑๐๒
๔๑. ความถี่และคำร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปลายที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชนิดต่าง ๆ	๑๐๒
๔๒. ความถี่และคำร้อยละของอายุนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปลาย	๑๐๓
๔๓. ความถี่และคำร้อยละของเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปลาย	๑๐๓
๔๔. ความถี่และคำร้อยละของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปลาย	๑๐๔
๔๕. ความถี่และคำร้อยละของเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปลาย	๑๐๕
๔๖. ความถี่และคำร้อยละของครูระดับมัธยมศึกษาปลายที่ตอบแบบสอบถาม	๑๐๕
๔๗. ความถี่และคำร้อยละของครูระดับมัธยมศึกษาปลายที่สอนอยู่ในโรงเรียนชนิดต่าง ๆ	๑๐๖
๔๘. ความถี่และคำร้อยละของระดับการศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษาปลาย	๑๐๗
๔๙. ความถี่และคำร้อยละของอายุครูระดับมัธยมศึกษาปลาย	๑๐๗
๕๐. ความถี่และคำร้อยละของเพศของครูระดับมัธยมศึกษาปลาย	๑๐๘
๕๑. ความถี่และคำร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมศึกษาปลาย	๑๐๘
๕๒. ความถี่และคำร้อยละของประเภทของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาปลาย	๑๐๙

ตารางที่	หน้า
๕๓. ความถี่และคำร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับ มัธยมปลายในเขตต่าง ๆ	๑๑๐
๕๔. ความถี่และคำร้อยละของระดับการศึกษาของผู้บริหารที่ตอบ แบบสอบถามระดับมัธยมปลาย	๑๑๐
๕๕. ความถี่และคำร้อยละของอายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ระดับมัธยมปลาย	๑๑๑
๕๖. ความถี่และคำร้อยละของเพศของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ระดับมัธยมปลาย	๑๑๑
๕๗. ความถี่และคำร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหาร ที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย	๑๑๒
๕๘. ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ใน ระดับอุดมศึกษา	๑๑๓
๕๙. ความถี่และคำร้อยละของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยต่าง ๆ	๑๑๔
๖๐. ความถี่และคำร้อยละของอายุของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา	๑๑๕
๖๑. ความถี่และคำร้อยละของ เพศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา	๑๑๖
๖๒. ความถี่และคำร้อยละของจำนวนปีที่ เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา	๑๑๖
๖๓. ความถี่และคำร้อยละของ เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ อุดมศึกษา	๑๑๗
๖๔. ความถี่และคำร้อยละของอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่สอนอยู่ใน มหาวิทยาลัยต่าง ๆ	๑๑๘
๖๕. ความถี่และคำร้อยละของระดับการศึกษาของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา	๑๑๘
๖๖. ความถี่และคำร้อยละของอายุของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา	๑๑๘
๖๗. ความถี่และคำร้อยละของ เพศของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา	๑๒๐
๖๘. ความถี่และคำร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ ระดับอุดมศึกษา	๑๒๐

ตารางที่

หน้า

๖๘.	ความถี่และคำร้อยละของประเภทของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา	๑๒๑
๗๐.	ความถี่และคำร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาในเขตต่าง ๆ	๑๒๒
๗๑.	ความถี่และคำร้อยละของระดับการศึกษาของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา	๑๒๒
๗๒.	ความถี่และคำร้อยละของอายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา	๑๒๓
๗๓.	ความถี่และคำร้อยละของเพศของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา	๑๒๔
๗๔.	ความถี่และคำร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา	๑๒๔
๗๕.	ค่าความ เชื่อถือได้ของคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มและสามระดับ	๒๓๒
๗๖.	การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครู นักเรียน และผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษา	๒๓๓
๗๗.	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมศึกษา คำมีขนิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ คำมีขนิมรวม ความแตกต่างระหว่างคำมีขนิมรวมและคำมีขนิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษา	๒๓๔
๗๘.	การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครู นักเรียนและผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับต้น	๒๓๕

ตารางที่	หน้า
๗๙. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมต้น คำมีชติมและคำ เบียง เบนมาตรฐานของวัดภูประสงค์ คำมีชติมรวม ความแตกต่างระหว่างคำมีชติมรวมและคำมีชติมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความ เห็นและลำดับของวัดภูประสงค์ในการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมต้น	๒๔๐
๘๐. การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครู นักเรียน และผู้บริหารเกี่ยวกับวัดภูประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลาย	๒๔๒
๘๑. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมปลาย คำมีชติมและคำ เบียง เบนมาตรฐานของวัดภูประสงค์ คำมีชติมรวม ความแตกต่างระหว่างคำมีชติมรวมและคำมีชติมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความ เห็นและลำดับของวัดภูประสงค์การใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลาย	๒๔๓
๘๒. การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครู นักเรียนและ ผู้บริหารในเรื่องวัดภูประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การศึกษาในระดับมัธยมปลาย	๒๔๘
๘๓. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมปลาย คำมีชติมและคำ เบียง เบนมาตรฐานของวัดภูประสงค์ คำมีชติมรวม ความแตกต่างระหว่างคำมีชติมรวมและคำมีชติมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความ เห็นและลำดับของวัดภูประสงค์การใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมปลาย	๒๔๙
๘๔. การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครู นักเรียน และผู้บริหารในเรื่องวัดภูประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่องานอาชีพระดับมัธยมปลาย	๒๕๒
๘๕. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมปลาย คำมีชติมและคำ เบียง เบนมาตรฐานของวัดภูประสงค์ คำมีชติมรวม ความแตกต่างระหว่างคำมีชติมรวมและคำมีชติมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความ เห็นและลำดับของวัดภูประสงค์การใช้ ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับมัธยมปลาย	๒๕๓

ตารางที่	หน้า
๘๖. การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา	๒๕๗
๘๗. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ วัตถุประสงค์ ค่ามัชฌิมรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมรวม และค่ามัชฌิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและ ลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ระดับอุดมศึกษา	๒๕๙
๘๘. การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	๒๖๔
๘๙. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ วัตถุประสงค์ ค่ามัชฌิมรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมรวม และค่ามัชฌิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและ ลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาระดับ อุดมศึกษา	๒๖๕
๙๐. การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการ ใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา	๒๗๒
๙๑. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ วัตถุประสงค์ ค่ามัชฌิมรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมรวม และค่ามัชฌิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและ ลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบ อาชีพระดับอุดมศึกษา	๒๗๔

ตารางที่	หน้า
๔๒. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษา : ครูอาจารย์ และผู้บริหาร เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและในงานอาชีพระดับมัธยมศึกษา มัธยมศึกษาปลายและอุดมศึกษา	๒๗๘
๔๓.ก การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๒๘๔
๔๓.ข การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๒๘๔
๔๔.ก การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เรียน ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๒๘๕
๔๔.ข การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เรียน ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๒๘๖
๔๕.ก การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาที่ได้ เกรด วิชาภาษาอังกฤษต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวัน	๒๘๗
๔๕.ข การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาที่ได้ เกรด วิชาภาษาอังกฤษต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อการศึกษา	๒๘๗
๔๖.ก การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษา เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	๒๘๘
๔๖.ข การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษา เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การศึกษา	๒๘๘

ตารางที่

หน้า

๔๗.๑	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความ คิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาของนัก เรียนชั้นมัธยมต้น	๒๕๐
๔๘.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนชั้นมัธยมปลายในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๒๕๑
๔๘.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนชั้นมัธยมปลายในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๒๕๒
๔๘.ค	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนชั้นมัธยมปลายในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ	๒๕๒
๔๘.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลัง ศึกษาอยู่ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๒๕๓
๔๘.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลัง ศึกษาอยู่ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๒๕๔
๔๘.ค	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลัง ศึกษาอยู่ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ	๒๕๔
๑๐๐.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนมัธยมปลายที่ได้เกรด วิชาภาษาอังกฤษต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวัน	๒๕๕
๑๐๐.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนมัธยมปลายที่ได้เกรด วิชาภาษาอังกฤษต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อการศึกษา	๒๕๖
๑๐๐.ค	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนมัธยมปลายที่ได้เกรด วิชาภาษาอังกฤษต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษในการประกอบอาชีพ	๒๕๖

ตารางที่	หน้า
๑๐๑.ก	๒๙๘
๑๐๑.ข	๒๙๘
๑๐๑.ค	๒๙๘
๑๐๒	๓๐๐
๑๐๓.ก	๓๐๑
๑๐๓.ข	๓๐๒
๑๐๓.ค	๓๐๒
๑๐๔.ก	๓๐๓
๑๐๔.ข	๓๐๔
๑๐๔.ค	๓๐๔

ตารางที่		หน้า
๑๐๕ ก.	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๓๐๖
๑๐๕ ข.	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๓๐๖
๑๐๕ ค.	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ	๓๐๗
๑๐๖	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา	๓๐๘
๑๐๗ ก.	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูชั้นมัธยมต้นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๓๑๑
๑๐๗ ข.	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูชั้นมัธยมต้นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๓๑๒
๑๐๘ ก.	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้นที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๓๑๓
๑๐๘ ข.	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้นที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๓๑๓

ตารางที่		หน้า
๑๐๘.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๓๑๔
๑๐๘.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๓๑๕
๑๑๐.	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความ คิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาของครูชั้นมัธยมศึกษา	๓๑๖
๑๑๑.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูชั้นมัธยมปลายในเรื่องวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๓๑๗
๑๑๑.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูชั้นมัธยมปลายในเรื่องวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๓๑๗
๑๑๑.ค	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูชั้นมัธยมปลายในเรื่องวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ	๓๑๘
๑๑๒.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน	๓๑๘
๑๑๒.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษา	๓๑๘
๑๑๒.ค	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ	๓๒๐
๑๑๓.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๓๒๑
๑๑๓.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๓๒๑

ตารางที่		หน้า
๑๑๓.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับ มัธยมปลายที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ	๓๒๒
๑๑๔.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษา อังกฤษระดับมัธยมปลายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวัน	๓๒๓
๑๑๔.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษา อังกฤษระดับมัธยมปลายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อการศึกษา	๓๒๓
๑๑๔.ค	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษา อังกฤษระดับมัธยมปลายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ	๓๒๔
๑๑๕.	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความ คิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพของ ครูชั้นมัธยมปลาย	๓๒๕
๑๑๖.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีการศึกษาในระดับ ต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	๓๒๖
๑๑๖.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีการศึกษาในระดับ ต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๓๒๖
๑๑๖.ค	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ	๓๒๗
๑๑๗.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์หญิงและอาจารย์ชายที่สอน ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวัน	๓๒๘
๑๑๗.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์หญิงและอาจารย์ชายที่สอน ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อการศึกษา	๓๒๘

ตารางที่		หน้า
๑๑๗.๑	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์หญิงและอาจารย์ชาย ที่สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ	๓๒๙
๑๑๘.	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความ คิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา	๓๓๐
๑๑๙.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมต้น	๓๓๓
๑๑๙.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมต้น	๓๓๔
๑๒๐.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับ มัธยมต้น	๓๓๕
๑๒๐.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับ มัธยมต้น	๓๓๕
๑๒๑.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชาย เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมต้น	๓๓๖
๑๒๑.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชาย เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมต้น	๓๓๗
๑๒๒.	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับ ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับ มัธยมต้น	๓๓๘
๑๒๓.ก.	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลาย	๓๓๙

ตารางที่	หน้า
๑๒๓.๒	๓๓๔
๑๒๓.๓	๓๔๐
๑๒๔.ก	๓๔๑
๑๒๔.ข	๓๔๑
๑๒๔.ค	๓๔๒
๑๒๔.ง	๓๔๓
๑๒๔.ฉ	๓๔๓
๑๒๕.ก	๓๔๔
๑๒๖.	๓๔๕
๑๒๗.ก	๓๔๖

ตารางที่		หน้า
๑๒๗.๒	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	๓๔๖
๑๒๗.ค	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ ระดับอุดมศึกษา	๓๔๗
๑๒๘.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับ ต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ระดับอุดมศึกษา	๓๔๘
๑๒๘.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับ อุดมศึกษา	๓๔๘
๑๒๘.ค	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ ระดับ อุดมศึกษา	๓๔๙
๑๒๙.ก	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชาย เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา	๓๕๐
๑๒๙.ข	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชาย เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	๓๕๐
๑๒๙.ค	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชาย เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ ระดับอุดมศึกษา	๓๕๑
๑๓๐.	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความ คิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อ งานอาชีพ ระดับอุดมศึกษา	๓๕๒
๑๓๑.	สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนระดับมัธยมต้น ใน เรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ	๓๕๔
๑๓๒.	สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนัก เรียนระดับมัธยมปลาย ใน เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ	๓๕๗

ตารางที่	หน้า
๑๓๓. สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาใน เรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ	๓๖๐
๑๓๔. สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูระดับมัธยมศึกษาใน เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ	๓๖๓
๑๓๕. สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูระดับมัธยมศึกษาปลายในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ	๓๖๕
๑๓๖. สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ	๓๖๘
๑๓๗. สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ระดับมัธยมศึกษาใน เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ	๓๗๐
๑๓๘. สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ระดับมัธยมศึกษาปลายใน เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ	๓๗๒
๑๓๙. สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ระดับอุดมศึกษาใน เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ	๓๗๔
๑๔๐. จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์	๓๗๖
๑๔๑. จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์	๓๗๙
๑๔๒. จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษาปลายของผู้ให้สัมภาษณ์	๓๘๑
๑๔๓. จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลายของผู้ให้สัมภาษณ์	๓๘๓
๑๔๔. จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ ในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษาปลายของผู้ให้สัมภาษณ์	๓๘๕
๑๔๕. จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์	๓๘๗

ตารางที่

	หน้า
๑๔๖. จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์	๓๔๔
๑๔๗. จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์	๓๔๔
๑๔๘. การจัดวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติในสามระดับ	๔๒๗

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการปรับปรุงมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นใหม่สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในปี ๒๕๒๑ และมัธยมศึกษาตอนปลายในปี ๒๕๒๔ โดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในระดับมัธยมศึกษา จำนวนหน่วยกิตที่นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันไปตามวิชาเลือก แต่อย่างน้อยที่สุดนักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ ๑๒ หน่วยกิตสำหรับมัธยมศึกษาตอนต้นและอีก ๑๒ หน่วยกิตสำหรับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้นิสิตนักศึกษาเรียนภาษาต่างประเทศ ๖ หน่วยกิตเป็นอย่างน้อย ลักษณะการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละมหาวิทยาลัยแตกต่างกันไป บางมหาวิทยาลัยเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่บางมหาวิทยาลัยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา การที่จะกำหนดว่าการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยควรจะเริ่มจากภาษาอังกฤษพื้นฐานหรือภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา ควรจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษาให้มีความสอดคล้องและต่อเนื่อง ลดความซ้ำซ้อนเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเสียเวลาและเกิดความเบื่อหน่าย จะได้จัดวัตถุประสงค์ให้ตรงกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนได้ ทั้งยังเป็นหลักสูตรที่เอื้อต่อการเรียนรู้

การเขียนวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในอดีตมักเขียนตามแนวความคิดของนักภาษาศาสตร์มากกว่าเขียนตามจุดประสงค์ของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ผู้เรียนเห็นประโยชน์ เช่นในสมัยที่นักภาษาศาสตร์ให้ความสำคัญกับโครงสร้างของประโยค วัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาจะออกมาในรูปของการเรียนรู้โครงสร้างต่าง ๆ ของภาษาเมื่อจบภาคการศึกษา หลักสูตรจะเป็นแบบ structural syllabus ในสมัยต่อมา นักภาษาศาสตร์ให้ความสำคัญกับความหมายและหน้าที่ของคำและประโยค หลักสูตรจึงเป็น

แบบ notional syllabus การเขียนวัตถุประสงค์การสอนภาษาดังกล่าวไม่ได้เป็นวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติที่ว่า เมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนสามารถจะใช้ภาษาอะไรได้บ้าง

ในปัจจุบัน การเขียนการสอนภาษามุ่งที่ความสามารถในการสื่อสาร (Krashen, ๑๙๘๑ ; Widdowson, ๑๙๗๗) Terrell (๑๙๗๗) เสนอว่าสำหรับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ใน ๑๑๓ สถานการณ์โดยใช้เวลาเรียนเพียง ๒ ปี สำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือใช้เวลาเพียง ๑ ปีสำหรับระดับอุดมศึกษา ก่อนที่จะมีการกำหนดว่าวัตถุประสงค์ใดเหมาะกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย และเหมาะที่จะสอนในระดับใดนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการสำรวจวัตถุประสงค์เหล่านี้เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนหลักสูตรของทั้ง ๓ ระดับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และนำวัตถุประสงค์เหล่านั้นมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างสื่อการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หากวิธีในการสอนที่จะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ และได้แนวทางในการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

๑. สำรวจวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประเทศไทย ที่ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียนเห็นว่าเหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลมาประกอบในการวางแผนสร้าง หรือปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับ
๒. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถามกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละระดับ
๓. ศึกษาวัตถุประสงค์ของหลักสูตรปัจจุบันในระดับต่าง ๆ ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในเชิงปฏิบัติของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่จะสำรวจมาน้อยเพียงใด โดยเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ที่กลุ่มผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหารที่ศึกษาในงานวิจัยนี้มีความเห็นสอดคล้องกันกับวัตถุประสงค์ที่ใช้สอนในปัจจุบัน

สมมุติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดสมมุติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

วัตถุประสงค์

๑. คำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มนักเรียน ผู้สอน และผู้บริหาร
เชื่อถือได้
๒. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและผู้บริหาร
ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
ที่ใช้ในชีวิตประจำวันระดับต้น
๓. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและผู้บริหาร
ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
เพื่อการศึกษาในระดับต้น
๔. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและ
ผู้บริหารไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษา
อังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันระดับปลาย
๕. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและ
ผู้บริหารไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษา
อังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับปลาย
๖. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและ
ผู้บริหารไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษา
อังกฤษในการประกอบอาชีพระดับปลาย
๗. นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้สอนระดับอุดมศึกษา และผู้บริหารไม่มีความ
เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา

๘. นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้สอนระดับอุดมศึกษา และผู้บริหารไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

๙. นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้สอนระดับอุดมศึกษา และผู้บริหารไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา

ความสัมพันธ์

๑. ชนิดของโรงเรียน ชั้นเรียน เพศ อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

๒. ชนิดของโรงเรียน ชั้นเรียน เพศ อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๓. ชั้นเรียน เพศ อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

๔. เพศ อายุ การศึกษา ชั้นเรียนที่สอน และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเห็นของผู้สอนระดับต้น

๕. เพศ อายุ การศึกษา ชั้นเรียนที่สอน ชนิดของโรงเรียน และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเห็นของผู้สอนระดับปลาย

๖. เพศ อายุ การศึกษา และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษา

๗. เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเห็นของผู้บริหาร ในเรื่องวัตถุประสงค์การสอนภาษาอังกฤษระดับต้น

๘. เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเห็นของผู้บริหารใน เรื่องวัตถุประสงค์การสอนภาษาอังกฤษระดับปลาย

๙. เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเห็นของผู้บริหารใน เรื่องวัตถุประสงค์การสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๑,๐๐๐ คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ๕๔๒ คน และนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ๑,๑๘๓ คน ผู้สอนระดับต้น ๓๕๘ คน ผู้สอนระดับปลาย ๓๓๕ คน ผู้สอนระดับอุดมศึกษา ๑๙๖ คน และกลุ่มผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมต้น ๖๐ คน ที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย ๑๑๗ คน และที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา ๖๗ คน งานวิจัยนี้ไม่ได้ควบคุมองค์ประกอบอื่นที่อาจมีผลต่อคำตอบในแบบสอบถาม เช่น แนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในทำนองเดียวกัน (response set) แนวโน้มที่จะตอบตามความต้องการของผู้ออกแบบสอบถาม (approval motive) และแนวโน้มที่จะมองตนเองดีหรือเลวกว่าความเป็นจริง (self-flattery tendency)

นิยามของความหมาย

วัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติ หมายถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกสถานการณ์ โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน เป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นการสื่อความหมายมากกว่ากฎเกณฑ์ของภาษาที่ไม่ได้คำนึงถึงสถานการณ์ในการใช้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หมายถึงหัวข้อและเนื้อหาทางภาษาที่ผู้เรียนภาษาใช้ฟัง พูด อ่าน เขียนในเรื่องทั่วไปเพื่อให้เจ้าของภาษาเข้าใจ เช่น การแนะนำตัว เขียนจดหมายส่วนตัว เป็นต้น

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา หมายถึงหัวข้อและเนื้อหาทางภาษาที่ผู้เรียนภาษาใช้ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่นได้ด้วยตนเอง เช่น การใช้พจนานุกรม การอ่านตำรา เป็นต้น

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ หมายถึงหัวข้อและเนื้อหาทางภาษาที่ผู้เรียนภาษาใช้ฟัง พูด อ่าน เขียนเกี่ยวกับงานอาชีพ เช่น การอ่านประกาศรับสมัครงาน การอ่านและเขียนตอบจดหมายธุรกิจ เป็นต้น

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

๑. การแก้ปัญหา

๑.๑ ข้อมูลที่ได้จะช่วยในการประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษของระดับมัธยมศึกษา มีคุณภาพและคุณภาพดี มีความเกี่ยวข้องกับ และตรงกับความต้องการของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียนมากน้อยเพียงใด

๑.๒ ข้อมูลที่ได้ อาจจะทำให้ความกระจ่างใน เรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย ว่าควรเริ่มจากภาษาอังกฤษพื้นฐานหรือภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา

๒. ความก้าวหน้าทางวิชาการ

๒.๑ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้แผนหลักของวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติของการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประเทศไทยที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบัน เป็นความเห็นที่ได้จากผู้บริหาร ผู้สอนและผู้เรียนและเป็นวัตถุประสงค์ที่แสดงความต่อเนื่องของแต่ละระดับด้วย

๒.๒ ผลการวิจัยอาจนำไปสู่การเปรียบเทียบวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติของการเรียน ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษของประเทศอื่น

๓. พัฒนาความสามารถในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่ศึกษาความต่อเนื่องของการเรียนการสอนภาษาทั้ง ๓ ระดับ ที่ยังไม่มีผู้ใดวิจัยมาก่อน และเป็นการเก็บข้อมูลทั่วประเทศจากกลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนหลายกลุ่ม ซึ่งอาจทำให้ผู้วิจัยเห็นความสัมพันธ์ของหลักสูตรทุกระดับที่มีอยู่ใน ประเทศไทย

๔. การเรียนการสอน

๔.๑ แผนหลักของวัตถุประสงค์ช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนหลักสูตร ผู้เรียน และผู้สอนมี เป้าหมายอัน เดียวกัน ซึ่งอาจจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔.๒ ผลการวิจัยอาจให้แนวทางในการเตรียมสื่อการสอนและวิธีการสอนของแต่ละ ระดับให้สอดคล้อง แต่ไม่ซ้ำซ้อน

๔.๓ ผลการวิจัยอาจให้แนวทางในการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของแต่ละระดับ

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๑ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัยและประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย ในบทนี้จะ รายงานผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น ๓ ตอนคือ ๑) ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้ การสอนภาษากับหลักสูตรการสอนภาษา การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและหลักสูตรการสอน ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา มัธยมศึกษาปลายและอุดมศึกษาของประเทศไทย ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้การสอนภาษากับหลักสูตรการสอนภาษา

โดยทั่วไปแล้ว อาจกล่าวได้ว่า ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ทฤษฎีการสอนภาษา และการสร้างหลักสูตร มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอยู่มีขึ้นน้อย หลักสูตรมักมีรากฐานอยู่บนทฤษฎีใด ทฤษฎีหนึ่ง หรืออีกนัยหนึ่งทฤษฎีทางภาษาศาสตร์มีอิทธิพลและมีส่วนในการกำหนดแนวทางในการ เลือกเนื้อหาในหลักสูตรเช่นเดียวกับทฤษฎีทางการเรียนรู้ การสอน และจิตวิทยา ซึ่งมีบทบาทใน การจัด เนื้อหาของหลักสูตร

ก่อนที่จะกล่าวถึงพัฒนาการของหลักสูตรเท่าที่ผ่านมาในรอบ ๓๐ ปี จำเป็นที่จะต้อง กำหนดความหมายของคำว่าหลักสูตร (syllabus) ที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้เสียก่อน Prabhu (๑๙๘๓) แยกความหมายของหลักสูตรออกเป็น ๒ อย่างคือ เป็นการกำหนดและจัดลำดับสิ่งที่จะต้อง การสอน มีการวิเคราะห์วัตถุประสงค์หรือเนื้อหาของการสอน และเป็นการกำหนดวิธีการที่คาดว่าจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนที่ตั้งขึ้น

Paulston และ Furrey (๑๙๘๓) ให้คำจำกัดความของหลักสูตรว่า คือสิ่ง ที่กำหนดเนื้อหาทางภาษา และหลักในการจัดเนื้อหา ส่วน Corder (๑๙๗๕) กล่าวว่าหลักสูตร ไม่ใช่เป็นเพียงรายชื่อขององค์ประกอบต่าง ๆ เท่านั้น แต่หลักสูตรจะต้องกำหนด เนื้อหาที่จะเรียน โดยมีหลักการและเหตุผลว่า เหตุใดจึงเลือกหรือกำหนด เนื้อหาเช่นนั้น

โดยสรุป หลักสูตรหมายถึง การวิเคราะห์ การเลือก การกำหนดเนื้อหาและการจัดลำดับเนื้อหาอย่างมีหลักการและเหตุผล โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้การเรียนการสอนได้ผลโดยสมบูรณ์ และในบางกรณีอาจรวมวิธีการสอนเข้าไปในหลักสูตรด้วย แต่ในการวิจัยครั้งนี้ความหมายของหลักสูตรจำกัดอยู่เฉพาะในเรื่องวัตถุประสงค์และเนื้อหาของสิ่งที่จะเรียน และการจัดเนื้อหาเท่านั้น มิได้รวมไปถึงการสอนแบบใด ๆ

ในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันนี้ มีหลักสูตรที่เป็นที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลายอยู่หลายแบบเป็นต้นว่า หลักสูตรที่เน้นโครงสร้าง (structural syllabus) หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (situational syllabus) และหลักสูตรที่เน้นความหมาย-การใช้ (notional-functional syllabus) ในการกล่าวถึงหลักสูตรแบบต่าง ๆ นั้น จะละเว้นที่จะกล่าวถึงหลักสูตรต่าง ๆ อันเป็นที่มาของหลักสูตรเหล่านี้เสียมิได้

ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ที่มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อการสอนภาษาและหลักสูตรที่เน้นโครงสร้างก็คือ ทฤษฎีภาษาศาสตร์โครงสร้าง (structural linguistics) การศึกษานานี้เริ่มพร้อมกันทั้งในยุโรปและอเมริกา ทางยุโรปได้มีอิทธิพลทางความคิดจาก F. De Saussure ส่วนในอเมริกา นักภาษาศาสตร์โครงสร้างได้มีอิทธิพลจากจิตวิทยาเชิงพฤติกรรม (behaviorist psychology) และจากการสำรวจภาษาและวัฒนธรรมของชาวอินเดียนแดง นักภาษาศาสตร์พบว่าภาษาอินเดียนแดงมีความแตกต่างกับภาษาตระกูลอินโดยูโรเปียนมากทั้งทางด้านโครงสร้างคำและประโยค พวกเขาจำเป็นต้องศึกษา จากพฤติกรรมที่สังเกตได้ คือ เสียง ดังนั้นนักภาษาศาสตร์โครงสร้างจึงให้ความสำคัญกับภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน และถือว่าภาษาพูดทุกภาษาเกิดก่อนภาษาเขียน

ส่วนอิทธิพลที่ได้รับจากจิตวิทยาเชิงพฤติกรรมนั้น B.F. Skinner นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรม (behaviorist) คนสำคัญ มีแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้อาษาว่า พฤติกรรมทางภาษาของมนุษย์นั้น สามารถจะอธิบายได้ในรูปของการกระตุ้น (stimulus) และการตอบสนอง (response) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อได้รับการเร่งเสริม (reinforcement) ให้มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยถ้อยคำที่ถูกต้องอย่างซ้ำ ๆ จนกระทั่งผู้เรียนสามารถจดจำได้ และกลายเป็นกิจนิสัย (habit)

ภาษาศาสตร์โครงสร้างเป็นแนวการศึกษาภาษาแนวหนึ่ง ที่ผู้ศึกษามีความเชื่อว่าภาษาต้องมีโครงสร้าง ในการวิเคราะห์ภาษาจึงควรพยายามหาความสัมพันธ์ของหน่วยต่าง ๆ อันเป็นส่วนประกอบของโครงสร้าง และในการบรรยายภาษาของนักภาษาศาสตร์โครงสร้าง (structuralist) จะเน้นที่รูปของภาษา (form) ซึ่งเป็นสิ่งที่สังเกตได้ในระดับต่าง ๆ เช่น หน่วยเสียง (phoneme) หน่วยคำ (morpheme) และวลี (phrase) แต่ให้ความสนใจและความสำคัญด้านความหมายซึ่งเป็นส่วนที่เข้าถึงและพิสูจน์ได้ยากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

Charles Fries และ Robert Lado ผู้เป็นทั้งนักภาษาศาสตร์โครงสร้างและครูสอนภาษา มีอิทธิพลอย่างมากต่อทฤษฎีการสอนภาษาในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง การสอนที่อิงทฤษฎีของนักภาษาศาสตร์โครงสร้างในยุคนั้น และเป็นที่ยอมรับหลายในเวลาต่อมา ก็คือ วิธีการสอนแบบฟัง-พูด (audio - lingual method) วิธีการสอนแบบนี้มีแนวความคิดเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้ภาษาว่า ภาษาคือภาษาพูด และภาษาคือกิจกรรมสลับจำพวกหนึ่ง การเรียนรู้ภาษาคือการสร้างกิจนิสัยที่เกิดจากการเลียนแบบถ้อยคำที่ถูกต้องซ้ำ ๆ กันจนสามารถใช้ได้โดยอัตโนมัติ ภาษาเป็นระบบปิดและเป็นกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ (creativity) การสอนภาษาคือสอนให้ใช้รูปและแบบโครงสร้างต่าง ๆ (structural patterns) ของภาษาได้อย่างถูกต้องโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจเหตุผล การสอนภาษาจะแยกทักษะโดยเน้นที่ภาษาพูดและฟังก่อน และใช้การเปรียบเทียบ (analogy) เป็นหลักในการเรียนมากกว่าการวิเคราะห์ (analysis)

หลักสูตรภาษาในยุคนั้น จึงเป็นหลักสูตรที่ใช้กับการสอนแบบฟัง-พูดและอิงทฤษฎีภาษาศาสตร์โครงสร้าง และเรียกกันว่า หลักสูตรที่เน้นโครงสร้างหรือหลักสูตรไวยากรณ์ (grammatical syllabus) หลักสูตรชนิดนี้ให้ความสำคัญกับรูปของภาษาเป็นอันดับหนึ่ง และเนื้อหาทางศัพท์เป็นอันดับรอง ในการจัดเนื้อหาหลักสูตรจึงดูจากไวยากรณ์เป็นหลักโดยถือแบบโครงสร้างเป็นหน่วยพื้นฐานในการเรียน มีการเลือกและกำหนดแบบโครงสร้างไวยากรณ์ที่ต้องการจะสอน และเรียงลำดับแบบโครงสร้างเหล่านั้น (ordering) หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการเรียง

ลำดับมักได้แก่ ความยากง่ายเมื่อเปรียบเทียบกัน ความซับซ้อนของโครงสร้าง ความสม่ำเสมอ (regularity) ความถี่ (frequency) ในการใช้และประโยชน์ ตัวอย่างเช่น การสอนโครงสร้างของปัจจุบันกาลมักจัดลำดับไว้ก่อนการสอนโครงสร้างของอดีตกาล การสอนรูปคำนามนับได้และนับไม่ได้ จะจัดไว้ก่อนรูปคำขยายที่บอกปริมาณ (quantifier) เป็นต้น

หลักสูตรที่เน้นโครงสร้างนั้นมีการใช้อย่างแพร่หลายทั่วโลก Brumfit (๑๙๘๑)

ได้กล่าวถึงข้อดีของหลักสูตรชนิดนี้ไว้ว่า เนื่องจากหลักสูตรที่เน้นโครงสร้างอาศัยหน่วยทางไวยากรณ์ที่อธิบายไว้แล้ว และยังมีการจัดลำดับอย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบ ทำให้หลักสูตรนี้มีความสอดคล้องกันและสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ต่อเนื่องของส่วนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังทำให้ง่ายต่อการนำเสนอ โดยเริ่มจากสิ่งที่ย่างไปหายาก จากสิ่งที่ไม่ซับซ้อนไปสู่สิ่งที่ซับซ้อนกว่า จากสิ่งที่รู้ไปสู่สิ่งที่ไม่รู้ เป็นต้น ข้อดีอีกประการหนึ่งของหลักสูตรที่เน้นโครงสร้างก็คือ ทำให้สามารถลำดับวัสดุการสอนและสร้างกิจกรรมในการเรียนที่มุ่งความสนใจเฉพาะจุดใดจุดหนึ่งได้ในแต่ละครั้งสามารถเริ่มจากการใช้ภาษาอย่างควบคุม ไปสู่การใช้ที่ควบคุมน้อยลงเป็นลำดับ หลักสูตรที่เน้นโครงสร้างยังสามารถใช้กับผู้เรียนได้ทุกประเภท ไม่ว่าจะมาจากถิ่นใด เพศใด หรืออายุเท่าใด นั่นก็คือความแตกต่างของบุคคลไม่มีผลต่อการเรียน เพราะจะมีกฎและการใช้เหมือนกัน นอกจากที่กล่าวมาแล้ว การจัดหลักสูตรตามเนื้อหาทางไวยากรณ์ยังช่วยในการสอนองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น การกรก เพศ พจน์ การเรียงลำดับคำอย่างได้ผลดีอีกด้วย

ในขณะเดียวกันหลักสูตรที่อิงภาษาศาสตร์โครงสร้างนี้ก็มิใช่ข้อเสียและข้อจำกัดอยู่มีใช้น้อย หลักสูตรนี้ใช้เวลาไปในการสอนองค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบไวยากรณ์มากกว่าผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาได้ ในหลักสูตรที่เน้นโครงสร้างเกณฑ์ในการเลือก และจัดลำดับหัวข้อทางไวยากรณ์นั้น อาศัยทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เป็นหลัก การสอนเน้นที่รูปแบบโครงสร้าง (pattern) โดยมีได้สนใจว่า รูป หรือ แบบโครงสร้างที่นำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรนั้นจะเป็นเครื่องมือช่วยในการสื่อสารได้หรือไม่ D.A. Riebel (๑๙๖๔) มีความเห็นว่า การที่หลักสูตรกำหนดให้สอนรูปร่างรูป มีใช้เพราะมีคุณค่าหรือประโยชน์สำหรับผู้เรียน เช่น กริยา ที่ผันรูปแบบไม่ปกติบางตัว ซึ่งผู้เรียนแทบไม่มีโอกาสได้ใช้เลย แต่ปรากฏอยู่ในหลักสูตรเพียงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางเนื้อหาเท่านั้น

หลักสูตรที่เน้นโครงสร้างนี้จะเน้นที่หน่วยเล็ก ๆ ที่เป็นอิสระไม่ต่อเนื่องกัน (discrete points) ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงเรามักจะใช้ภาษาเป็นข้อความยาว ๆ ที่ต่อเนื่องกันมากกว่า จะเป็นเพียงคำหรือวลี นอกจากนี้หลักสูตรแบบนี้ยังไม่ค่อยให้ความสนใจกับวากยสัมพันธ์ (syntax) โครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ (syntactic structures) ที่รวมไว้ในหลักสูตรจะมีไม่มากนัก ทั้งที่จำนวนโครงสร้างเหล่านี้หรือประโยคในภาษาที่ใช้จริง ๆ มีเป็นจำนวนมากและยังมีแบบต่าง ๆ กัน สิ่งเหล่านี้ทำให้หลักสูตรที่เน้นโครงสร้างไม่สมบูรณ์ และทำให้ผู้เรียนเข้าใจผิดได้ว่า สิ่งที่เรียนรู้ไปคือโครงสร้างที่มีอยู่ในภาษาทั้งหมด

ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งก็คือ หลักสูตรประเภทนี้เน้นรูปแต่ละเลยด้านความหมาย และ ไม่เกี่ยวข้องกับความต้องการใช้ภาษาของผู้เรียน ผู้เรียนจะรู้แต่รูป แต่ไม่สามารถนำเอาสิ่งที่ เรียนไปใช้ในบริบท (context) อื่น นอกเหนือจากที่เรียน ซึ่งจะทำให้แรงจูงใจ (motivation) ในการเรียนลดลง Newmark (๑๙๖๖) วิจารณ์ไว้ว่า ผู้เรียนนั้นแม้ว่าจะสามารถสร้างประโยค ที่ถูกต้องทางไวยากรณ์แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เขาผู้นั้นจะเรียนรู้ว่าจะใช้ประโยคนั้นอย่างไร นั่น ก็คือเขาไม่สามารถใช้ประโยคนั้นในการสื่อสารได้ เป็นต้นว่า ผู้เรียนต้องการขอจุดบุหรี่จากคน แลกหน้า อาจใช้ประโยคว่า Have you fire? หรือ Are you a match owner? ซึ่ง แม้ว่าจะจะเป็นประโยคที่ถูกต้องทางไวยากรณ์ แต่จะเป็นประโยคที่ไม่มีเจ้าของภาษาคนใดพูดเลยใน บริบทเช่นนี้

Wilkins (๑๙๗๖) กล่าวว่าหลักสูตรที่เป็นการรวบรวมรูปไวยากรณ์ต่าง ๆ นั้น ถือว่า รูปและความหมายมีความสัมพันธ์กันโดยตรง (one to one relation) แต่ปรากฏว่ารูปทาง ไวยากรณ์ ๑ รูป อาจมีความหมายหลายอย่างหรืออาจไม่ได้มีความหมายตรงกับรูปที่แสดงก็ได้ Widdowson (๑๙๗๑) แสดงให้เห็นว่าในรูปประโยคที่มีรูป เป็นคำสั่งเช่น Come for dinner tomorrow. กลับมีความหมายเป็นการเชื้อเชิญ หรือประโยค Take up this offer. กลับมี ความหมายเป็นการแนะนำ เป็นต้น หรือในบางครั้งประโยคที่มีรูปเดียวกันแต่อยู่ในบริบทที่แตกต่างกัน ก็ยังอาจมีความหมายคนละอย่างได้ นอกจากนั้นแล้วสิ่งที่ผู้เรียนฝึกฝนในท้องเรียนยังไม่มีความสัมพันธ์ มากนักกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงนอกห้องเรียน ดังนั้น จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจที่จะพบว่า ผู้เรียนไม่ สามารถนำความรู้ที่ได้จากในท้องเรียนมาใช้กับสถานการณ์ที่เขาประสบในชีวิตจริงนอกห้องเรียนได้

หลักสูตรอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่ได้อิงทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ใด ๆ แต่ก็เป็นที่รู้จักกันดีคือ หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (situational syllabus) หลักสูตรนี้เกิดจากความเชื่อที่ว่า ภาษาเกี่ยวข้องกับสถานการณ์แวดล้อม และสถานการณ์ถือเป็นตัวแปรที่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมทางภาษา หลักสูตรนี้มีความคล้ายคลึงกับหลักสูตรที่เน้นโครงสร้าง แต่ต่างกันที่การเน้น เพราะหลักสูตรที่เน้นสถานการณ์จะเน้นที่ความต้องการของผู้เรียนและบริบทหรือสถานการณ์ (situations) มากกว่าเนื้อหาหรือรูปทางภาษา หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์จะใช้สถานการณ์เป็นหน่วยพื้นฐานในการจัดการสอน ผู้วางหลักสูตรพยายามที่จะคาดคะเนสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจจะต้องประสบในชีวิตจริง เช่น ในร้านอาหาร บนเครื่องบินหรือที่ที่ทำการไปรษณีย์ โดยถือว่าเป็นบริบทที่จำเป็นต้องใช้บ่อยครั้ง และใช้สถานการณ์หรือบริบทเป็นตัวกำหนดเนื้อหาที่จะสอน

หลักสูตรชนิดนี้ดีในแง่ที่เป็นการสอนในสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจที่สูงกว่าการเรียนรู้ตำราของภาษา แต่ก็อาจจะมีปัญหาในข้อที่ว่า ในความเป็นจริงผู้พูดอาจจะพูดสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่จำเป็นต้องอยู่ภายใต้การกำหนดของสถานการณ์เสมอไป และบ่อยครั้งที่มีรูปแบบของภาษาที่ไม่เกี่ยวข้องกับสถานที่หรือสถานการณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น นั่นคือ ภาษาที่ต้องการสอนอาจไม่สามารถเชื่อมโยงกับสถานการณ์ได้ทุกอย่าง การที่ผู้พูดเลือกจะพูดประโยคใดประโยคหนึ่งนั้นมักขึ้นกับเจตนาและวัตถุประสงค์ของผู้พูดมากกว่าสถานที่ เช่น ผู้พูดอาจจะให้ที่ทำการไปรษณีย์ แต่ไม่ได้ไปเพื่อซื้อแสตมป์หรือส่งจดหมาย แต่เพื่อร้องเรียนเกี่ยวกับพัสดุไปรษณีย์ที่ล่าช้าหรือเสียหาย หรือเพื่อชวนเพื่อนที่ทำงานที่นั่นไปรับประทานอาหาร เป็นต้น นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้ว หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ยังไม่สามารถจัดอันดับสิ่งที่จะสอนได้ง่ายนัก เพราะอาจมีโครงสร้างทั้งยากและง่ายต่างกันอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม สถานการณ์ก็ยังนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบหนึ่งที่ควรคำนึงถึงในการพิจารณาการวางหลักสูตร แม้ว่าจะไม่ใช้องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดก็ตาม

หลังจากที่ทฤษฎีภาษาศาสตร์โครงสร้างเข้ามามีอิทธิพลต่อการสอนภาษาและหลักสูตรชั่วคราวระยะหนึ่ง ได้มีนักภาษาศาสตร์ที่สำคัญอีกท่านหนึ่งคือ Noam Chomsky ซึ่งได้วิจารณ์ถึงข้อจำกัดของทฤษฎีภาษาศาสตร์โครงสร้าง Chomsky ได้เขียนหนังสือชื่อ Syntactic

Structures (๑๙๕๗) และ The Aspects of the Theory of Syntax (๑๙๖๕)

ซึ่งเขาได้กล่าวถึงภาษาศาสตร์โครงสร้างว่ายังไม่มีคุณสมบัติเพียงพอในการบรรยายภาษา เพราะสามารถบอกได้แต่เพียงชนิดของคำ วิธีการเก็บรวบรวมและแยกแยะข้อมูล แต่ไม่ได้พูดถึงสิ่งที่จะช่วยให้เข้าใจธรรมชาติของภาษาได้

Chomsky แสดงความเห็นเกี่ยวกับภาษาไว้ว่า ภาษาและความสามารถในการใช้ เหตุผลทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์อื่น ๆ ภาษาไม่ใช่เป็นเพียงกิจนิสัย แต่เป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นระบบกฎที่ซับซ้อน (rule-governed behavior) เกินกว่าจะเรียนได้โดยการเลียนแบบหรือพูดซ้ำ Chomsky เชื่อว่ามนุษย์มีความสามารถทางภาษา (linguistic competence) ที่ทำให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่องไม่ว่าจะอยู่ในฐานะผู้พูดหรือผู้ฟัง เพราะจะสามารถเข้าใจหรือพูดประโยคใหม่ ๆ ได้เป็นจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งที่ไม่เคยได้ยินประโยคเหล่านั้นมาก่อน ยิ่งไปกว่านั้นเจ้าของภาษายังสามารถแยกแยะระหว่างประโยคที่ถูกต้อง กับประโยคที่ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทางไวยากรณ์ได้ ความสามารถของเจ้าของภาษานี้แตกต่างจากการแสดงออก (performance) ซึ่งหมายถึงการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ จริง ๆ

Chomsky เห็นว่าหน้าที่ของนักภาษาศาสตร์ก็คือการค้นหาและอธิบายกลไกการทำงานของภาษา นั่นก็คือ ให้ความสนใจกับความรู้อรรถศาสตร์มากกว่าการใช้จริง ๆ เพราะการแสดงออกนั้นมีปัจจัยอื่นที่เข้าแทรกแซงนอกเหนือจากตัวภาษาอีกมาก เช่น ชีตจำกัดทางความทรงจำ ความสับสน สมาธิ การศึกษาและอารมณ์ เป็นต้น และจากความพยายามของ Chomsky ที่จะหาคำตอบในเรื่องนี้ จึงทำให้เกิดไวยากรณ์แนวใหม่ขึ้นที่เรียกว่า ไวยากรณ์ปริวรรต (transformational grammar) ซึ่งมีทฤษฎีว่า ประโยคทุกประโยคจะประกอบด้วยโครงสร้างลึก (deep structure) ซึ่งเป็นที่มาของความหมายของประโยค โครงสร้างลึกนี้จะถูกเปลี่ยนแปลงโดยกฎปริวรรตให้กลายเป็นโครงสร้างผิว (surface structure) ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับประโยคที่เห็นหรือได้ยิน

ในยุคของภาษาศาสตร์ปริวรรตและนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (psycho-linguists) ซึ่งได้รับอิทธิพลจาก Chomsky ผลกระทบของแนวคิดที่มีต่อการสอนภาษาในห้องเรียนต่อการพัฒนาวิธีการสอนหรือหลักสูตรมีไม่มากนัก แต่ความคิดของ Chomsky ในเรื่องความสามารถในการใช้ประโยคใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเห็นหรือได้ยินมาก่อนเลยของเจ้าของภาษา (creativity) โดยไม่มีขีดจำกัด การแยกแยะภาษาเป็นระดับ คือระดับความสามารถ (competence) และระดับการใช้ภาษา (performance) นี้เป็นแนวคิดที่มีความสำคัญ เป็นที่ยอมรับและมีอิทธิพลต่อทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ในยุคต่อมาเป็นอย่างมาก นอกจากนี้แล้วทฤษฎีวิเคราะห์ภาษาที่เรียกว่า ไวยากรณ์ปริวรรตของ Chomsky ยังเน้นการศึกษาภาษาในระดับประโยค และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของกลุ่มคำ หรือวากยสัมพันธ์ (syntax) อย่างกว้างขวาง เน้นที่ความเข้าใจและการรู้จักใช้เหตุผลในการวิเคราะห์โครงสร้างประโยค หรืออีกนัยหนึ่ง การเรียนรู้โดยวิธีอนุมาน (deductive) สิ่งเหล่านี้มีว่ามีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอยู่บ้าง เป็นต้นว่าผู้สอนสามารถอธิบายประโยคหรือข้อความที่กำกวมหรือประโยคที่มีรูปพ้องกัน แต่ความหมายต่างกันโดยชี้ให้เห็นความแตกต่างในโครงสร้างลึกได้

นักภาษาศาสตร์ในยุคต่อมาที่ได้ศึกษาภาษาตามแนวทฤษฎีของ Chomsky ได้เห็นปัญหาและข้อจำกัดหลายประการในแนวคิดนั้น เป็นต้นว่า Chomsky มุ่งจะอธิบายไวยากรณ์ของเจ้าของภาษาในอุดมคติ (idealized native speaker - hearer) และความพยายามที่จะอธิบายภาษา องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ประหนึ่งว่าภาษาเป็นระบบที่อยู่โดด ๆ (self-contained system) โดยไม่คำนึงถึงสถานการณ์ที่ใช้ภาษาอย่างแท้จริง นอกจากนี้แล้วการศึกษาภาษาของ Chomsky ยังจัดอยู่ในระดับประโยคเท่านั้น โดยไม่นำเอาความรู้เรื่องต่าง ๆ และปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษา (extra linguistic factors) เช่นความตั้งใจของผู้พูด ความคาดหวังจากผู้ฟังมาประกอบในการอธิบายภาษา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้แนวความคิดของ Chomsky ถูกนักภาษาศาสตร์โดยเฉพาะนักภาษาศาสตร์สังคม (sociolinguists) วิจารณ์วิจารณ์ในเวลาต่อมา

จะเห็นได้ว่า ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ที่กล่าวมาแล้วยังมองภาษาในลักษณะของนามธรรม ไม่เกี่ยวข้องกับ บริบททางสังคม (social context) ซึ่งในแง่นี้นักภาษาศาสตร์เชิงสังคมต่างพากันเห็นว่ายังไม่สามารถให้คำตอบที่น่าพอใจเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของภาษาได้ นักภาษาศาสตร์เช่น Firth Halliday Labov Fillmore Widdowson นักปรัชญาเช่น Austin และ Searle ตลอดจนนักมนุษยวิทยา เช่น Del Hymes ได้เสนอข้อคิดทฤษฎี ซึ่งล้วนแล้วแต่มีส่วนในการพัฒนาไปสู่แนวการสอนแนวใหม่ที่เรียกว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative language teaching) แนวความคิดของบุคคลเหล่านี้ แม้จะมีข้อแตกต่างกันอยู่บ้างแต่มีความคล้ายคลึงกันในประการสำคัญประการหนึ่ง นั่นก็คือการที่ถือว่าภาษามีใช้เป็นเพียงการเรียนรู้กฎไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว Firth และ Halliday มีความเห็นว่า ภาษาเป็นเครื่องมือทางสังคม และจำเป็นต้องศึกษาภาษาในฐานะที่เป็นพฤติกรรมทางสังคมด้วย Halliday (๑๙๖๑, ๗๓) ถือว่าทฤษฎีทางสังคมจะกำหนดทางเลือกทางพฤติกรรม (behaviour potentials = สิ่งที่สามารถทำได้) ซึ่งจะถ่ายทอดเป็นทางเลือกทางความหมาย (meaning potentials = สิ่งที่สามารถทำความเข้าใจ) ซึ่งจะถูกเปลี่ยนเป็นทางเลือกทางรูปภาพ (= สิ่งที่สามารถพูดออกมาได้) อีกทีหนึ่งหรืออีกนัยหนึ่งความหมาย พฤติกรรม และการแสดงออกทางคำพูด มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน Halliday ยังให้ความสนใจกับการใช้รูปในภาษา เพื่อแสดงวัตถุประสงค์ของผู้พูดทำให้มีการสื่อสารเกิดขึ้น (language functions) ส่วน Fillmore นักอรรถศาสตร์ปริวรรต (generative semanticist) ผู้นำในทฤษฎีการวิเคราะห์ภาษาที่เรียกว่าไวยากรณ์การก (case grammar) นั้น มุ่งความสนใจไปที่ความหมายของภาษาและความสัมพันธ์ของกลุ่มคำในภาษามากกว่าด้านวากยสัมพันธ์ และชี้ให้เห็นความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างวากยสัมพันธ์กับความหมาย สำหรับ Labov นั้นได้ทำการวิเคราะห์ภาษาเชิงสังคมศาสตร์ และเน้นให้เห็นแบบต่าง ๆ ของภาษา (varieties) ที่ใช้เข้าขึ้นกับสังคม (society) ของผู้ใช้ภาษานั้น

ผู้ที่นับได้ว่ามีบทบาทอย่างสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการสอนภาษาก็คือ Del Hymes นักมานุษยวิทยาชาวอเมริกัน บทความของเขา (๑๙๗๒) ที่พูดถึงความสามารถในการสื่อสาร (communicative competence) ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง Hymes มีความเห็นว่าทฤษฎีของ Chomsky ที่กล่าวถึงความสามารถทางภาษา (competence) ของมนุษย์นั้น จำกัด

เฉพาะความรู้ความสามารถทางไวยากรณ์เท่านั้น ไม่มีการกล่าวถึงปัจจัยทางวัฒนธรรมและสังคม ความสามารถทางภาษาของ Chomsky หมายถึงความสามารถของเจ้าของภาษาที่สมบูรณ์แบบ (perfect competence) ในชุมชนที่พูดภาษาโดยไม่มี ความแตกต่างกัน (homogeneous speech community) ในขณะที่ Hymes ถือว่ามนุษย์ทุกคนไม่ได้มีความสามารถทางภาษาเท่าเทียมกัน (differential competence) และในชุมชนที่มีการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน (community diversity) Hymes เชื่อว่าในการเรียนภาษาของเด็กนั้น เด็กไม่เพียงแต่เรียนรู้ไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังคงต้องเรียนรู้เรื่องกฎของการใช้ภาษาด้วย (rules of use) เด็กจะเรียนรู้ว่า ควรพูดอะไร กับใคร ที่ไหน ในสภาพการณ์แบบไหน อย่างไร หรืออีกนัยหนึ่ง วัฏฏของงานวิจัยปฏิบัติ (speech acts) ซึ่งเป็นปัจจัยควบคุมรูปของภาษาทั้งหมดและสามารถประเมินความสำเร็จในการใช้ภาษาของตนจากปฏิกิริยาของผู้อื่น การเรียนรู้การใช้ภาษาให้เหมาะสมตามสถานการณ์ (contextual appropriacy) นี้ สำคัญยิ่งกว่ากฎไวยากรณ์เสียอีก โดยสรุป Hymes ใช้คำว่า ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อรวมถึงความรู้ของผู้เรียน ทั้งทางด้านไวยากรณ์ ศัพท์ ความหมาย และกฎการใช้หรือพฤติกรรมทางภาษาเชิงสังคมของชุมชน นั้น ๆ

จะเห็นได้ว่านักภาษาศาสตร์เชิงสังคมนั้น ได้พัฒนาทฤษฎีทางภาษาของนักไวยากรณ์ปริวรรต โดยรวมเอาปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ปัจจัยทางสังคม และวัฒนธรรมเข้ามาด้วย และให้ความสำคัญในเรื่องกฎที่ควบคุมการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ทางสังคม สถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่งมากขึ้น ฉะนั้นในยุคหลังนี้ ได้มีการประมวลเอาแนวคิดจากทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้กับการสอนภาษา และการสร้างหลักสูตร โดยมีการนำเอาองค์ประกอบทางความหมาย และวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาตลอดจนสถานการณ์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น และเกิดการสอนภาษาแนวใหม่ที่เล็งผลทางด้าน การสื่อสารมากกว่าความรู้ทางไวยากรณ์ หลักสูตรประเภทนี้มักเรียกกันทั่วไปว่า หลักสูตรที่เน้นความหมาย-การใช้ (Notional - functional syllabuses) ซึ่งให้ความสนใจกับภาษาในแง่สื่อสาร หลักสูตรที่ควรจะกล่าวถึง ในที่นี้ก็คือ หลักสูตร The Threshold Level ของ Council of Europe หลักสูตร Notional

syllabus ของ D.A. Wilkins และ Communicative syllabus ของ John Munby หลักสูตรของสภายุโรป (Council of Europe) นับได้ว่าเป็นก้าวแรกของหลักสูตรที่เน้นทางด้านการใช้และความหมายมากกว่าไวยากรณ์ หลักสูตรนี้เกิดขึ้นหลังจากมีการประชุมระหว่างประเทศสมาชิกในยุโรปในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ เพื่อที่จะสร้างหลักสูตรสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศให้แก่ ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ เพื่อใช้ภาษาต่างประเทศนั้นในการสื่อสารในเรื่องทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน ผู้จัดทำข้อกำหนด (specifications) ของหลักสูตรนี้ซึ่งต่อมาเรียกว่า The Threshold Level ก็คือ A.J. Van Ek โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวอย่าง ต่อมาได้มีการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะร่วมกันจัดทำหลักสูตรสำหรับนักเรียนในโรงเรียน ให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่ Van Ek สร้างขึ้นสำหรับผู้เรียนผู้ใหญ่นี้ด้วย

หลักสูตร The Threshold Level มีลักษณะสำคัญคือ เป็นหลักสูตรที่เน้นที่สิ่งที่ผู้เรียนจะสามารถทำได้ มากกว่ารูปของภาษา โดยถือว่าภาษาคือทักษะ และมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๒ ประการคือ ความหมาย (notion) และการใช้ภาษา (language functions) เพื่อแสดงวัตถุประสงค์ของผู้พูด ทั้งยังมีการกำหนดหัวข้อต่าง ๆ (topic) ที่ผู้เรียนควรสามารถใช้ภาษาได้ บทบาทของผู้เรียน (role) ทั้งในทางสังคมและอื่น ๆ รวมทั้งสถานการณ์ที่จะใช้ภาษา (setting) เป็นต้น

ตัวอย่างของ functions ที่ผู้เรียนควรสามารถใช้ได้ ที่ปรากฏในหลักสูตรนี้ คือ

- สามารถให้และแสวงหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงได้
- สามารถแสดงความคิดเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยได้
- สามารถยอมรับหรือปฏิเสธคำเชิญได้
- สามารถแสดงความแน่ใจ หรือไม่แน่ใจเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างได้

ในด้านความหมายทั่ว ๆ ไป (general notions) ที่ผู้เรียนควรรู้จักและใช้ได้ ได้แก่ เรื่องของเวลา ปริมาณ ตำแหน่งที่ตั้ง (space) ความสัมพันธ์ของเวลา เป็นต้น

ส่วนหัวเรื่องที่ทำหลักสูตรเห็นว่า ผู้เรียนควรสามารถใช้ภาษาได้ ได้แก่ เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง การศึกษา อาชีพในอนาคต บ้าน การท่องเที่ยว การซื้อของ อาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น

หลังจากหลักสูตร The Threshold Level D.A.Wilkins ได้เขียนหนังสือขึ้นเล่มหนึ่งชื่อ Notional Syllabuses (๑๙๗๖) ซึ่งได้พูดถึงหลักสูตรที่เน้นที่คุณสมบัติในการสื่อความหมายของภาษามากกว่ารูปของภาษา Wilkins ได้รับอิทธิพลทางความคิดจาก Del Hymes Halliday และ Fillmore เขายืมคำว่า "notional" มาจากภาษาศาสตร์ ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกไวยากรณ์ที่ยึดความหมายเป็นเกณฑ์ว่า notional grammar ซึ่งต่างกับไวยากรณ์ที่ใช้รูปเป็นเกณฑ์หรือ formal grammar

Wilkins แบ่งความหมายที่ใช้ในการสื่อสารโดยทางภาษาออกเป็น ๓ ประเภท

๑. ความหมายทางด้านความคิด (conceptual meaning) หมายถึงการแสดงออกซึ่งนามธรรม สภาวะ กระบวนการ การรับรู้ (perception) Halliday เรียกว่า ideational meaning สิ่งซึ่งจัดอยู่ในความหมายประเภทนี้ หรือที่เรียกว่า semantico - grammatical categories ได้แก่ เวลา ระยะเวลา ปริมาณ ความถี่ เป็นต้น
๒. ความหมายทางมาลา (modal meaning) หมายถึงการแสดงออกโดยใช้มาลา (mood) modal verbs และ modal particles เพื่อแสดงทัศนคติ ความตั้งใจ ความมั่นใจ ฯลฯ ของผู้พูด
๓. ความหมายทางการใช้ (functional meaning) หมายถึงคำพูดที่ใช้ในการแสดงวัตถุประสงค์บางอย่างของผู้พูด เช่น พูดเพื่อสอบถาม บอกเล่า พูดเพื่อการตัดสินใจและประเมิน พูดเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พูดเพื่อแสดงความรู้สึกทางอารมณ์ เช่น แสดงความเห็นใจ ขอบคุณ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จัดอยู่ใน categories of communicative function โดยถือว่าภาษามีหน้าที่ในทางสื่อสารกันทางสังคมด้วย

หลักสูตรที่เน้นความหมาย-การใช้ ของ Wilkins นั้น อาจสรุปได้ว่ามีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้ คือ

- ก. เน้นสิ่งซึ่งผู้พูดต้องการสื่อสารโดยใช้ภาษา
- ข. มีการวิเคราะห์ความจำเป็น (needs) ของผู้เรียนที่จะใช้ภาษาในการแสดงความคิด หรือความหมายใด ๆ

- ค. เน้นภาษาในแง่วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา หรือความตั้งใจของผู้พูด
- ง. ไวยากรณ์ยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ การแสดงความหมายด้านความคิด (conceptual) ก็มักแสดงออกโดยทางรูปไวยากรณ์ต่าง ๆ
- จ. ให้ความสำคัญกับสถานการณ์ (setting) ที่ใช้ภาษา

หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Wilkins ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนโดยแยกองค์ประกอบของภาษาออกเป็นความหมาย (notions) และ การใช้ (functions) มีข้อดีตรงที่ว่ามีการคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนด้วย แต่ในขณะเดียวกันก็มิจะเลยองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ไวยากรณ์หรือสถานการณ์ที่ใช้ภาษา หลักสูตรที่เน้นการใช้ภาษา (use) เช่นนี้ เป็นการเพิ่มแรงจูงใจแก่ผู้เรียน เพราะผู้เรียนเล็งเห็นประโยชน์หลักสูตรตามรูปแบบของ Wilkins นี้เหมาะสมกับผู้เรียนบางกลุ่ม บางอาชีพ ที่รู้ความต้องการและความจำเป็นในการใช้ภาษาของตนอย่างชัดเจน แต่การใช้หลักสูตรเช่นนี้ก็อาจจะมีปัญหาในการใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่น เช่นในกลุ่มผู้เรียนที่เป็นเด็ก หรือผู้เรียนที่ยังไม่ทราบแน่ถึงความต้องการและความจำเป็นของตนในอนาคต

การนำเอาความจำเป็นของผู้เรียนมาเชื่อมโยงกับหน่วยทางไวยากรณ์ก็ไม่ใช่สิ่งที่จะทำได้ง่ายในทางปฏิบัติ Brumfit (๑๙๘๑) เห็นว่าหลักสูตรที่เน้นด้านความหมาย และถือความหมายเป็นหน่วยพื้นฐานในการวางหลักสูตรนั้นอาจมีปัญหา เนื่องจากไม่มีวิธีการใดที่จะกำหนดว่า สิ่งใดนับได้ว่าเป็น notion ยิ่งไปกว่านั้นหลักสูตรชนิดนี้ยังยากที่จะพัฒนาอย่างเป็นระบบ เพราะขาดวิธีการที่จะจัดลำดับเนื้อหาหลักสูตร เนื่องจากไม่สามารถบอกได้ว่าประเภทของความหมาย (semantic categories) ไตสำคัญที่สุดในหลักสูตรที่เสนอโดย Wilkins นั้นจะพบว่า องค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรยังขาดความสัมพันธ์สอดคล้องกัน และถ้าถือเอาองค์ประกอบใด องค์ประกอบหนึ่งเป็นเกณฑ์ในการจัดลำดับ เป็นต้นว่า ถือเอา functions เป็นเกณฑ์ในเคเรลำดับ ก็จะทำให้ห้องค์ประกอบอื่น ๆ ของหลักสูตร เช่น notions สถานการณ์ (setting) หัวข้อ (topic) ยุ่งเหยิงไม่เป็นระเบียบ และเนื่องจากไม่มีการนำเสนอหน่วยทางไวยากรณ์เป็นลำดับทำให้แต่ละหน่วยหรือบทเรียนขาดความต่อเนื่องสอดคล้องทางไวยากรณ์อีกด้วย

Widdowson (๑๙๗๔) ได้กล่าวถึงปัญหาในการจัดลำดับวัตถุประสงค์ในการเรียน
ว่าเป็นเพราะหลักสูตรแบบ notional - functional นั้นจะสอนเฉพาะวัตถุประสงค์การใช้
ภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative functions) และรูปแบบประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร
ตามวัตถุประสงค์เหล่านี้ โดยถือว่ามีความหมายจบลงในตัวของมันเอง ดังนั้น ปัญหาจึงอยู่ที่ทำ
อย่างไรจึงจะสอนวิธีที่จะใช้ภาษาสื่อความหมายในถ้อยคำ (utterance) ที่ต่อเนื่องกัน
(discourse) ได้

Hawkes (๑๙๗๔) มีความเห็นว่า ไม่ว่าจะ เป็น notions หรือ functions ก็
ไม่สามารถปรากฏอยู่โดยลำพัง แต่จะปรากฏอยู่เป็นส่วนหนึ่งของข้อความที่ต่อเนื่อง (discourse)
ไม่ว่าจะใช้ภาษาในการเขียนหรือการพูดในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งก็ตาม แต่ในหลักสูตรของ
Wilkins นั้น ส่วนใหญ่ยังพิจารณาอยู่ในระดับประโยคเท่านั้น โดยยังไม่ได้พิจารณาในระดับข้อความ
ต่อเนื่อง (discourse)

Candlin (๑๙๗๗) ได้วิจารณ์ หลักสูตรประเภทนี้ไว้ด้วยว่า เป็นการรวบรวมหน่วย
ด้านความหมาย (notions) หรือ วลีปฏิบัติ (speech acts) เข้าไว้ด้วยกัน และรูปแบบที่ใช้
แสดง notions หรือ speech acts ก็ไม่สมบูรณ์ไปกว่าหลักสูตรแบบเดิมที่รวบรวมโครงสร้าง
ทางไวยากรณ์เพื่อใช้เป็นหลักในการสร้างวัสดุการเรียนการสอนภาษา

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ กฎการใช้ภาษา (rules of use) เพื่อการสื่อสาร
นั้นแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล โดยขึ้นอยู่กับฐานะทางสังคม อายุ เพศ บุคลิก ลักษณะ ถิ่นที่อยู่ เป็นต้น
ฉะนั้นการใช้กฎเดียวกันกับผู้เรียนทุกกลุ่มอาจเป็นไปได้ยาก ในการเลือกรูปของภาษาที่จะใช้กับวัตถุประสงค์
ประสงค์ต่าง ๆ โดยใช้เพียงรูปแบบเดียวย่อมเป็นไปได้ เพราะในเรื่องที่ละเอียดอ่อนบางเรื่อง
เช่นการร้องทุกข์ (complaining) แต่ละคนจะมีวิธีการแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับอุปนิสัยและบุคลิกของ
ผู้นั้น รูปแบบที่ใช้สอนอาจไม่เหมาะกับบุคลิกของผู้เรียนบางคนก็เป็นได้

จะเห็นได้ว่าหลักสูตรที่กล่าวมาแล้วนี้ยังถือว่าเป็นการบรรยายภาษาเช่นเดียวกับหลักสูตร
ที่เน้นโครงสร้าง ยังไม่ถือเป็นการเอาภาษามาประยุกต์ใช้จริง ๆ เพียงแต่เปลี่ยนการเน้นจากเดิม
ซึ่งเน้นที่รูปแบบเป็นการเน้นที่ความหมายและการใช้ภาษามากขึ้นเท่านั้น หลักสูตรที่เกิดขึ้นต่อมาคือ
communicative syllabus ของ John Munby งานของ Munby ได้รับอิทธิพลทางด้านรูปแบบ

(model) จาก Hymes และ Halliday และในระดับจุลภาษาจาก Widdowson Wilkins และ Candlin เป็นต้น ในปี ค.ศ. ๑๙๗๘ เขาได้เขียนหนังสือชื่อ Communicative Syllabus Design ในหนังสือเล่มนี้ Munby ได้กำหนดขั้นตอนใหญ่ ๆ ในการเขียนหลักสูตรไว้ ๒ ขั้นตอน คือ

๑. วิเคราะห์ความจำเป็นในการสื่อสารของผู้เรียน (needs analysis) ที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย โดยกำหนดจากสิ่งต่าง ๆ เช่น อายุ เพศของผู้เรียนภาษาเป้าหมาย วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา สถานการณ์ที่จะใช้ภาษา (setting) ระดับภาษาที่จะใช้ (target level) เป็นต้น
๒. กำหนดเนื้อหาหลักสูตร (content specification) โดยกำหนดทักษะย่อยทางภาษา (micro language skills) วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาย่อย (micro functions) และรูป (forms)

Munby ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาโดยแบ่งเป็นทักษะย่อย (micro skills) และหน่วยความหมาย (units of meaning) Munby เน้นการใช้ภาษาในระดับจุลภาค (micro level) โดยรูปแบบของประโยค และคำศัพท์ที่จะสอนได้มาจากการสำรวจและวิเคราะห์ความจำเป็นในด้านการสื่อสาร (communicative needs) ของผู้เรียน รูปแบบที่ Munby เสนอนั้นจะเลือกหน่วยที่ใช้ในการสื่อสารมากกว่าหน่วยทางไวยากรณ์ ให้ความสำคัญกับความรู้เรื่องกฎการใช้และความเหมาะสมของบริบท (context) เท่ากับกฎไวยากรณ์ และถือว่าความสามารถในการใช้รูปทางภาษาเพื่อสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ

หลักสูตรของ Munby นับได้ว่าจัดทำอย่างมีระบบ เน้นที่ผู้เรียนและความต้องการของผู้เรียนอย่างชัดเจนที่สุดเท่าที่มีมาในหลักสูตรแบบต่าง ๆ แต่ก็ยังมีปัญหาอยู่หลายประการ Suzanne Richards (๑๙๘๐) ได้นำเอารูปแบบของ Munby มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ความจำเป็นในการสื่อสารของนักศึกษาบริหารธุรกิจ ปรากฏว่าหลักสูตรแบบนี้ไม่ได้มีผลตามที่คาดคิดไว้ เพราะไม่สมบูรณ์พอที่จะใช้สอน เนื่องจากขาดส่วนสำคัญอื่น ๆ เป็นต้นว่า การจัดลำดับเนื้อหา การวิเคราะห์ตำรา (text) และการทดสอบ

David Richards (๑๙๘๓) มีความเห็นว่า การจัดเนื้อหาของหลักสูตรโดยแยกองค์ประกอบออกเป็นส่วน ๆ (discrete items) ไม่ว่าจะเป็นไปในรูปของทักษะย่อย functions หรือ notions ก็ตาม แม้ว่าจะมีประโยชน์อยู่บ้างในการใช้เป็นรายการเพื่อตรวจสอบ (check list) สำหรับผู้เขียนหลักสูตร เพื่อสำรวจดูว่ามีส่วนใดที่หลงลืมไปบ้าง แต่ก็ไม่สามารถจะนำหลักสูตรประเภทนี้มาใช้ได้อย่างแท้จริง เพราะยังขาดการเรียงลำดับ (sequencing) ของเนื้อหาเหล่านั้น

Brumfit (๑๙๘๐) เห็นว่าแม้ความรู้เรื่องความต้องการในการใช้ภาษาของผู้เรียนนับว่าเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในการสร้างหลักสูตรก็ตาม แต่ความรู้เหล่านี้จะมีประโยชน์อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อนำรายการที่แสดงวัตถุประสงค์ในการเรียนมาทำให้เป็นระบบที่มีการเรียงลำดับเนื้อหาตามความรู้ในเรื่องกระบวนการทางความคิดของผู้เรียน (learner's process of thought) และยอมรับความสำคัญของลักษณะของการสื่อสาร ตลอดจนพิจารณาถึงบุคลิกภาพของผู้เรียนในขณะทำการสื่อสารด้วย Brumfit ยังชี้ให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในหลักสูตรประเภทนี้ อีกว่า การเน้นในเรื่องกฎการใช้ วัฒนธรรม และสังคมนั้นเป็นสิ่งดี แต่จะต้องตระหนักว่าพฤติกรรมทางสังคมและวัฒนธรรมนั้นมีหลายแบบ การละเลยความจริงในข้อที่ว่า วัฒนธรรมมีความแตกต่างกันนี้อาจทำให้เกิดผลเสียได้ นอกจากนั้นเขายังมีความเห็นว่า หลักสูตรประเภทนี้สถานการณ์ที่ใช้ อาจสร้างพฤติกรรมที่ยังมิใช่การใช้การสื่อสารอย่างแท้จริง เพราะในชีวิตจริงอาจมีสถานการณ์ที่ซับซ้อนกว่า การคาดคะเนภาษาที่จะใช้ก็ยิ่งยากมากขึ้นตามไปด้วย

นอกจากนั้น Candlin และ Breen (๑๙๗๙) มีความเห็นเกี่ยวกับการนำเอาแนวคิดแบบ notional - functional มาใช้ในการสร้างวัสดุการเรียนการสอนว่า ผู้ทำมุ่งให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะของภาษาตามที่นักภาษาศาสตร์วิเคราะห์ ซึ่งลักษณะเหล่านี้อาจจะแตกต่างจากการใช้ภาษาในชีวิตจริงก็ได้ การสอนลักษณะของภาษาแยกกันโคต ๆ เป็นไปได้เพียงค้นแบบเท่านั้น แต่ขาดสถานการณ์ของการสื่อสารอย่างแท้จริง

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จะเห็นได้ว่าคำวิจารณ์ดังกล่าวข้างต้นชี้ให้เห็นข้อจำกัดของการนำเอาผลการวิเคราะห์ของนักภาษาศาสตร์แต่เพียงอย่างเดียวมาใช้เป็นแนวทางในการวางหลักสูตรและการสอนภาษานักภาษาศาสตร์ประยุกต์จึงหันมาสนใจธรรมชาติของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารซึ่งไม่แยกองค์ประกอบของภาษาออกเป็นส่วน ๆ แต่ศึกษากระบวนการที่เกี่ยวข้องกับภาษาเพื่อการสื่อสารและเพื่อการเจรจาโต้ตอบกัน (language as communication and interaction) Canale (๑๙๘๓) กล่าวถึงการสื่อสารว่า เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และเจรจาต่อรองระหว่างคนอย่างน้อยสองคน โดยใช้ถ้อยคำหรือสัญลักษณ์อย่างอื่น ถ้อยคำนั้นจะเป็นการเขียนหรือพูดก็ได้ ข่าวสารนั้นประกอบด้วยเนื้อหาทางความคิด ขบธรรมเนียมนิยมทางสังคมและความรู้สึก ข่าวสารไม่ตายตัวคงที่แต่จะถูกเปลี่ยนแปลงเติมแต่งโดยปัจจัยอื่น ๆ ดังเช่นการให้ข้อมูลเพิ่มเติม สถานการณ์ การเลือกใช้รูปแบบของภาษาและพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คำพูด (nonverbal behaviour) ดังนั้นการสื่อสารจึงรวมทั้งการประเมินและเจรจาต่อรองความหมายระหว่างผู้ร่วมสนทนา (participants)

Breen และ Candlin (๑๙๘๐) Wells (๑๙๘๑) มีความเห็นคล้ายกับ Canale โดยเฉพาะ Wells มีความเห็นเพิ่มเติมว่า การสื่อสารที่สำเร็จสมบูรณ์เป็นกระบวนการที่ผู้พูดและผู้ฟังต้องร่วมมือกัน ผู้พูดต้องคิดเนื้อความที่จะพูดแล้วเปลี่ยนเป็นถ้อยคำที่สามารถบอกเจตนาหรือความตั้งใจของตนได้ ในขณะที่เดียวกันก็มุ่งที่จะตอบสนองความต้องการที่จะรับข่าวสารของผู้ที่สนทนาด้วย ผู้ฟังก็ต้องตีความโดยกวาดต้อนความและเติมความจากสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อ เนื้อความหรือข่าวสารนั้นโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์และจากประสบการณ์ของตนเอง ดังนั้นผู้พูดและผู้ฟังจึงมีส่วนในกระบวนการแปลความหมายระหว่างประสบการณ์ส่วนตัวและโครงสร้างของความหมายในภาษา ส่งและรับความหมายและเจตนาด้วยคำที่ใช้อยู่ในโครงสร้างทางไวยากรณ์รวมทั้งระบบเสียงและท่าทางเพื่อจะได้แสดงข้อความนั้นให้ปรากฏออกมาจริง ๆ

แนวคิดพื้นฐานที่มีต่อภาษาและการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นไม่จำกัดอยู่เพียงแค่ความหมาย (semantics) แต่โยงไปสู่การใช้ (pragmatics) เนื่องจากการตีความหมายและการใช้ภาษาให้ถูกต้องไม่มุ่งที่กฎเกณฑ์ที่จะแบ่งองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วน ๆ แต่เน้นที่กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับความเป็นไปได้ของภาษามากกว่า และการตีความหมายก็ไม่จำกัดอยู่

เพียงแต่ที่ปรากฏในระดับประโยคเท่านั้น (Candlin, ๑๙๗๖) Candlin ยังกล่าวถึงเป้าหมายของหลักสูตรในการเรียนการสอนภาษาไว้ด้วยว่าจะต้องให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อที่จะเข้าใจ และสามารถสื่อความหมายได้ในทุกระดับไม่เฉพาะความหมายในระดับประโยค นั่นก็เพื่อให้เหมือนกับที่ผู้พูดและผู้ฟังเจรจาโต้ตอบข่าวสารและความหมายในสถานการณ์จริง ๆ

Candlin (๑๙๘๑) เสนอความหมายในภาษา ๔ ประเภทคือ

๑. Notional meaning เป็นความหมายที่เกี่ยวกับเวลา สถานที่ ปริมาณ เป็นต้น
๒. Referential หรือ propositional meaning เป็นความหมายที่สัมพันธ์กับความคิดของผู้ส่งสารและผู้รับสาร
๓. Pragmatic หรือ Sociolinguistic meaning เป็นความหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง
๔. Discoursal หรือ contextual meaning เป็นความหมายในระดับปริบท

Candlin ยังเห็นว่ารูปแบบประโยคและความหมายนั้น ไม่ได้สัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งข้อหนึ่งหรือรูปแบบหนึ่งรูปแบบ มีความหมายหนึ่งความหมาย ดังนั้นการสื่อสารคือกระบวนการที่ผู้พูดและผู้ฟังโยงหรือหาความสัมพันธ์ของรูปประโยคในภาษากับพฤติกรรมทางสังคมในสถานการณ์และเหตุการณ์ในสังคม กระบวนการสื่อสารจึงไม่เพียงแต่เป็นการรู้จักใช้รูปประโยคทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่รวมถึงการรู้จักใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบทบาทในสังคมด้วย

การเรียนการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้นมุ่งที่วิธีที่ผู้พูดและผู้ฟังถ่ายทอดและเจรจาโต้ตอบความหมายที่เป็นไปได้ ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการสื่อสารและความสามารถในการสื่อสารก็ต้องใช้ความรู้ระบบของภาษาเพื่อถ่ายทอดความหมายของผู้พูดและเพื่อตีความหมายจากคำพูดของผู้ร่วมสนทนา

องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารความหมายตามความเห็นของ Canale (๑๙๘๓) และ Canale และ Swain (๑๙๘๐) จึงประกอบด้วย

๑. ความรู้ความสามารถทางภาษาเกี่ยวกับไวยากรณ์ (grammatical competence) ซึ่งหมายถึงการใช้เครื่องหมาย สัญลักษณ์ในภาษาทั้งที่เป็นคำพูดหรือไม่เป็นคำพูด ลักษณะและกฎเกณฑ์ในภาษาเช่นคำศัพท์ การสร้างคำ การสร้างประโยค การออกเสียง การสะกดคำและความหมายของไวยากรณ์ ความสามารถนี้มุ่งที่ความรู้และทักษะที่ต้องใช้เพื่อเข้าใจและถ่ายทอดความหมายตรงตามถ้อยคำ

๒. ความรู้ความสามารถทางความสัมพันธ์ของภาษากับสังคม (Sociolinguistic Competence) คือความสามารถที่จะเข้าใจและพูดออกมาเป็นถ้อยคำตลอดจนเลือกแสดงพฤติกรรมที่ไม่ได้ใช้คำพูดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ในสถานการณ์นั้น เช่น สถานะของผู้ร่วมสนทนา จุดมุ่งหมาย มาตรฐานของขนบธรรมเนียมของการสนทนาโต้ตอบ ซึ่งหมายถึงปัจจัยในการพูด สื่อความหมายของ Hymes (๑๙๗๐) ความเหมาะสมของถ้อยคำทั้งด้านความหมายและรูปแบบประโยคที่ใช้เพื่อสื่อเจตนา ทัศนคติและความคิด

๓. ความรู้ความสามารถการใช้ภาษาในระดับปริบท (discourse competence) เกี่ยวกับการรู้จักโยงความหมายและรูปแบบประโยคเข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นความเรียงชนิดต่าง ๆ ความสามารถในระดับนี้รวมถึงความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (cohesion) และความสัมพันธ์ระหว่างความคิด (coherence)

๔. ความรู้ความสามารถในค่านกวิธีในการสื่อสาร (Strategic competence) ประกอบด้วยความรู้จักใช้กวิธีในการสื่อสารทั้งที่เป็นคำพูดหรือไม่เป็นคำพูดก็ตามเพื่อแก้ไขความล้มเหลวของการสื่อสารอันเนื่องมาจากสภาวะที่จำกัดในการสื่อสารและเพื่อให้การสื่อสารนั้นประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

Breen และ Candlin (๑๙๘๐) แยกความรู้ในการสื่อสารที่ผู้พูดและผู้ฟังต้องทราบเวลาสนทนาจริง ๆ (communicative knowledge) ออกจากความสามารถในการสื่อสาร (communicative abilities) ซึ่งรวมถึงความสามารถในการถ่ายทอด สื่อความหมายและการเจรจาโต้ตอบ ในขณะที่สนทนาจริง ๆ Breen และ Candlin เชื่อว่าคู่สนทนาจำเป็นต้องใช้ทั้งความรู้ในการสื่อสารและความสามารถในการสื่อสารไปพร้อม ๆ กัน

Widdowson (๑๙๘๓) เน้นความสำคัญของกระบวนการสื่อสารที่เน้นการตีความหมาย เช่นเดียวกัน เขาสนใจกระบวนการและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสมอง ว่าเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรารู้และสิ่งที่เราทำ ในแง่ของความรู้ที่เกี่ยวข้องกับภาษานั้น Widdowson เห็นว่ามีอยู่ ๒ ระดับ คือ

๑. ระดับ systemic ซึ่งหมายถึงความสามารถในระดับไวยากรณ์ (linguistic competence)

๒. ระดับ schematic ซึ่งหมายถึงความสามารถในการสื่อความหมาย (communicative competence)

การตีความหมายนั้นต้องอาศัยความรู้ในระบบไวยากรณ์และหลังจากนั้นจะต้องใช้หลักหรือกฎเกณฑ์ทาง schematic เพื่อช่วยในการตีความหมายและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อใช้ภาษาจริง ๆ การที่ผู้พูดหรือผู้ฟังสามารถอาศัยความรู้ทั้งด้าน systemic และ schematic มาตีความหมายและแก้ปัญหาได้นี้ ถือว่าผู้พูดหรือผู้ฟังมีความสามารถ (capacity) ที่จะแก้ปัญหาและสร้าง ความหมายจากถ้อยคำจริง ๆ โดยบางครั้งก็จำเป็นที่จะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักหรือกฎเกณฑ์ที่ รู้อยู่แล้วทั้งด้าน systemic หรือ schematic ให้มาสอดคล้องกับถ้อยคำหรือส่วนหนึ่งที่ตีความ อยู่เพื่อให้เข้าใจ capacity จึงหมายถึงความสามารถที่จะใช้ความรู้ที่มีอยู่เดิมมาขยายเพิ่ม เดิม สดัดแปลง หรือริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่

ดังนั้น การที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น จึงไม่สามารถที่จะมุ่งสอนองค์ประกอบของภาษาทั้งความรู้และความสามารถในการสื่อสารโดย แยกออกเป็นส่วน ๆ และสอนเป็นเพียงความรู้ได้ นี่คือเหตุผลที่ Brunfit (๑๙๘๐) วิจารณ์ notional-functional syllabus และหลักสูตรอื่น ๆ ที่อิงเนื้อหาทางไวยากรณ์แต่เพียง อย่างเดียว

Breen และ Candlin (๑๙๘๐) กล่าวว่า การสอนภาษาเป็นความรู้โดยมิได้ให้ความ สำคัญกับประสบการณ์ทางสังคม. อารมณ์และความคิดของผู้เรียนนั้นจะมีผลทำให้ผู้เรียนพัฒนา ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้เดินเข้าไป Canale (๑๙๘๓) ย้ำว่าการเรียนการสอน ภาษาเป็นความรู้ไม่เพียงพอที่จะเตรียมผู้เรียนให้ใช้ภาษาที่สองได้ในสถานการณ์จริง ๆ เพราะไม่ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ๆ จึงเรียกได้ ว่าเป็นวิธีการที่ไม่ได้ผลพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ทักษะที่สำคัญในการรู้จักและสามารถใช้ความรู้ เหล่านั้น

Breen, Candlin และ Waters (๑๙๗๔) Candlin และ Breen (๑๙๗๔) Candlin (๑๙๘๑), Widdowson (๑๙๘๓) เห็นว่าการเรียนการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นไม่จำกัดอยู่เพียงการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในระบบหรือกฎเกณฑ์ของภาษาไม่ว่าจะเป็นระบบทางไวยากรณ์หรือทางด้านสังคมที่กำหนดการใช้รูปแบบทางไวยากรณ์ที่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนมีความรู้และความสามารถในการสื่อสารในภาษาแม่มาแล้วบ้างตลอดจนมีประสบการณ์ในการสื่อสารซึ่งนำมาใช้ในการเรียนรู้การใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ ดังนั้นการเรียนการสอนจึงมุ่งที่จะให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถและความรู้ที่มีอยู่เดิมมาใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งมักจะเป็นการตีความและแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง ๆ ของผู้เรียนที่จำเป็นต่อผู้เรียนจริง ๆ

ทั้งนี้หลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในการตีความหมายและแก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ Krashen (๑๙๗๗, ๑๙๘๑) เสนอกระบวนการเรียนภาษา ๒ แบบ แบบแรกเรียกว่า "language learning" เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนภาษาท่องจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ เป็นกระบวนการที่เน้นการเรียนภาษาเป็นความรู้และผู้เรียนระวังตัวและนึกถึงกฎไวยากรณ์ตลอดเวลา แบบที่สองเรียกว่า "language acquisition" เป็นกระบวนการเรียนภาษาแบบตามธรรมชาติ เน้นความหมายและความสามารถในการสื่อสาร เป็นกระบวนการที่ใกล้เคียงกับการเรียนภาษาแรก กระบวนการเรียนแบบแรกเน้น systemic หรือ linguistic competence ในขณะที่กระบวนการเรียนแบบที่สองเน้น Schematic หรือ communicative competence

ผู้เรียนจะเรียนรู้การใช้ภาษาเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีข้อมูลของภาษาที่เข้าใจได้เพียงพอ Krashen สรุปว่าต้องเรียนสามารถใช้เป็นที่ผู้เรียนรู้ภาษาได้ทั้ง ๒ ประเภท Terrell (๑๙๗๗, ๑๙๘๐) กล่าวว่า การสอนที่เอื้อให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์ที่ใช้ภาษาตามความเป็นจริงมากที่สุด จะทำให้ผู้เรียนเรียนภาษาที่สองได้เร็วและดีขึ้น

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นที่กระบวนการที่ผู้เรียนสื่อสาร
 เจาะจำได้ตอบได้ในสถานการณ์จริง ๆ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนทั้งทางด้าน
 ภาษาและสังคม ดังนั้นจึงควรรู้ใช้ภาษา กิจกรรมตลอดจนทักษะที่จะฝึกผู้เรียน เช่นที่ผู้เรียนจำเป็น
 ต้องพบและต้องใช้จริง ๆ มากกว่าที่จะมา จากจินตนาการของผู้สอนแต่ฝ่ายเดียว ดังที่
 Savignon (๑๙๘๓) กล่าวว่า การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น เริ่มต้นด้วยความพยายาม
 ที่จะทราบความจำเป็นในการใช้ภาษาและความสนใจของผู้เรียน ความจำเป็นในการใช้ภาษา
 ของผู้เรียน อาจจะมีทั้งความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอย่างรีบด่วน และจำเพาะเจาะจง
 (immediate and specific) หรือความจำเป็นนั้นอาจจะไม่รีบด่วนและมีความหลากหลาย
 (non immediate and varied) ในกรณีที่ผู้เรียนสามารถบอกความจำเป็นในการใช้ภาษา
 ได้ผู้วางหลักสูตรควรสนองความจำเป็นเหล่านั้น หลักสูตรที่เหมาะสมจึงควรเริ่มจากการประเมิน
 ความจำเป็นในการใช้ภาษา Bachman และ Strick (๑๙๘๑) สนับสนุนความคิดนี้โดย
 กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรใหม่หรือปรับปรุงหลักสูตรเดิมควรรู้ให้ความสำคัญกับความต้องการของ
 ผู้เรียนและผู้สอน

ในการเรียนภาษาตามความจำเป็นและคำนึงถึงโอกาสที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษานั้น
 Mackay และ Mountford (๑๙๗๘) เสนอวัตถุประสงค์การเรียนภาษาในระดับกว้าง
 ไว้ดังนี้

๑. การเรียนรู้ภาษาเพื่อการศึกษาโดยทั่วไปสำหรับชีวิตและเป็นส่วนหนึ่งของการ
 ศึกษาวัฒนธรรมและวรรณคดีซึ่งมุ่งที่ตัวภาษา โดยตัวภาษา เป็นทั้ง เนื้อหาและ จุดมุ่งหมายของวิชา
๒. การเรียนรู้ภาษาเพื่ออาชีพ เช่นการเรียนรู้ภาษาของพนักงานรับโทรศัพท์ เป็นต้น
๓. การเรียนรู้ภาษาสาขาเฉพาะอย่างเช่น การฝึกและอบรมพนักงานโรงแรม
๔. การเรียนรู้ภาษาเพื่อการศึกษาวิชาสาขาต่าง ๆ เช่น วิศวกรรม แพทยศาสตร์

เป็นต้น

ในทำนองเดียวกัน Stevens (๑๙๗๗) เสนอว่าวัตถุประสงค์การสอนภาษาสามารถแบ่งได้เป็น ๓ กลุ่มดังนี้

๑. การใช้ภาษาเพื่อการศึกษาทั่วไป (General Education) ซึ่งถือว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและการพัฒนาทางอารมณ์และสมองของผู้เรียน
๒. การใช้ภาษาเพื่อการเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ (English for Academic Purposes) ซึ่งถือว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือแสวงหาวิทยาการใหม่ ๆ
๓. การใช้ภาษาเพื่อการงานและอาชีพ (English for Occupational Purposes) ซึ่งถือว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวความคิดของครูสอนภาษาที่มองภาษาต่างจากความคิดเห็นของนักภาษาศาสตร์ที่มุ่งวิเคราะห์ตัวภาษา (linguistic contexts) เพียงอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงองค์ประกอบอื่นนอกเหนือจากตัวภาษา (extralinguistic contexts) ที่ช่วยทำให้ผู้เรียนเรียนภาษาแรกและภาษาที่สองได้ การที่เน้นแต่ตัวภาษาอย่างเดียวผู้เรียนจะได้แต่กฎเกณฑ์ของภาษา (language usage) ที่ไม่อาจนำไปประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายและความคิดผู้ใช้ภาษาจำเป็นต้องมีความสามารถในการสื่อหรือใช้ภาษาได้ถูกสถานการณ์ (language use) และความสามารถในการสื่อนี้จะแยกออกจากประสบการณ์ของผู้ใช้ภาษาไปไม่ได้ Oller (๑๙๘๓) เสนอว่าองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องในเรื่องการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายมีสองส่วนคือ

๑. ตัวภาษาที่อยู่ในระดับข้อความต่อเนื่องที่ผู้เรียนภาษาจะต้องใช้ (utterances of texts of discourse)
๒. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน (facts of experience)

และมีตัว เชื่อมโยงระหว่างภาษาและประสบการณ์ของผู้เรียนคือกลไกที่จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาใช้ภาษาได้ Oller เสนอแผนภูมิของกระบวนการการเรียนภาษาไว้ดังนี้

π

facts of experience

utterances of texts of discourse

ตัวเชื่อมโยง (π) จะทำหน้าที่ทั้งในระดับหน่วยย่อยของภาษา (micro-cosmic level) และในระดับหน่วยใหญ่ของภาษา (macrocosmic level) โดยเชื่อมความรู้ทางภาษาซึ่งมีลักษณะเป็น surface form ให้มีความหมายขึ้นโดยโยงกับประสบการณ์ของผู้ใช้ภาษา เพราะข้อมูลทางภาษาโดยตัวของมันเองจะไม่มี ความหมาย ผู้ใช้ภาษาเป็นผู้ที่ทำให้ข้อมูลทางภาษามีความหมายขึ้น ดังนั้นภาษาและประสบการณ์ของผู้ใช้ภาษาจึงแยกออกจากกันไม่ได้ดังที่ Oller (๑๙๘๓, ๒๑) กล่าวไว้ว่า

...utterances do not arise in vacuo, but in the course of ordinary experience in a rich and varied world of people and events, with purposes, goals, conflicts, and relationship...

กล่าวโดยสรุปการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหรือการเรียนภาษาเพื่อนำไปปฏิบัติได้จะเน้นที่ตัวผู้เรียนว่าผู้เรียนเรียนภาษาไปเพื่ออะไร เพราะฉะนั้นสิ่งสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาคือการกำหนดจุดมุ่งหมายที่จะใช้ภาษา (communicative intent) และหลักสูตรที่จะช่วยนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายได้ต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สิ่งการสอนต้องใกล้เคียงกับลักษณะของภาษาที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในความเป็นจริง คือ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนเห็นคุณค่า (functional value) นอกจากนี้วัตถุประสงค์ยังช่วยผู้สอนหาวิธีการสอนที่เหมาะสมที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายได้ดังที่ Brumfit (๑๙๘๑, ๕๔) กล่าวไว้ว่า

...a syllabus must have, explicitly or implicitly, some idea of what the language is being learnt for, otherwise it will not be possible for the teacher to make procedural choices in the classroom or any systematic basis at all.

ในการกำหนดจุดมุ่งหมายว่าผู้เรียนจะเรียนอะไรและผู้สอนจะสอนอะไร ไม่มีใครรู้ดีไปกว่าผู้ใช้ภาษาในสังคมนั้น ๆ เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการสำรวจวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาเชิงปฏิบัติเพื่อใช้เป็นแนวทางการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา มัธยมศึกษาปลายและอุดมศึกษา

การศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับต่าง ๆ ในประเทศไทยจะช่วยชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรแต่ละระดับมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันมากเพียงใด หลักสูตรที่ศึกษาในงานวิจัยนี้จำกัดเฉพาะหลักสูตรภาษาอังกฤษวิชาหลัก เท่านั้น

วิชาหลักภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมี ๖ รายวิชาคือ วิชาหลัก ๑ (อ.๐๑๑) วิชาหลัก ๒ (อ.๐๑๒) วิชาหลัก ๓ (อ.๐๑๓) วิชาหลัก ๔ (อ.๐๑๔) วิชาหลัก ๕ (อ.๐๑๕) และวิชาหลัก ๖ (อ.๐๑๖) วัตถุประสงค์รวมของทั้ง ๖ รายวิชากำหนดไว้ดังนี้

วิชาหลัก ๑ (อ.๐๑๑)

ให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนทักษะ ฟัง พูด อ่านและเขียนภายในวงศัพท์ ๕๐๐ คำซึ่งเป็นศัพท์ใกล้ตัว เหมาะสมกับวัยและเป็นศัพท์ที่มีความถี่สูง ใช้โครงสร้างประโยคง่าย ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายได้

วิชาหลัก ๒ (อ.๐๑๒)

ฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ต่อเนื่องจาก อ.๐๑๑ โดยเพิ่มคำศัพท์ซึ่งจำเป็นและเหมาะสมกับวัยและความสนใจอีกประมาณ ๕๐๐ คำ และให้มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาซึ่งสอดแทรกในแบบเรียนที่กำหนดให้

วิชาหลัก ๓ (อ.๐๑๓)

เพื่อเพิ่มพูนความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายโดยสามารถใช้คำศัพท์ประมาณ ๑,๐๐๐ คำ และรูปประโยคที่เรียนมาแล้วใน อ.๐๑๑ และ อ.๐๑๒ เพิ่มเติมคำศัพท์ใหม่อีกประมาณ ๕๐๐-๕๐๐ คำ และโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้น ตลอดจนให้มีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งสัมพันธ์กับแบบเรียนที่กำหนดให้

วิชาหลัก ๔ (อ.๐๑๔)

เพื่อฝึกทักษะ ฟัง-พูด อ่าน เขียน เพื่อสื่อความหมายได้ต่อ เนื่องจาก อ.๐๑๑ อ.๐๑๒ และ อ.๐๑๓ อีกประมาณ ๕๐๐ คำรวมเป็นวงศัพท์ทั้งสิ้นประมาณ ๒,๐๐๐ คำ และให้สามารถใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนขึ้นอีกตลอดจนให้มีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรม ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

วิชาหลัก ๔ (อ.๐๑๔)

เพื่อฝึกทักษะ ฟัง-พูด อ่านและเขียนเพื่อสื่อความหมายและแสดงความคิดเห็นต่อ
เนื่องจาก อ.๐๑๔ ให้สามารถใช้คำศัพท์เพิ่มเติมอีกประมาณ ๓๐๐ คำและได้ใช้รูปประโยค
ที่ซับซ้อนขึ้น ให้ความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

วิชาหลัก ๖ (อ.๐๑๖)

เพื่อฝึกทักษะ ฟัง-พูด อ่าน เขียนเพื่อสื่อความหมายและแสดงความคิดเห็นต่อเนื่องจาก
อ.๐๑๔ ในวงศัพท์เพิ่มขึ้นอีก ๒๐๐ คำรวมเป็น ๒,๕๐๐ คำและได้ใช้รูปประโยคที่ซับซ้อนและมีความยาว
เพิ่มขึ้น ให้นักเรียนมีความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับวัฒนธรรมชีวิตและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

จากวัตถุประสงค์รวมทั้ง ๖ รายวิชาผู้เขียนหลักสูตรได้ขยาย เป็นจุดประสงค์การ
เรียนรู้ ตารางที่ ๑ แสดงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับต้น (ทักษะการฟัง)

ตารางที่ ๑

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษระดับต้น
(จากหนังสือคู่มือแนวการสอนตามหลักสูตรมัธยมต้น ของหน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ)

วัตถุประสงค์	อ.๐๑๑	อ.๐๑๒	อ.๐๑๓	อ.๐๑๔	อ.๐๑๕	อ.๐๑๖
๑. แสดงว่ารู้ความหมาย ของประโยคที่ได้ยิน	X	X		X		
๒. ปฏิบัติตามคำสั่ง	X	X				
๓. ปฏิบัติตามขั้นตอนใน คำแนะนำวิธีทำ		X	X		X	
๔. ฟังข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง		X	X	X	X	X

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ปี.๐๑๑	ปี.๐๑๒	ปี.๐๑๓	ปี.๐๑๔	ปี.๐๑๕	ปี.๐๑๖
๕. ฟังบทสนทนาสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับบทสนทนา		X	X	X	X	
๖. ฟังนิทานสั้น ๆ แล้วตอบคำถาม					X	X
๗. ฟังข้อความหรือบทสนทนาสั้น ๆ แล้วเติมข้อความที่ขาดไปให้สมบูรณ์					X	X
๘. ฟังการสนทนาระหว่างคน ๒-๓ คนแล้วตอบคำถาม						X
๙. ฟังเพลงและบทร้อยกรองง่าย ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง				X		X
๑๐. ฟังข่าวสั้น ๆ แล้วแสดงความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง						X

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการฟังทั้งหมดมี ๑๐ วัตถุประสงค์ ผู้เขียนหลักสูตรคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนจบ ๖ รายวิชา (๑๒ หน่วยกิต) แล้วควรจะแสดงว่ารู้ความหมายของประโยคที่ได้ยิน ปฏิบัติตามคำสั่ง ปฏิบัติตามขั้นตอนในคำแนะนำวิธีทำ ฟังข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ฟังบทสนทนาสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับบทสนทนา ฟังนิทานสั้น ๆ แล้วตอบคำถาม ฟังข้อความหรือบทสนทนาสั้น ๆ แล้วเติมข้อความที่ขาดไปให้สมบูรณ์ ฟังการสนทนาระหว่าง ๒-๓ คนแล้วตอบคำถาม ฟังเพลงและบทร้อยกรองง่าย ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังและฟังข่าวสั้น ๆ แล้วแสดงความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง

ตารางที่ ๒ แสดงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับต้นส่วนที่เกี่ยวกับทักษะการพูด

ตารางที่ ๒

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับต้น

(จากหนังสือคู่มือแนวการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของหน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ)

วัตถุประสงค์	อ.๐๑๑	อ.๐๑๒	อ.๐๑๓	อ.๐๑๔	อ.๐๑๕	อ.๐๑๖
๑. พูดตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านหรือฟัง	X			X		
๒. ถามและตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	X	X			X	X
๓. ใช้ภาษาตามความต้องการ ได้ถูกต้องในการออกคำสั่งง่าย ๆ ให้เพื่อนปฏิบัติตาม	X					
๔. พูดเกี่ยวกับภาพหรือของจริงเป็นประโยคง่าย ๆ	X					
๕. พูดในสถานการณ์ที่กำหนดโดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม ถูกต้องตามสถานการณ์	X	X		X		

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	อ.๐๑๑	อ.๐๑๒	อ.๐๑๓	อ.๐๑๔	อ.๐๑๕	อ.๐๑๖
๖. ถามเกี่ยวกับภาพ ของจริงและสิ่งที เกี่ยวข้องกับผู้อื่น		X				
๗. ใช้ภาษาตามความ ต้องการในการพูด ชักทายและแนะนำ ตัวเอง		X		X		
๘. พูดบรรยายภาพ		X	X			
๙. ถามเกี่ยวกับข้อ ความสั้น ๆ และ เรื่องทีอ่าน			X			X
๑๐. พูดตอบคำถามโดย ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง			X			
๑๑. ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ในการสนทนาสั้น ๆ เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและเพื่อน			X			
๑๒. ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ในการพูดแนะนำ บอกวิธีทำและบอก ทิศทาง			X			
๑๓. พูดถามและตอบ เกี่ยวกับข้อความ และบทสนทนาทีอ่าน					X	
๑๔. พูดแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล					X	X

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	อ.๐๑๑	อ.๐๑๒	อ.๐๑๓	อ.๐๑๔	อ.๐๑๕	อ.๐๑๖
๑๔. เล่าเรื่องสั้น ๆ ให้ผู้ฟังเข้าใจ				X	X	X*
๑๖. พุคแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านและ ภาพที่เห็น						X

* (เพิ่มเกี่ยวกับประเทศของตนและท้องถิ่นที่อยู่ให้ผู้ฟังเข้าใจ)

ความสามารถด้านการพูดที่กำหนดไว้ในวิชาหลักระดับต้นคือ พูดตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือฟัง ถามและตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาตามความต้องการได้ถูกต้องในการออกคำสั่งง่าย ๆ ให้เพื่อนปฏิบัติตาม พูดเกี่ยวกับภาพหรือของจริงเป็นประโยคง่าย ๆ พูดในสถานการณ์ที่กำหนดโดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมถูกต้องตามสถานการณ์ ถามเกี่ยวกับภาพของจริงและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น ใช้ภาษาตามความต้องการในการพูดทักทายและแนะนำตัวเอง พูดบรรยายภาพ ถามเกี่ยวกับข้อความสั้น ๆ และเรื่องที่อ่าน พูดตอบคำถามโดยให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ใช้ภาษาได้ถูกต้องในการสนทนาสั้น ๆ เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและเพื่อน ใช้ภาษาได้ถูกต้องในการพูดแนะนำ บอกวิธีทำและบอกทิศทาง พูดถามและตอบเกี่ยวกับข้อความและบทสนทนาที่อ่าน พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล เล่าเรื่องสั้น ๆ ให้ผู้ฟังเข้าใจ และพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและภาพที่เห็น

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการอ่านของวิชาหลักระดับต้นแสดงไว้ในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษระดับต้น
(จากหนังสือคู่มือแนวการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นของหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ)

วัตถุประสงค์	อ.๐๑๑	อ.๐๑๒	อ.๐๑๓	อ.๐๑๔	อ.๐๑๕	อ.๐๑๖
๑. อ่านออกเสียงประโยค	X					
๒. อ่านออกเสียงให้ผู้อื่น ฟังเข้าใจได้		X				
๓. แสดงว่ารู้ความหมาย ของประโยคที่อ่าน	X	X				
๔. เดิมข้อความลงใน ประโยคได้ถูกต้อง	X					
๕. อ่านข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	X	X	X		X	
๖. หาความหมายของ คำศัพท์ในพจนานุกรม (อังกฤษ-ไทย)	X	X	X		X	
๗. อ่านเรื่องแล้วรายงาน สั้น ๆ ให้เพื่อนและครู ฟังได้เข้าใจ	X					
๘. อ่านบทสนทนาและร้อย กรองง่าย ๆ แล้วตอบ คำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน			X		X	
๙. อ่านคำแนะนำวิธีทำ แล้วปฏิบัติตามวิธีทำ			X			

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	อ.๐๑๑	อ.๐๑๒	อ.๐๑๓	อ.๐๑๔	อ.๐๑๕	อ.๐๑๖
๑๐. อ่านข้อความบทสนทนาและเรื่องสั้น ๆ แล้วจับใจความของสิ่งที่อ่านได้				X	X	X
๑๑. อ่านบทร้อยกรองแล้วแสดงความคิดเห็น					X	X
๑๒. สรุปเรื่องที่อ่านและแสดงความคิดเห็น					X	
๑๓. สรุปเรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นรวมทั้งบรรยายเกี่ยวกับบุคคลสำคัญในเรื่อง						X
๑๔. อ่านเรื่องแล้วรายงานโดยสังเขป				X	X	
๑๕. อ่านเรื่องหรือข้อความสั้น ๆ ในระยะเวลาที่กำหนดให้เข้าใจ					X	X
๑๖. อ่านข้อความแล้วตีความหมายเกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน						X

เมื่อผู้เขียนเรียนจบ ๖ รายวิชาหลักแล้วควรจะเรียนรู้ทักษะต่อไปนี้คือ อ่านออกเสียงประโยค อ่านออกเสียงให้ผู้อื่นฟังเข้าใจได้ แสดงว่ารู้ความหมายของประโยคที่อ่าน เติมข้อความลงในประโยคได้ ถูกต้อง อ่านข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หากความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม

(อังกฤษ-ไทย) อ่านเรื่องแล้วรายงานสั้น ๆ ให้เพื่อนและครูฟังได้เข้าใจ อ่านบทสนทนาและร้อยกรองง่าย ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน อ่านคำแนะนำวิธีทำแล้วปฏิบัติตามวิธีทำ อ่านข้อความบทสนทนาและเรื่องสั้น ๆ แล้วจับใจความของสิ่งที่อ่านได้ อ่านบทร้อยกรองแล้วแสดงความคิดเห็น สรุปเรื่องที่อ่านและแสดงความคิดเห็น สรุปเรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นรวมทั้งบรรยายเกี่ยวกับบุคคลสำคัญในเรื่อง อ่านเรื่องแล้วรายงานโดยสังเขป อ่านเรื่องหรือข้อความสั้น ๆ ในระยะเวลาที่กำหนดให้เข้าใจ และอ่านข้อความแล้วตีความหมายเกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน

ตารางที่ ๔ แสดงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการเขียนในระดับต้น

ตารางที่ ๔

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระดับต้น

(จากหนังสือคู่มือแนวการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของหน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ)

วัตถุประสงค์	อ.๐๑๑	อ.๐๑๒	อ.๐๑๓	อ.๐๑๔	อ.๐๑๕	อ.๐๑๖
๑. เขียนประโยคให้ตรงกับภาพ	X					
๒. เขียนตามคำบอกได้ถูกต้อง		X	X	X		
๓. เขียนประโยคและข้อความตอบสนองความต้องการแบบต่าง ๆ	X	X				
๔. เรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ และเขียนประโยคเพิ่มเติมได้	X	X				

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ปี.๐๑๑	ปี.๐๑๒	ปี.๐๑๓	ปี.๐๑๔	ปี.๐๑๕	ปี.๐๑๖
๕. เขียนประโยคเต็ม ลงในข้อความ		X				
๖. ใช้เครื่องหมาย วรรคตอนในการเขียน ประโยคบรรยายภาพ		X				
๗. เขียนประโยคและ ข้อความตามคำบอก		X				
๘. เขียนข้อความลงใน สิ่งที่อ่านได้อย่าง เหมาะสม			X	X		
๙. เขียนข้อความเต็มลง ในบทสนทนา			X	X		
๑๐. เขียนข้อความตามแนว ที่กำหนดให้			X	X		
๑๑. เขียนนิทานสั้น ๆ จากภาพ			X	X		
๑๒. เขียนสรุปข้อความที่อ่าน และฟังรวมทั้งบรรยาย เกี่ยวกับบุคคลสำคัญใน เรื่อง					X	X
๑๓. เขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ ในชีวิตประจำวันตาม แนวที่กำหนด					X	X
๑๔. เขียนประวัติและเรื่อง ราวเกี่ยวกับตนเอง					X	

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	อ.๐๑๑	อ.๐๑๒	อ.๐๑๓	อ.๐๑๔	อ.๐๑๕	อ.๐๑๖
๑๕. เขียนจดหมาย ส่วนตัว					X	
๑๖. เขียนข้อความจาก ตารางและแผนภูมิ					X	
๑๗. เขียนเรื่องจาก ภาพชุด					X	
๑๘. กรอกแบบฟอร์ม						X
๑๙. เขียนบรรยายภาพ						X
๒๐. เขียนเรื่องตามแนว ที่กำหนด						X

ผู้เขียนหลักสูตรคาดหวังว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาควรจะเขียนประโยคให้ตรงกับภาพ เขียนตามคำบอก
ได้ถูกต้อง เขียนประโยคและข้อความตอบสนองความต้องการแบบต่าง ๆ เรียงประโยคเป็นข้อความ
สั้น ๆ และเขียนประโยคเพิ่มเติมได้ เขียนประโยคเติมลงในข้อความ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนใน
การเขียนประโยคบรรยายภาพ เขียนประโยคและข้อความตามคำบอก เขียนข้อความลงในสิ่งที่อ่าน
ได้อย่างเหมาะสม เขียนข้อความเติมลงในบทสนทนา เขียนข้อความตามแนวที่กำหนดให้ เขียน
นิทานสั้น ๆ จากภาพ เขียนสรุปข้อความที่อ่านและฟังรวมทั้งบรรยายเกี่ยวกับบุคคลสำคัญในเรื่อง
เขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันตามแนวที่กำหนด เขียนประวัติและเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง
เขียนจดหมายส่วนตัว เขียนข้อความจากตารางและแผนภูมิ เขียนเรื่องจากภาพชุด กรอกแบบ
ฟอร์ม เขียนบรรยายภาพและเขียนเรื่องตามแนวที่กำหนด

สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลายผู้เขียนหลักสูตรได้ระบุวัตถุประสงค์ในการเรียน

วิชาหลัก ๖ รายวิชา (อ.๔๑๑, อ.๔๑๒, อ.๕๑๓, อ.๕๑๔, อ.๖๑๕ และ อ.๖๑๖)

ไว้ดังนี้

วิชาหลัก ๑ - ๒ (อ.๔๑๑, อ.๔๑๒)

๑. ให้สามารถฟัง - พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วตามสมควรแก่ระดับ
๒. ให้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

วิชาหลัก ๓ - ๔ (อ.๕๑๓, อ.๕๑๔)

๑. ให้สามารถฟัง - พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วค่อนจาก อ.๔๑๑ และ อ.๔๑๒
๒. ให้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

วิชาหลัก ๕ - ๖ (อ.๖๑๕, อ.๖๑๖)

๑. ให้สามารถฟัง-พูด อ่านและเขียนเพื่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและให้มีความคล่องแคล่วตามศักยภาพต่อจาก อ.๕๑๓ และ อ. ๕๑๔
๒. ให้เรียนรู้ศัพท์และสำนวนต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ หรือในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
๓. ให้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิต ความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

เช่นเดียวกับระดับต้น ผู้กำหนดวัตถุประสงค์ระดับปลายขยายความวัตถุประสงค์รวมโดยระบุเป็นวัตถุประสงค์การเรียนรู้ไว้แต่รวมวิชาหลัก ๒ วิชาไว้ด้วยกันคือ อ.๔๑๑-อ.๔๑๒, อ.๕๑๓-อ.๕๑๔ และ อ.๖๑๕-อ.๖๑๖ ตารางที่ ๕ แสดงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการฟังของระดับปลาย

ตารางที่ ๕

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษระดับปลาย
(จากหนังสือคู่มือแนวการสอนตามหลักสูตรมัธยมปลาย ของหน่วยงานนิเทศก์
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ)

วัตถุประสงค์	อ.๔๑๑-๔๑๒	อ.๕๑๓-๕๑๔	อ.๖๑๕-๖๑๖
๑. ฟังข้อความสั้น ๆ ที่มีใจความสำคัญ เพียงใจความเดียวแล้วสามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้	X		
๒. ฟังบทสนทนาสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไประหว่างบุคคล ๒-๓ คนที่พูดด้วย ความเร็วตามปกติแล้วสามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้	X		
๓. ฟังข้อความและบทสนทนา ซึ่งมีความ ยาวพอประมาณแล้วสรุปใจความสำคัญ ของเรื่องที่ฟังได้		X	
๔. ฟังเรื่องสั้น ๆ แล้วถาม-ตอบเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังได้		X	
๕. ฟังข้อความที่มีความยากง่ายเหมาะสม กับระดับชั้นแล้วสรุปใจความสำคัญได้			X
๖. ฟังบทสนทนาที่มีความยากง่ายเหมาะสม กับระดับชั้นแล้วสรุปใจความสำคัญได้			X
๗. ฟังบทละครสั้น ๆ แล้วจับใจความสำคัญได้			X

เมื่อเรียนจบ ๑๒ หน่วยกิตผู้เรียนควรจะฟังข้อความสั้น ๆ ที่มีใจความสำคัญเพียงใจความเดียว แล้วสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้ ฟังบทสนทนาสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไประหว่างบุคคล ๒-๓ คนที่พูดด้วยความเร็วตามปกติแล้วสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้ ฟังข้อความและบทสนทนาซึ่งมีความยาวพอประมาณแล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ ฟังเรื่องสั้น ๆ แล้วถาม-ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้ ฟังข้อความที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นแล้วสรุปใจความสำคัญได้ ฟังบทสนทนาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นแล้วสรุปใจความสำคัญได้ และฟังบทละครสั้น ๆ แล้วจับใจความสำคัญได้

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการพูดในระดับปลายแสดงไว้ในตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับปลาย

(จากหนังสือคู่มือแนวการสอนตามหลักสูตรมัธยมตอนปลาย ของหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ)

วัตถุประสงค์	อ.๔๑๑-๔๑๒	อ.๔๑๓-๔๑๔	อ.๖๑๕-๖๑๖
๑. สามารถสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวันโดยใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ	X		
๒. สามารถพูดเกี่ยวกับภาพ เรื่องที่ได้ฟังและเรื่องที่ได้อ่านโดยใช้สำเนียง คัพท์ สำนวนและไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วได้อย่างถูกต้อง	X		
๓. สามารถอ่านออกเสียงประโยคและข้อความได้ถูกต้องตาม stress, intonation, accent และ rhythm	X	X	

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ปี ๒๕๑๑-๒๕๑๒	ปี ๒๕๑๓-๒๕๑๔	ปี ๒๕๑๕-๒๕๑๖
๔. สนทนาโต้ตอบ เรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันได้		X	
๕. สนทนาโต้ตอบ เรื่องราวที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนได้		X	
๖. ถาม-ตอบ เกี่ยวกับข้อความหรือเนื้อเรื่องที่ย่ออ่านได้		X	
๗. เล่าเรื่องง่าย ๆ สั้น ๆ โดยใช้ศัพท์สำนวนที่เหมาะสมกับระดับชั้นได้		X	
๘. สนทนาโต้ตอบ เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันได้			X
๙. สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่กำลังเป็นที่สนใจได้			X
๑๐. ถาม-ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความและเรื่องที่ฟังได้			X
๑๑. เล่าประสบการณ์ส่วนตัวหรือเรื่องที่สนใจอ่านโดยใช้ศัพท์สำนวนและไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับชั้นได้			X
๑๒. ออกเสียงคำ วลี ประโยค และข้อความโดยใช้ stress, intonation, rhythm ถูกต้องตามที่ต้องการสื่อสาร			X

เมื่อจบวิชาหลักระดับปลาย ผู้เรียนสามารถสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวันโดยใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ พูดเกี่ยวกับภาพ เรื่องที่ได้ฟังและเรื่องที่ได้อ่านโดยใช้สำเนียง ศัพท์ สำนวนและไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วได้อย่างถูกต้อง อ่านออกเสียงประโยคและข้อความได้ถูกต้องตาม stress, intonation, accent และ rhythm สนทนาโต้ตอบเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันได้ สนทนาโต้ตอบเรื่องราวที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนได้ ถาม-ตอบเกี่ยวกับข้อความหรือเนื้อเรื่องที่ได้ อ่านได้ เล่าเรื่องง่าย ๆ สั้น ๆ โดยใช้ศัพท์สำนวนที่เหมาะสมกับระดับชั้นได้ สนทนาโต้ตอบเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันได้ สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่กำลังเป็นที่สนใจได้ ถาม-ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความและ เรื่องที่ฟังได้ เล่าประสบการณ์ส่วนตัวหรือเรื่องที่สนใจอ่านโดยใช้ศัพท์ สำนวนและไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับชั้นได้ และออกเสียงคำ วลี ประโยคและข้อความโดยใช้ stress, intonation, rhythm ถูกต้องตามที่ต้องการสื่อสาร

ตารางที่ ๗ ระบุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษระดับปลาย

ตารางที่ ๗

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษระดับปลาย

(จากหนังสือคู่มือแนวการสอนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ของหน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ)

วัตถุประสงค์	อ.๔๑๑-๔๑๒	อ.๔๑๓-๔๑๔	อ.๖๑๕-๖๑๖
๑. สามารถจับใจความของข้อความและเรื่องของหนังสือที่อ่านได้	X		
๒. สามารถตีความ (interpret) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความและเรื่องจากหนังสือที่อ่านได้	X		
๓. อ่านเรื่องสั้น ๆ แล้วจับใจความหรือแสดงความคิดเห็นได้		X	

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	อ.๔๑๑-๔๑๒	อ.๕๑๓-๕๑๔	อ.๖๑๕-๖๑๖
๔. เก็บใจความสำคัญและแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับโฆษณา ประกาศ ฉลาก และคำแนะนำ ในการใช้สินค้าได้		X	
๕. อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร แล้วเล่าเรื่องที่สนใจให้เพื่อน ฟังได้		X	
๖. อ่านข้อความและเรื่องสั้น ๆ (จากหนังสือที่กำหนดให้หรือ หนังสืออ่านประกอบ) แล้ว จับใจความหรือแสดงความคิด เห็นได้			X
๗. อ่านบทร้อยกรองแล้วสรุป หรือแสดงความคิดเห็นได้			X
๘. จับใจความสำคัญและแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับโฆษณา ประกาศ ฉลาก และคำแนะนำ ในการใช้สินค้าได้			X
๙. อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร แล้วเล่าหรือสรุปให้เพื่อน ฟังได้			X

ฝึกเขียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเมื่อเรียนจบหลักสูตรแล้วควรจะจับใจความของข้อความและเรื่อง
ของหนังสือที่อ่านได้ ตีความ (interpret) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความและเรื่อง
จากหนังสือที่อ่านได้ อ่านเรื่องสั้น ๆ แล้วจับใจความหรือแสดงความคิดเห็นได้ เก็บใจความ
สำคัญและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโฆษณา ประกาศ ฉลาก และคำแนะนำในการใช้สินค้าได้
อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารแล้วเล่าเรื่องที่สนใจให้เพื่อนฟังได้ อ่านข้อความและเรื่องสั้น ๆ
(จากหนังสือที่กำหนดให้หรือหนังสืออ่านประกอบ) แล้วจับใจความหรือแสดงความคิดเห็นได้ อ่าน
บทร้อยกรองแล้วสรุปหรือแสดงความคิดเห็นได้ จับใจความสำคัญและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
โฆษณา ประกาศ ฉลากและคำแนะนำในการใช้สินค้าได้ และอ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารแล้วเล่า
หรือสรุปให้เพื่อนฟังได้

ตารางที่ ๘ แสดงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระดับปลาย

ตารางที่ ๘

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระดับปลาย

(จากหนังสือคู่มือแนวการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ของหน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ)

วัตถุประสงค์	อ.๕๑๑-๕๑๒	อ.๕๑๓-๕๑๔	อ.๖๑๕-๖๑๖
๑. สามารถเขียนข้อความตามคำบอก ได้ถูกต้อง	X		
๒. สามารถเขียนประโยคโดยใช้โครง สร้าง คำศัพท์และเครื่องหมาย วรรคตอนที่เรียนมาแล้ว ได้อย่าง ถูกต้อง	X		
๓. สามารถเขียนบรรยายภาพ ใจความ X ส่วนหัวและข้อความสั้น ๆ ตามแนว ที่กำหนดโดยใช้ภาษาและเครื่องหมาย วรรคตอนที่ถูกต้อง			

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ปี ๕๑๑-๕๑๒	ปี ๕๑๓-๕๑๔	ปี ๖๑๕-๖๑๖
๔. เขียนประโยคสั้น ๆ ตามแนวความคิดของตนเองได้		X	
๕. เขียนข้อความตามคำบอกได้		X	X
๖. เขียนประโยคโดยใช้โครงสร้างที่ซับซ้อนได้		X	X (และศัพท์สำนวนที่เหมาะสมได้)
๗. เขียนเรื่องจากภาพและจดหมายส่วนตัวตามแนวที่กำหนดให้โดยใช้ภาษาและเครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้องและเหมาะสมได้		X	
๘. เมื่อกำหนดเรื่องมาให้ส่วนหนึ่งนักเรียนแต่งเรื่องต่อจนจบโดยใช้ความคิดของตนเองได้		X	
๙. เดิมบทสนทนาจากภาพประกอบหรือเหตุการณ์ที่กำหนดให้ได้		X	
๑๐. เขียนข้อความและเรียงความจากแนวหรือภาพที่กำหนดให้ได้			X
๑๑. เดิมบทสนทนาจากภาพหรือเหตุการณ์ที่กำหนดให้ได้			X
๑๒. เขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายเพื่อกิจธุระและกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ โดยใช้ภาษาและเครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้องเหมาะสมได้			X
๑๓. เขียนข้อความ เขียนเรื่องหรือเขียนโฆษณา โดยใช้ความคิดของตนเองได้			X

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	อ.๔๑๑-๔๑๒	อ.๔๑๓-๔๑๔	อ.๖๑๔-๖๑๖
๑๔. สามารถใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ เพื่อช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษ	X		
๑๕. ใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ที่เหมาะสมกับระดับชั้นได้		X	X
๑๖. สามารถจัดกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างเหมาะสม	X	X	X

หลังจากที่เรียนจบวิชาหลัก ๖ รายวิชานี้แล้วนักเรียนจะต้องสามารถเขียนข้อความตามคำบอกได้ ถูกต้อง สามารถเขียนประโยคโดยใช้โครงสร้าง คำศัพท์ และ เครื่องหมายวรรคตอนที่เรียนมาแล้ว ได้อย่างถูกต้อง สามารถเขียนบรรยายภาพ จดหมายส่วนตัวและข้อความสั้น ๆ ตามแนวที่กำหนดโดยใช้ภาษาและ เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง เขียนประโยคสั้น ๆ ตามแนวความคิดของตนเองได้ เขียนข้อความตามคำบอกได้ เขียนประโยคโดยใช้โครงสร้างที่ซับซ้อนได้ เขียนเรื่องจากภาพ และจดหมายส่วนตัวตามแนวที่กำหนดให้โดยใช้ภาษาและ เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้องและเหมาะสมได้ เมื่อกำหนดเรื่องมาให้ส่วนหนึ่งนักเรียนแต่งเรื่องต่อจนจบโดยใช้ความคิดของตนเองได้ เติมบทสนทนาจากภาพประกอบหรือ เหตุการณ์ที่กำหนดให้ได้ เขียนข้อความและเรียงความจากแนวหรือภาพที่กำหนดให้ได้ เติมบทสนทนาจากภาพหรือ เหตุการณ์ที่กำหนดให้ได้ เขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายเพื่อกิจธุระและกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ โดยใช้ภาษาและ เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้องเหมาะสมได้ และเขียนข้อความ เขียนเรื่องหรือเขียนโฆษณาโดยใช้ความคิดของตนเองได้

นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่กล่าวข้างต้น สำหรับวิชา อ.๔๑๑, อ.๔๑๒ ระบุให้ ผู้เรียนสามารถใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษเพื่อช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษ และสำหรับวิชา อ.๔๑๓, อ.๔๑๔ และ อ.๖๑๕, อ.๖๑๖ เปลี่ยนจาก "เพื่อช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษ" เป็น "ที่เหมาะสมกับระดับชั้นได้" วัตถุประสงค์ร่วมที่ปรากฏทั้ง ๖ รายวิชาคือ สามารถจัดกิจกรรม หรือ เข้าร่วมกิจกรรมซึ่งเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างเหมาะสม จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์วิชาหลักในระดับมัธยมต้นและมัธยมปลายที่กล่าวมาข้างต้น ไม่ได้เป็นหลักสูตรที่เน้นความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา (usage) แต่เน้นความสามารถการใช้ภาษา ซึ่งใกล้เคียงกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างไรก็ตามหลักสูตรทั้งสองระดับยังไม่สามารถอธิบาย และแก้ปัญหาในเรื่องต่อไปนี้ได้

๑. ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ร่วมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ วัตถุประสงค์ รวบรวมผู้เรียนสื่อสารได้ ซึ่งในการสื่อสารจริง ๆ จะไม่แยกทักษะแต่วัตถุประสงค์การเรียนรู้ค่อนข้างจะ เน้นความสามารถแต่ละทักษะมากกว่าทักษะรวม

๒. เกณฑ์ในการระบุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละระดับ วัตถุประสงค์รวมและ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้ทั้งสองระดับ เป็นวัตถุประสงค์ที่กรรมการ เขียนหลักสูตรกำหนดนั้น ไม่ใช่เป็นวัตถุประสงค์ที่ได้มาจากผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งในทางปฏิบัติผู้ที่รู้ดีที่สุดว่าวัตถุประสงค์ใดเหมาะสมกับระดับใดคือผู้เรียนและผู้สอนนั่นเอง

๓. จำนวนวัตถุประสงค์แต่ละรายวิชา จำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาเท่ากับ ๒ หน่วยกิต แต่ดูจากวัตถุประสงค์การเรียนรู้แล้ว ระดับต้นมีวัตถุประสงค์การเรียนรู้มากกว่า ระดับปลาย ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว นักเรียนในระดับปลายควรเรียนมากกว่านักเรียนระดับต้น เพราะผ่านความรู้เบื้องต้นมาแล้ว

๔. ความซ้ำซ้อนของวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ทั้งสองระดับ เน้นที่ความสามารถ และงานที่จะต้องทำ ไม่ได้กำหนดเนื้อหาจึงทำให้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ซึ่งอาจเกิดความซ้ำซ้อนในการเลือกสื่อมาสอนได้

๕. ความต่อเนื่องของวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ที่เขียนทั้งสองระดับไม่ได้แสดงความต่อเนื่องให้เห็น ในบางครั้งวัตถุประสงค์ระดับต้นจะดูยากกว่าวัตถุประสงค์ในระดับปลาย เช่น ระดับต้นระบุว่าผู้เรียนสามารถ "ฟังข่าวสั้น ๆ แล้วแสดงความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง" (ข้อ ๑๐ ตารางที่ ๑) แต่วัตถุประสงค์การฟังระดับปลายระบุว่าผู้เรียนสามารถ "ฟังข้อความสั้น ๆ ที่มีใจความสำคัญเพียงใจความเดียวแล้วสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้" (ข้อ ๑ ตารางที่ ๕)

๖. ประโยชน์ของวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ที่เขียนโดยเน้นความสามารถไม่ได้เน้นประโยชน์ของการเรียน อาจทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจ และไม่เห็นว่าจะนำภาษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไรได้

๗. ความไม่ชัดเจนของวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ทั้งสองระดับเขียนไว้กว้าง ๆ ซึ่งยากสำหรับผู้สอนในการประเมินผลว่าได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพราะผู้สอนแต่ละคนอาจตีความไม่เท่ากันเช่น "ฟังการสนทนาระหว่างคน ๒-๓ คนแล้วตอบคำถาม" (ข้อ ๘ ตารางที่ ๑) หรือ "ฟังข้อความที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นแล้วสรุปใจความสำคัญได้" (ข้อ ๕ ตารางที่ ๕)

ในระดับอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้เรียนวิชาภาษาต่างประเทศ ๖ หน่วยกิต แต่มหาวิทยาลัยทุกแห่งกำหนดให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์และจำนวนหน่วยกิตที่บังคับต่างกัน ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากรแบ่งเป็นภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะอักษรศาสตร์และภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ โดยมุ่งให้นักศึกษามีทักษะการใช้ภาษาทั้ง ๔ ทักษะคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน รายวิชาที่สอนแต่ละสายมี ๔ รายวิชาคือ การใช้ภาษา ๑ (๓ หน่วยกิต) การใช้ภาษา ๒ (๓ หน่วยกิต) การอ่าน ๑ (๑ หน่วยกิต) และการอ่าน ๒ (๑ หน่วยกิต) วิชาการใช้ภาษามุ่งให้นักศึกษาทบทวนโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนจากชั้นมัธยมศึกษา และเพิ่มเติมความรู้ที่จำเป็นเพื่อนำไปใช้ได้ ในชีวิตประจำวัน ฝึกการอ่านออกเสียง การพูดให้ผู้อื่นเข้าใจตามสมควร ฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจและฝึกให้เขียนข้อความและเรียงความให้ถูกต้องตามลักษณะภาษาอังกฤษ สำหรับวิชาการอ่านมุ่งให้นักศึกษาอ่านหนังสือที่เป็นเรื่องราว

ติดต่อกันให้ได้รับความรู้ทางวรรณคดี ทางวิชาการ ความรู้รอบตัว สามารถเข้าใจเนื้อเรื่อง และอภิปรายเรื่องราวที่อ่านได้

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จัดหลักสูตร เป็นสองสาย เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยศิลปากรคือ หลักสูตรสำหรับนักศึกษาที่เรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ (แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์) และหลักสูตรสำหรับนักศึกษาทางด้านศิลปะ (มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์) โดยกำหนดวัตถุประสงค์ รวมว่ามี่งสอนและฝึกฝนทักษะทั้ง ๔ ในการเรียนภาษาอังกฤษได้แก่ การเขียน การอ่าน การพูด และการฟังโดยเน้นการใช้ภาษาได้คล่องและถูกต้อง นักศึกษาต้องเรียนวิชาพื้นฐานเหมือนนักศึกษาทั่วไปคือศึกษาภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ศึกษาด้านคำศัพท์และโครงสร้างของประโยค และมีการจัด ตอนสำหรับนักศึกษาริชาเอกภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ

มหาวิทยาลัยขอนแก่นเปิดสอน ๓ รายวิชาคือ ๑) ภาษาอังกฤษซ่อมเสริม (ไม่มี หน่วยกิต) เป็นหลักสูตรเสริมสำหรับผู้ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน ซึ่ง ได้มาจากผลการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ วิชานี้มีมุ่งฝึกฝนทักษะด้านการพูด การอ่าน ภาษาอังกฤษให้มีความรู้เพื่อที่จะเข้าเรียนภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานได้ ๒) ภาษาอังกฤษทั่วไป ๑ (๓ หน่วยกิต) ฝึกทักษะทั้ง ๔ ของภาษาคือ ฟัง พูด อ่านและเขียนฝึกการใช้ภาษาให้ถูกต้อง ๓) ภาษาอังกฤษทั่วไป ๒ (๓ หน่วยกิต) เป็นวิชาต่อเนื่องจากภาษาอังกฤษทั่วไป ๑

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนดความมุ่งหมายไว้ ๓ ข้อคือ

๑. มุ่งให้นักศึกษามีความสามารถในการสื่อความหมายโดยใช้ภาษาอังกฤษทางด้าน ฟัง พูด อ่าน และ เขียน อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา
๒. มุ่งให้นักศึกษามีความรู้ขั้นพื้นฐานในเนื้อหาริชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ และให้นักศึกษาสามารถถ่ายทอด เนื้อหาริชาเหล่านั้น เป็นภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ ได้ และส่งเสริมการใช้สติปัญญาในเชิงวิเคราะห์ วิจารณ์และวิจัย
๓. มุ่งให้นักศึกษามีความสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบ อาชีพ

รายวิชาที่เปิดสอนมีโครงสร้างภาษาอังกฤษ ๑ (๓ หน่วยกิต) โครงสร้างภาษาอังกฤษ ๒ (๓ หน่วยกิต) หลักการอ่าน ๑ (๓ หน่วยกิต) หลักการอ่าน ๒ (๓ หน่วยกิต) และการอ่านวิเคราะห์และตีความในระดับต้น (๓ หน่วยกิต) เนื้อหาวิชาโครงสร้างเน้นการวิเคราะห์ตัวภาษา (usage) เช่นศึกษาโครงสร้างพื้นฐานของรูปประโยคภาษาพูดและภาษาเขียน โดยศึกษาและวิเคราะห์แต่ละลักษณะโครงสร้างอย่างละเอียด สำหรับวิชาการอ่านเน้นกลวิธีต่าง ๆ ที่ช่วยให้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำหนดภาษาอังกฤษพื้นฐานไว้ ๓ รายวิชาคือ ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ภาษาอังกฤษพื้นฐาน II และภาษาอังกฤษพื้นฐาน III วิชาละ ๓ หน่วยกิต โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาได้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เนื้อหาที่นำมาสอนเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดสอนวิชาการอ่านเบื้องต้น ๑ (๒ หน่วยกิต) การอ่านเบื้องต้น ๒ (๒ หน่วยกิต) การอ่านเอาความ (๒ หน่วยกิต) การอ่านเก็บใจความ (๒ หน่วยกิต) ไวยากรณ์และการเขียน ๑ (๒ หน่วยกิต) ไวยากรณ์และการเขียน ๒ (๒ หน่วยกิต) การฝึกฟัง-พูด (๒ หน่วยกิต) วิชาการอ่านมุ่งศึกษาคำศัพท์และโครงสร้างประโยค การใช้พจนานุกรม การเก็บใจความสำคัญและหารายละเอียดของเรื่อง ส่วนวิชาไวยากรณ์และการเขียนศึกษาโครงสร้างของประโยคพื้นฐานประโยคแบบซับซ้อน และองค์ประกอบต่าง ๆ ของประโยค วิชาการฝึกฟัง-พูดศึกษาเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย การเน้นเสียงหนักในคำและในประโยค และฝึกฟังข้อความสั้น ๆ ให้เข้าใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแบ่งภาษาอังกฤษพื้นฐานเป็น ๒ รายวิชาคือ ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (๓ หน่วยกิต) และภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (๓ หน่วยกิต) วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มีวัตถุประสงค์ให้นิสิตฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป ทั้งการอ่านและการเขียนที่เสริมด้วยการฟังและการพูด เนื้อหาเป็นเรื่องทั่วไปที่นำมาจากหนังสือพิมพ์ สารานุกรม นิตยสารประเภทให้สาระและบันเทิง ประกาศและหนังสือคู่มือ บันทึกลงและจดหมายที่ใช้ในโอกาสต่าง ๆ บทสนทนาและข้อความจากเทปวิทยุและโทรทัศน์ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II มีวัตถุประสงค์ให้นิสิตฝึกฝนใช้ทักษะที่เรียนมาจากวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และเพื่อเตรียม นิสิตให้สามารถอ่านตำราในสาขาวิชาของตนได้ เนื้อหาที่นำมาสอนมีความใกล้เคียงกับวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

มหาวิทยาลัยที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาตั้งแต่ปีแรกคือ มหาวิทยาลัยมิดเดิล สเตจ เทคโนโลยีพระจอมเกล้าและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยมิดเดิลเปิด ๔ รายวิชาคือ ภาษาอังกฤษ ๑๐๑ (๓ หน่วยกิต) ภาษาอังกฤษ ๑๐๒ (๓ หน่วยกิต) ภาษาอังกฤษ ๒๐๑ (๓ หน่วยกิต) และภาษาอังกฤษ ๒๐๒ (๓ หน่วยกิต) ทุกรายวิชาเน้นทักษะในการเรียนภาษา คือ อ่าน ฟัง พูดและเขียน เน้นเนื้อหาของภาษา (โดยเฉพาะเรื่องศัพท์ ส่วนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์) เน้นหนักโดยเฉพาะที่ปรากฏบ่อย ๆ ในตำราวิทยาศาสตร์เพื่อเตรียมนักศึกษาให้อ่านตำราได้เองเมื่อต้องการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าสอนภาษาอังกฤษตามสาขาวิชาคือ ภาษาอังกฤษ สำหรับวิศวกรรมศาสตร์ สำหรับสถาปัตยกรรมศาสตร์ สำหรับวิทยาศาสตร์ เทคนิคสำหรับการก่อสร้าง เทคนิคสำหรับเกษตรกรรมและเทคนิคสำหรับอุตสาหกรรม แต่ละสาขามีสองรายวิชาคือ อังกฤษ ๑ (๓ หน่วยกิต) และอังกฤษ ๒ (๓ หน่วยกิต) แต่ละรายวิชาเน้นการอ่านแต่มีการฝึกฝนทักษะการฟัง การพูดและการเขียนด้วย การอ่านและการเขียนเน้นภาษาอังกฤษเทคนิคส่วนการฟัง การพูดเน้นเรื่องบทสนทนาทั่วไป มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แบ่งวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาแพทย์ วิทยาศาสตร์ นักศึกษาพยาบาล วิศวกรรมศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ เกษตร รัฐประศาสนศาสตร์ และบริหารธุรกิจ โดยมุ่งฝึกทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยเน้นหนักทางด้าน การอ่าน เพื่อนำเทคนิคการอ่านไปใช้เลือกอ่านตำรา บทความและวิชาที่เกี่ยวข้องได้

หลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ยกมาข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรที่นำเอาแนวความคิดหลาย ๆ อย่างมารวมกัน ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เขียนตามแนวความคิดของนักวิเคราะห์ภาษาดังที่ Swan (๑๙๘๑) สรุปไว้ดังนี้

๑. หลักสูตรที่เน้นการออกเสียง (a phonological syllabus) ตัวอย่างของเนื้อหาที่นำมาใช้สอนได้แก่ การออกเสียง [θ] การแยกเสียง /S/ จากเสียง /Z/ เป็นต้น
๒. หลักสูตรที่เน้นความรู้เรื่องศัพท์ (a lexical syllabus) ตัวอย่างของเนื้อหาที่นำมาใช้สอนได้แก่จำนวนศัพท์ที่ควรรู้ เมื่อเรียนจบหนึ่งภาคการศึกษา เช่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรรู้ศัพท์ ๕๐๐ คำ เป็นต้น การสอนก็จะมุ่งให้ท่องจำคำศัพท์นั้น ๆ

๓. หลักสูตรที่เน้นความรู้เรื่องโครงสร้าง (a structural syllabus) ตัวอย่างของเนื้อหาที่นำมาใช้สอนได้แก่ความรู้เรื่องโครงสร้างและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เช่นเมื่อจบภาคการศึกษาควรจะรู้ความแตกต่างของ some และ any การใช้โครงสร้างซับซ้อนหรือความรู้เรื่องปัจจุบันกาล เป็นต้น

๔. หลักสูตรที่เน้นความหมาย (a notional syllabus) ตัวอย่างของเนื้อหาที่ใช้สอนได้แก่วิธีที่จะอ้างถึงเวลา (points of time) และจะพูดถึงอนาคตอย่างไร เป็นต้น

๕. หลักสูตรที่เน้นหัวเรื่อง (a topic syllabus) ตัวอย่างเช่น วิชาที่ใช้เกี่ยวกับหัวเรื่อง เรื่องการแต่งงาน หรือเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของรถยนต์ เป็นต้น

๖. หลักสูตรที่เน้นการใช้ (a functional syllabus) ตัวอย่างเนื้อหาเช่น ถ้าจะขอยืมของจะพูดว่าอย่างไร ถ้าจะขอบคุณจะพูดว่าอย่างไร เป็นต้น

๗. หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (a situational syllabus) ตัวอย่างเช่น เมื่อไปจ่ายของจะพูดว่าอย่างไร เวลารับโทรศัพท์จะตอบว่าอย่างไร เป็นต้น

๘. หลักสูตรที่เน้นความเหมาะสมทางภาษา (a discourse syllabus) เช่น การออกเสียงสูง ต่ำให้ถูกต้องเพื่อแสดงเจตคติที่ต้องการ การเริ่มต้นหรือยุติบทสนทนา เป็นต้น

๙. หลักสูตรที่เน้นการใช้ภาษาแบบต่าง ๆ (a rhetorical syllabus) เช่น การย่อความ การเขียนจดหมายธุรกิจ เป็นต้น

๑๐. หลักสูตรที่เน้นการใช้ภาษาให้ถูกกาลเทศะ (a stylistic syllabus) เช่น พูดอย่างสุภาพจะพูดว่าอย่างไร พูดกับเพื่อนสนิทจะพูดอย่างไร เป็นต้น

๑๑. หลักสูตรที่เน้นความรู้เรื่องวัฒนธรรม (a 'cultural background' syllabus) เช่น การเข้าใจมรดกของคนอังกฤษ เป็นต้น

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่สอนในระดับมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนด โดยมักไม่คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ซึ่งในการเรียนการสอนสิ่งที่น่าสนใจที่ผู้สอนและผู้เรียนเห็นประโยชน์และมีความเห็นสอดคล้องกันดังที่ Morrow (๑๙๘๑ หน้า ๔๔) กล่าวไว้

Agreeing on what is 'useful' in their own context is perhaps the first job the pupils and the teacher have to do; and structuring the teaching/learning process so that each part of it clearly relates to the goal they have established is perhaps the most important task the teacher faces.

เพราะฉะนั้นในการกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษา จึงควรมีการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนด้วย หลักสูตรที่แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ มีความสอดคล้องและต่อเนื่องและแสดงถึงวัตถุประสงค์ระยะยาวร่วมกันย่อมจะเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากกว่าหลักสูตรที่ไม่คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

บทนี้จะกล่าวถึงกลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรแบ่งเป็น ๓ กลุ่มคือ

๑. กลุ่มผู้เรียน
๒. กลุ่มผู้สอน
๓. กลุ่มผู้บริหาร

กลุ่มผู้เรียนได้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๑, ม.๒ และ ม.๓)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๔, ม.๕ และ ม.๖) และนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย (ชั้นปีที่ ๑, ๒, ๓, และ ๔) กลุ่มผู้สอนได้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย และอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย กลุ่มผู้บริหารได้แก่กรรมการจัดทำบทเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาพิเศษ ก้าวหน้ามหาวิทยาลัย กลุ่มผู้บริหารได้แก่กรรมการจัดทำบทเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาพิเศษ ก้าวหน้ามหาวิทยาลัย และหัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบ rating scales ๓ ชุด ชุดแรกสำหรับถามความคิดเห็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ชุดที่สองสำหรับถามความคิดเห็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และชุดที่สามสำหรับถามความคิดเห็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา (ภาคผนวก ๑) แบ่งเป็นสองตอน ตอนแรกถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

ชื่อโรงเรียน เขตการศึกษา จังหวัด ชั้นเรียน เพศ อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ ตอนที่สองเป็นข้อความเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติโดยแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนแรกถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันมี ๒๐ ข้อ และส่วนที่สองถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษามี ๑๒ ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามระบุความคิดเห็นโดยวงรอบหมายเลข ที่แทนความคิดเห็น

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
 ๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
 ๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒. แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา (ภาคผนวก ๒)

แบ่งเป็นสองตอนเช่นเดียวกับแบบสอบถามชุดแรก ตอนแรกถามข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามคือ ชื่อโรงเรียน เขตการศึกษา จังหวัด ชั้นเรียน เพศ อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ ตอนที่สองถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา แบ่งเป็น ๓ ตอนคือ ตอนที่ ๑ ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันมี ๒๖ ข้อ ตอนที่สองเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษามี ๒๐ ข้อ และตอนที่สามเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพมี ๒๔ ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามระบุความคิดเห็นโดยวงรอบหมายเลขเช่นเดียวกับแบบสอบถามชุดแรก

๓. แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา (ภาคผนวก ๓)

เช่นเดียวกับสองชุดแรก แบบสอบถามชุดนี้ถามข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามใน ส่วนแรกและความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในส่วนที่สอง ข้อมูลส่วนแรกได้แก่ ชื่อมหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ศึกษา เพศ อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ ส่วนที่สองแบ่งเป็น ๓ ตอน ตอนที่สองเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันมี ๒๖ ข้อ ตอนที่สองเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษามี ๔๗ ข้อ และตอนสุดท้ายเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพมี ๒๔ ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยวงรอบหมายเลขเช่นเดียวกับแบบสอบถามชุดอื่น

๔. แบบสอบถามวัดคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ภาคผนวก ๔)
เป็นแบบสอบถามที่ส่งให้ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นวัตถุประสงค์ที่ถามจึงเหมือนกับ
แบบสอบถามชุดที่ ๑ แต่เปลี่ยนคำถามนำจาก "ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____" เป็น
"ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____" และเปลี่ยนข้อความที่เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบ
แบบสอบถามเป็นหน่วยงาน เจ้าสังกัด ตำแหน่ง เพศ อายุ จบการศึกษาระดับ ชื่อโรงเรียน
เขตการศึกษา จังหวัด ชั้นเรียนที่สอน และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ

๕. แบบสอบถามวัดคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปลาย (ภาคผนวก ๕)
แบบสอบถามชุดนี้ถามคำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การสอนภาษาอังกฤษเหมือนกับแบบสอบถามชุดที่ ๒ แต่
เปลี่ยนคำถามนำและข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เช่นเดียวกับแบบสอบถามชุดที่ ๔ แบบสอบถาม
ชุดนี้ส่งให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปลาย

๖. แบบสอบถามวัดคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา (ภาคผนวก ๖)
เช่นเดียวกับแบบสอบถามชุดอื่นที่ส่งให้ผู้สอน แบบสอบถามชุดนี้เปลี่ยนคำถามนำจาก "เรียนภาษา
อังกฤษ" เป็น "สอนภาษาอังกฤษ" และเปลี่ยนข้อความที่เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบเป็นเหมือน
แบบสอบถามชุดที่ ๔ และ ๕ แต่วัตถุประสงค์การสอนภาษาอังกฤษเหมือนกับแบบสอบถามชุดที่ ๓

๗. แบบสอบถามวัดคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษทั้งสามระดับ (ภาคผนวก ๗)
เป็นแบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนหลักสูตรตอบ เป็นชุดที่รวมคำถามของแบบ
สอบถามชุดที่ ๔, ๕ และ ๖

สำหรับแบบสอบถามที่ใช้ในโครงการวิจัยหลักเหมือนแบบสอบถามที่ใช้ในโครงการ
ทดลอง (ดูภาคผนวก ๘-๑๔) แต่เพิ่มวัตถุประสงค์ในแต่ละระดับตามที่มีผู้เสนอแนะมาดังนี้
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน)

๑. ทาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
๒. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
๓. สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ ทิว ๆ ไปกับชาวต่างประเทศได้

ระดับมัธยมศึกษาปลาย (ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน)

๑. ทาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
๒. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ

ระดับอุดมศึกษา

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

๑. หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
๒. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

๓. สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้งในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

๔. ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเช่น มีคศ.เทศกั ประชาสัมพันธ์ได้

ภาคผนวก ๘ เป็นแบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้น ภาคผนวก ๙

ดูเป็นแบบสอบถามวัดดูประสงค์การเรียนรู้ระดับมัธยมปลาย ภาคผนวก ๑๐ เป็นแบบสอบถามวัดดูประสงค์

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา ภาคผนวก ๑๑ เป็นแบบสอบถามวัดดูประสงค์การสอนภาษา

อังกฤษระดับมัธยมต้น ภาคผนวก ๑๒ เป็นแบบสอบถามวัดดูประสงค์การสอนภาษาอังกฤษระดับ

มัธยมปลาย ภาคผนวก ๑๓ เป็นแบบสอบถามวัดดูประสงค์การสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา และ

ภาคผนวก ๑๔ เป็นแบบสอบถามวัดดูประสงค์การสอนภาษาอังกฤษทั้งสามระดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนอกจากใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์แบบควบคุม (structured interview) ซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด ส่วนแรกเป็นแบบปลายปิด ให้ผู้ให้สัมภาษณ์ระบุความคิดเห็นว่าวัดดูประสงค์ใดบ้างที่ได้มาจากผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มผู้เรียน กลุ่มผู้สอน และกลุ่มผู้บริหาร เป็นวัดดูประสงค์ที่นักเรียนและนักศึกษาสามารถเรียนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ส่วนที่สองเป็นแบบปลายเปิด ถามความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมต้น มัธยมปลาย และอุดมศึกษาโดยให้ผู้ให้สัมภาษณ์แสดงความเห็นในเรื่องวัดดูประสงค์ สื่อการเรียนการสอน ผู้สอน วิธีการเรียนการสอน วิธีการทดสอบ และประเมินผล การบังคับเรียนวิชาภาษาอังกฤษและจำนวนหน่วยกิตที่ควรเรียนในแต่ละระดับ (ดูภาคผนวก ๑๔)

การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลเก็บสองครั้งคือ ครั้งแรกเก็บข้อมูลของโครงการทดลอง และครั้งที่สองเก็บข้อมูลของโครงการหลัก ผู้วิจัยใช้การเก็บแบบลุ่มอย่างมีระบบ (stratified random sampling) ทั้งสองครั้งโดยใช้ตารางลุ่ม (random-numbers table) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

๑. การเก็บข้อมูลของโครงการทดลอง วัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลครั้งนี้ เพื่อศึกษาข้อบกพร่องของแบบสอบถามและปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเก็บข้อมูลโดยการส่งทางไปรษณีย์ โดยเก็บจากกลุ่มตัวอย่าง ๑๕ เพอร์เซ็นต์ของโครงการวิจัยหลัก ตารางที่ ๔ แสดงการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลองจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานครที่มีการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและมัธยมศึกษาปลาย

ตารางที่ ๔

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลอง
(โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร)

ชนิดของโรงเรียน	เขตจังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน						จำนวนผู้สอน					
			ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๑. รัฐบาล ๑ กทม	เทพรินทร์	สาวยุติมา	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		โยธินบูรณะ	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		สุรศักดิ์มนตรี	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๒. รัฐบาล ๒ กทม	เทพศิลา	วัดหนองจอก	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		นพรัตนวิทยา	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		ปทุมคงคา	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๓. รัฐบาล ๓ กทม	วัดธาตุทอง	บางปะกอกวิทยาคม	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		ทิพยาลงกรณ์วิทยาคม	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		วัดรางบัว	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๔. รัฐบาล ๔ กทม	วัดประดู่ทรงธรรม	สุวรรณารามวิทยาคม	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		สุพรรณารามวิทยาคม	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ชนิดของ โรงเรียน	เขต	จังหวัด	ชื่อ โรงเรียน	จำนวนนักเรียน						จำนวนผู้สอน					
				ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๖. ราษฎร์	กทม		ราชินี	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
			ราชินีบน	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
			สว่างวัฒนา	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
			อัสสัมชัญคอนแวนต์	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
			ศรีภิรมย์	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และมัธยมปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานครมี ๒๑๐ คน
 ชั้นละ ๓๕ คน และกลุ่มตัวอย่างครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาและมัธยมปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพฯ
 มี ๑๑๔ คนชั้นละ ๑๔ คน โรงเรียนรัฐบาลที่สุ่มมาจากเขต ๑ ได้แก่โรงเรียนเทพศิรินทร์
 สายปัญญา และโยธินบูรณะ โรงเรียนรัฐบาล ที่สุ่มมาจากเขต ๒ ได้แก่โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
 เทพศิลา และวัดหนองจอก โรงเรียนรัฐบาลที่สุ่มจากเขต ๓ ได้แก่โรงเรียนนทรีวิทยา
 ทุ่งคองคา และวัดธาตุทอง โรงเรียนรัฐบาลเขต ๔ ได้แก่โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม พิทยาลงกรณ์
 ศึกษาคมและวัดรางบัว โรงเรียนรัฐบาลเขต ๕ ได้แก่โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรมและสุวรรณาราม
 วิทยาคม และโรงเรียนราษฎร์ในเขตกทมได้แก่ โรงเรียนราชินี ราชินีบน สว่างวัฒนา อัสสัมชัญ
 คอนแวนต์และศรีภิรมย์

ตารางที่ ๑๐ แสดงการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลองจากโรงเรียนต่างจังหวัด
 ที่มีการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและมัธยมปลาย

ตารางที่ ๑๐
การรุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลอง
(โรงเรียนต่างจังหวัด)

ชนิดของ โรงเรียน	เขต จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน						จำนวนผู้สอน					
			ม.๑	ม.๒	ป.๓	ม.๔	ป.๕	ม.๖	ม.๑	ม.๒	ป.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๑. รัฐบาล	๑ นครปฐม	พอเงินวิทยาคม	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		ศรีวิชัยวิทยา	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๒. รัฐบาล	๒ ยะลา	บันนังสตาวิทยา	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๓. รัฐบาล	๓ สงขลา	หาดใหญ่รัฐประชาสรรค์	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		เทพา	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๔. รัฐบาล	๔ กระบี่	อ่าวลึกประชาสรรค์	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๕. รัฐบาล	๕ ราชบุรี	โพธารัตนาเสนี	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		วัดคอนจุม	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๖. รัฐบาล	๖ ลพบุรี	โคกกล้าโรงวิทยา	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		หนองม่วงวิทยา	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๗. รัฐบาล	๗ พิษณุโลก	เฉลิมขวัญสตรี	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		บางกระทุ่มพิทยาคม	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๘. รัฐบาล	๘ เชียงใหม่	วิถโนทัยพายัพ	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		ดอยสะเก็ดพิทยาคม	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๙. รัฐบาล	๙ อุตรธานี	ห้วยแก้งพิทยาคาร	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		บ้านดุงวิทยา	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๐. รัฐบาล	๑๐ อุบลราชธานี	เดชอุดม	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
		มัธยมตระการพืชผล	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ชนิดของ โรงเรียน	เขต จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน						จำนวนผู้สอน					
			ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๑๑. รัฐบาล	๑๑ นครราชสีมา	ราชสีมาวิทยาลัย	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
	นครราชสีมา	เมืองคง	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๒. รัฐบาล	๑๒ ฉะเชิงเทรา	เบญจมาราชรังษฤทธิ์๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
	ชลบุรี	ชลกันยานุกูล	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๓. ราษฎร์	นครศรีธรรมราช	ทบอ. โยธินบำรุง	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๔. ราษฎร์	สงขลา	ศิลป์เพชรศึกษา	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๕. ราษฎร์	พิษณุโลก	ผดุงราษฎร์	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๖. ราษฎร์	เชียงใหม่	มงฟอร์ตวิทยาลัย	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๗. ราษฎร์	สกลนคร	เขนต้อยเซฟ	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๘. ราษฎร์	นครราชสีมา	มารีย์วิทยา	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและมีขมปลายจากโรงเรียนต่างจังหวัดมีทั้งหมด ๓๓๖ คน
 ชั้นละ ๕๖ คนและกลุ่มตัวอย่างครูที่สอนทั้งสองระดับ ๑๖๘ คนชั้นละ ๒๘ คน โรงเรียนรัฐบาล
 เขต ๑ ที่ลุ่มมาได้แก่โรงเรียนพอเงินวิทยาคม และศรีวิชัยวิทยาจากจังหวัดนครปฐม โรงเรียน
 รัฐบาลเขต ๒ คือโรงเรียนบันนังสตาวิทยาจากจังหวัดยะลา โรงเรียนรัฐบาลเขต ๓ จาก
 จังหวัดสงขลาคือโรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์และโรงเรียนเทพา โรงเรียนรัฐบาลเขต ๔
 จากจังหวัดกระบี่คือโรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์ เขต ๕ จากจังหวัดราชบุรีได้แก่โรงเรียน
 โพธารัตนาเสณีและวัดคอนตูม เขต ๖ จากจังหวัดลพบุรีคือโรงเรียนโคกสำโรงวิทยาและหนองม่วง
 วิทยา เขต ๗ จากจังหวัดพิษณุโลกได้แก่โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีและบางกระทุ่มพิทยาคม เขต ๘

จากจังหวัดเชียงใหม่ได้แก่โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพและดอยสะเก็ดพิทยาคม เขต ๔ จากจังหวัด
อุตรธานีได้แก่โรงเรียนห้วยแก่งพิทยาคารและบ้านดุงวิทยา เขต ๑๐ จากจังหวัดอุบลราชธานี
ได้แก่โรงเรียนเดชอุดม และมีชัยมทรการพิชผล เขต ๑๑ จากจังหวัดนครราชสีมาได้แก่
โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยและเมืองคง และเขต ๑๒ จากจังหวัดฉะเชิงเทราคือ โรงเรียน
เบญจมราชรังษภทธี และจากจังหวัดชลบุรีคือโรงเรียนชลกันยานุกูล สำหรับโรงเรียนราษฎร์
ต่างจังหวัดที่ส่งมามี ๖ โรงเรียนคือโรงเรียนทบอ.โยธินบำรุงจากจังหวัดนครศรีธรรมราช
โรงเรียนตลับเพชรศึกษาจากจังหวัดสงขลา โรงเรียนผดุงราษฎร์จากจังหวัดพิษณุโลก โรงเรียน
มงฟอร์ตวิทยาลัยจากจังหวัดเชียงใหม่ โรงเรียนเซนต์ยอเซฟจากจังหวัดสกลนคร และโรงเรียน
มารีย์วิทยาจากจังหวัดนครราชสีมา

การส่งกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลองจากมหาวิทยาลัยแสดงไว้ในตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑

การส่งกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลอง
(มหาวิทยาลัย)

ชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา				จำนวนอาจารย์
	ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔	
๑. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๕	๕	๕	๕	๘
๒. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๕	๕	๕	๕	๕
๓. มหาวิทยาลัยมหิดล	๓	๓	๓	๓	๕
๔. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๖	๖	๖	๖	๘
๕. มหาวิทยาลัยศิลปากร	๒	๒	๒	๒	๕
๖. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	๔	๔	๔	๔	๕
๗. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า	๒	๒	๒	๒	๕
๘. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๓	๓	๓	๓	๕

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา				จำนวนอาจารย์
	ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔	
๙. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๒	๒	๒	๒	๔
๑๐. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๒	๒	๒	๒	๔
๑๑. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา	๒	๒	๒	๒	๔
๑๒. มหาวิทยาลัยหอการค้า	๒	๒	๒	๒	๔

จำนวนนักศึกษาที่ส่งจากมหาวิทยาลัย ๑๒ แห่งมีทั้งหมด ๑๖๘ คน ปีละ ๔๒ คน และจำนวนอาจารย์ ๕๖ คน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้บัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งหมด ๓๖ ฉบับ อาจารย์ ๘ ฉบับ ที่ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕ ฉบับ อาจารย์ ๔ ฉบับ ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ๑๒ ฉบับ อาจารย์ ๔ ฉบับ ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒๕ ฉบับ อาจารย์ ๘ ฉบับ ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ๘ ฉบับ อาจารย์ ๔ ฉบับ ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๑๖ ฉบับ อาจารย์ ๔ ฉบับ ส่งให้นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ๘ ฉบับ อาจารย์ ๔ ฉบับ ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๑๒ ฉบับ อาจารย์ ๔ ฉบับ ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๘ ฉบับ อาจารย์ ๔ ฉบับ ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ๘ ฉบับ อาจารย์ ๔ ฉบับ ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ๘ ฉบับ อาจารย์ ๔ ฉบับ และส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้า ๘ ฉบับ อาจารย์ ๔ ฉบับ

ตารางที่ ๑๒ แสดงการลุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลองของกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนหลักสูตร

ตารางที่ ๑๒
การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการทดลอง
(กลุ่มผู้บริหาร)

ชนิดของผู้บริหาร	จำนวน
๑. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร	๑๔
๒. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนราษฎร์ เขตกรุงเทพมหานคร	๔
๓. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนรัฐบาล ต่างจังหวัด	๑๒
๔. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนราษฎร์ ต่างจังหวัด	๖
๕. หัวหน้าภาค วิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ	๑๒
๖. ศึกษานิเทศก์	๓
๗. กรรมการเขียนหลักสูตรและบทเรียน	๓

กลุ่มผู้บริหารสำหรับโครงการทดลองที่สุ่มมาทั้งหมด ๔๕ คนประกอบด้วยหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนรัฐบาลเขตกรุงเทพมหานคร ๑๔ คน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนราษฎร์เขตกรุงเทพมหานคร ๔ คน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนรัฐบาลต่างจังหวัด ๑๒ คน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนราษฎร์ต่างจังหวัด ๖ คน หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ๑๒ คน ศึกษานิเทศก์ ๓ คน และกรรมการเขียนหลักสูตรและบทเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ ๓ คน

ตารางที่ ๑๓ แสดงจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไปสำหรับโครงการทดลอง

ตารางที่ ๑๓
จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปสำหรับโครงการทดลอง

	กลุ่มผู้เรียน	กลุ่มผู้สอน	กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การเขียนหลักสูตร
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๒๑๐	๑๑๔	} ๕๕
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	๓๓๖	๑๖๘	
ระดับอุดมศึกษา	๑๖๘	๕๖	
รวม	๗๑๔	๓๓๘	๕๕

จำนวนแบบสอบถามสำหรับโครงการทดลองส่งให้กลุ่มผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๒๑๐ ฉบับ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ๓๓๖ ฉบับและระดับอุดมศึกษา ๑๖๘ ฉบับรวมจำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มผู้เรียนทั้งหมด ๗๑๔ ฉบับ สำหรับกลุ่มผู้สอน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๑๑๔ ฉบับ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ๑๖๘ ฉบับและระดับอุดมศึกษา ๕๖ ฉบับรวมทั้งสิ้น ๓๓๘ ฉบับ และแบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนหลักสูตรรวม ๕๕ ฉบับ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มต่าง ๆ ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ และได้ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืนผู้วิจัยก่อนวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๗

๒. การเก็บข้อมูลของโครงการวิจัยหลัก

เนื่องจากการเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ใช้กับโรงเรียนส่วนภูมิภาคได้ดีกว่าโรงเรียนในส่วนกลางสำหรับโครงการทดลอง ผู้วิจัยจึงส่งแบบสอบถามฉบับที่ปรับปรุงแล้วให้โรงเรียนต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคทางไปรษณีย์ แต่ในส่วนกลางได้ส่งและรับแบบสอบถามด้วยตนเอง ในโครงการวิจัยหลักโรงเรียนที่ส่งมาจากส่วนกลางมีทั้งสิ้น ๒๓ โรงเรียนและโรงเรียนที่ส่งมาจากส่วนภูมิภาคมีทั้งสิ้น ๙๓ โรงเรียน ตารางที่ ๑๔ แสดงการส่งกลุ่มตัวอย่างโครงการวิจัยหลักระดับมัธยมต้นและมัธยมปลายจากโรงเรียนในส่วนกลาง

ตารางที่ ๑๔

การส่งกลุ่มตัวอย่างโครงการหลัก

(โรงเรียนในส่วนกลาง)

เขต	ชื่อโรงเรียน (๒๓)	จำนวนนักเรียน (๑๑๐๔)		จำนวนครู (๒๗๖)	
		มัธยมต้น (๕๕๒)	มัธยมปลาย (๕๕๒)	มัธยมต้น (๑๓๘)	มัธยมปลาย (๑๓๘)
๑	ฤทธิยะวรรณาลัย	๒๔	๒๔	๖	๖
	วัดมกุฏกษัตริย์	๒๔	๒๔	๖	๖
	สตรีวิทยา	๒๔	๒๔	๖	๖
	วัดราชาธิวาส	๒๔	๒๔	๖	๖

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

เขต	ชื่อโรงเรียน (๒๓)	จำนวนนักเรียน (๑๑๐๔)		จำนวนครู (๒๗๖)	
		มัธยมศึกษา (๔๕๒)	มัธยมศึกษา (๕๕๒)	มัธยมศึกษา (๑๓๘)	มัธยมศึกษา (๑๓๘)
๒	ประชากรราษฎร์อุปถัมภ์	๒๔	๒๔	๖	๖
	สามเสนวิทยาลัย	๒๔	๒๔	๖	๖
	บดินทร์เคซา	๒๔	๒๔	๖	๖
๓	เตรียมอุดมศึกษา-พัฒนาการ ราชดำริ	๒๔	๒๔	๖	๖
	พรตพิทยพยัต	๒๔	๒๔	๖	๖
		๒๔	๒๔	๖	๖
๔	บางแคปานขำวิทยา	๒๔	๒๔	๖	๖
	วัดหนองแขม	๒๔	๒๔	๖	๖
	วัดราชโอรส	๒๔	๒๔	๖	๖
	สตรีวัดอัมพรสวรรค์	๒๔	๒๔	๖	๖
๕	วัดประสาธ	๒๔	๒๔	๖	๖
	ชินโรสวิทยาลัย	๒๔	๒๔	๖	๖
	สตรีวัดระฆัง	๒๔	๒๔	๖	๖
	วัดมหารณหาราม	๒๔	๒๔	๖	๖
โรงเรียน ราษฎร์	ศิรินศึกษา	๒๔	๒๔	๖	๖
	อำนวยการปิ่นบุรี	๒๔	๒๔	๖	๖
	ช่างศาตร์สคอนแวนต์	๒๔	๒๔	๖	๖
	สมถวิลราชดำริ	๒๔	๒๔	๖	๖
	วาสุเทวี	๒๔	๒๔	๖	๖

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้นักเรียนชั้นมัธยมต้น ๔๕๒ ฉบับและนักเรียนชั้น
มัธยมปลาย ๔๕๒ ฉบับ รวมแบบสอบถามที่ส่งให้นักเรียนในส่วนกลางทั้งสิ้น ๑๑๐๔ ฉบับ
นักเรียนเหล่านี้กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลซึ่งได้แก่โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย
วัดมกุฏกษัตริย์ สตรีวิทยา วัดราชาธิวาส ประชากราชบุรีอุปถัมภ์ สามเสนวิทยาลัย บดินทร์เดชา
เตรียมอุดมศึกษา-พัฒนาการ ราชดำริ พรตพิทยพยัต บางแคปานพร้าววิทยา วัดหนองแขม
วัดราชโอรส สตรีวัดอัมพรสวรรค์ วัดประสาธน์ ชีโนรสวิทยาลัย สตรีวัดระดัง วัดมทรธรรมาราม
และนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ ได้แก่โรงเรียนศิรินศึกษา อำนวยศิลป์ธนบุรี
ช่างศาตร์สุคนธ์แวนต์ สมถวิลราชดำริ และวาสุเทวี แบบสอบถามที่ส่งให้ครูสอนภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมต้นในโรงเรียนส่วนกลางรวม ๑๓๔ ฉบับ และให้ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลาย
๑๓๔ ฉบับ รวมแบบสอบถามที่ส่งให้ครูในส่วนกลางทั้งหมด ๒๖๘ ฉบับ

ตารางที่ ๑๕ แสดงการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการวิจัยหลักระดับมัธยมต้นและ
มัธยมปลาย จากโรงเรียนในส่วนภูมิภาค

ตารางที่ ๑๕

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการหลัก

(โรงเรียนในส่วนภูมิภาค)

เขต	ชื่อโรงเรียน (๔๓)	จำนวนนักเรียน (๑๑๑๖)		จำนวนครู (๕๕๔)	
		มัธยมต้น (๕๕๘)	มัธยมปลาย (๕๕๘)	มัธยมต้น (๒๗๕)	มัธยมปลาย (๒๗๕)
•	โรงเรียนรัฐบาล				
	กำแพงแสน	๖	๖	๓	๓
	วัดเขมาภิรตาราม	๖	๖	๓	๓
	บางใหญ่	๖	๖	๓	๓
	ด่านสำโรง	๖	๖	๓	๓
	บางพลีราษฎร์บำรุง	๖	๖	๓	๓
	สามพรานวิทยา	๖	๖	๓	๓
สมุทรปราการ	๖	๖	๓	๓	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

เขต	ชื่อโรงเรียน (๔๓)	จำนวนนักเรียน (๑๑๖)		จำนวนครู (๕๕)	
		มีอวมทน (๕๕)	มีอวมปลาย (๕๕)	มีอวมตน (๒๗๕)	มีอวมปลาย (๒๗๕)
๒	จุฬาริทยาลัย	๖	๖	๓	๓
	กำแพงวิทยา	๖	๖	๓	๓
๓	วรนาธิเฉลิม	๖	๖	๓	๓
	รัตนวิชัยปทุม	๖	๖	๓	๓
	สวิวิทยา	๖	๖	๓	๓
	ชนอมพิทยา	๖	๖	๓	๓
	สิชลคุณาธารวิทยา	๖	๖	๓	๓
	หาดใหญ่วิทยา	๖	๖	๓	๓
	ท่าแซะรัชดาภิเษก	๖	๖	๓	๓
๔	วิเชียรมาตุ	๖	๖	๓	๓
	ศิบุญพึ่งงาวิทยา	๖	๖	๓	๓
๕	บางคณธิ "สกลวิสุทธิ"	๖	๖	๓	๓
	ท่าม่วงราชบุรีบำรุง	๖	๖	๓	๓
	บ่อพลอยรัชดาภิเษก	๖	๖	๓	๓
	บ้านแหลมวิทยา	๖	๖	๓	๓
๖	ท่าช้างวิทยาการ	๖	๖	๓	๓
	อยุธยาวิทยาลัย	๖	๖	๓	๓
	บางปะอินราชานุเคราะห์	๖	๖	๓	๓
	วัดสิงห์	๖	๖	๓	๓
	เสาไห้ "วิมลวิทยานุกูล"	๖	๖	๓	๓
๗	เฉลิมขวัญสตรี	๖	๖	๓	๓
	ผดุงปัญญา	๖	๖	๓	๓
	นิคมศิลปอนุสรณ์	๖	๖	๓	๓
	ทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์	๖	๖	๓	๓
	อุตรดิตถ์	๖	๖	๓	๓

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

เขต	ชื่อโรงเรียน (๔๓)	จำนวนนักเรียน (๑๑๑๖)		จำนวนครู (๕๕๘)	
		มัธยมต้น (๕๕๘)	มัธยมปลาย (๕๕๘)	มัธยมต้น (๒๗๔)	มัธยมปลาย (๒๗๔)
๘	กาวิละวิทยาลัย	๖	๖	๓	๓
	ยุพราชวิทยาลัย	๖	๖	๓	๓
	แม่สายประสิทธิ์ศาสตร์	๖	๖	๓	๓
	สตรีศรีน่าน	๖	๖	๓	๓
	เกาะคาวิทยาคม	๖	๖	๓	๓
๙	มัธยมวานรนิวาส	๖	๖	๓	๓
	ปทุมเทพวิทยาคาร	๖	๖	๓	๓
	โคกสีพิทยาสรรพ์	๖	๖	๓	๓
	อุบลรัตนพิทยาคม	๖	๖	๓	๓
	อุตรพิทยานุกุล	๖	๖	๓	๓
	สกลราชวิทยานุกูล	๖	๖	๓	๓
๑๐	บัวขาว	๖	๖	๓	๓
	ปิยะมหาราชาลัย	๖	๖	๓	๓
	กันทรวิชัย	๖	๖	๓	๓
	สตรีศึกษา	๖	๖	๓	๓
	ธวัชบุรีวิทยาคม	๖	๖	๓	๓
	ยโสธรพิทยาคม	๖	๖	๓	๓
	อนุกูลนาสี	๖	๖	๓	๓
๑๑	ห้วยแถลงพิทยาคม	๖	๖	๓	๓
	สุวรรณวิทยาคาร	๖	๖	๓	๓
	สตรีสิริเกศ	๖	๖	๓	๓
	กันทรารมย์	๖	๖	๓	๓
	พิมายวิทยา	๖	๖	๓	๓

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

เขต	ชื่อโรงเรียน (๔๓)	จำนวนนักเรียน (๑๑๑๖)		จำนวนครู (๕๕๘)	
		มัธยมศึกษา (๕๕๘)	มัธยมศึกษา (๕๕๘)	มัธยมศึกษา (๒๗๔)	มัธยมศึกษา (๒๗๔)
๑๒	ศักดิ์ศรี	๖	๖	๓	๓
	แสนสุข	๖	๖	๓	๓
	ระยองวิทยาคม	๖	๖	๓	๓
	ปราจีนกัลยาณี	๖	๖	๓	๓
	ตราขจรการคุณ	๖	๖	๓	๓
	เมืองนครนายก	๖	๖	๓	๓
๑	<u>โรงเรียนราษฎร์</u>				
	อัมพรไพศาล	๖	๖	๓	๓
	ยอดเขพสุภิรมย์	๖	๖	๓	๓
๒	เจริญมิตร	๖	๖	๓	๓
	ปากพ่องวิทยา	๖	๖	๓	๓
	มัธยมศึกษาจุฬาลงกรณ์	๖	๖	๓	๓
	วิทยานุเคราะห์	๖	๖	๓	๓
๓	วชิราวุธ	๖	๖	๓	๓
	ราษฎร์บำรุง	๖	๖	๓	๓
	อินทพิชัย	๖	๖	๓	๓
	ชุมพรศึกษาธรรมจารีวุธ	๖	๖	๓	๓
๔	ดาวรุ่งวิทยา	๖	๖	๓	๓
	มัธยมศึกษาวัดนิกรรังสฤษดิ์	๖	๖	๓	๓
๕	คังคาราม	๖	๖	๓	๓
	อำนวยการวิทย	๖	๖	๓	๓

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

เขต	ชื่อโรงเรียน (๔๓)	จำนวนนักเรียน (๑๑๑๖)		จำนวนครู (๔๔๘)	
		มัธยมศึกษาตอนต้น (๔๔๘)	มัธยมศึกษาตอนปลาย (๔๔๘)	มัธยมศึกษาตอนต้น (๒๗๔)	มัธยมศึกษาตอนปลาย (๒๗๔)
๖	เกียรติกุลศึกษา	๖	๖	๓	๓
	อุทัยวิทยา	๖	๖	๓	๓
	วิจิตรศึกษา	๖	๖	๓	๓
	อิสลามศรีอยุธยามูลนิธิ	๖	๖	๓	๓
๗	พุทธชินราชพิทยาล	๖	๖	๓	๓
	พัฒนศึกษา	๖	๖	๓	๓
	พยุหะวิทยา	๖	๖	๓	๓
	เปี่ยม เมธีวิทยาล	๖	๖	๓	๓
๘	ปรีณสร้อยแฉลลวิทยาล	๖	๖	๓	๓
	เจริญราษฎร์	๖	๖	๓	๓
๙	สตรีอุดมวิทยา	๖	๖	๓	๓
	อินทราบำรุง	๖	๖	๓	๓
๑๐	อารยศึกษา	๖	๖	๓	๓
	สมบูรณวิทยากร	๖	๖	๓	๓
๑๑	รัตนไพศาลนสุนารี	๖	๖	๓	๓
	สาครวิชิตวิทยา	๖	๖	๓	๓
๑๒	มารตานุสรณ์	๖	๖	๓	๓
	ชัสสัมชัญศรีราชา	๖	๖	๓	๓

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่กำลังเรียนอยู่โรงเรียนในส่วนภูมิภาครวม ๔๔๘ ฉบับ และส่งให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ๔๔๘ ฉบับ รวมแบบสอบถามที่ส่งให้นักเรียนทั้งสิ้น ๑๑๑๖ ฉบับ ส่งแบบสอบถามให้ครูสอนภาษาอังกฤษมัธยมต้นและมัธยมศึกษา ระดับ ๒๗๔ ฉบับรวม ๔๔๘ ฉบับ โรงเรียนรัฐบาลส่งมาจาก ๑๒ เขต โรงเรียนในเขต ๑ ได้แก่ โรงเรียนกำแพงแสน วัดเขมาภิรตาราม บางใหญ่ คำนสำโรง บางพลีราษฎร์บำรุง สามพรานวิทยา และสมุทรปราการ โรงเรียนในเขต ๒ ได้แก่ โรงเรียนสุโขทัยไกล และกำแพงวิทยา เขต ๓ ได้แก่ โรงเรียนวนรณาริเฉลิม รัตภูมิชนูปถัมภ์ ศรีวิทยา ขนอมพิทยา ธิลลคุณาธารวิทยา ทาดใหญ่วิทยา และท่าแซะรัชดาภิเษก เขต ๔ ได้แก่ โรงเรียนวิเชียรมาตุ และตึกพิทังงาววิทยาน เขต ๕ ได้แก่ โรงเรียนบางคณทิ "สกลวิสุทธิ" ท่าม่วงราษฎร์บำรุง บ่อพลอยรัชดาภิเษก และบ้านแหลมวิทยา เขต ๖ ได้แก่ โรงเรียน ท่าช้างวิทยาคาร อุดยาริวิทยาลัย บางปะอินราชานุเคราะห์ วัดสิงห์ และเสาให้ "วิมลวิทยานุกูล" เขต ๗ ได้แก่ โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ผดุงปัญญา นิยมศิลป์ - อนุสรณ์ หุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ และอุดรดิถี เขต ๘ ได้แก่ การิละวิทยาลัย ยุพราชวิทยาลัย แม่สาย - ประสิทธิ์ศาสตร์ สตรีศรีน่าน และเกาะคาวิทยาคม เขต ๙ ได้แก่ มัธยมวานรนิวาส ปทุมเทพวิทยาคาร โคนกสิพิทยาสรรพ อุดลรัตนพิทยาคม อุดรพิทยานุกูล และสกลราชวิทยานุกูล เขต ๑๐ ได้แก่ โรงเรียนบัวขาว ปิยะมหาราชาลัย กันทรวิชัย สตรีศึกษา ธิวับุรีวิทยาคม ยโสธรพิทยาคมและอนุกุลนาริ เขต ๑๑ ได้แก่ โรงเรียนห้วยแถลงพิทยาคม สุรวิทยาคาร สตรีสิริเกศ กันทรารมย์ และพิมายวิทยา เขต ๑๒ ได้แก่ โรงเรียนคัคครุณี แสนสุข ระยองวิทยาคม ปราจีนกัลยาณี ตราชตระการคุณ และเมืองนครนายก รวมโรงเรียนรัฐบาลที่ส่งไปทั้งหมด ๖๑ โรงเรียน

โรงเรียนราษฎร์ส่วนภูมิภาค เขต ๑ ได้แก่ โรงเรียนอัมพรไพศาล และยอเซฟอุปถัมภ์ เขต ๒ ได้แก่ โรงเรียนเจริญมิตร ปากพ้งวิทยา มัธยมพิทลุงพิทยา และวิทยานูเคราะห์ เขต ๓ ได้แก่ โรงเรียนวชิรานุกุล ราษฎร์บำรุง อินทรพิชัยและชุมพรศึกษาธรรมจาริณุกูล เขต ๔ ได้แก่ โรงเรียนตงคารามและอำนวยวิทย์ เขต ๖ ได้แก่ โรงเรียนเกียรติกุลศึกษา อุทัยวิทยา รัตนศึกษา และอิสลามศรีอยุธยามูลนิธิ เขต ๗ ได้แก่ โรงเรียนพุทธชินราชพิทยา พัฒนศึกษา พุทธะวิทยา และเปี่ยมเมธีวิทยาลัย เขต ๘ ได้แก่ โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัยและเจริญราษฎร์ เขต ๙ ได้แก่ โรงเรียนสตรีอุดมวิทยาและอินทรบำรุง เขต ๑๐ ได้แก่ โรงเรียนอารยศึกษาและสมบูรณวิทยากร เขต ๑๑ ได้แก่ โรงเรียนรัตนภาสถนนสุนนาริ และสาคริชวิทยา และเขต ๑๒ ได้แก่ โรงเรียนมารदानุสรณ์ และอัสสัมชัญศรีราชา รวมโรงเรียนราษฎร์ที่ส่งไปทั้งหมด ๓๒ โรงเรียน

ตารางที่ ๑๖ แสดงการลุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการวิจัยหลักระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๑๖

การลุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการหลัก

(มหาวิทยาลัย)

ชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา (๑๓๐๐)				จำนวนอาจารย์ (๓๒๘)
	ปี๑	ปี๒	ปี๓	ปี๔	
๑. จุฬาลงกรณ์	๗๕	๗๕	๗๕	๗๕	๖๐
๒. เกษตร	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
๓. ธรรมศาสตร์	๓๖	๓๖	๓๖	๓๖	๓๐
๔. มหิดล	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘
๕. ศรีนครินทรวิโรฒ	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๕
๖. ศิลปากร	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๕
๗. เทคโนโลยีพระจอมเกล้า	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖
๘. เทคโนโลยีอาชีวศึกษา	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๕
๙. หอการค้า	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๕
๑๐. ธุรกิจบัณฑิต	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๕
๑๑. กรุงเทพฯ	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๕
๑๒. เชียงใหม่	๒๔	๒๔	๒๔	๒๔	๒๔
๑๓. สงขลา	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๖
๑๔. ขอนแก่น	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๕

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ รวม ๑๓๐๐ ฉบับ และ
 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้อาจารย์รวม ๓๒๘ ฉบับ แบบสอบถามที่ส่งให้นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ทั้งหมด ๓๐๐ ฉบับ ปีละ ๗๕ ฉบับ เป็นนิสิตจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์
 แพทยศาสตร์ และอักษรศาสตร์ และส่งให้อาจารย์ประจำสถาบันภาษา แผนกวิชาภาษาอังกฤษ
 คณะอักษรศาสตร์และแผนกวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์รวม ๖๐ ฉบับ แบบสอบถามที่ส่งให้
 นิสิตเกษตรศาสตร์รวมทั้งสิ้น ๑๖๐ ฉบับ เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่คณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
 เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจและศึกษาศาสตร์ และแบบสอบถามที่ส่งให้อาจารย์ภาควิชาภาษา
 อังกฤษคณะศึกษาศาสตร์รวม ๔๐ ฉบับ แบบสอบถามที่ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 รวมทั้งหมด ๑๔๔ ฉบับ โดยส่งให้นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์
 และส่งให้อาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษคณะศิลปศาสตร์ ๓๐ ฉบับ สำหรับมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน
 แบบสอบถามที่ส่งให้นักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเภสัชศาสตร์ รวม
 ทั้งหมด ๗๒ ฉบับ และแบบสอบถามที่ส่งให้อาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษคณะวิทยาศาสตร์รวม ๑๘ ฉบับ
 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 (ประสานมิตร) รวม ๑๒๐ ฉบับ และให้อาจารย์สอนภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 (ประสานมิตร บางเขน และบางแสน) จำนวน ๓๕ ฉบับ แบบสอบถามที่ส่งให้นักศึกษาคณะ
 สถาปัตยกรรมศาสตร์ และมัณฑนศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากรรวมทั้งหมด ๔๐ ฉบับ และส่งให้อาจารย์
 แผนกวิชาภาษาอังกฤษ ๑๕ ฉบับ สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ลาดกระบัง)
 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ทั้งหมดเท่ากับ ๖๔ ฉบับ และให้
 อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ ๑๖ ฉบับ และแบบสอบถามที่ส่งให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและ
 อาชีวศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพทั้งหมด ๖๔ ฉบับ และส่งให้อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ ๑๕ ฉบับ

สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนที่ส่งแบบสอบถามให้ได้แก่ มหาวิทยาลัยหอการค้า มหาวิทยาลัย
 ธุรกิจบัณฑิตและมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยส่งแบบสอบถามไปให้นักศึกษาคณะบัญชีและบริหารธุรกิจแห่งละ
 ๕๒ ฉบับ และให้อาจารย์สอนภาษาอังกฤษแห่งละ ๑๕ ฉบับ ส่วนมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคซึ่งได้แก่
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือ

จากหัวหน้าภาควิชาและอาจารย์สอนภาษาอังกฤษของแต่ละแห่งในการเก็บข้อมูลให้ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้นักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่รวมทั้งหมด ๕๖ ฉบับ และให้อาจารย์แผนกวิชาภาษาอังกฤษ ๒๔ ฉบับ สำหรับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่งให้นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ (สงขลา) และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ปัตตานี) จำนวน ๔๘ ฉบับ และส่งให้อาจารย์แผนกวิชาภาษาอังกฤษจำนวน ๑๖ ฉบับ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่นรวมทั้งหมด ๔๘ ฉบับ และส่งให้อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ จำนวน ๑๔ ฉบับ

ตารางที่ ๑๗ แสดงการลุ่มกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหาร

ตารางที่ ๑๗
การลุ่มกลุ่มตัวอย่างโครงการวิจัยหลัก
(ผู้บริหาร)

ชนิดของผู้บริหาร	จำนวน
๑. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง	๑๘
๒. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนราษฎร์ส่วนกลาง	๕
๓. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนรัฐบาลส่วนภูมิภาค	๖๑
๔. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนราษฎร์ส่วนภูมิภาค	๓๒
๕. หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ	๑๑
๖. ศึกษานิเทศก์	๑๔
๗. กรรมการเขียนหลักสูตรและบทเรียน	๑๒

แบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มผู้บริหารรวมทั้งสิ้น ๑๕๓ ฉบับ ส่งให้หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง ๑๘ ฉบับ โรงเรียนราษฎร์ส่วนกลาง ๕ ฉบับ ส่งให้หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนรัฐบาลส่วนภูมิภาค ๖๑ ฉบับ โรงเรียนราษฎร์ส่วนภูมิภาค ๓๒ ฉบับ ในระดับอุดมศึกษาส่งให้หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ๑๑ ฉบับ ส่งให้ศึกษานิเทศก์ ๑๔ ฉบับ และให้กรรมการเขียนหลักสูตรและบทเรียน ๑๒ ฉบับ

ในระดับมัธยมต้น จำนวนแบบสอบถามที่ได้คืนจากโรงเรียนรัฐบาลในส่วนกลางสำหรับโครงการทดลองได้จาก โรงเรียนเทพศิรินทร์ สายปัญญา สุรศักดิ์มนตรี วัดทองจอก วัดธาตุทอง วัดรางบัว และวัดประดู่ในทรงธรรม โรงเรียนเอกชนในส่วนกลางที่ได้คืนคือได้จาก โรงเรียนราชินี วิทยาลัยคอนแวนต์และศรีวิกรม์ ส่วนโครงการหลักได้คืนจากโรงเรียนรัฐบาลในส่วนกลางคือ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย วัฒภูมิภัคศรีวิทย์ สตรีวิทยา วัดราชาธิวาส ประชาราษฎร์ อุปถัมภ์ สามเสนวิทยาลัย บดินทร์เดชา เตรียมอุดมศึกษา-พัฒนาการ ราชดำริ พรตพิทยพยัต บางแคปานขำวิทยา วัดทองนวม วัดราชโอรส สตรีวัดอัปสรสวรรค์ วัดประสาธน์ ชีโนรส วิทยาลัย สตรีวัดระฆัง และวัดมหารัชมาราม โรงเรียนเอกชนในส่วนกลางได้จาก โรงเรียนศิรินศึกษา อำนวยศิลป์ธนบุรี ช่างคาคูส์คอนแวนต์ สมถวิลราชดำริและวาสุเทวี สำหรับโครงการทดลองในส่วนภูมิภาคได้คืนจากโรงเรียนรัฐบาลดังต่อไปนี้คือ โรงเรียนหญิงสงคาริทยา หาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ เทพา อ่าวลึกประชาสรรค์ โพธารัสนาเสณี วัดคอนตูม โคนสำโรงพิทยาหนองม่วงวิทยา วัดโพธิ์พำนัก คอยสะเกิดพิทยาคม ห้วยแก้งพิทยาคม บ้านคุงวิทยา ราชสิมาวิทยาลัย เมืองตง เบญจมาชราชสังฆรักษ์และชลกันยานุกูล โรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาคได้คืนจากโรงเรียนสลับเพชรศึกษา มงฟอร์ตวิทยาลัยและเซนต์ยอเซฟ ส่วนโครงการหลักได้คืนจากโรงเรียนรัฐบาลดังต่อไปนี้คือ โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม คำนสำโรง บางพลีราษฎร์บำรุง สุโขทัย โกลก กำแพงวิทยา วรรณาริเฉลิม สรีวิทยา ขนอมพิทยา ลิขลคุณาธารวิทยา วิเชียรมาตุ คีบุคพังงาวิทยายน บางคณห์ "สกลวิสุทธิ" ห่มม่วงราษฎร์บำรุง บ่อพลอยรัชดาภิเษก ท่าช้าง วิทยาคาร อนุยาริวิทยาลัย บางปะอินราชานุเคราะห์ วัดสิงห์ เส้าให้ "วิมลวิทยานุกูล" เฉลิมขวัญสตรี นิยมศิลป์อนุสรณ์ ทุ่งเสลี่ยมขุขุพัฒน์ อุดรดิตต์ กาวิละวิทยาลัย ฤพรราชวิทยาลัย แม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ สตรีศรีน่าน เกาะคาริทยาคม ปทุมเทพวิทยาคาร อุบลรัตน์พิทยาคม ปิยะมหาราชาลัย กันทรวิชัย สตรีศึกษา ยโสธรพิทยาคม ห้วยแถลงพิทยาคม สุรวิทยาคาร

สตรีสิริเกศ กันทรารมณีย์ พิมายวิทยา ศักดิ์รุณี แสนสุข ระยองวิทยาคมและปราจีนกัลยาณี และโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาคที่ส่งแบบสอบถามคืนได้แก่โรงเรียนอัมพรไพศาล ยอ เซฟ อุบลรัตน์ ปากพองวิทยา มัชฌิมพิทยาลงพิตยา ชุมพรศึกษาธรรมจารีนุกูล คาวรุ่งพิทยา มัชฌิมวัดนิกรรังสฤษดิ์ คงคาราม อำนวยวิทย์ ปรีณสร้อยแยลล์วิทยาลัย สตรีอุดมศึกษา อารยศึกษา สมบูรณ์วิทยากร รัตนภาสถนนสุนารี สาครศิษิทยา และอัสสัมชัญศรีราชา

ครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้นที่ส่งแบบสอบถามคืน เป็นครูที่สอนอยู่ในโรงเรียน ดังกล่าวข้างต้น ในการเลือกแบบสอบถามที่จะนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยเลือกแบบสอบถามที่ผู้ตอบตั้งใจตอบคือไม่ว่างหมายเลข เดียวตลอดทั้งฉบับ หรือวางเป็นรูปแบบสม่ำเสมอ หลังจากเลือกแบบสอบถามที่ไม่ต้องการออกแล้ว มีแบบสอบถามจากนักเรียนที่นำมาวิเคราะห์ ๑,๐๐๐ ฉบับ และแบบสอบถามจากครู ๓๕๔ ฉบับ ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนแบบสอบถาม ทั้งในโครงการทดลองและโครงการหลักที่ใช้วิเคราะห์ในระดับมัธยมต้น

ตารางที่ ๑๔

จำนวนแบบสอบถามของนักเรียนและครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้น
ที่นำมาวิเคราะห์

	นักเรียน	ครู
<u>ส่วนกลาง</u>		
โครงการทดลอง	๕๕	๒๕
โครงการหลัก	๕๒๕	๑๑๐
รวม	๕๘๐	๑๓๕
<u>ส่วนภูมิภาค</u>		
โครงการทดลอง	๔๗	๕๔
โครงการหลัก	๓๒๓	๑๖๔
รวม	๔๒๐	๒๑๘
รวมจำนวนทั้งหมด	๑,๐๐๐	๓๕๔

ในระดับมัธยมศึกษา ข้อมูลที่ได้ค้นเป็นข้อมูลที่ได้รับจากโรงเรียนเกี่ยวกับข้อมูลระดับมัธยมศึกษา มีแบบสอบถามจากนักเรียนที่นำมาวิเคราะห์หลังจากเลือกฉบับที่ไม่ต้องการออกแล้ว ๔๔๒ ฉบับและแบบสอบถามจากครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ๓๓๘ ฉบับ ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนแบบสอบถามของนักเรียนและครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่นำมาวิเคราะห์

ตารางที่ ๑๔

จำนวนแบบสอบถามของนักเรียนและครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
ที่นำมาวิเคราะห์

	นักเรียน	ครู
ส่วนกลาง		
โครงการทดลอง	๕๑	๒๕
โครงการหลัก	๔๔๔	๑๐๑
รวม	๔๑๐	๑๒๖
ส่วนภูมิภาค		
โครงการทดลอง	๔๑	๔๓
โครงการหลัก	๓๔๑	๑๗๐
รวม	๔๓๒	๒๑๓
รวมจำนวนทั้งหมด	๔๔๒	๓๓๘

ในระดับอุดมศึกษา ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นแบบสอบถามจากนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดังนี้คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๗๐ คน เกษตรศาสตร์ ๑๐๗ คน ธรรมศาสตร์ ๑๓๕ คน มหิดล ๔๔ คน ศรีนครินทรวิโรฒ ๑๓๒ คน ศิลปากร ๔๖ คน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า ๕๕ คน เทคนิคกรุงเทพ ๔๖ คน เชียงใหม่ ๖๕ คน สงขลานครินทร์ ๔๑ คน ขอนแก่น ๕๒ คน หอการค้าไทย ๕๕ คน ธุรกิจบัณฑิตย์ ๔๔ คน และวิทยาลัยกรุงเทพ ๔๗ คน รวมทั้งสิ้น ๑,๑๘๓ คน

สำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัยที่ส่งแบบสอบถามคืนได้แก่ อาจารย์จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๑๐ คน ขอนแก่น ๑๓ คน ศรีนครินทร์โรดม ๑๓ คน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า ๗ คน เทคนิคกรุงเทพ ๑๐ คน มหิดล ๘ คน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๖๖ คน ศิลปากร ๑๔ คน ทอการค้าไทย ๑๖ คน สงขลานครินทร์ ๑๐ คน เกษตรศาสตร์ ๕ คน สุรกิจบัณฑิต ๑๑ คน และวิทยาลัยกรุงเทพ ๑๒ คน และไม่ระบุมหาวิทยาลัย ๑ คน รวมจำนวนอาจารย์ที่ส่งแบบสอบถามคืนทั้งหมด ๑๘๖ คน ตารางที่ ๒๐ แสดงจำนวนแบบสอบถามของนักศึกษาและอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาที่นำมารีเคราะห์

ตารางที่ ๒๐

จำนวนแบบสอบถามของนักศึกษาและอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา
ที่นำมารีเคราะห์

	นักศึกษา	อาจารย์
<u>ส่วนกลาง</u>		
โครงการทดลอง	๔๗	๒๖
โครงการหลัก	๔๒๘	๑๓๗
รวม	๑,๐๒๕	๑๖๓
<u>ส่วนภูมิภาค</u>		
โครงการทดลอง	๓๐	๕
โครงการหลัก	๑๒๘	๒๘
รวม	๑๕๘	๓๓
รวมจำนวนทั้งหมด	๑,๑๘๓	๑๙๖

สำหรับผู้บริหาร ข้อมูลที่นำมารีเคราะห์ในระดับมัธยมต้นมีจำนวน ๖๐ ฉบับ ระดับมัธยมปลายมี ๑๑๗ ฉบับและระดับอุดมศึกษามี ๖๗ ฉบับ ตารางที่ ๒๑ แสดงจำนวนแบบสอบถามของผู้บริหารที่นำมารีเคราะห์

ตารางที่ ๒๑
จำนวนแบบสอบถามของผู้บริหารที่นำมารีเคราะห์

	ระดับมัธยมศึกษา	ระดับมัธยมศึกษาปลาย	ระดับอุดมศึกษา
โครงการทดลอง	๑๓	๓๕	๒๗
โครงการหลัก	๔๗	๘๒	๔๐
รวม	๖๐	๑๑๗	๖๗

รวมจำนวนแบบสอบถามที่นำมารีเคราะห์ทั้งหมดเท่ากับ ๔,๒๖๒ ฉบับ ตารางที่ ๒๒ แสดงการจำแนกแบบสอบถามที่ใช้รีเคราะห์ทั้งสามระดับ

ตารางที่ ๒๒
จำนวนแบบสอบถามที่นำมารีเคราะห์จำแนกตามระดับและประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเภทผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน
ระดับมัธยมศึกษา (นักเรียน)	
โรงเรียนรัฐบาลในส่วนกลาง	๔๔๖
โรงเรียนเอกชนในส่วนกลาง	๑๓๔
โรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาค	๓๒๑
โรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาค	๔๕
ไม่ระบุ	๔
	๑,๐๐๐
ระดับมัธยมศึกษา (ครู)	
โรงเรียนรัฐบาลในส่วนกลาง	๑๑๐
โรงเรียนเอกชนในส่วนกลาง	๒๕
โรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาค	๑๖๙
โรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาค	๕๔
	๓๕๘

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

ประเภทผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	
<u>ระดับมัธยมศึกษาต้น (ผู้บริหาร)</u>		
หัวหน้าหมวด	๔๓	} ๖๐
หัวหน้าภาค	๗	
ศึกษานิเทศก์	๘	
กรรมการเขียนหลักสูตร	๒	
<u>ระดับมัธยมศึกษาปลาย (นักเรียน)</u>		
โรงเรียนรัฐบาลในส่วนกลาง	๔๔๐	} ๙๔๒
โรงเรียนเอกชนในส่วนกลาง	๗๐	
โรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาค	๓๓๕	
โรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาค	๙๓	
ไม่ระบุ	๔	
<u>ระดับมัธยมศึกษาปลาย (ครู)</u>		
โรงเรียนรัฐบาลในส่วนกลาง	๑๐๕	} ๓๓๙
โรงเรียนเอกชนในส่วนกลาง	๒๑	
โรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาค	๑๖๗	
โรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาค	๔๓	
ไม่ระบุ	๓	
<u>ระดับมัธยมศึกษาปลาย (ผู้บริหาร)</u>		
หัวหน้าหมวด	๙๔	} ๑๑๗
หัวหน้าภาค	๑๐	
ศึกษานิเทศก์	๑๐	
กรรมการเขียนหลักสูตร	๓	

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

ประเภทผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	
ระดับอุดมศึกษา (นักศึกษา)		
ปีที่ ๑	๓๑๘	} ๑,๑๘๓
ปีที่ ๒	๓๒๓	
ปีที่ ๓	๒๘๐	
ปีที่ ๔	๒๖๒	
ระดับอุดมศึกษา (อาจารย์)		
มหาวิทยาลัยรัฐบาลในส่วกลาง	๑๒๓	} ๑๔๖
มหาวิทยาลัยรัฐบาลในส่วภูมิภาค	๓๓	
มหาวิทยาลัย เอกชนในส่วกลาง	๓๔	
ไม่ระบุ	๑	
ระดับอุดมศึกษา (ผู้บริหาร)		
หัวหน้าหมวด	๔๑	} ๖๗
หัวหน้าภาค	๑๖	
ศึกษานิเทศก์	๘	
กรรมการ เขียนหลักสูตร	๒	

๓. การสัมภาษณ์

สำหรับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เป็นข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของกรรมการเขียนหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ๑๗ คน และหัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในส่วนกลาง ๘ คน และมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค ๒ คน กรรมการเขียนหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการได้แก่อาจารย์จิตรรา รอดเชื้อ ลภา จินตนิเสรี สุลดี หงสเวช สระรัช บุญบริตพันธ์ุ เยาวรัตน์ เหล่าสินชัย พงษ์ศรี เลชะวิวัฒน์ อัจฉรา วงศ์โสธร เสาวณี อินทรภักดี สำออง ศิริบุญระ ประพาศน์ พฤทธิประภา สมถวิล ศรีจันทิก ปราณี ณะชาวัฒน์ เตือนใจ แก้วโอภาส วิภา มุกตามระ ทัศนีย์ สงวนสัตย์ ประเทศ สุขสถิตย์ และ แชไข สีมากุล หัวหน้าภาควิชาได้แก่หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศิลปากร มหิดล เทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ธนบุรี) ทอการค้าไทย เทคนิคกรุงเทพ ธุรกิจบัณฑิต และหัวหน้าภาควิชาจากมหาวิทยาลัยใน ส่วนภูมิภาคคือมหาวิทยาลัยขอนแก่นและสงขลานครินทร์ สำหรับข้อมูลที่ได้จากมหาวิทยาลัยใน ส่วนภูมิภาคทั้ง ๒ แห่งนี้ ไม่ใช่เป็นการสัมภาษณ์ แต่ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ไปทางไปรษณีย์ และขอร้องให้กรอกข้อความส่งกลับคืนผู้วิจัย โดยที่ผู้ที่ให้สัมภาษณ์เป็นคนละกลุ่มกับผู้ตอบแบบสอบถาม

วิธีการสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์แบบควบคุม โดยนิสิตปริญญาโท แผนกวิชา ภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๗ คน ได้รับการฝึกให้ เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ การใช้แบบฟอร์มในการสัมภาษณ์ (ดูภาคผนวก ๑๕) และการนัดหมายกับผู้ให้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์จัดให้มีขึ้นหลังจากที่ได้วิเคราะห์แบบสอบถาม เสร็จแล้ว ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยต้องการนำวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่กลุ่มผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหาร มีความเห็นสอดคล้องกันมาตามความคิดเห็นเพิ่มเติม จากผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาช่วยในการสรุปผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSSX ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

๑. ใช้ Frequencies หาค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มผู้เรียน กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารของระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้เรียนได้แก่ ชั้นเรียน สถานศึกษา เขตการศึกษา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษและความคิดเห็นที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนภาษาอังกฤษ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้สอนได้แก่ ชั้นปีที่สอน สถานที่สอน ระดับการศึกษา เพศ อายุ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การสอนภาษาอังกฤษ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้บริหารได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษา เพศ อายุ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การสอนภาษาอังกฤษ

๒. ใช้ Reliability (Guttman Model) หาค่าความเชื่อถือได้ของคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มและสามระดับ โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งฉบับ และวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

๓. ใช้ Condescriptive ศึกษาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มและสามระดับ

๔. ใช้ Pearson Correlation ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพกับอายุและจำนวนปีที่เรียนและสอนภาษาอังกฤษ

๕. ใช้ ONE - WAY ANOVA ศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เรียน กลุ่มผู้สอน และกลุ่มผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ และศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ชั้นเรียน สถานศึกษา ระดับการศึกษา เพศ และเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาภาษาอังกฤษที่อาจมีความสัมพันธ์กับคำตอบในแบบสอบถาม

บทที่ ๔

ผลของการวิจัย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับแบบสอบถามจะ เสนอ เป็นสามตอนคือ ตอนแรกเป็นการแสดงจำนวนความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารในระดับมัธยมต้น มัธยมปลายและอุดมศึกษา ตอนที่สองจะ เสนอจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และค่าความเชื่อถือได้ของค่าตอบของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มและสามระดับ และตอนที่สามเป็นการตอบสมมุติฐานของการวิจัยที่เสนอไว้ในบทที่ ๑ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะ เสนอ เป็นลำดับสุดท้าย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถาม

การเสนอจำนวนความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่ง เป็น ๗ ชุด คือ

๑. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระดับมัธยมต้น
๒. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับครูระดับมัธยมต้น
๓. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมต้น
๔. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระดับมัธยมปลาย
๕. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับครูระดับมัธยมปลาย
๖. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย
๗. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา
๘. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ระดับอุดมศึกษา
๙. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

๑. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระดับมัธยมต้น

การวิเคราะห์จำนวนความถี่และค่าร้อยละโดยใช้ Frequencies ปรากฏผล ดังนี้ จำนวนแบบสอบถามที่ได้คืนจากชั้นมัธยมปีที่ ๑ เท่ากับ ๓๒๔ ฉบับ (ร้อยละ ๓๖.๔) ชั้นมัธยมปีที่ ๒ เท่ากับ ๓๒๖ ฉบับ (ร้อยละ ๓๖.๖) และชั้นมัธยมปีที่ ๓ เท่ากับ ๓๔๒ ฉบับ (ร้อยละ ๓๘.๒) และไม่ระบุชั้นเรียน ๓ ฉบับ (ร้อยละ .๓) รวมจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เท่ากับ ๑,๐๐๐ คน

ตารางที่ ๒๓ แสดงจำนวนความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๒๓

จำนวนความถี่และค่าร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ชั้น	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. มัธยม ๑	๓๒๔	๓๒.๔
๒. มัธยม ๒	๓๒๖	๓๒.๖
๓. มัธยม ๓	๓๔๒	๓๔.๒
๔. ไม่ระบุ	๓	.๓

นักเรียนทั้ง ๑๐๐๐ คนที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพฯ ๔๔๖ คนหรือร้อยละ ๔๔.๖ ศึกษาอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพฯ ๑๓๔ คนหรือร้อยละ ๑๓.๔ ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาค ๓๒๑ คนหรือร้อยละ ๓๒.๑ และศึกษาอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ในส่วนภูมิภาค ๔๕ คนหรือร้อยละ ๔.๕ และไม่ระบุสถานที่เรียน ๔ คนหรือร้อยละ .๔ ตารางที่ ๒๔ แสดงจำนวนความถี่และค่าร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชนิดต่าง ๆ

ตารางที่ ๒๔

จำนวนความถี่และค่าร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชนิดต่าง ๆ

ชนิดของโรงเรียน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ส่วนกลาง (โรงเรียนรัฐบาล)	๔๔๖	๔๔.๖
๒. ส่วนกลาง (โรงเรียนราษฎร์)	๑๓๔	๑๓.๔
๓. ส่วนภูมิภาค (โรงเรียนรัฐบาล)	๓๒๑	๓๒.๑
๔. ส่วนภูมิภาค (โรงเรียนราษฎร์)	๔๕	๔.๕
๕. ไม่ระบุ	๔	.๔

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ส่งแบบสอบถามคืนมีอายุอยู่ระหว่าง ๑๑-๑๗ ปีและอายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้คือ ๑๔ ปี ตารางที่ ๒๕ แสดงความถี่และค่าร้อยละของอายุนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๒๕

ความถี่และค่าร้อยละของอายุนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑๑	๗	๐.๗
๑๒	๔๐	๔.๐
๑๓	๓๐๑	๓๐.๑
๑๔	๓๒๑	๓๒.๑
๑๕	๒๒๕	๒๒.๕
๑๖	๓๘	๓.๘
๑๗	๔	.๔
ไม่ระบุ	๑๔	๑.๔

ในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นชาย ๓๘๔ คนหรือร้อยละ ๓๘.๔ และเป็นหญิง ๖๐๗ คนหรือร้อยละ ๖๐.๗ และไม่ระบุเพศ ๔ คน ตารางที่ ๒๖ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๒๖

ความถี่และค่าร้อยละของเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ชาย	๓๘๔	๓๘.๔
๒. หญิง	๖๐๗	๖๐.๗
๓. ไม่ระบุ	๔	.๔

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ ๑ - ๑๒ ปี ร้อยละ ๒๔.๑ เรียนภาษาอังกฤษประมาณ ๑-๓ ปี ร้อยละ ๓๒.๔ เรียนมา ๔-๖ ปี ร้อยละ ๒๒.๔ เรียนมา ๗-๙ ปี ร้อยละ ๑๑ เรียนภาษาอังกฤษ ๑๐-๑๒ ปี และมีผู้ไม่ระบุจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษร้อยละ ๔.๑ ตารางที่ ๒๗ แสดงความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๒๗

ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑ - ๓	๒๔๖	๒๔.๑
๔ - ๖	๓๒๔	๓๒.๔
๗ - ๙	๒๒๔	๒๒.๔
๑๐ - ๑๒	๑๑๐	๑๑.๐
ไม่ระบุ	๔๑	๔.๑

ร้อยละ ๔๗.๘ ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าได้เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเป็นเกรด A ร้อยละ ๒๖.๔ ระบุว่าได้เกรด B ร้อยละ ๑๔ ระบุว่าได้เกรด C ร้อยละ ๔.๑ ได้เกรด D และไม่ระบุเกรดวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๖.๗

ตารางที่ ๒๘ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๒๘

ความถี่และค่าร้อยละของเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. A	๔๗๘	๔๗.๘
๒. B	๒๖๔	๒๖.๔
๓. C	๑๔๐	๑๔.๐
๔. D	๔๑	๔.๑
๕. ไม่ระบุ	๖๗	๖.๗

๒. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับครูระดับมัธยมศึกษา

การวิเคราะห์จำนวนความถี่และค่าร้อยละโดยใช้ Frequencies ปรากฏว่าแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากครูระดับมัธยมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๕๘ ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่ได้จากครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ๑๒๓ ฉบับ (ร้อยละ ๓๔.๔) จากครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ๑๑๕ ฉบับ (ร้อยละ ๓๒.๑) และจากครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ๑๑๗ ฉบับ (ร้อยละ ๓๒.๗) และมี ๓ ฉบับ (ร้อยละ .๘) ที่ไม่ระบุชั้นที่สอน ตารางที่ ๒๙ แสดงจำนวนความถี่และค่าร้อยละของครูระดับมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๒๙

จำนวนความถี่และค่าร้อยละของครูระดับมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ชั้น	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. มัธยมศึกษา ๑	๑๒๓	๓๔.๔
๒. มัธยมศึกษา ๒	๑๑๕	๓๒.๑
๓. มัธยมศึกษา ๓	๑๑๗	๓๒.๗
๔. ไม่ระบุ	๓	.๘

ในจำนวนครูระดับมัธยมศึกษาที่ส่งแบบสอบถามคืนทั้งหมด มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ๓๔๐ คน หรือร้อยละ ๔๗.๘ การศึกษาระดับปริญญาโท ๔ คน หรือร้อยละ ๑.๑ และไม่ระบุระดับการศึกษา ๔ คน หรือร้อยละ ๑.๑ ตารางที่ ๓๐ แสดงความถี่และค่าร้อยละของระดับการศึกษาของครูมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๓๐

ความถี่และค่าร้อยละของระดับการศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ปริญญาตรี	๓๔๐	๔๗.๘
๒. ปริญญาโท	๔	๑.๑
๓. ไม่ระบุ	๔	๑.๑

ครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง ๒๑-๔๗ ปี ครูผู้สอนที่มีอายุระหว่าง ๒๖-๓๐ ปี มีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ ๔๒.๗ ครูที่มีอายุระหว่าง ๒๑-๒๕ ปี มีร้อยละ ๑๔.๘ อายุระหว่าง ๓๑-๓๕ ปี ร้อยละ ๒๖.๓ อายุระหว่าง ๓๖-๔๐ ปี ร้อยละ ๘.๖ อายุระหว่าง ๔๑-๔๕ ปี ร้อยละ ๓.๗ อายุระหว่าง ๔๖-๕๐ ปี ร้อยละ ๒ อายุระหว่าง ๕๑-๕๗ ปี ร้อยละ .๕ และไม่ระบุอายุร้อยละ ๑.๑ ตารางที่ ๓๑ แสดงความถี่และค่าร้อยละของอายุของครูระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๓๑

ความถี่และค่าร้อยละของอายุครูระดับมัธยมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๒๑ - ๒๔	๔๓	๑๔.๘
๒๖ - ๓๐	๑๕๓	๔๒.๗
๓๑ - ๓๕	๙๔	๒๖.๓
๓๖ - ๔๐	๓๑	๘.๖
๔๑ - ๔๕	๑๓	๓.๗
๔๖ - ๕๐	๗	๒.๐
๕๑ - ๕๗	๖	.๙
ไม่ระบุ	๔	๑.๑

ครูระดับมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๓๔๘ คน ปรากฏว่าเป็นชาย ๔๔ คน (ร้อยละ ๑๓.๗) และเป็นหญิง ๓๐๗ คน (ร้อยละ ๘๖.๓) ไม่ระบุเพศ ๒ คน (ร้อยละ .๖) ตารางที่ ๓๒ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเพศของครูระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๓๒

ความถี่และค่าร้อยละของเพศของครูระดับมัธยมศึกษา

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ชาย	๔๔	๑๓.๗
๒. หญิง	๓๐๗	๘๕.๘
๓. ไม่ระบุ	๒	.๖

จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีตั้งแต่ ๑-๓๓ ปี ร้อยละ ๓๗.๗ ทำการสอนมาเป็นเวลา ๑ - ๕ ปี ร้อยละ ๔๒.๕ ทำการสอนมาแล้ว ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๑๐.๒ สอนมาแล้ว ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๔.๕ ทำการสอนมาแล้ว ๑๖-๒๐ ปี ร้อยละ ๑.๕ ทำการสอนมาเป็นเวลา ๒๑ - ๒๕ ปีและร้อยละ ๑.๒ ทำการสอนมาเป็นเวลา ๒๖ - ๓๓ ปี ร้อยละ ๒.๕ ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่ระบุจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ ตารางที่ ๓๓ แสดงความถี่ และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๓๓

ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑ - ๕	๑๓๕	๓๗.๗
๖ - ๑๐	๑๕๒	๔๒.๕
๑๑ - ๑๕	๓๖	๑๐.๒
๑๖ - ๒๐	๑๖	๔.๕
๒๑ - ๒๕	๕	๑.๕
๒๖ - ๓๓	๕	๑.๒
ไม่ระบุ	๑๐	๒.๕

๓. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา

ผลการวิเคราะห์จำนวนความถี่และค่าร้อยละโดยใช้ Frequencies ปรากฏว่ามีผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๖๐ คน ในจำนวนนี้เป็นหัวหน้าหมวด ๔๓ คน หรือร้อยละ ๗๑.๗ หัวหน้าภาค ๗ คนหรือร้อยละ ๑๑.๗ ศึกษาพิเศษ ๘ คนหรือร้อยละ ๑๓.๓ และกรรมการเขียนหลักสูตรของกระทรวง ๒ คนหรือร้อยละ ๓.๓ ตารางที่ ๓๔ แสดงจำนวนความถี่และค่าร้อยละของประเภทของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๓๔

จำนวนความถี่และค่าร้อยละของประเภทของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา

ประเภท	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. หัวหน้าหมวด	๔๓	๗๑.๗
๒. หัวหน้าภาค	๗	๑๑.๗
๓. ศึกษาพิเศษ	๘	๑๓.๓
๔. กรรมการเขียนหลักสูตรของกระทรวง	๒	๓.๓

จากจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ๖๐ ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่ได้คืนจากผู้บริหารในเขตกรุงเทพมหานคร ๒๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓ ได้คืนจากผู้บริหารในส่วนภูมิภาค ๓๔ ฉบับหรือร้อยละ ๕๖.๗ ตารางที่ ๓๕ แสดงจำนวนความถี่และค่าร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาในเขตต่าง ๆ

ตารางที่ ๓๕

จำนวนความถี่และค่าร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาในเขตต่าง ๆ

เขต	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ส่วนกลาง	๒๖	๔๓.๓
๒. ส่วนภูมิภาค	๓๔	๕๖.๗

ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมต้น มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีจำนวน ๔๒ คน (ร้อยละ ๗๐) ระดับปริญญาโท ๑๖ คน (ร้อยละ ๒๖.๗) ระดับปริญญาเอก ๑ คน (ร้อยละ ๑.๗) และไม่ระบุระดับการศึกษาอีก ๑ คน (ร้อยละ ๑.๗) ตารางที่ ๓๖ แสดงความถี่ และค่าร้อยละของระดับการศึกษาของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมต้น

ตารางที่ ๓๖

ความถี่และค่าร้อยละของระดับการศึกษาของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมต้น

ระดับการศึกษา	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ปริญญาตรี	๔๒	๗๐.๐
๒. ปริญญาโท	๑๖	๒๖.๗
๓. ปริญญาเอก	๑	๑.๗
๔. ไม่ระบุ	๑	๑.๗

ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมีอายุตั้งแต่ ๒๒ ปีถึง ๕๐ ปีขึ้นไป จำนวนผู้บริหารที่มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปีมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓ ร้อยละ ๒๓.๓ มีอายุระหว่าง ๒๒-๓๐ ปี ร้อยละ ๑๘.๘ มีอายุระหว่าง ๓๖-๔๐ ปีร้อยละ ๑๘.๕ มีอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี ร้อยละ ๖.๗ อายุมากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๓.๓ ไม่ระบุอายุ ตารางที่ ๓๗ แสดงความถี่และค่าร้อยละของอายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมต้น

ตารางที่ ๓๗

ความถี่และค่าร้อยละของอายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๒๒ - ๓๐	๑๔	๒๓.๓
๓๑ - ๓๕	๑๗	๒๘.๓
๓๖ - ๔๐	๑๒	๑๙.๙
๔๑ - ๕๐	๑๑	๑๘.๕
๕๐ ขึ้นไป	๔	๖.๗
ไม่ระบุ	๒	๓.๓

ในบรรดาผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นชาย ๑๒ คนหรือร้อยละ ๒๐ เป็นหญิง ๔๔ คน หรือร้อยละ ๘๐ ตารางที่ ๓๘ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเพศของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๓๘

ความถี่และค่าร้อยละของเพศของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ชาย	๑๒	๒๐.๐
๒. หญิง	๔๔	๘๐.๐

ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด สอนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ ๑ - ๓๐ ปีขึ้นไป
 ผู้บริหารที่สอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี มี ๒๗ คนหรือร้อยละ ๔๕ ที่ทำการสอนมาแล้ว
 ๑๑ - ๒๐ ปี มี ๑๘ คนหรือร้อยละ ๓๐.๑ ที่สอนมาแล้ว ๒๑ - ๓๐ ปี มี ๗ คนหรือร้อยละ
 ๑๑.๕ และมี ๑ คนหรือร้อยละ ๑.๗ ที่ทำการสอนมาเกิน ๓๐ ปี จำนวนผู้บริหารที่ไม่ระบุ
 จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษมี ๗ คนหรือร้อยละ ๑๑.๗ ตารางที่ ๓๔ แสดงความถี่และค่าร้อยละ
 ของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๓๔

ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑ - ๑๐	๒๗	๔๕.๐
๑๑ - ๒๐	๑๘	๓๐.๑
๒๑ - ๓๐	๗	๑๑.๕
๓๐ ขึ้นไป	๑	๑.๗
ไม่ระบุ	๗	๑๑.๗

๔. ข้อมูลที่เกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ผลของการวิเคราะห์จำนวนความถี่และค่าร้อยละโดยใช้ Frequencies ของ
 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีดังนี้ จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
 ที่ตอบแบบสอบถามมีทั้งสิ้น ๔๔๒ คน โดยเป็นนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ๓๐๗ คนหรือร้อยละ ๓๒.๖
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เท่ากับ ๓๑๑ คนหรือร้อยละ ๓๓ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่ตอบแบบสอบ
 ถามี ๓๒๐ คนหรือร้อยละ ๓๔ นักเรียนที่ไม่ระบุระดับชั้นมี ๔ คนหรือร้อยละ .๔ ตารางที่ ๔๐
 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๕๐

ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมปลาย

ชั้น	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. มัธยม ๔	๓๐๗	๓๒.๖
๒. มัธยม ๕	๓๑๑	๓๓.๐
๓. มัธยม ๖	๓๒๐	๓๔.๐
๔. ไม่ระบุ	๔	.๔

จากจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น ๙๔๒ คน เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลในเขตกทม ๔๔๐ คน (ร้อยละ ๔๖.๗) เรียนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ในเขตกทม ๓๐ คน (ร้อยละ ๓.๑) เรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาค ๓๓๕ คน (ร้อยละ ๓๕.๖) และเรียนในโรงเรียนราษฎร์ในส่วนภูมิภาค ๙๓ คน (ร้อยละ ๙.๘) ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ระบุชั้นเรียน ๔ คน (ร้อยละ .๔) ตารางที่ ๕๑ แสดงความถี่และค่าร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมปลายที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชนิดต่าง ๆ

ตารางที่ ๕๑

ความถี่และค่าร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมปลายที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชนิดต่าง ๆ

ชนิด ของโรงเรียน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. กทม (โรงเรียนรัฐบาล)	๔๔๐	๔๖.๗
๒. กทม (โรงเรียนราษฎร์)	๓๐	๓.๑
๓. ต่างจังหวัด (โรงเรียนรัฐบาล)	๓๓๕	๓๕.๖
๔. ต่างจังหวัด (โรงเรียนราษฎร์)	๙๓	๙.๘
๕. ไม่ระบุ	๔	.๔

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีอายุตั้งแต่ ๑๔ ปีถึง ๑๘ ปีหรือมากกว่า อายุเฉลี่ยของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้คือ ๑๗ ปี ตารางที่ ๔๒ แสดงความถี่และค่าร้อยละ ของอายุนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๔๒

ความถี่และค่าร้อยละของอายุนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑๔	๑๐	๑๐.๑
๑๕	๑๐๙	๑๑.๖
๑๖	๒๕๐	๒๖.๕
๑๗	๒๘๔	๓๐.๑
๑๘	๒๑๖	๒๒.๙
มากกว่า ๑๘	๖๐	๖.๕
ไม่ระบุ	๑๓	๑.๕

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๙๕๒ คน เป็นชาย ๓๓๔ คน หรือร้อยละ ๓๕.๕ เป็นหญิง ๕๙๙ คนหรือร้อยละ ๖๓.๖ ไม่ระบุเพศ ๙ คน ตารางที่ ๔๓ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๔๓

ความถี่และค่าร้อยละของเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ชาย	๓๓๔	๓๕.๕
๒. หญิง	๕๙๙	๖๓.๖
๓. ไม่ระบุ	๙	๑.๐

นักเรียนระดับมัธยมปลายที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ ๔.๖ เรียนภาษาอังกฤษมา น้อยกว่า ๕ ปี ร้อยละ ๑๗.๓ เรียนมาแล้ว ๖ ปี ร้อยละ ๑๗.๔ เรียนมา ๗ ปี ร้อยละ ๑๗.๖ เรียนมา ๘ ปี และร้อยละ ๓๔ เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วมากกว่า ๘ ปี ร้อยละ ๔ ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่ระบุจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ตารางที่ ๔๕ แสดงความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๔๕

ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมปลาย

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
น้อยกว่า ๕ ปี	๕๑	๔.๖
๖ ปี	๑๖๓	๑๗.๓
๗ ปี	๑๖๔	๑๗.๔
๘ ปี	๑๖๖	๑๗.๖
มากกว่า ๘ ปี	๓๒๐	๓๔.๐
ไม่ระบุ	๓๔	๔.๐

ในบรรดานักเรียนระดับมัธยมปลายที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๒๐๑ คนหรือร้อยละ ๒๑.๓ ระบุว่าได้เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเป็นเกรด A ๓๔๔ คนหรือ ร้อยละ ๔๐.๘ ได้เกรด B ๒๒๔ คนหรือร้อยละ ๒๓.๘ ได้เกรด C และ ๕๔ คนหรือร้อยละ ๕.๗ ได้เกรด D นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๘.๔ ไม่ระบุเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ ตารางที่ ๔๕ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๔๔

ความถี่และค่าร้อยละของเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมปลาย

เกรดเฉลี่ยภาษาอังกฤษ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. A	๒๐๑	๒๑.๓
๒. B	๓๘๔	๔๐.๘
๓. C	๒๒๔	๒๓.๘
๔. D	๕๔	๕.๗
๕. ไม่ระบุ	๗๔	๘.๔

๕. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับครูระดับมัธยมปลาย

จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากครูระดับมัธยมปลายทั้งสิ้น ๓๓๔ ฉบับเป็นแบบสอบถามที่ส่งมาจากครูชั้นมัธยมปีที่ ๔ จำนวน ๑๑๑ ฉบับ หรือร้อยละ ๓๒.๗ จากครูชั้นมัธยมปีที่ ๕ จำนวน ๑๑๐ ฉบับหรือร้อยละ ๓๒.๔ จากครูชั้นมัธยมปีที่ ๖ จำนวน ๑๑๔ ฉบับหรือร้อยละ ๓๓.๖ และมีแบบสอบถามที่ไม่ระบุชั้นที่สอน ๔ ฉบับ หรือร้อยละ ๑.๒ ตารางที่ ๔๖ แสดงจำนวนความถี่และค่าร้อยละของครูระดับมัธยมปลายที่ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๔๖

ความถี่และค่าร้อยละของครูระดับมัธยมปลายที่ตอบแบบสอบถาม

ชั้น	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. มัธยม ๔	๑๑๑	๓๒.๗
๒. มัธยม ๕	๑๑๐	๓๒.๔
๓. มัธยม ๖	๑๑๔	๓๓.๖
๔. ไม่ระบุ	๔	๑.๒

จากจำนวนครูระดับมัธยมปลายที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๑๐๕ คนหรือร้อยละ ๓๑ เป็นครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ๒๑ คนหรือร้อยละ ๖.๒ สอนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ๑๖๗ คนหรือร้อยละ ๕๙.๓ สอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาคและ ๔๓ คนหรือร้อยละ ๑๒.๗ สอนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ในส่วนภูมิภาค ๓ คนหรือร้อยละ .๘ ไม่ระบุชนิดของโรงเรียนที่ทำการสอน ตารางที่ ๕๗ แสดงความถี่และค่าร้อยละของครูระดับมัธยมปลายที่สอนอยู่ในโรงเรียนชนิดต่าง ๆ

ตารางที่ ๕๗

ความถี่และค่าร้อยละของครูระดับมัธยมปลายที่สอนอยู่ในโรงเรียนชนิดต่าง ๆ

ชนิดของโรงเรียน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ส่วนกลาง (โรงเรียนรัฐบาล)	๑๐๕	๓๑.๐
๒. ส่วนกลาง (โรงเรียนราษฎร์)	๒๑	๖.๒
๓. ส่วนภูมิภาค (โรงเรียนรัฐบาล)	๑๖๗	๕๙.๓
๔. ส่วนภูมิภาค (โรงเรียนราษฎร์)	๔๓	๑๒.๗
๕. ไม่ระบุ	๓	.๘

ครูระดับมัธยมปลายที่ตอบแบบสอบถาม มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ๓๒๔ คนหรือร้อยละ ๕๕.๖ การศึกษาระดับปริญญาโท ๔ คน หรือร้อยละ ๒.๗ และไม่ระบุระดับการศึกษา ๖ คนหรือร้อยละ ๑.๘ ตารางที่ ๕๘ แสดงความถี่และค่าร้อยละของระดับการศึกษาของครูระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๔๘

ความถี่และค่าร้อยละของระดับการศึกษาของครูระดับมัธยมปลาย

ระดับการศึกษา	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ปริญญาตรี	๓๒๔	๔๕.๖
๒. ปริญญาโท	๔	๒.๗
๓. ไม่ระบุ	๖	๑.๘

ครูระดับมัธยมปลายที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง ๒๒-๖๐ ปี ในบรรดาครูที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ มากที่สุดคือร้อยละ ๓๖.๙ ร้อยละ ๑๐.๖ มีอายุระหว่าง ๒๒ - ๒๕ ปี ร้อยละ ๒๗.๗ มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี ร้อยละ ๑๒ มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๐ ปี ร้อยละ ๓.๖ มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๔๕ ปี และ ๔๖ - ๕๐ ปี ร้อยละ ๔.๕ มีอายุระหว่าง ๕๑ - ๖๐ ปี และร้อยละ ๑.๒ ไม่ระบุอายุ ตารางที่ ๔๘ แสดงความถี่และค่าร้อยละของอายุครูระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๔๙

ความถี่และค่าร้อยละของอายุครูระดับมัธยมปลาย

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๒๒ - ๒๕	๓๖	๑๐.๖
๒๖ - ๓๐	๑๒๕	๓๖.๙
๓๑ - ๓๕	๙๔	๒๗.๗
๓๖ - ๔๐	๔๑	๑๒.๐
๔๑ - ๔๕	๑๒	๓.๖
๔๖ - ๕๐	๑๒	๓.๖
๕๑ - ๖๐	๑๕	๔.๕
ไม่ระบุ	๔	๑.๒

ครูระดับมัธยมปลายที่ตอบแบบสอบถามเป็นชาย ๕๖ คน หรือร้อยละ ๑๖.๕ เป็นหญิง ๒๘๒ คนหรือร้อยละ ๘๓.๕ ของครูผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีแบบสอบถามที่ไม่ระบุเพศ ๑ ฉบับ ตารางที่ ๕๐ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเพศของครูระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๕๐

ความถี่และค่าร้อยละของเพศของครูระดับมัธยมปลาย

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ชาย	๕๖	๑๖.๕
๒. หญิง	๒๘๒	๘๓.๕
๓. ไม่ระบุ	๑	.๓

ครูที่สอนในระดับมัธยมปลายที่ตอบแบบสอบถามทำการสอนมาตั้งแต่ ๑-๓๓ ปีร้อยละ ๒๖.๔ สอนภาษาอังกฤษมานาน ๑-๕ ปี ร้อยละ ๔๔.๖ สอนภาษาอังกฤษมา ๖-๑๐ ปี ร้อยละ ๑๕.๔ ทำการสอนมา ๑๑-๑๕ ปี ร้อยละ ๖.๓ ทำการสอน ๑๖-๒๐ ปี ร้อยละ ๒.๗ ทำการสอนมาแล้ว ๒๑-๒๕ ปีและร้อยละ ๒.๑ ทำการสอนมานานถึง ๒๖-๓๓ ปี ร้อยละ ๑.๘ ไม่ระบุจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ ตารางที่ ๕๑ แสดงความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๕๑

ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมปลาย

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑ - ๕	๔๑	๒๖.๔
๖ - ๑๐	๑๕๑	๔๔.๖
๑๑ - ๑๕	๕๔	๑๕.๔
๑๖ - ๒๐	๒๑	๖.๓
๒๑ - ๒๕	๔	๒.๗
๒๖ - ๓๓	๗	๒.๑
ไม่ระบุ	๖	๑.๘

๖. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

ในจำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลายทั้งสิ้น ๑๑๗ คน ปรากฏว่าเป็นหัวหน้าหมวด ๔๔ คน หรือร้อยละ ๔๐.๓ เป็นหัวหน้าภาค ๑๐ คน หรือร้อยละ ๘.๕ เป็นศึกษานิเทศก์ ๑๐ คน หรือร้อยละ ๘.๕ และเป็นกรรมการเขียนหลักสูตร ๓ คน หรือร้อยละ ๒.๖ ตารางที่ ๕๒ แสดงความถี่และค่าร้อยละของประเภทของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๕๒

ความถี่และค่าร้อยละของประเภทของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

ประเภท	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. หัวหน้าหมวด	๔๔	๔๐.๓
๒. หัวหน้าภาค	๑๐	๘.๕
๓. ศึกษานิเทศก์	๑๐	๘.๕
๔. กรรมการเขียนหลักสูตร	๓	๒.๖

จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งถึงผู้บริหารทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและภูมิภาค ปรากฏว่า ได้รับคืนจากผู้บริหารในเขตกรุงเทพฯ ๓๔ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ ได้รับคืนจากผู้บริหารในส่วนภูมิภาค ๗๗ ฉบับ หรือร้อยละ ๖๕.๘ และมี ๑ ฉบับที่ไม่ระบุเขต ตารางที่ ๕๓ แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลายในเขตต่าง ๆ

ตารางที่ ๕๓

ความถี่และคำร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลายในเขตต่าง ๆ

เขต	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ส่วนกลาง	๓๔	๓๓.๓
๒. ส่วนภูมิภาค	๗๗	๖๕.๘
๓. ไม่ระบุ	๑	.๔

ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ๔๑ คน หรือร้อยละ ๗๗.๘ จบการศึกษาระดับปริญญาโท ๒๔ คน หรือร้อยละ ๒๐.๕ จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ๑ คนหรือร้อยละ .๔ และไม่ระบุระดับการศึกษา ๑ คน ตารางที่ ๕๔ แสดงความถี่และคำร้อยละของระดับการศึกษาของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๕๔

ความถี่และคำร้อยละของระดับการศึกษาของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

ระดับการศึกษา	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ปริญญาตรี	๔๑	๗๗.๘
๒. ปริญญาโท	๒๔	๒๐.๕
๓. ปริญญาเอก	๑	.๔
๔. ไม่ระบุ	๑	.๔

ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลายทั้งหมดมีอายุตั้งแต่ต่ำกว่า ๓๐ ปี ถึงสูงกว่า ๕๐ ปี ผู้บริหารที่มีช่วงอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒ อายุต่ำกว่า ๓๐ ปี ร้อยละ ๒๑.๕ อายุระหว่าง ๓๖ - ๔๐ ปี ร้อยละ ๑๗.๑ อายุระหว่าง ๔๑-๔๕ ปี ร้อยละ ๑๐.๓ อายุระหว่าง ๔๖ - ๕๐ ปี ร้อยละ ๑๕.๔ และผู้บริหารที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี

ร้อยละ ๔.๒ ร้อยละ ๒.๖ ไม่ระบุอายุ ตารางที่ ๕๕ แสดงความถี่และค่าร้อยละของอายุของ
ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๕๕

ความถี่และค่าร้อยละของอายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ต่ำกว่า ๓๐	๒๕	๒๑.๕
๓๑ - ๓๕	๓๓	๒๘.๒
๓๖ - ๔๐	๒๐	๑๗.๑
๔๑ - ๔๕	๑๒	๑๐.๓
๔๖ - ๕๐	๑๘	๑๕.๕
มากกว่า ๕๐	๖	๕.๒
ไม่ระบุ	๓	๒.๖

ในบรรดาผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย ๑๑๗ คน เป็นชาย ๒๓ คน
(ร้อยละ ๑๙.๗) เป็นหญิง ๙๔ คน (ร้อยละ ๘๐.๓) ตารางที่ ๕๖ แสดงความถี่และค่าร้อยละ
ของเพศของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๕๖

ความถี่และค่าร้อยละของเพศของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ชาย	๒๓	๑๙.๗
๒. หญิง	๙๔	๘๐.๓

ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย สอนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่
 น้อยกว่า ๕ ปี ถึงมากกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๑๓.๗ สอนภาษาอังกฤษมาน้อยกว่า ๕ ปี ร้อยละ ๓๑.๖
 สอนมาแล้ว ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๑๗.๔ สอนมา ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๑๑.๑ สอนมา ๑๖ - ๒๐ ปี
 และ ๒๑ - ๒๕ ปี ร้อยละ ๖.๒ สอนภาษาอังกฤษมากกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๘.๕ ไม่ระบุจำนวน
 ปีที่สอนภาษาอังกฤษ ตารางที่ ๕๗ แสดงความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของ
 ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๕๗

ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่
 ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
น้อยกว่า ๕ ปี	๑๖	๑๓.๗
๖ - ๑๐	๓๗	๓๑.๖
๑๑ - ๑๕	๒๑	๑๗.๔
๑๖ - ๒๐	๑๓	๑๑.๑
๒๑ - ๒๕	๑๓	๑๑.๑
มากกว่า ๒๕	๗	๖.๒
ไม่ระบุ	๑๐	๘.๕

๗. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์จำนวนความถี่และค่าร้อยละโดยใช้ Frequencies ปรากฏผล ดังนี้ จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น ๑๑๘๓ คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง จำนวน ๓๑๘ คน (ร้อยละ ๒๖.๙) นักศึกษาปีที่สอง ๓๒๓ คน (ร้อยละ ๒๗.๓) นักศึกษาปีที่สาม ๒๘๐ คน (ร้อยละ ๒๓.๗) และนักศึกษาปีที่สี่ ๒๖๒ คน (ร้อยละ ๒๒.๑) ตารางที่ ๕๔ แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๕๔

ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา

ชั้นเรียน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ปีที่ ๑	๓๑๘	๒๖.๙
๒. ปีที่ ๒	๓๒๓	๒๗.๓
๓. ปีที่ ๓	๒๘๐	๒๓.๗
๔. ปีที่ ๔	๒๖๒	๒๒.๑

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาในกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาค ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๗๐ คน หรือร้อยละ ๒๒.๘ นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๑๐๗ คน หรือร้อยละ ๙ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๑๓๔ คน หรือร้อยละ ๑๑.๔ มหาวิทยาลัยมหิดล ๘๔ คน หรือร้อยละ ๗.๑ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๑๓๒ คนหรือร้อยละ ๑๑.๒ มหาวิทยาลัยศิลปากร ๔๖ คนหรือร้อยละ ๓.๙ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ๕๕ คนหรือร้อยละ ๔.๖ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ๔๖ คนหรือร้อยละ ๓.๙ มหาวิทยาลัยหอการค้า ๕๕ คน หรือร้อยละ ๔.๖ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๔๘ คนหรือร้อยละ ๔.๑ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ๔๗ คน หรือร้อยละ ๔ ในส่วนภูมิภาคเป็นนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๖๕ คน หรือร้อยละ ๕.๕ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๔๑ คนหรือร้อยละ ๓.๕ และมหาวิทยาลัยขอนแก่น ๕๒ คนหรือร้อยละ ๔.๕ ตารางที่ ๕๘ แสดงความถี่และค่าร้อยละของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

ตารางที่ ๕๘

ความถี่และค่าร้อยละของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

มหาวิทยาลัย	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. จุฬาลงกรณ์	๒๗๐	๒๒.๘
๒. เกษตร	๑๐๗	๘.๐
๓. ธรรมศาสตร์	๑๓๕	๑๑.๔
๔. มหิดล	๘๔	๗.๑
๕. ศรีนครินทรวิโรฒ	๑๓๒	๑๑.๒
๖. ศิลปากร	๔๖	๓.๘
๗. เทคโนโลยีพระจอมเกล้า	๕๔	๔.๖
๘. เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา	๔๖	๓.๘
๙. ทอการค้า	๕๕	๔.๖
๑๐. ธุรกิจบัณฑิต	๔๘	๔.๑
๑๑. กรุงเทพฯ	๔๗	๔.๐
๑๒. เชียงใหม่	๖๕	๕.๕
๑๓. สงขลา	๔๑	๓.๕
๑๔. ขอนแก่น	๕๒	๔.๕

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี ถึงมากกว่า ๒๖ ปี นักศึกษา ๖๕๑ คนหรือร้อยละ ๕๘.๔ อยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๑๘ - ๒๐ ปี ร้อยละ ๒.๓ อยู่ในช่วงอายุ ๑๕ - ๑๗ ปี ร้อยละ ๓๓.๗ อยู่ในช่วงอายุ ๒๑ - ๒๓ ปี ร้อยละ ๒.๔ อยู่ในช่วงอายุ ๒๔ - ๒๖ ปี และร้อยละ .๘ มีอายุมากกว่า ๒๖ ปี ร้อยละ ๒.๕ ไม่ระบุอายุ ตารางที่ ๖๐ แสดงความถี่และค่าร้อยละของอายุของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๖๐

ความถี่และค่าร้อยละของอายุของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑๕ - ๑๗	๒๗	๒.๓
๑๘ - ๒๐	๖๕๑	๕๘.๔
๒๑ - ๒๓	๓๔๘	๓๓.๗
๒๔ - ๒๖	๒๔	๒.๔
มากกว่า ๒๖	๘	.๘
ไม่ระบุ	๓๐	๒.๕

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา เป็นเพศชาย ๕๒๒ คน (ร้อยละ ๕๔.๑) และเป็นเพศหญิง ๖๕๖ คน (ร้อยละ ๕๕.๙) ไม่ระบุเพศ ๕ คน (ร้อยละ .๔) ตารางที่ ๖๑ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเพศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๖๑

ความถี่และค่าร้อยละของเพศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ชาย	๔๒๒	๔๔.๑
๒. หญิง	๖๕๖	๕๕.๕
๓. ไม่ระบุ	๕	.๔

จำนวนปีที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษาเรียนภาษาอังกฤษมีตั้งแต่น้อยกว่า ๕ ปี จนถึงมากกว่า ๑๕ ปี นักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษมาน้อยกว่า ๕ ปีมีร้อยละ .๕ เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๒๒.๔ เรียนมา ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๔๐ และเรียนมามากกว่า ๑๕ ปี ร้อยละ ๖.๘ นักศึกษาที่ไม่ระบุจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมี ๓๖๐ คนหรือร้อยละ ๓๐.๔ ตารางที่ ๖๒ แสดงความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๖๒

ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
น้อยกว่า ๕ ปี	๕	.๕
๖ - ๑๐	๒๖๖	๒๒.๔
๑๑ - ๑๕	๔๗๒	๔๐.๐
มากกว่า ๑๕ ปี	๘๐	๖.๘
ไม่ระบุ	๓๖๐	๓๐.๔

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ๑๕๒ คนหรือร้อยละ ๑๒.๘ ได้เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเป็นเกรด A ๔๗๘ คนหรือร้อยละ ๔๐.๔ ได้เกรดเฉลี่ยเป็น B. ๔๔๓ คนหรือร้อยละ ๓๗.๔ ได้เกรด C ๕๑ คนหรือร้อยละ ๔.๓ ได้เกรด D ๕๔ คนหรือร้อยละ ๔ ไม่ระบุเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ ตารางที่ ๖๓ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๖๓

ความถี่และค่าร้อยละของเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

เกรดเฉลี่ยภาษาอังกฤษ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. A	๑๕๒	๑๒.๘
๒. B	๔๗๘	๔๐.๔
๓. C	๔๔๓	๓๗.๔
๔. D	๕๑	๔.๓
๕. ไม่ระบุ	๕๔	๔.๐

๘. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ระดับอุดมศึกษา ปรากฏผลดังนี้ จำนวนแบบสอบถามที่ได้คืนจากอาจารย์ที่ทำการสอนอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร เท่ากับ ๑๒๓ ฉบับ หรือร้อยละ ๖๒.๗๖ ได้คืนจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลในเขตภูมิภาค ๓๓ ฉบับหรือร้อยละ ๑๖.๘๔ ได้คืนจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน ๓๔ ฉบับหรือร้อยละ ๑๕.๘๔ และแบบสอบถามที่ไม่ระบุมหาวิทยาลัยที่สังกัดจำนวน ๑ ฉบับ หรือร้อยละ .๕๑ รวมจำนวนอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๑๙๖ คน ตารางที่ ๖๔ แสดงความถี่และค่าร้อยละของอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

ตารางที่ ๖๔

ความถี่และค่าร้อยละของอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

ชนิดของมหาวิทยาลัย	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. มหาวิทยาลัยในเขตกทม (รัฐบาล)	๑๒๓	๖๒.๗๖
๒. มหาวิทยาลัยในเขตภูมิภาค (รัฐบาล)	๓๓	๑๖.๘๔
๓. มหาวิทยาลัยเอกชน	๓๔	๑๘.๘๔
๔. ไม่ระบุ	๑	.๕๑

ระดับการศึกษาของอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถามปรากฏว่า เป็นอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ๓๒ คน (ร้อยละ ๑๖.๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ๑๔๔ คน (ร้อยละ ๗๖) ระดับปริญญาเอก ๖ คน (ร้อยละ ๓.๑) และไม่ได้ระบุระดับการศึกษา ๔ คน (ร้อยละ ๔.๖) ตารางที่ ๖๕ แสดงความถี่และค่าร้อยละของระดับการศึกษาของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๖๕

ความถี่และค่าร้อยละของระดับการศึกษาของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ปริญญาตรี	๓๒	๑๖.๓
๒. ปริญญาโท	๑๔๔	๗๖.๐
๓. ปริญญาเอก	๖	๓.๑
๔. ไม่ได้ระบุ	๔	๔.๖

อาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีอายุตั้งแต่ ๒๒ ปี ถึงมากกว่า ๕๕ ปี อาจารย์ที่มีช่วงอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปีมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕ ร้อยละ ๖.๑ มีอายุระหว่าง ๒๒ - ๒๕ ปี ร้อยละ ๒๒.๕ มีอายุ ๒๖ - ๓๐ ปี ร้อยละ ๒๓.๔ มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี ร้อยละ ๗ มีอายุ ๔๑ - ๔๕ ปี ร้อยละ ๓.๕ มีอายุ ๔๖ - ๕๐ ปี ร้อยละ ๕.๖ มีอายุระหว่าง ๕๑ - ๕๕ ปี และร้อยละ ๑ มีอายุมากกว่า ๕๕ ปี ร้อยละ ๕.๑ ไม่ได้ระบุอายุ ตารางที่ ๖๖ แสดงความถี่และค่าร้อยละของอายุของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๖๖

ความถี่และค่าร้อยละของอายุของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๒๒ - ๒๕	๑๒	๖.๑
๒๖ - ๓๐	๔๕	๒๒.๕
๓๑ - ๓๕	๕๐	๒๕.๕
๓๖ - ๔๐	๔๖	๒๓.๔
๔๑ - ๔๕	๑๔	๗.๐
๔๖ - ๕๐	๗	๓.๕
๕๑ - ๕๕	๑๑	๕.๖
มากกว่า ๕๕	๒	๑.๐
ไม่ได้ระบุ	๑๐	๕.๑

อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นชาย ๑๔ คนหรือร้อยละ ๔.๗ เป็นหญิง ๑๗๕ คนหรือร้อยละ ๘๕.๓ มีแบบสอบถามที่ไม่ระบุเพศ ๒ ฉบับ หรือร้อยละ ๑ ตารางที่ ๖๗ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเพศของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๖๗

ความถี่และค่าร้อยละของเพศของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ชาย	๑๔	๔.๗
๒. หญิง	๑๗๕	๘๕.๓
๓. ไม่ได้ระบุ	๒	๑.๐

อาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทำการสอนภาษาอังกฤษมานานตั้งแต่ ๑ - ๓๐ ปี ร้อยละ ๒๗ ทำการสอนมาแล้ว ๑ - ๕ ปี ร้อยละ ๓๒.๗ ทำการสอนมา ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๑๖.๘ สอนมาแล้ว ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๘.๗ สอนมา ๑๖ - ๒๐ ปี ร้อยละ ๕.๕ สอนมานาน ๒๑ - ๒๕ ปี และร้อยละ ๓.๕ สอนภาษาอังกฤษมาแล้ว ๒๖ - ๓๐ ปี ร้อยละ ๕.๖ ไม่ระบุ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ ตารางที่ ๖๘ แสดงความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๖๘

ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑ - ๕	๔๓	๒๗.๐
๖ - ๑๐	๖๔	๓๒.๗
๑๑ - ๑๕	๓๓	๑๖.๘
๑๖ - ๒๐	๑๗	๘.๗
๒๑ - ๒๕	๑๑	๕.๕
๒๖ - ๓๐	๗	๓.๕
ไม่ได้ระบุ	๑๑	๕.๖

๔. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา ปรากฏผลดังนี้ ผู้บริหารที่เป็นหัวหน้าหมวดที่ตอบแบบสอบถามมี ๔๑ คน หรือร้อยละ ๖๑.๒ เป็นหัวหน้าภาค ๑๖ คน หรือร้อยละ ๒๓.๔ เป็นศึกษานิเทศก์ ๔ คน หรือร้อยละ ๑๑.๔ และเป็นกรรมการเขียนหลักสูตรของกระทรวง ๒ คนหรือร้อยละ ๓ รวมผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น ๖๗ คน ตารางที่ ๖๔ แสดงความถี่และค่าร้อยละของประเภทของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๖๔

ความถี่และค่าร้อยละของประเภทของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

ประเภท	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. หัวหน้าหมวด	๔๑	๖๑.๒
๒. หัวหน้าภาค	๑๖	๒๓.๔
๓. ศึกษานิเทศก์	๔	๑๑.๔
๔. กรรมการเขียนหลักสูตรของกระทรวง	๒	๓.๐

แบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด ๖๗ ฉบับ เป็นแบบสอบถามจากผู้บริหารในเขตกรุงเทพมหานคร ๕๐ ฉบับ หรือร้อยละ ๗๔.๖ ได้จากผู้บริหารในส่วนภูมิภาค ๑๗ ฉบับ หรือร้อยละ ๒๕.๔ ตารางที่ ๗๐ แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาในเขตต่าง ๆ

ตารางที่ ๗๐

ความถี่และคำร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาในเขตต่าง ๆ

เขต	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ส่วนกลาง	๕๐	๗๕.๖
๒. ส่วนภูมิภาค	๑๗	๒๕.๔

ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา มีวุฒิปริญญาตรี ๔๔ คนหรือร้อยละ ๖๕.๗ วุฒิปริญญาโท ๑๕ คน หรือร้อยละ ๒๕.๔ วุฒิปริญญาเอก ๓ คน หรือร้อยละ ๔.๕ ไม่ได้ระบุมหาวิทยาลัย ๑ คนหรือร้อยละ ๑.๕ ตารางที่ ๗๑ แสดงความถี่และคำร้อยละของระดับการศึกษาของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๗๑

ความถี่และคำร้อยละของระดับการศึกษาของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ปริญญาตรี	๔๔	๖๕.๗
๒. ปริญญาโท	๑๕	๒๕.๔
๓. ปริญญาเอก	๓	๔.๕
๔. ไม่ได้ระบุ	๑	๑.๕

ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษามีอายุตั้งแต่ ๒๔ ปี ถึง ๕๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๑๘.๕ มีอายุระหว่าง ๒๔ - ๓๐ ปี ร้อยละ ๒๔ มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี ร้อยละ ๒๒.๕ มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๐ ปี ร้อยละ ๑๐.๕ มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๔๕ ปี ร้อยละ ๑๔.๘ มีอายุระหว่าง ๔๖ - ๕๐ ปี และร้อยละ ๖ มีอายุตั้งแต่ ๕๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๓ ไม่ระบุอายุ ตารางที่ ๗๒ แสดงความถี่และค่าร้อยละของอายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๗๒

ความถี่และค่าร้อยละของอายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๒๔ - ๓๐	๑๓	๑๘.๕
๓๑ - ๓๕	๑๖	๒๔.๐
๓๖ - ๔๐	๑๕	๒๒.๕
๔๑ - ๔๕	๗	๑๐.๕
๔๖ - ๕๐	๑๐	๑๔.๘
๕๐ ขึ้นไป	๔	๖.๐
ไม่ได้ระบุ	๒	๓.๐

ผู้บริหารทั้ง ๖๗ คนที่ตอบแบบสอบถามเป็นชาย ๑๓ คนหรือร้อยละ ๑๘.๕ เป็นหญิง ๕๔ คนหรือร้อยละ ๘๐.๖ ตารางที่ ๗๓ แสดงความถี่และค่าร้อยละของเพศของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๗๓

ความถี่และค่าร้อยละของเพศของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ชาย	๑๓	๑๙.๔
๒. หญิง	๕๔	๘๐.๖

จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษามีตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๓๐ ปี ร้อยละ ๑๕ สอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลา ๑ - ๕ ปี ร้อยละ ๒๖.๕ สอนภาษาอังกฤษมานาน ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๒๑ สอนมา ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๑๐.๕ สอนมาแล้ว ๑๖ - ๒๐ ปี ร้อยละ ๗.๕ ทำการสอนมา ๒๑ - ๒๕ ปี และร้อยละ ๑๐.๕ ทำการสอนภาษาอังกฤษมานาน ๒๖ - ๓๐ ปี ร้อยละ ๔ ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ระบุจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ ตารางที่ ๗๔ แสดงความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๗๔

ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

ปี	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑ - ๕	๑๐	๑๕.๐
๖ - ๑๐	๑๘	๒๖.๕
๑๑ - ๑๕	๑๔	๒๑.๐
๑๖ - ๒๐	๗	๑๐.๕
๒๑ - ๒๕	๔	๖.๐
๒๖ - ๓๐	๗	๑๐.๕
ไม่ได้ระบุ	๖	๙.๐

การวิเคราะห์ความคิด เห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการวิเคราะห์ความคิด เห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้ Frequencies หาค่าความถี่และค่าร้อยละของวัตถุประสงค์แต่ละข้อ การเสนอผลการวิเคราะห์แบ่งเป็นสามตอน คือ

๑. ความถี่และค่าร้อยละของความคิด เห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

- ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

๒. ความถี่และค่าร้อยละของความคิด เห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

- ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
- ค. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

๓. ความถี่และค่าร้อยละของความคิด เห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา

- ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
- ค. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามและ เปอร์เซนต์ของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารจะแสดงไว้ในวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแต่ละข้อ และการรายงานผลจะกล่าวถึง เปอร์เซนต์สูงสุดของความคิด เห็นแต่ละกลุ่มในวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

๑. ความถี่และคำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษที่ถามมีทั้งหมด ๓๕ ข้อ เป็นวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ๒๓ ข้อ และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ๑๒ ข้อ

ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๑.๔	๔	๑.๑	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๑	๑.๑	๔	๑.๑	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๘	๔.๘	๗	๒.๐	๓	๔.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๙๓	๑๙.๓	๓๘	๑๐.๖	๖	๑๐.๐
๕. เห็นด้วย	๓๘๕	๓๘.๕	๘๗	๒๓.๑	๑๔	๒๓.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖๕	๑๖.๕	๗๗	๒๑.๔	๑๒	๒๐.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๕	๑๘.๕	๑๓๑	๓๖.๖	๒๕	๔๑.๗
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๔	๐.๔	-	-	-	-

ในจำนวนความคิดเห็นที่ถามทั้งหมด ๗ ลำดับ ในวัตถุประสงค์แต่ละข้อของแบบสอบถาม เริ่มตั้งแต่ลำดับที่ ๑ ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ลำดับที่ ๒ ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ลำดับที่ ๓ ไม่เห็นด้วย ลำดับที่ ๔ ค่อนข้างจะเห็นด้วย ลำดับที่ ๕ เห็นด้วย ลำดับที่ ๖ เห็นด้วยอย่างมาก และลำดับที่ ๗ เห็นด้วยอย่างมากที่สุดนั้น สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้ กลุ่มผู้เรียน ๓๘.๕ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้ ในขณะที่กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดเป็น ๓๖.๖ และ ๔๑.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๐.๕	๓	๐.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๗	๐.๗	๑	๐.๓	๑	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๓	๔.๓	๒๑	๕.๕	๒	๓.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๖	๑๘.๖	๗๖	๒๑.๒	๙	๑๔.๐
๕. เห็นด้วย	๓๔๔	๓๔.๕	๑๒๘	๓๕.๘	๒๑	๓๕.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๔	๒๓.๔	๘๕	๒๓.๗	๑๔	๒๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗๓	๑๗.๓	๔๓	๑๒.๐	๑๓	๒๑.๗
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๒	๐.๒	๑	๐.๓	-	-

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม

ที่โรงเรียนได้ ทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ โดยกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย ๓๔.๕ เปอร์เซ็นต์

กลุ่มผู้สอนเห็นด้วย ๓๕.๘ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วย ๓๕ เปอร์เซ็นต์

๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๐.๕	๒	๐.๖	๑	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๖	๐.๖	๒	๐.๖	๑	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๓	๕.๓	๒	๐.๖	๑	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๙	๑๓.๙	๒๘	๗.๘	๔	๖.๗
๕. เห็นด้วย	๓๐๑	๓๐.๑	๗๘	๒๑.๘	๑๔	๒๓.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๔	๒๒.๔	๙๘	๒๗.๔	๑๐	๑๖.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๙	๒๖.๙	๑๕๗	๔๑.๑	๒๙	๔๘.๓
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๓	๐.๓	๑	๐.๓	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

สิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้ ปรากฏว่ากลุ่มผู้เรียน ๓๐.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ส่วน

กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๔๑.๑ และ ๔๘.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๔. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๐	๑๐.๐	๑	๐.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓	๓.๐	๑	๐.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๘	๒๘.๘	๒	๐.๖	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๑๙	๑๑๙.๙	๓๑	๘.๗	๕	๘.๓
๕. เห็นด้วย	๒๙๙	๒๙๙.๙	๘๙	๒๕.๙	๑๙	๓๑.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๙๘	๒๙๘.๘	๙๐	๒๕.๑	๑๓	๒๑.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๘๙	๒๘๙.๙	๑๔๒	๓๙.๗	๒๓	๓๘.๓
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๔	๔.๐	๒	๐.๖	-	-

วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ กลุ่มผู้เรียน ๒๙.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้ ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดคิดเป็น ๓๙.๗ และ ๓๘.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๕. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑๔.๔	๒	๐.๖	๑	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖	๑๖.๖	๓	๐.๘	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๐	๗๐.๐	๑๑	๓.๑	๓	๕.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๐	๑๘๐.๐	๔๐	๑๑.๒	๗	๑๑.๗
๕. เห็นด้วย	๒๘๐	๒๘๐.๐	๑๐๘	๓๐.๒	๑๖	๒๖.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๐	๒๓๐.๐	๑๐๖	๒๙.๖	๑๐	๑๖.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐๕	๒๐๕.๕	๘๗	๒๔.๓	๒๒	๓๖.๗
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๔	๔.๐	๑	๐.๓	๑	๑.๗

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ตามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้นั้น กลุ่มผู้เรียน ๒๘ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอน ๓๐.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๓๖.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๖. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑.๑	๓	.๘	๑	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖	๑.๖	๔	๑.๑	๑	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๑๔	๑๑.๔	๒๑	๕.๙	๑	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๒๕	๒๒.๕	๖๑	๑๗.๐	๑๔	๒๓.๓
๕. เห็นด้วย	๓๓๗	๓๓.๗	๑๓๑	๓๖.๖	๒๐	๓๓.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖๖	๑๖.๖	๗๐	๑๙.๖	๑๓	๒๑.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒๖	๑๒.๖	๖๘	๑๙.๐	๑๐	๑๖.๗
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๕	.๕	-	-	-	-

สำหรับความต้องการการใช้ภาษา เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้ กลุ่มผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหาร เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้คิดเป็น ๓๓.๗ เปอร์เซ็นต์ ๓๖.๖ เปอร์เซ็นต์ และ ๓๓.๓ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๗	.๗	๔	๑.๑	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๗	.๗	๘	๒.๒	๑	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๘	๑.๘	๑๖	๔.๔	๗	๑๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๙๓	๙.๓	๗๗	๒๑.๕	๑๑	๑๘.๓
๕. เห็นด้วย	๑๗๕	๑๗.๕	๑๐๐	๒๗.๙	๑๔	๒๓.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๘	๒๐.๘	๗๔	๒๐.๗	๑๕	๒๕.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๘๔	๔๘.๔	๗๖	๒๑.๒	๑๒	๒๐.๐
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	๓	.๘	-	-

๔๘.๔ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้ สำหรับกลุ่มผู้สอน ๒๗.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๘	๐.๘	๒	๐.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑.๒	๓	๐.๘	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๒	๔.๒	๑๓	๓.๖	๓	๕.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๔	๑๖.๔	๕๘	๑๖.๒	๑๔	๒๓.๓
๕. เห็นด้วย	๒๗๖	๒๗.๖	๑๒๒	๓๕.๑	๑๔	๓๑.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๙	๒๓.๙	๙๓	๒๖.๐	๑๔	๒๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕๔	๒๕.๔	๖๖	๑๘.๕	๑๐	๑๖.๗
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๕	๐.๕	๑	๐.๓	-	-

สำหรับความต้องการในการใช้ภาษาเพื่อเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มคือ ผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหาร เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิดเป็น ๒๗.๖ ๓๕.๑ และ ๓๑.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๘. แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟังได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑	๐.๑	๓	๐.๘	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕	๐.๕	๓	๐.๘	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๓	๒.๓	๕	๑.๕	๑	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๗	๑๒.๗	๔๕	๑๒.๖	๗	๑๑.๗
๕. เห็นด้วย	๒๕๒	๒๕.๒	๑๒๓	๓๕.๔	๒๓	๓๘.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๒	๒๖.๒	๙๗	๒๗.๑	๑๒	๒๐.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๑๗	๓๑.๗	๗๘	๒๑.๘	๑๗	๒๘.๓
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๑๓	๑.๓	-	-	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู ฟัง หรืออ่านได้นั้น ผู้เรียน ๓๑.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดในขณะที่ผู้สอนและผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ๓๕.๔ และ ๓๘.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒	๑.๒	๓	.๘	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๐	๑.๐	๓	.๘	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๕	๕.๕	๑๗	๔.๗	๑	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๙	๑๕.๙	๔๗	๑๓.๑	๗	๑๑.๗
๕. เห็นด้วย	๒๘๘	๒๘.๘	๑๐๓	๒๘.๘	๑๘	๓๐.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๐	๒๓.๐	๙๖	๒๖.๘	๑๘	๓๐.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๗	๒๓.๗	๘๙	๒๔.๙	๑๖	๒๖.๗
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๙	.๙	-	-	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเล่าประสบการณ์ที่ประทับใจเป็นภาษา
ง่าย ๆ ได้ ทั้งกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนเห็นด้วย กลุ่มละ ๒๘.๘ เปอร์เซ็นต์ ส่วนกลุ่มผู้บริหารนั้น
เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และเห็นด้วยอย่างมาก ๓๐ เปอร์เซ็นต์เช่นกัน

๑๑. เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและเขียนด้วยภาษาอย่างง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓	๑.๓	๓	.๘	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๓	๑.๓	๔	๑.๑	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๖	๘.๖	๒๐	๕.๖	๓	๕.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๔๔	๒๔.๔	๗๑	๑๙.๘	๘	๑๓.๓
๕. เห็นด้วย	๒๙๓	๒๙.๓	๑๒๑	๓๓.๘	๒๔	๔๐.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๙๙	๑๙.๙	๕๐	๑๓.๑	๑๓	๒๑.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๙๙	๑๙.๙	๔๙	๑๓.๗	๑๒	๒๐.๐
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	-	-	-	-

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจขนบธรรมเนียม
ประเพณีที่เล่าและเขียนด้วยภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย ๒๙.๓ เปอร์เซ็นต์
กลุ่มผู้สอนเห็นด้วย ๓๓.๘ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ๔๐ เปอร์เซ็นต์

๑๒. พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖	๑.๖	๒	.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๓	๑.๓	-	-	๒	๓.๓
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๓	๕.๓	๑๔	๔.๐	๕	๖.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๘	๑๗.๘	๗๔	๒๒.๑	๑๐	๑๖.๗
๕. เห็นด้วย	๒๔๒	๒๔.๒	๑๑๓	๓๑.๖	๒๑	๓๕.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๕	๒๑.๕	๙๑	๒๕.๔	๑๕	๒๕.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๑	๒๓.๑	๕๔	๑๕.๑	๗	๑๓.๓
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๒	.๒	๑	.๓	-	-

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษา เพื่อพูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคต
 ของตนได้ นั้น กลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ๒๔.๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอนและกลุ่ม
 ผู้บริหารเห็นด้วย ๓๑.๖ และ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๓. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓	.๓	๑	.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑.๔	๓	.๘	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๖	๓.๖	๑๘	๕.๐	๒	๓.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๔	๑๓.๔	๖๑	๑๗.๐	๑๓	๒๑.๗
๕. เห็นด้วย	๒๗๓	๒๗.๓	๑๒๔	๓๕.๖	๒๐	๓๓.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๒	๒๓.๒	๙๑	๒๕.๔	๑๕	๒๕.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔๖	๒๔.๖	๕๗	๑๕.๙	๑๐	๑๖.๗
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๗	.๗	๓	.๘	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่อเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ
 ที่เกิดขึ้นได้ กลุ่มผู้เรียน ๒๔.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้อย่างมากที่สุดในขณะที่
 กลุ่มผู้สอน ๓๕.๖ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๓๓.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๑๔. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๗	๑๗	๑	๑.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕	๑๒	๑	๑.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๗	๖๖	๑๖	๒๑.๕	๒	๓.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๑๔	๒๖๖	๕๕	๗๑.๔	๑๓	๒๑.๗
๕. เห็นด้วย	๒๗๔	๖๗๔	๑๒๓	๑๖๑.๕	๑๕	๒๑.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๓	๖๑๓	๙๕	๑๒๖.๕	๑๒	๒๖.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๑๒	๗๖๒	๖๗	๘๘.๗	๑๑	๑๖.๗
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๓	๗	-	-	-	-

กลุ่มผู้เรียน ๓๑.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ในขณะที่กลุ่มผู้สอน และกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้ คิดเป็น ๓๔.๔ และ ๓๑.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๕. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๑๑	๑	๑.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕	๑๒	๑	๑.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๔	๘๖	๙	๑๒.๕	๑	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๔๗	๑๑๗	๕๕	๗๑.๓	๖	๑๐.๐
๕. เห็นด้วย	๒๒๔	๕๖๔	๙๐	๑๑๖.๑	๑๑	๑๘.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๕	๕๖๕	๑๑๐	๑๓๖.๗	๑๕	๒๖.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔๓	๘๕๓	๑๐๓	๑๓๖.๘	๒๓	๓๘.๓
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๖	๑๖	-	-	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษา เพื่ออ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ กลุ่มผู้เรียน ๓๔.๓ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๓๘.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ส่วนกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมาก ๓๐.๗ เปอร์เซ็นต์

๑๖. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ เช่น อวยพรวันเกิดได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๑๕	๑	๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒	๖	๓	๘	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๒	๖๖	๓	๘	๑	๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๔๓	๑๓๓	๓๖	๑๐๑	๖	๑๐
๕. เห็นด้วย	๒๓๔	๖๖๑	๔๔	๑๒๖	๒๑	๓๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๐	๖๖๐	๑๐๓	๒๘๘	๑๔	๒๑
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔๘	๑๐๐๘	๑๑๘	๓๓๐	๑๓	๒๑
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๑	๓	-	-	-	-

๓๔.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน และ ๓๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่ออ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ เช่น อวยพรวันเกิดได้ ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๓๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๑๗. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวข้องกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	๖	๑	๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๘	๘	๒	๖	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๓	๔๓	๑๕	๔๖	๒	๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๑๕	๑๑๕	๓๕	๑๐๖	๕	๘
๕. เห็นด้วย	๒๒๔	๒๒๔	๘๑	๒๒๖	๑๔	๒๑
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๕	๒๒๕	๘๒	๒๒๕	๑๔	๒๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๖๔	๓๖๔	๑๔๒	๓๘๗	๒๐	๓๓
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๒	๒	-	-	-	-

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษา เพื่อเข้าใจคำอธิบายคู่มือฉลากที่เกี่ยวข้องกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ๓๖.๔ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๓๘.๗ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๓๓.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๑๘. เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓	.๓	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓	.๓	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๒	๒๒.๒	๗	๒๐.๐	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๑๐	๑๑๐.๐	๓๗	๑๐๐.๓	๑๐	๑๖.๓๗
๕. เห็นด้วย	๒๓๔	๒๓๔.๔	๗๘	๒๑๑.๘	๑๖	๒๖.๓๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๔	๒๔๔.๔	๑๐๖	๒๘๙.๖	๑๓	๒๑.๓๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๗๖	๓๗๖.๖	๑๓๐	๓๖๐.๓	๒๑	๓๕.๐๐
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	-	-	-	-

๓๗.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน ๓๖.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน และ ๓๕.๐ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหาร เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้

๑๙. อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑๑.๑	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒	.๒	๑	.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๕	๒๕.๕	๑๑	๓๐.๑	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๐๒	๑๐๒.๒	๓๐	๘๖.๔	๖	๑๐.๐
๕. เห็นด้วย	๒๒๓	๒๒๓.๓	๗๗	๒๑๑.๕	๒๑	๓๕.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๓	๒๗๓.๓	๑๐๒	๒๘๕.๕	๑๒	๒๐.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๕๑	๓๕๑.๑	๑๓๔	๓๗๖.๔	๒๑	๓๕.๐
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๑๓	๑๓.๓	๓	.๘	-	-

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่ออ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้ กลุ่มผู้เรียน ๓๕.๑ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอน ๓๗.๔ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้ ส่วนกลุ่มผู้บริหารนั้น จำนวนผู้เห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างมากที่สุดมีเท่ากันคือ เท่ากับ ๓๕ เปอร์เซ็นต์

๒๐. พึงวิพากษาคำภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ยากได้เข้าใจ

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๔	๗	๒.๐	๑	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๗	.๗	๔	๒.๔	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๗	๕.๗	๑๔	๕.๓	๖	๑๐.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๔	๑๓.๔	๔๔	๑๖.๕	๘	๑๓.๓
๕. เห็นด้วย	๒๒๑	๒๒.๑	๑๐๒	๒๘.๕	๑๔	๒๑.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๖	๒๒.๖	๑๐๑	๒๘.๒	๑๓	๒๑.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๓๖	๓๓.๖	๖๐	๑๖.๘	๑๓	๒๑.๗
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๕	.๕	๑	.๓	-	-

กลุ่มผู้เรียน ๓๓.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อพึงวิพากษาคำภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ยากได้เข้าใจ สำหรับกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารนั้นเห็นด้วย ๒๘.๕ และ ๒๑.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๒๑. หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์*

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	.๕	๔	๑.๑	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๘	.๘	๖	๑.๗	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๒	๓.๒	๒๐	๕.๖	๒	๓.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๐	๑๒.๐	๓๔	๑๐.๔	๑๐	๑๖.๗
๕. เห็นด้วย	๒๐๔	๒๐.๔	๗๕	๒๐.๔	๑๕	๒๕.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๗	๒๒.๗	๘๑	๒๒.๖	๑๑	๑๘.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๔	๒๓.๕	๕๔	๑๕.๑	๘	๑๓.๓
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๑๖๐	๑๖.๐	๗๔	๒๒.๑	๑๔	๒๓.๓

* วัตถุประสงค์ข้อนี้ไม่ได้ถามในแบบสอบถามชุดแรก สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อหาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ มีจำนวนผู้ไม่แสดงความคิดเห็นสูง เนื่องจากวัตถุประสงค์ข้อนี้ไม่ได้ถามในแบบสอบถามชุดแรก อย่างไรก็ตามในบรรดาผู้ที่ตอบทั้งหมด กลุ่มผู้เรียน ๒๓.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด กลุ่มผู้สอน ๒๒.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และกลุ่มผู้บริหาร ๒๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้

๒๒. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ*

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑	๒.๑	๔	๑.๑	๑	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๑	๑.๑	๒	๐.๖	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๔	๓.๔	๑๓	๓.๖	๑	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๗	๑๓.๗	๔๖	๑๒.๘	๑๒	๒๐.๐
๕. เห็นด้วย	๒๒๘	๒๒.๘	๙๔	๒๖.๓	๑๖	๒๖.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔๐	๑๔.๐	๖๔	๑๗.๙	๑๔	๒๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๒๑	๒๒.๑	๕๖	๑๕.๖	๓	๕.๐
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๑๕๘	๑๕.๘	๗๔	๒๒.๑	๑๓	๒๑.๗

* วัตถุประสงค์ข้อนี้ไม่มีในแบบสอบถามชุดแรก

ในบรรดาผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่อฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษได้เข้าใจ ปรากฏว่ากลุ่มผู้เรียน ๒๒.๘ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๒๖.๓ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๒๖.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๒๓. สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ ทั่วๆ ไปกับชาวต่างประเทศได้*

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒	๑.๒	๒	๐.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๘	๐.๘	๒	๐.๖	๒	๓.๓
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๘	๒.๘	๑๑	๓.๑	๑	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๗๔	๗.๔	๒๗	๗.๕	๕	๘.๓
๕. เห็นด้วย	๑๒๒	๑๒.๒	๖๘	๑๙.๐	๑๒	๒๐.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔๔	๑๔.๔	๖๔	๑๗.๙	๑๓	๒๑.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๔๙	๔๔.๙	๑๐๔	๒๙.๑	๑๔	๒๓.๓
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๑๕๘	๑๕.๘	๘๐	๒๒.๓	๑๓	๒๑.๗

* วัตถุประสงค์ข้อนี้ไม่ได้ถามในแบบสอบถามชุดแรก

ในบรรดาผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ตามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ ทั่ว ๆ ไปกับชาวต่างประเทศได้นั้น กลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุดถึง ๔๔.๙ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒๙.๑ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๒๓.๓ เปอร์เซ็นต์

ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

๑. ไขัพจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘	๑.๘	-	-	๑	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑.๔	๓	.๘	๒	๓.๓
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๘	๖.๘	๑๓	๓.๖	๒	๓.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๒	๑๗.๒	๓๘	๑๐.๖	๕	๘.๓
๕. เห็นด้วย	๒๔๗	๒๔.๗	๑๐๔	๓๐.๔	๒๐	๓๓.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๐	๒๑.๐	๔๖	๒๖.๘	๑๖	๒๖.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑๑	๒๑.๑	๔๔	๒๗.๗	๑๔	๒๓.๓
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๑๐	๑.๐	-	-	-	-

สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ไขัพจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้นั้น กลุ่มนักเรียน ๒๔.๗ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๓๐.๔ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๓๓.๓ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้

๒. เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตาราง

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓	๑.๓	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕	.๕	๕	๑.๔	๑	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๔	๘.๕	๑๒	๓.๔	๖	๑๐.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๔	๑๘.๔	๖๑	๑๗.๐	๗	๑๑.๗
๕. เห็นด้วย	๓๑๒	๓๒.๒	๑๒๕	๓๔.๖	๑๕	๒๕.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๕	๒๐.๕	๔๖	๒๖.๘	๒๒	๓๖.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖๕	๑๖.๕	๕๕	๑๖.๕	๕	๑๕.๐
๘. ไม่แสดงความคิดเห็น	๕	.๕	๑	.๓	-	-

๓๖.๗ เปอร์เซ็นต์ของผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผัง และตาราง ส่วนกลุ่มผู้เรียนและกลุ่มผู้สอนนั้น เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ๓๒.๒ และ ๓๔.๖ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๓. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓	๐.๓	๕	๑.๔	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑.๔	๙	๒.๕	๓	๕.๐
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๒	๔.๒	๒๓	๖.๔	๔	๖.๓
๔. ก่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๔	๑๕.๔	๗๖	๒๑.๒	๑๔	๓๐.๐
๕. เห็นด้วย	๒๔๐	๒๔.๐	๑๒๐	๓๓.๕	๑๒	๒๐.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๕	๒๔.๕	๔๕	๑๒.๗	๑๖	๒๖.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๘๔	๒๘.๔	๔๐	๑๑.๒	๗	๑๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๐	๑.๐	-	-	-	-

วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒๘.๔ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอนเห็นด้วย ๓๓.๕ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมาก ๒๖.๓ เปอร์เซ็นต์

๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๔	๔	๑.๑	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๑	๑.๑	๕	๑.๔	๑	๑.๓
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๕	๕.๕	๒๖	๗.๓	๒	๓.๓
๔. ก่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๑	๑๖.๑	๖๑	๑๗.๐	๑๓	๒๑.๗
๕. เห็นด้วย	๒๑๔	๒๑.๔	๑๑๔	๓๓.๒	๑๘	๓๐.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๔	๒๑.๔	๗๔	๒๐.๗	๑๗	๒๘.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๑๗	๓๑.๗	๖๘	๑๙.๐	๔	๖.๐
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	๐.๔	๑	๐.๓	-	-

กลุ่มผู้สอนและผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อรายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ คิดเป็น ๓๓.๒ และ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้เรียน ๓๑.๗ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ อย่างมากที่สุด

๕. อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑๐.๑	๑	๐.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐	๒๐.๐	๕	๑.๔	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๒	๔๑.๒	๑๓	๓.๖	๒	๓.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๓	๑๖.๓	๔๘	๑๓.๔	๑๐	๑๖.๗
๕. เห็นด้วย	๒๓๖	๒๓.๖	๑๑๖	๓๒.๔	๑๘	๓๐.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๕	๒๓.๕	๔๗	๑๒.๑	๑๕	๒๕.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๘๒	๒๘.๒	๗๗	๒๑.๕	๑๑	๑๘.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	๑.๑	๑	๐.๓	-	-

กลุ่มผู้สอน ๓๒.๔ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่ออ่านและเขียน
เรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ กลุ่มผู้บริหาร ๓๑.๗
เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และกลุ่มผู้เรียน ๒๘.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๖. อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ภาษาอย่าง
ง่าย ๆ ได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๘	๘.๘	๑	๐.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑๔.๔	๒	๐.๖	๑	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๑	๖๑.๑	๑๗	๔.๗	๓	๕.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๑	๑๖.๑	๗๓	๒๐.๔	๑๐	๑๖.๗
๕. เห็นด้วย	๒๘๖	๒๘.๖	๑๑๖	๓๒.๔	๑๖	๒๖.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๒	๒๔.๒	๔๓	๑๒.๐	๒๐	๓๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑๓	๒๑.๓	๕๔	๑๕.๑	๑๐	๑๖.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๔	๑.๔	๒	๐.๖	-	-

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่านและเขียนเรียงความแบบ
บรรยายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป ที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้นั้น กลุ่มผู้เรียน ๒๘.๖ เปอร์เซ็นต์
และกลุ่มผู้สอน ๓๒.๔ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ส่วนกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมาก ๓๓.๓
เปอร์เซ็นต์

๗. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓	๐.๓	๑	๐.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔	๐.๔	๗	๒.๐	๑	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๒	๕.๒	๓๒	๘.๕	๔	๖.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๕	๒๐.๕	๗๓	๒๐.๕	๑๓	๒๑.๗
๕. เห็นด้วย	๒๔๗	๒๔.๗	๑๑๑	๒๙.๐	๑๖	๒๖.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๒	๒๒.๒	๙๒	๒๕.๗	๑๕	๒๕.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔๓	๒๔.๓	๔๐	๑๑.๒	๑๑	๑๘.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๔	๑.๔	๒	๐.๖	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิดเป็น ๒๔.๗ เปอร์เซ็นต์ ๓๑ เปอร์เซ็นต์ และ ๒๖.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๘. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๘	๐.๘	๑	๐.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๙	๐.๙	๕	๑.๔	๑	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๒	๖.๒	๓๔	๙.๕	๒	๓.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๘	๑๘.๘	๗๔	๒๐.๗	๑๕	๒๕.๐
๕. เห็นด้วย	๒๗๓	๒๗.๓	๑๒๗	๓๕.๕	๑๔	๒๕.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๙	๒๔.๙	๗๕	๒๐.๘	๑๖	๒๖.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๙๕	๑๙.๕	๓๙	๑๐.๘	๑๑	๑๘.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๖	๑.๖	๓	๐.๘	-	-

กลุ่มผู้เรียน ๒๗.๓ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอน ๓๕.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๒๖.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้

๙. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๙	๑.๙	๑	๑.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑๑.๔	๕	๑๑.๔	๒	๓.๓
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๕	๖๑.๕	๒๕	๕๑.๑	๑	๑.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๐	๑๗๑.๐	๗๕	๒๐.๙	๑๑	๑๘.๓
๕. เห็นด้วย	๒๕๙	๒๕๑.๙	๑๐๘	๓๐.๒	๒๔	๔๐.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๓	๒๓๑.๓	๙๐	๒๕.๑	๑๓	๒๑.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๐	๒๓๑.๐	๔๘	๑๓.๔	๔	๖.๖
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๐	๒.๐	๒	๐.๖	-	-

๒๕.๙ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน ๓๐.๒ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนและ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหาร เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อพุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

๑๐. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑๑.๔	๑๑	๓.๑	๒	๓.๓
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑๑.๔	๑๒	๓.๔	๓	๕.๐
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๖	๗๑.๖	๔๓	๑๒.๐	๔	๖.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๑๔	๒๑๑.๔	๙๑	๒๕.๔	๓๓	๕๑.๗
๕. เห็นด้วย	๒๗๒	๒๗๑.๒	๑๑๒	๓๑.๓	๑๔	๒๑.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๘	๒๐๑.๘	๖๕	๑๘.๒	๑๖	๒๖.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๓	๑๘๑.๓	๒๓	๖.๔	๖	๑๐.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๔	๑.๔	๑	๐.๓	-	-

กลุ่มผู้เรียน ๒๗.๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๓๑.๓ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๓๑.๗ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

๑๑. วิจัยารณสิ่งที้อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป โดยใช้ภาษา่าง่าย ๆ ได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซนต์	จำนวน	เปอร์เซนต์	จำนวน	เปอร์เซนต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓	๑๑.๓	๘	๒.๒	๑	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑๑.๗	๑๒	๓.๕	๕	๘.๓
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๒	๘.๒	๔๔	๑๒.๓	๗	๑๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๔	๑๔.๔	๘๔	๒๓.๕	๑๓	๒๑.๗
๕. เห็นด้วย	๒๗๓	๒๗.๓	๑๒๐	๓๓.๕	๑๖	๒๖.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๔	๒๓.๔	๖๔	๑๗.๕	๑๑	๑๘.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖๓	๑๖.๓	๒๔	๗.๐	๗	๑๑.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๔	๑.๔	๑	.๓	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อวิจัยารณสิ่งที้อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษา่าง่าย ๆ ได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้บริหาร ๒๖.๗ เปอร์เซนต์ กลุ่มผู้เรียน ๒๗.๓ เปอร์เซนต์ และกลุ่มผู้สอน ๓๓.๕ เปอร์เซนต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้

๑๒. แปลเรื่องทั่วไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซนต์	จำนวน	เปอร์เซนต์	จำนวน	เปอร์เซนต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	๐.๖	๒	๐.๖	๑	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๖	๐.๖	๔	๑.๑	๑	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๖	๑.๖	๑๗	๔.๗	๕	๘.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๗๕	๗.๕	๔๗	๑๓.๑	๑๐	๑๖.๗
๕. เห็นด้วย	๑๕๖	๑๕.๖	๑๐๔	๓๐.๕	๒๒	๓๖.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๗	๑๘.๗	๘๔	๒๔.๕	๑๕	๒๕.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๓๔	๔๓.๔	๘๔	๒๔.๕	๕	๘.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๔	๑.๔	๑	.๓	๑	๑.๗

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแปลเรื่องทั่วไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ นั้น กลุ่มผู้สอน ๓๐.๕ เปอร์เซนต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๓๖.๗ เปอร์เซนต์เห็นด้วย ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนถึง ๔๓.๔ เปอร์เซนต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๒. ความถี่และคำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย

ในระดับมัธยมปลาย วัตถุประสงค์ที่ถามทั้งหมดมี ๗๒ ข้อ เป็นวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ๒๔ ข้อ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ๒๐ ข้อ และภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ๒๘ ข้อ

ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๒.๐	๑	.๓	-	--
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างหนัก	๒๕	๒.๗	๒	.๖	-	--
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๕	๘.๐	๕	๑.๕	-	--
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๔	๑๗.๔	๓๔	๑๐.๐	๓	๒.๖
๕. เห็นด้วย	๓๕๐	๓๗.๒	๕๓	๒๗.๔	๑๗	๑๔.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔๓	๑๕.๒	๖๖	๑๙.๕	๒๓	๑๙.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕๗	๑๖.๗	๑๓๕	๓๙.๘	๗๔	๖๓.๒
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	.๔	๓	.๙	-	--

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ๓๗.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ในขณะที่กลุ่มผู้สอน ๓๙.๘ และกลุ่มผู้บริหาร ๖๓.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑.๒	-	-	-	--
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างหนัก	๑๒	๑.๓	๑	.๓	-	--
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๓	๕.๖	๑๗	๕.๐	๒	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๗	๑๖.๗	๕๕	๑๖.๒	๒	๑.๗
๕. เห็นด้วย	๓๔๗	๓๖.๘	๑๑๖	๓๔.๒	๒๔	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๐	๒๔.๔	๘๐	๒๓.๖	๓๘	๓๒.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒๗	๑๓.๕	๖๗	๑๙.๘	๕๑	๔๓.๖
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	.๕	๓	.๙	-	--

กลุ่มผู้เรียน ๓๖.๘ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้สอน ๓๔.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้ ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๔๓.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้

๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๗	๑๗.๖	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑๘.๘	๑	๑.๑	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๖	๕๙.๖	๑	๑.๑	๒	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๔	๑๔.๒	๑๘	๑.๙	๓	๒.๖
๕. เห็นด้วย	๒๖๖	๒๘.๒	๗๕	๗.๙	๑๓	๑๑.๑
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๓	๒๓.๗	๕๒	๕.๕	๓๐	๒๕.๖
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๖	๒๕.๑	๑๕๖	๑๖.๖	๖๘	๕๘.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	๐.๓	๖	๐.๖	๑	๐.๘

กลุ่มผู้เรียน ๒๘.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้ สำหรับกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารนั้น เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิดเป็น ๕๓.๑ และ ๕๘.๑ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๔. เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑.๒	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐	๒.๑	๓	๐.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๑	๔.๓	๑๗	๑.๗	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๓	๑๗.๓	๔๓	๔.๖	๑๑	๑.๑
๕. เห็นด้วย	๓๐๐	๓๑.๘	๕๐	๕.๓	๒๖	๒.๖
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๑	๒๑.๓	๕๗	๖.๐	๓๕	๓.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕๓	๑๖.๒	๕๗	๖.๐	๕๕	๕.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	๐.๓	๒	๐.๒	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้ กลุ่มผู้เรียน ๓๑.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย กลุ่มผู้สอน ๒๘.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และกลุ่มผู้บริหาร ๓๕.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖	๒.๘	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๙	๓.๑	๖	๑.๘	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๙๐	๙.๖	๑๖	๕.๗	๔	๓.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๙๕	๒๐.๗	๔๑	๑๒.๑	๑๑	๙.๕
๕. เห็นด้วย	๒๔๔	๒๕.๙	๙๙	๒๙.๒	๒๔	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๘๑	๑๙.๒	๙๖	๒๘.๓	๓๑	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗๔	๑๘.๕	๗๘	๒๓.๐	๔๗	๔๐.๒
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	๓	.๙	-	-

เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยนั้น ผลปรากฏว่า ๒๕.๙ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน ๒๙.๒ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วย และ ๔๐.๒ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๖. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุดได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๕	๑	.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖	๒.๘	๑	.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๙๙	๑๐.๕	๑๙	๕.๖	๑	.๙
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๒๓	๒๓.๗	๕๒	๑๕.๓	๑๐	๘.๕
๕. เห็นด้วย	๓๒๕	๓๔.๕	๑๐๙	๓๒.๒	๒๔	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔๓	๑๕.๒	๑๐๒	๓๐.๑	๔๑	๓๕.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๐๖	๑๑.๓	๕๔	๑๕.๙	๔๑	๓๕.๐
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	.๖	๑	.๓	-	-

กลุ่มผู้เรียนและกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุดได้ คิดเป็น ๓๔.๕ และ ๓๒.๒ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ สำหรับกลุ่มผู้บริหาร ๓๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากและอีก ๓๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้

๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑	๑.๑	๓	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๗	๗.๗	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๑	๒๑.๒	๕	๒.๗	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๗๔	๗๔.๕	๔๓	๑๒.๗	๗	๖.๐
๕. เห็นด้วย	๑๔๖	๑๔๖.๕	๘๒	๒๔.๒	๒๕	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๗	๒๐๗.๐	๑๐๒	๓๐.๑	๓๕	๓๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๘๕	๔๘๕.๕	๕๕	๒๕.๒	๕๒	๓๕.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑	๑.๑	๑	๑.๓	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวนี้ กลุ่มผู้สอน ๓๐.๑ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมาก ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๓๕.๕ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้เรียนถึง ๕๑.๕ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้

๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๗	๗.๗	๕	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑๑.๓	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๐	๖๐.๕	๑๑	๓.๒	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๔	๑๒๓.๒	๖๐	๑๗.๗	๑๗	๑๕.๕
๕. เห็นด้วย	๒๑๘	๒๑๗.๑	๑๑๘	๓๕.๘	๒๕	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๓	๒๑๒.๖	๕๕	๒๕.๑	๓๕	๒๕.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๐๕	๓๐๕.๕	๕๕	๑๖.๒	๓๕	๒๕.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	๓.๐	๒	๑.๖	๑	๑.๕

สำหรับการใช้ภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่นได้ ๓๕.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๒๕.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และอีก ๒๕.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๔. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๑๕	๒	๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๙	๑๐	๑	๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๘	๓๐	๔	๑๒	๓	๒๖
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๘๗	๙๒	๔๖	๑๓๖	๗	๖๐
๕. เห็นด้วย	๒๑๐	๒๒๓	๑๐๓	๓๐๔	๓๘	๓๒๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๒	๒๗๘	๑๐๕	๓๑๐	๓๒	๒๗๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๓๙	๓๖๐	๗๗	๒๒๗	๓๕	๒๙๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒	๒	๑	๓	๒	๑๗

กลุ่มผู้บริหาร ๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้ กลุ่มผู้สอน ๓๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และกลุ่มผู้เรียน ๓๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐	๒๑	๑	๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑๓	๑	๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๘	๗๒	๔	๑๓	๑	๑๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๘	๑๖๘	๓๖	๑๐๖	๔	๓๕
๕. เห็นด้วย	๒๖๗	๒๘๓	๑๐๐	๒๙๕	๒๙	๒๔๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๒	๒๒๕	๘๘	๒๖๐	๓๕	๒๙๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐๒	๒๑๕	๑๐๓	๓๐๔	๔๖	๓๙๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	๓	๑	๓	๒	๑๗

๒๘.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้ ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารปรากฏว่ามีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิดเป็น ๓๐.๔ และ ๓๙.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓	๑๑.๔	๑	.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑๖.๘	๓	.๙	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๗	๗.๑	๑๔	๔.๑	๔	๓.๔
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๘	๒๒.๑	๖๒	๑๘.๓	๑๒	๑๐.๓
๕. เห็นด้วย	๒๘๗	๓๐.๕	๑๒๑	๓๕.๗	๓๘	๓๒.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖๐	๑๗.๐	๘๕	๒๕.๑	๓๓	๒๘.๒
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๕	๑๙.๖	๕๓	๑๕.๖	๓๐	๒๕.๖
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	.๕	-	-	-	-

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหารเห็นด้วยคิดเป็น ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์ ๓๕.๗ เปอร์เซ็นต์ และ ๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๒. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	.๖	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๘	.๘	๑	.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๐	๔.๒	๕	๒.๗	๕	๔.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๔	๑๓.๗	๔๔	๑๕.๕	๑๐	๘.๕
๕. เห็นด้วย	๒๒๑	๒๓.๕	๑๑๖	๓๔.๒	๓๐	๒๕.๖
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๖	๒๕.๑	๙๗	๒๘.๖	๓๓	๒๘.๒
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔๔	๒๖.๗	๖๗	๑๙.๘	๓๔	๒๙.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	-	-	-	-

๓๔.๒ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ ส่วนกลุ่มผู้เรียนและกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒๖.๗ และ ๒๙.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๓. ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗	๑๘.๘	๒	๖.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐	๒๑.๑	๒	๖.๖	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๔	๗๙.๑	๑๓	๓๙.๓	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๒	๑๘.๓	๕๗	๑๖.๘	๑๔	๑๒.๐
๕. เห็นด้วย	๒๖๕	๒๘.๑	๑๐๘	๓๑.๕	๓๑	๒๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๔	๒๑.๗	๘๖	๒๘.๓	๒๔	๒๐.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗๗	๑๘.๘	๕๙	๑๗.๕	๔๘	๔๑.๐
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๓	๑.๔	๒	๖.๖	-	-

กลุ่มผู้เรียนและกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้ คิดเป็น ๒๘.๑ และ ๓๑.๕ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ สำหรับกลุ่มผู้บริหาร ๔๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้

๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๕.๕	๓	๙.๑	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔	๑.๐	๒	๖.๖	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๒	๕.๕	๑๒	๓๕.๓	๒	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๐	๑๔.๕	๕๕	๑๖.๒	๑๑	๙.๔
๕. เห็นด้วย	๒๖๒	๒๗.๘	๑๐๔	๓๐.๗	๓๑	๒๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๘	๒๔.๒	๑๐๐	๒๙.๕	๔๖	๓๙.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔๒	๒๕.๗	๖๓	๑๘.๖	๒๗	๒๓.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	๕.๕	-	-	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น กลุ่มผู้เรียน ๒๗.๘ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอน ๓๐.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๓๙.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก

๑๕. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓	๑๓	๑	๑.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑๑.๕	๔	๑.๒	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๕	๓๑.๓	๑๑	๓.๒	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๙	๑๔๑.๙	๔๔	๑๓.๐	๙	๖.๙
๕. เห็นด้วย	๒๕๕	๒๓๗.๑	๑๐๕	๓๑.๐	๓๖	๓๐.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๓	๒๓๑.๓	๙๐	๒๖.๕	๓๙	๓๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๐	๒๗๑.๖	๙๕	๒๕.๙	๓๒	๒๗.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๑.๐	-	-	๒	๑.๗

๒๗.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้ ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารนั้น ๓๑ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วย และ ๓๓.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมาก

๑๖.๑ อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๑.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑.๓	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๒	๒.๓	๔	๑.๒	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๙๑	๙.๖	๒๐	๕.๙	๕	๕.๓
๕. เห็นด้วย	๑๕๕	๑๕.๕	๙๕	๒๕.๑	๑๓	๑๔.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๔	๒๓.๙	๙๖	๒๕.๕	๓๔	๒๙.๑
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๔๑	๔๖.๙	๑๕๕	๔๒.๕	๖๐	๕๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๑.๐	-	-	-	-

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง ๓ กลุ่ม เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการ การใช้ภาษาเพื่ออ่านและเขียนจดหมายส่วนตัว โดยกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๔๖.๙ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๔๖.๕ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๕๑.๓ เปอร์เซ็นต์

๑๗. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒	๑.๓	๑	.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑.๕	๑	.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๓	๔.๖	๙	๒.๗	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๔	๑๓.๒	๓๕	๑๐.๓	๕	๕.๓
๕. เห็นด้วย	๒๑๗	๒๓.๐	๘๕	๒๕.๑	๒๕	๒๑.๔
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๘๖	๑๙.๗	๕๒	๒๗.๑	๓๗	๓๑.๖
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔๐	๓๖.๑	๑๑๕	๓๓.๖	๔๘	๔๑.๐
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	.๖	๒	.๖	๒	๑.๗

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อโต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้

ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง ๓ กลุ่ม คือกลุ่มผู้เรียน ผู้สอนและกลุ่มผู้บริหาร มีผู้เห็นด้วยมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิดเป็น ๓๖.๑, ๓๓.๖ และ ๔๑ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบวัตถุประสงค์นี้ตามลำดับ

๑๘. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒	.๒	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๖	.๖	๒	.๖	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๗	๒.๙	๖	๑.๘	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๐๓	๑๐.๙	๓๑	๙.๑	๗	๖.๐
๕. เห็นด้วย	๒๐๖	๒๑.๙	๗๘	๒๓.๐	๑๙	๑๖.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๘	๒๕.๓	๑๑๐	๓๒.๔	๓๗	๓๑.๖
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๕๖	๓๗.๘	๑๑๑	๓๒.๗	๕๓	๔๕.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	.๔	๑	.๓	๑	.๘

๓๒.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน ๓๗.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนและ ๔๕.๓

เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด

๑๙. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๑๐.๐	๔	๑๐.๒	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔	๑๐.๕	๒	๕.๖	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๒	๕๑.๕	๖	๒๐.๕	๑	๕.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๔๕	๑๐.๑	๓๓	๕.๗	๖	๕.๑
๕. เห็นด้วย	๑๔๒	๑๔.๓	๘๕	๒๕.๘	๒๒	๑๘.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔๑	๑๔.๒	๘๗	๒๕.๗	๓๔	๒๘.๑
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕๒๔	๕๕.๐	๑๒๑	๓๕.๗	๕๔	๔๖.๒
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	๑.๕	-	-	-	-

กลุ่มผู้สอน ๓๕.๗ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้เรียน ๔๕ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๔๖.๒ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ

๒๐. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	๖.๖	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๗	๗.๗	๒	๖.๖	๑	๕.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๔	๓.๑	๔	๑๒.๒	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๐๔	๑๑.๖	๓๐	๘.๘	๑๐	๘.๕
๕. เห็นด้วย	๒๒๓	๒๓.๗	๔๔	๒๗.๗	๒๓	๑๙.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๔	๓๐.๓	๑๐๑	๒๕.๘	๔๕	๓๘.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๗๔	๒๘.๖	๑๐๕	๓๑.๐	๓๘	๓๒.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	๑.๕	๓	๑.๕	-	-

กลุ่มผู้สอน ๓๑ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้ ในขณะที่กลุ่มผู้เรียน ๓๐.๓ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๓๘.๕ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๒๑. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕	.๕	๒	.๖	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๖	๑.๗	๔	๑.๒	๒	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๘๗	๙.๒	๒๓	๖.๘	๗	๖.๐
๕. เห็นด้วย	๑๘๓	๑๙.๔	๕๗	๑๖.๘	๒๒	๑๘.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๙๖	๒๐.๘	๘๑	๒๓.๙	๓๒	๒๗.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕๔๕	๕๗.๒	๑๖๖	๔๙.๐	๕๓	๔๕.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	.๕	๖	๑.๘	๑	.๘

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถเข้าใจคำอธิบายคู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้นั้น ปรากฏว่าผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดมีจำนวนสูงสุดในทุกกลุ่ม โดยกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๔๕.๓ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้เรียน ๕๗.๒ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอน ๔๙ เปอร์เซ็นต์

๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓	.๓	๑	.๑	๑	.๑
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓	.๓	๑	.๓	๑	.๑
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๒	๒.๓	๓	๒.๔	๒	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๖๗	๗.๑	๒๒	๖.๕	๕	๓.๕
๕. เห็นด้วย	๑๙๑	๒๐.๓	๗๖	๒๒.๕	๒๐	๑๗.๑
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๙๖	๒๖.๑	๙๑	๒๖.๓	๓๒	๒๗.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๙๔	๔๑.๓	๑๕๐	๔๑.๓	๕๘	๔๙.๖
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	.๖	๑	.๓	๑	.๘

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อสามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้นั้น กลุ่มผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหารที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้มี ๔๑.๓ เปอร์เซ็นต์ ๔๑.๓ เปอร์เซ็นต์ และ ๔๙.๖ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมดตามลำดับ

๒๓. อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒	๐.๒	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๘	๐.๘	๑	๐.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๖	๑.๗	๓	๐.๙	๒	๑.๗
๔. ก่อนข้างจะเห็นด้วย	๕๐	๕.๓	๑๘	๕.๓	๕	๕.๓
๕. เห็นด้วย	๒๐๒	๒๑.๔	๗๑	๒๐.๙	๑๙	๑๖.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๕	๒๘.๑	๙๒	๒๗.๑	๒๙	๒๔.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔๔	๓๖.๘	๑๕๐	๔๔.๒	๖๐	๕๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๐.๕	๕	๑.๒	๒	๑.๗

๔๑.๘ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้เรียน ๔๔.๒ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน

และ ๕๑.๓ ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่ออ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้

๒๔. รูปภาพยนต์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๒	๒.๓	๕	๒.๗	๑	๐.๘
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๕	๑.๖	๗	๒.๑	๒	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๙	๕.๒	๒๗	๗.๐	๘	๖.๗
๔. ก่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๗	๑๖.๗	๖๕	๑๙.๒	๑๙	๑๖.๒
๕. เห็นด้วย	๒๒๕	๒๓.๙	๙๘	๒๘.๙	๓๓	๒๘.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗๕	๑๘.๖	๗๖	๒๒.๔	๓๕	๒๙.๑
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๙๔	๓๑.๒	๕๖	๑๖.๕	๑๘	๑๕.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๐.๕	๑	๐.๓	๒	๑.๗

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อดูภาพยนต์เสียงในฟิล์มรู้เรื่องปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้สอน ๒๘.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย กลุ่มผู้บริหาร ๒๙.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากและกลุ่มผู้เรียน ๓๑.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๑๕	๓	๑๕	--	--
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑๕	๒	๑๖	๑	๑๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๕	๔๘	๑๖	๔๗	๒	๑๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๙	๑๙.๐	๖๗	๑๙.๘	๑๗	๑๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๕๕	๒๗.๑	๑๑๔	๓๓.๖	๓๖	๓๐.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๐	๒๕.๕	๗๘	๒๓.๐	๓๘	๓๒.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๙๖	๒๐.๘	๕๘	๑๗.๑	๒๒	๑๘.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	๑.๘	๑	๓	๑	๑.๕

กลุ่มผู้บริหาร ๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้ ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนนั้น มีผู้เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้คิดเป็น ๒๗.๑ และ ๓๓.๖ เปอร์เซ็นต์ ของผู้ตอบทั้งหมดตามลำดับ

๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๘	๑.๘	๙	๒.๗	๓	๒.๖
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๕	๑.๖	๙	๒.๗	--	--
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๓	๔.๖	๒๑	๖.๒	๘	๖.๘
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๗	๑๔.๕	๗๕	๒๑.๘	๑๗	๑๔.๕
๕. เห็นด้วย	๑๗๔	๑๘.๕	๘๖	๒๕.๕	๓๗	๓๑.๖
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๘๘	๒๐.๐	๘๘	๒๖.๐	๓๐	๒๕.๖
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๗๓	๓๙.๖	๔๙	๑๔.๕	๒๐	๑๗.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	๑.๔	๓	๑.๕	๒	๑.๗

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้นั้น ๓๑.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วย ๒๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากและ ๓๙.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒๗. ทหาความเพลิต เพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ *

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓	๐.๓	๑	๐.๓	๑	๐.๔
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๐	๑.๑	๖	๑.๘	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๐	๓.๒	๑๐	๒.๙	๓	๒.๖
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๙๗	๑๐.๓	๔๔	๑๓.๐	๑๐	๘.๕
๕. เห็นด้วย	๑๗๒	๑๘.๓	๗๓	๒๑.๕	๒๒	๑๘.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๗	๒๒.๐	๘๐	๒๓.๖	๒๔	๒๔.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๗๗	๒๙.๔	๔๖	๑๖.๕	๑๗	๑๔.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๔๖	๑๕.๕	๖๙	๒๐.๔	๓๕	๒๙.๙

* วัตถุประสงค์ข้อนี้ไม่ได้ถามในแบบสอบถามชุดแรก

เนื่องจากวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อหาความเพลิต เพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ไม่ได้ถามในแบบสอบถามชุดแรก จึงมีจำนวนผู้ไม่แสดงความคิดเห็นสูง แต่ในบรรดาผู้ตอบวัตถุประสงค์นี้ทั้งหมดปรากฏว่า กลุ่มผู้สอน ๒๓.๖ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๒๔.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก ส่วนกลุ่มผู้เรียน ๒๙.๔ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒๘. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษได้เข้าใจ *

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑.๒	๓	๐.๙	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๓	๑.๕	๑	๐.๓	๑	๐.๙
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๑	๓.๓	๑๒	๓.๕	๑	๐.๙
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๐๗	๑๑.๕	๔๐	๑๑.๘	๑๓	๑๑.๑
๕. เห็นด้วย	๑๙๓	๒๐.๕	๘๓	๒๔.๕	๒๘	๒๓.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๙๔	๒๐.๖	๘๕	๒๔.๘	๒๖	๒๒.๒
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔๕	๒๖.๐	๔๘	๑๔.๒	๑๔	๑๒.๐
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๔๘	๑๕.๗	๖๘	๒๐.๑	๓๔	๒๙.๑

* วัตถุประสงค์ข้อนี้ไม่ได้ถามในแบบสอบถามชุดแรก

ในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถามที่ถามวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อให้สามารถฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษได้เข้าใจนั้น ผู้บริหาร ๒๓.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ผู้สอน ๒๔.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และผู้เรียน ๒๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๐	๑.๑	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕	.๕	๒	.๖	๑	.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๓	๓.๕	๓	.๙	๑	.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๔๐	๔.๖	๒๓	๖.๘	๓	๒.๖
๕. เห็นด้วย	๑๘๘	๒๐.๐	๖๓	๑๘.๖	๒๕	๒๑.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๒	๒๒.๕	๗๔	๒๑.๘	๓๑	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๙๓	๔๑.๗	๑๓๒	๕๐.๗	๕๕	๔๗.๐
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	๑.๒	๒	.๖	๑	.๕

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษานั้น ๔๑.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน ๔๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหาร และ ๕๐.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้

๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒	๑.๓	๓	.๙	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕	.๕	๔	๑.๒	๑	.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๘	๕.๑	๑๒	๓.๕	๒	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๘	๑๓.๖	๕๗	๑๖.๖	๑๑	๙.๕
๕. เห็นด้วย	๒๔๗	๒๖.๒	๙๓	๒๗.๔	๓๖	๓๐.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๔	๒๗.๐	๙๘	๒๘.๙	๓๑	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๖	๒๕.๑	๗๒	๒๑.๒	๓๕	๒๙.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒	๑.๓	-	-	๑	.๕

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการเพื่อให้ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้นั้น ปรากฏว่า กลุ่มผู้บริหาร ๓๐.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากเป็น ๒๗ และ ๒๘.๙ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๓. เข้าใจและถอดข้อความจากแผนภูมิภาพประกอบแผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐	๒๐.๑	๖	๑๐.๘	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๕	๑๖.๖	๕	๑๐.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๙๓	๙๖.๙	๒๕	๓๙.๕	๔	๓.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๗	๒๒.๐	๗๓	๒๑.๕	๑๙	๑๖.๒
๕. เห็นด้วย	๒๓๐	๒๔.๗	๑๐๐	๒๙.๕	๓๒	๒๗.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๐	๒๑.๒	๑๐๒	๓๐.๑	๓๕	๒๙.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒๙	๑๓.๗	๒๙	๘.๓	๒๕	๒๑.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	๐.๘	-	-	๒	๑.๗

กลุ่มผู้เรียน ๒๔.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่อให้เข้าใจและถอดข้อความจากแผนภูมิภาพประกอบแผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้ สำหรับกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารนั้นเห็นด้วยอย่างมาก คิดเป็น ๓๐.๑ และ ๒๙.๙ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมดตามลำดับ

๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที้อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๕.๕	๕	๑๐.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๐	๑๑.๑	๓	๖.๕	๒	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๘	๔๐.๐	๑๘	๕.๓	๔	๓.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๖	๑๓.๕	๕๐	๑๕.๗	๑๘	๑๕.๕
๕. เห็นด้วย	๒๔๕	๒๖.๐	๑๐๓	๓๐.๕	๒๕	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๑	๒๖.๖	๙๙	๒๙.๒	๓๖	๓๐.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕๙	๒๗.๕	๕๙	๑๗.๕	๓๑	๒๖.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	๐.๘	๒	๖.๖	๒	๑.๗

กลุ่มผู้สอน ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย กลุ่มผู้บริหาร ๓๐.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากและกลุ่มผู้เรียน ๒๗.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากทีสุดกับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษาเพื่อเข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที้อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้

๕. ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๐	๑๑.๑	๒	๖.๖	๑	๑.๕
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑๘.๓	๔	๑๒.๒	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๔	๔๖.๗	๑๖	๔๘.๖	๖	๙.๖
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๗	๑๖.๗	๖๗	๑๙.๓	๑๒	๑๐.๓
๕. เห็นด้วย	๒๔๖	๒๖.๑	๙๖	๒๙.๓	๓๐	๒๕.๖
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๗	๒๖.๒	๙๓	๒๗.๔	๓๖	๓๐.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑๒	๒๒.๕	๕๙	๑๗.๕	๓๐	๒๕.๖
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๙	๑.๐	๒	๖.๖	๒	๑.๗

ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสามารถทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

กลุ่มผู้สอน ๒๙.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ในขณะที่กลุ่มผู้เรียน ๒๖.๒ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๓๐.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๖. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗	๑.๘	๒	๖.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๕	๑.๖	๓	๙.๓	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๕	๔.๘	๒๑	๖.๒	๗	๖.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๔	๑๖.๓	๕๙	๑๗.๕	๑๗	๑๕.๕
๕. เห็นด้วย	๒๑๑	๒๒.๔	๙๙	๒๙.๒	๒๖	๒๒.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๑	๒๒.๔	๙๑	๒๖.๓	๓๖	๓๐.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๙๐	๒๙.๗	๖๕	๑๙.๕	๒๙	๒๕.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๙	๑.๐	-	-	๑	๑.๕

สำหรับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อรายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษา

อังกฤษได้ กลุ่มผู้สอน ๒๙.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย กลุ่มผู้บริหาร ๓๐.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และกลุ่มผู้เรียน ๒๙.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๗. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๙	๑๐.๐	๑	๐.๓	๑	๐.๕
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑๐.๓	๕	๑๐.๒	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๒	๖๐.๖	๑๘	๕๐.๓	๓	๒๐.๖
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๑	๑๘.๒	๕๖	๑๖.๕	๑๔	๑๒.๐
๕. เห็นด้วย	๒๘๑	๒๘.๘	๑๒๒	๓๖.๐	๓๓	๒๘.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๐	๒๔.๕	๘๔	๒๔.๘	๓๘	๓๒.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖๘	๑๗.๘	๕๔	๑๕.๘	๒๗	๒๓.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๙	๑.๐	-	-	๑	๐.๕

๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่อเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนเห็นด้วย ๒๘.๘ และ ๓๖ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมดตามลำดับ

๘. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑	๒.๒	๓	๐.๕	๑	๐.๕
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑	๒.๒	๗	๒.๑	๒	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๑	๘.๖	๒๖	๗.๓	๕	๓.๘
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๔	๑๘.๕	๖๙	๒๐.๕	๑๘	๑๕.๘
๕. เห็นด้วย	๒๘๘	๓๑.๖	๑๑๐	๓๒.๕	๓๐	๒๕.๖
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๙๓	๒๐.๕	๘๓	๒๔.๕	๓๕	๒๙.๑
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔๑	๑๕.๐	๔๑	๑๒.๑	๒๕	๒๐.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๓	๑.๔	-	-	๕	๓.๘

กลุ่มผู้บริหาร ๒๙.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ที่ตามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ สำหรับกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้ คิดเป็น ๓๑.๖ และ ๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๙. เข้าใจเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖	๑.๗	๕	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕	๒.๗	๗	๒.๑	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๒	๔.๕	๔๒	๑๒.๕	๑๓	๑๑.๑
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๙๑	๒๐.๓	๘๕	๒๕.๑	๑๙	๑๖.๒
๕. เห็นด้วย	๒๘๑	๒๙.๕	๑๐๖	๓๑.๓	๓๓	๒๘.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๓	๒๑.๕	๖๗	๑๙.๕	๓๒	๒๗.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒๔	๑๓.๒	๒๗	๘.๐	๑๖	๑๓.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๐	๑.๑	-	-	๔	๓.๕

ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าใจเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป
ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ๒๙.๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๓๑.๓ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร
๒๘.๒ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้

๑๐. เขียนเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘	๑.๙	๗	๒.๑	๑	๐.๕
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔	๒.๕	๙	๒.๗	๕	๔.๓
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๑๓	๑๒.๐	๕๗	๑๖.๕	๑๒	๑๐.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๑	๒๑.๓	๗๖	๒๒.๕	๑๘	๑๕.๕
๕. เห็นด้วย	๒๕๘	๒๗.๕	๙๑	๒๖.๕	๓๗	๓๑.๖
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๘๖	๑๙.๗	๗๖	๒๒.๕	๒๘	๒๓.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒๒	๑๓.๐	๒๓	๖.๕	๑๓	๑๑.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๐	๒.๑	-	-	๓	๒.๖

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง ๓ กลุ่ม เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อเขียน
เรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ โดยกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย ๒๗.๕ เปอร์เซ็นต์
กลุ่มผู้สอน ๒๖.๕ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๓๑.๖ เปอร์เซ็นต์ ของผู้ตอบทั้งหมด

๑๑. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๑๐.๐	๒	๐.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๘	๑๘.๘	๖	๑๘.๘	๑	๓.๑
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๗	๖๖.๑	๑๖	๕๐.๖	๕	๑๖.๑
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๘	๑๖๖.๘	๗๕	๒๒๖.๑	๑๕	๑๖๖.๒
๕. เห็นด้วย	๒๕๐	๒๖๖.๕	๙๕	๒๙๖.๒	๒๖	๒๖๖.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๕	๒๓๖.๕	๗๗	๒๒๖.๗	๓๖	๓๖๖.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๒๖	๒๕๖.๐	๖๕	๑๘๖.๕	๒๘	๒๘๖.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๑๐.๐	-	-	๓	๒๖.๖

๓๐.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหาร เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษา เพื่อ
พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้ ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนและผู้สอน เห็น
ด้วย คิดเป็น ๒๖.๕ และ ๒๕.๒ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๒. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๑๐.๐	๓	๐.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖	๑๖.๗	๕	๑๖.๒	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๕	๕๖.๘	๑๕	๕๖.๕	๓	๒๖.๖
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๐	๑๕๖.๕	๕๕	๑๖๖.๒	๒๐	๑๗๖.๑
๕. เห็นด้วย	๒๘๑	๒๘๖.๘	๑๒๑	๓๕๖.๗	๒๗	๒๓๖.๑
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๕	๒๓๖.๕	๘๕	๒๕๖.๑	๓๑	๒๖๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๘	๒๑๖.๐	๕๖	๑๖๖.๕	๓๑	๒๖๖.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๑๐.๐	-	-	๕	๕๖.๓

กลุ่มผู้เรียน ๒๕.๘ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอน ๓๕.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์
ประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อพุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้ ส่วนกลุ่มผู้บริหารนั้น ๒๖.๕
เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากและอีก ๒๖.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์
ข้อนี้

๑๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๑.๐	๓	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖	๑.๗	๔	๒.๔	๔	๓.๔
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๓	๗.๗	๒๗	๔.๐	๔	๗.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๔	๑๙.๐	๔๒	๒๔.๒	๑๔	๑๕.๔
๕. เห็นด้วย	๒๔๖	๒๖.๑	๑๑๐	๓๒.๔	๓๑	๒๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๙	๒๔.๓	๗๔	๒๓.๐	๓๑	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗๔	๑๙.๐	๓๐	๔.๔	๒๐	๑๗.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	๑.๒	๑	.๓	๔	๓.๔

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ตามความต้องการใช้ภาษาในการ เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียนและกลุ่มผู้สอนเห็นด้วย ๒๖.๑ และ ๓๒.๔ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๒๖.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยและอีก ๒๖.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้

๑๔. วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๑.๐	๖	๑.๘	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓	๒.๔	๖	๑.๘	๔	๓.๔
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๙	๗.๓	๒๖	๗.๗	๗	๖.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๑	๑๗.๑	๔๔	๒๔.๘	๒๒	๑๘.๘
๕. เห็นด้วย	๒๗๑	๒๘.๘	๑๐๕	๓๑.๐	๒๘	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๒	๒๒.๕	๘๖	๒๕.๕	๓๒	๒๗.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๔	๑๙.๕	๒๖	๗.๗	๒๐	๑๗.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๓	๑.๔	-	-	๔	๓.๔

ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้เรียนและกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้ คิดเป็น ๒๘.๘ และ ๓๑ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบวัตถุประสงค์นี้ทั้งหมด สำหรับกลุ่มผู้บริหาร ๒๗.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๑๕. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	๐.๖	๓	๐.๔	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๖	๐.๖	๔	๐.๖	๔	๓.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๒	๒.๓	๕	๒.๗	๕	๔.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๗๒	๗.๖	๕๗	๖.๘	๒๐	๑๗.๑
๕. เห็นด้วย	๑๕๕	๑๖.๕	๙๖	๑๑.๓	๒๘	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๐	๒๑.๒	๑๐๕	๑๒.๐	๓๒	๒๗.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๖๔	๔๙.๓	๖๕	๗.๖	๒๔	๒๐.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๓	๑.๔	-	-	๔	๓.๔

กลุ่มผู้บริหาร ๒๗.๕ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้สอน ๓๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับ
วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อแปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ สำหรับกลุ่มผู้เรียนมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก
ที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ถึง ๔๙.๓ เปอร์เซ็นต์

๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๕	๖	๑.๘	๑	๐.๕
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑.๘	๑๓	๓.๘	๓	๒.๖
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๔	๗.๓	๓๑	๙.๑	๑๐	๘.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๕	๑๔.๘	๖๔	๑๘.๕	๑๗	๑๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๒๔	๒๔.๒	๑๐๒	๓๐.๑	๓๕	๒๙.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๘๗	๑๙.๙	๘๑	๒๓.๕	๒๘	๒๓.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๗๔	๒๙.๕	๕๒	๑๕.๕	๒๐	๑๗.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	๐.๖	-	-	๓	๒.๖

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจศัพท์เฉพาะสาขาวิชาได้ กลุ่ม
ผู้เรียน ๒๙.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วย ๓๐.๑
และ ๒๙.๕ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๗. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓	๑๑.๔	๔	๒.๗	๒	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑๐.๓	๑๑	๓.๒	๔	๓.๔
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๔	๗.๓	๓๔	๑๐.๐	๔	๓.๔
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๗	๑๕.๖	๗๖	๒๒.๔	๒๐	๑๗.๑
๕. เห็นด้วย	๒๐๒	๒๑.๔	๑๑๑	๓๒.๗	๓๓	๒๘.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๐	๒๓.๔	๖๘	๒๐.๑	๓๑	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๗๒	๒๘.๔	๒๕	๘.๖	๒๐	๑๗.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๗	.๗	๑	.๓	๓	๒.๖

กลุ่มผู้บริหาร ๒๘.๒ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้สอน ๓๒.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้ ในขณะที่กลุ่มผู้เรียน ๒๘.๔ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๑๘. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๐	๑.๑	๒	.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔	๑.๐	๔	๑.๒	๒	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๒	๓.๔	๑๓	๓.๘	๓	๒.๖
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๕๕	๑๐.๑	๕๒	๑๕.๓	๑๐	๘.๕
๕. เห็นด้วย	๑๗๔	๑๘.๐	๑๐๖	๓๑.๓	๒๖	๒๒.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๔	๒๓.๘	๘๘	๒๖.๐	๔๑	๓๕.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๘๔	๔๑.๓	๗๔	๒๑.๘	๓๒	๒๗.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	.๕	-	-	๓	๒.๖

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้นั้น กลุ่มผู้สอน ๓๑.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย กลุ่มผู้บริหาร ๓๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากและกลุ่มผู้เรียน ๔๑.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๑๙. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	๐.๖	๑	๐.๓	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๙	๑.๐	๓	๐.๙	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๓	๒.๔	๓	๐.๙	๑	๐.๙
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๗๖	๗.๑	๔๕	๑๓.๓	๙	๗.๗
๕. เห็นด้วย	๑๗๓	๑๘.๔	๙๐	๒๖.๔	๒๒	๑๘.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๕	๒๓.๕	๙๑	๒๖.๘	๓๕	๓๐.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๒๕	๔๕.๑	๑๐๕	๓๑.๐	๔๒	๓๕.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๐.๕	๑	๐.๓	๔	๓.๕

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อกรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นด้วยมากที่สุดมีจำนวนสูงสุดในทุก ๆ กลุ่ม โดยกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๓๑ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้บริหาร ๓๕.๙ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้เรียน ๔๕.๑ เปอร์เซ็นต์

๒๐. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗	๑.๘	๙	๒.๗	๑	๐.๙
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑	๒.๒	๖	๑.๘	๑	๐.๙
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๘	๔.๐	๑๖	๔.๗	๒	๑.๗
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๐๗	๑๑.๔	๖๑	๑๘.๐	๑๗	๑๔.๕
๕. เห็นด้วย	๑๒๑	๑๒.๘	๘๘	๒๖.๐	๒๘	๒๓.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๕๔	๑๖.๓	๙๕	๒๘.๐	๓๔	๒๘.๑
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๗๗	๕๐.๖	๖๒	๑๘.๓	๓๑	๒๖.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๗	๐.๗	๒	๐.๖	๓	๒.๖

กลุ่มผู้เรียน ๕๐.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้ ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้คิดเป็น ๒๘ และ ๒๘.๑ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

ค. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๖	๖	๑.๘	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑.๘	๗	๒.๑	๑	.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๐	๖.๕	๒๕	๗.๕	๖	๕.๑
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๑	๑๕.๐	๗๕	๒๓.๓	๑๕	๑๖.๒
๕. เห็นด้วย	๒๖๑	๒๗.๗	๑๑๓	๓๓.๓	๓๓	๒๘.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๒	๒๓.๖	๕๗	๑๖.๘	๓๒	๒๗.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑๐	๒๒.๓	๔๗	๑๓.๕	๒๓	๑๙.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๖	๑.๗	๕	๑.๕	๓	๒.๖

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อให้สามารถใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้ โดยกลุ่มผู้เรียน ๒๗.๗ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้บริหาร ๒๘.๒ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอน ๓๓.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้

๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในวงงานที่เกี่ยวข้องได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	.๕	๕	๑.๕	๑	.๕
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑.๘	๓	.๕	๑	.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๔	๔.๗	๒๖	๗.๗	๓	๒.๖
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๑๗	๑๒.๔	๘๑	๒๓.๕	๒๒	๑๘.๘
๕. เห็นด้วย	๒๓๒	๒๔.๖	๑๑๒	๓๓.๐	๒๘	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๓	๓๐.๐	๖๗	๑๙.๘	๓๕	๒๙.๑
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๒๕	๒๔.๓	๕๑	๑๒.๑	๒๕	๒๑.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๕	๑.๖	๔	๑.๒	๓	๒.๖

๓๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อให้เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในวงงานที่เกี่ยวข้องได้ ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนและกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้คิดเป็น ๓๐ และ ๒๙.๑ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๑๕	๖	๑๘	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑๑.๕	๓	๙	๒	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๑	๕๑.๕	๒๐	๕๙	๔	๓.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๒	๑๗.๒	๗๗	๒๒.๗	๑๗	๑๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๖๕	๒๘.๑	๑๑๒	๓๓.๐	๓๔	๓๓.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๔	๒๔.๘	๗๓	๒๑.๕	๓๑	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐๕	๒๑.๘	๕๔	๑๓.๐	๒๐	๑๗.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	๖	๔	๑.๒	๔	๓.๕

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่ออ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้
ปรากฏว่า ในกลุ่มผู้เรียนมีผู้เห็นด้วย ๒๘๑.๑ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๓๓ เปอร์เซ็นต์ และ
กลุ่มผู้บริหาร ๓๓.๓ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบวัตถุประสงค์นี้ทั้งหมด

๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาไทยในงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	๖	๔	๑.๒	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑.๘	๔	๑.๒	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๔	๓.๑	๒๔	๗.๑	๔	๓.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๓	๑๔.๑	๕๔	๑๗.๕	๑๘	๑๕.๕
๕. เห็นด้วย	๒๕๒	๒๖.๘	๑๑๕	๓๓.๘	๓๘	๓๒.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๒	๒๖.๘	๗๗	๒๒.๗	๓๒	๒๗.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕๕	๒๖.๐	๕๒	๑๕.๓	๒๐	๑๗.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	๔	๔	๑.๒	๕	๔.๓

กลุ่มผู้สอน ๓๓.๘ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์
ในการใช้ภาษาเพื่อให้เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาไทยในงานอาชีพได้ ส่วนกลุ่มผู้เรียน
มีผู้เห็นด้วย ๒๖.๘ เปอร์เซ็นต์ และเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้ ๒๖.๘ เปอร์เซ็นต์

๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒	๑.๓	๖	๑.๘	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓	.๓	๔	๑.๒	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๙	๔.๑	๒๐	๕.๙	๔	๓.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๑	๑๕.๐	๗๔	๒๑.๘	๑๘	๑๕.๕
๕. เห็นด้วย	๒๖๗	๒๘.๓	๑๐๗	๓๑.๖	๓๘	๓๒.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๙	๒๘.๖	๗๘	๒๓.๐	๓๐	๒๕.๖
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐๒	๒๑.๔	๕๖	๑๓.๖	๒๒	๑๘.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๙	๑.๐	๔	๑.๒	๕	๔.๓

๒๘.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อเข้าใจ และรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้ ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารเห็นด้วย ๓๑.๖ และ ๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๘	.๘	๔	๑.๒	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖	๑.๗	๕	๑.๔	๒	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๙	๖.๓	๒๔	๗.๑	๘	๖.๘
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๑	๑๒.๘	๖๐	๑๗.๗	๑๙	๑๖.๒
๕. เห็นด้วย	๒๒๒	๒๓.๖	๘๘	๒๖.๐	๒๒	๑๘.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๒	๒๓.๖	๙๑	๒๖.๘	๒๘	๒๓.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๘๘	๓๐.๖	๖๓	๑๘.๖	๓๔	๒๘.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	.๖	๔	๑.๒	๔	๓.๔

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถสนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้ ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้สอน ๒๖.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก ในขณะที่กลุ่มผู้บริหาร ๒๘.๑ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้เรียน ๓๐.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๗. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	๖.๖	๕	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖	๑๖.๗	๔	๑.๕	๓	๒.๖
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๗	๖.๑	๒๘	๘.๓	๗	๖.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๘	๑๔.๖	๖๔	๑๘.๘	๒๑	๑๗.๘
๕. เห็นด้วย	๒๖๐	๒๗.๖	๑๐๗	๓๑.๖	๒๔	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๖	๒๖.๑	๘๘	๒๖.๓	๔๑	๓๕.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑๑	๒๒.๔	๓๖	๑๐.๖	๑๗	๑๔.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	.๘	๕	๑.๕	๔	๓.๕

๒๗.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนและ ๓๑.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษา เพื่อเข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้ ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๓๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๐	๑.๑	๕	๑.๕	๑	.๘
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑.๘	๑๐	๒.๘	๓	๒.๖
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๘	๗.๒	๓๘	๑๑.๒	๑๓	๑๑.๑
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๘	๑๖.๘	๖๘	๒๐.๑	๑๗	๑๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๕๕	๒๗.๑	๑๐๗	๓๑.๖	๓๓	๒๘.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๕	๒๕.๘	๗๗	๒๒.๗	๓๐	๒๕.๖
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๑	๑๘.๒	๒๘	๘.๖	๑๕	๑๒.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๑.๐	๕	๑.๕	๕	๔.๓

กลุ่มผู้เรียน ผู้สอน และกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้ โดยมีผู้เห็นด้วย ๒๗.๑ เปอร์เซ็นต์ ๓๑.๖ เปอร์เซ็นต์และ ๒๘.๒ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบวัตถุประสงค์นี้ทั้งหมดตามลำดับ

๔. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๐	๑๑.๑	๓	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๖	๖.๖	๕	๑.๕	๒	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๘	๔๑.๐	๑๕	๕.๑	๕	๓.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๕	๑๕.๕	๕๓	๒๕.๕	๑๗	๑๕.๕
๕. เห็นด้วย	๒๑๕	๒๓.๒	๕๕	๒๕.๒	๓๓	๒๘.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๕	๒๙.๑	๕๒	๒๗.๑	๕๑	๓๕.๐
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕๑	๒๕.๖	๓๘	๑๑.๒	๑๖	๑๓.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๑.๐	๕	๑.๕	๕	๓.๕

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้ นั้น กลุ่มผู้สอน ๒๕.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ส่วนกลุ่มผู้เรียน ๒๕.๑ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๓๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้

๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๕.๕	๓	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๖	๖.๖	๒	๑.๖	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๐	๒.๑	๗	๒.๑	๓	๒.๖
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๗๖	๘.๑	๓๐	๘.๘	๗	๖.๐
๕. เห็นด้วย	๑๕๖	๑๕.๕	๕๖	๒๕.๕	๑๗	๑๕.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๗	๒๔.๑	๕๑	๒๖.๕	๓๖	๓๐.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๕๔	๔๘.๒	๑๑๕	๓๓.๕	๕๑	๔๓.๖
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๑.๐	๕	๑.๕	๓	๒.๖

๓๓.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน ๔๓.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารและ ๔๘.๒ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเขียนจดหมายสมัครงานได้

๑๑. เขียนประวัติย่อการศึกษา และประสบการณ์ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๑.๔	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔	๑.๔	-	-	๑	๑.๔
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๖	๒๑.๖	๕	๑๐.๕	๑	๑.๔
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๔๔	๑๐.๕	๓๕	๑๐.๓	๖	๕.๑
๕. เห็นด้วย	๒๐๔	๒๑.๓	๔๑	๒๖.๖	๒๕	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๕	๒๖.๐	๔๕	๒๕.๑	๓๕	๒๕.๑
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๕๑	๓๗.๓	๑๑๔	๓๕.๖	๔๗	๔๐.๒
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	๐.๖	๕	๑.๕	๕	๓.๕

กลุ่มผู้สอน ๓๕.๖ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้เรียน ๓๗.๓ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๔๐.๒

เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ เขียนประวัติย่อ การศึกษา และประสบการณ์ได้

๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๑.๕	๒	๐.๖	๑	๑.๕
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๐	๑๐.๑	๔	๑๐.๒	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๑	๓.๓	๑๕	๔.๑	๕	๓.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๘๓	๘.๘	๔๐	๑๑.๘	๕	๗.๗
๕. เห็นด้วย	๑๕๔	๑๖.๘	๗๕	๒๓.๓	๒๖	๒๒.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๒	๒๓.๖	๕๓	๒๗.๔	๓๑	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๒๗	๔๕.๓	๑๐๒	๓๐.๑	๔๒	๓๕.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	๐.๖	๕	๑.๕	๕	๓.๕

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง ๓ กลุ่มเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ โดยผู้เห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็น ๓๐.๑ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน ๓๕.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารและ ๔๕.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน

๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	๐.๖	๑	๐.๓	๑	๐.๔
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๘	๐.๘	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๖	๔.๕	๒๒	๖.๕	๖	๕.๑
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๑๘	๑๒.๕	๕๕	๑๖.๒	๑๑	๙.๔
๕. เห็นด้วย	๒๒๓	๒๓.๗	๙๐	๒๖.๕	๑๙	๑๖.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๒	๒๗.๘	๙๖	๒๘.๓	๔๗	๔๐.๒
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๗๒	๒๘.๕	๗๑	๒๐.๙	๒๙	๒๕.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๗	๐.๗	๔	๑.๒	๔	๓.๔

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพ
 ใต้นั้น กลุ่มผู้เรียน ๒๘.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ส่วนกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหาร
 เห็นด้วยอย่างมาก ๒๘.๓ และ ๔๐.๒ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบวัตถุประสงค์นี้ตามลำดับ

๑๔. ติดต่อบริษัทในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๘	๐.๘	๕	๑.๕	๑	๐.๘
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕	๐.๕	๑	๐.๓	๑	๐.๘
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๕	๓.๗	๒๑	๖.๒	๖	๕.๑
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๑	๑๒.๘	๕๘	๑๗.๑	๑๑	๙.๔
๕. เห็นด้วย	๒๒๗	๒๔.๑	๑๐๘	๓๑.๙	๒๕	๒๑.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๐	๒๘.๗	๙๒	๒๗.๑	๔๖	๓๙.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๘	๒๘.๕	๕๐	๑๔.๗	๒๐	๑๗.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	๐.๘	๕	๑.๒	๗	๖.๐

กลุ่มผู้สอน ๓๑.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อ
 ติดต่อบริษัทในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้ ในขณะที่กลุ่มผู้เรียน ๒๘.๗ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร
 ๓๙.๓ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้

๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๑.๕	๒	๐.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๑	๑.๒	๑	๐.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๒	๕.๕	๔	๒.๗	๖	๕.๑
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๑	๑๒.๖	๖๖	๑๙.๕	๑๕	๑๒.๘
๕. เห็นด้วย	๒๕๑	๒๖.๖	๑๑๐	๓๒.๕	๓๒	๒๗.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๙	๒๗.๕	๕๖	๒๘.๓	๓๕	๓๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕๕	๒๖.๐	๕๑	๑๕.๐	๒๐	๑๗.๑
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๙	๑.๐	๔	๑.๒	๕	๔.๓

๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสามารถเข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้ ในขณะที่ ๒๗.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน และ ๓๓.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๑๖. เข้าใจศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑.๒	๗	๒.๑	๑	๐.๘
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑.๘	๑	๐.๓	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๙	๕.๒	๒๖	๗.๗	๕	๔.๓
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๗	๑๔.๕	๖๕	๑๘.๕	๒๑	๑๗.๕
๕. เห็นด้วย	๒๔๐	๒๕.๕	๑๑๒	๓๓.๐	๒๖	๒๒.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๑	๒๒.๕	๗๗	๒๒.๗	๓๕	๒๙.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๘	๒๘.๕	๕๗	๑๖.๕	๒๓	๑๙.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๙	๑.๐	๕	๑.๕	๖	๕.๑

วัตถุประสงค์ที่ตามความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าใจศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน ปรากฏว่า กลุ่มผู้สอนเห็นด้วย ๓๓ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมาก ๒๙.๕ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒๘.๕ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบวัตถุประสงค์นี้

๑๗. อ่ามบหควม วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพเข้าใจ

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕	๑.๕	๗	๒.๑	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑.๓	๔	๑.๒	๒	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๔	๓.๐	๒๐	๕.๙	๓	๒.๖
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๑๓	๑๒.๐	๕๒	๑๕.๓	๑๘	๑๕.๔
๕. เห็นด้วย	๒๓๗	๒๕.๒	๑๐๓	๓๐.๔	๒๙	๒๔.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๓	๒๙.๐	๑๐๐	๒๙.๕	๓๓	๒๘.๒
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๒	๒๗.๘	๔๙	๑๕.๕	๒๘	๒๓.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒	๑.๓	๕	๑.๒	๕	๓.๔

กลุ่มผู้สอน ๓๐.๔ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อ อ่ามบหควม วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพเข้าใจ ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้บริหาร เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้คิด เป็น ๒๙ และ ๒๘.๒ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๘. อ่ามหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓	๐.๓	๕	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๙	๑.๐	๓	๐.๙	๑	๐.๘
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๔	๒.๕	๑๙	๕.๖	๓	๒.๖
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๙๒	๙.๘	๔๑	๑๒.๑	๑๘	๑๕.๔
๕. เห็นด้วย	๑๗๒	๑๘.๓	๑๐๐	๒๙.๕	๒๒	๑๘.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๐	๒๗.๖	๘๕	๒๕.๑	๓๖	๓๐.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๗๑	๓๙.๔	๘๑	๒๓.๙	๓๓	๒๘.๒
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	๑.๒	๕	๑.๕	๕	๓.๔

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อให้่อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพไ้้นั้น กลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้ ๒๕.๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้บริหาร เห็นด้วยอย่างมาก ๓๐.๘ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๓๙.๔ เปอร์เซ็นต์

๑๙. เข้าใจและจรรยาบรรณการประชุมได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕	๑.๖	๑๓	๓.๘	๔	๓.๔
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓	๒.๔	๑๕	๔.๕	๓	๒.๖
๓. ไม่เห็นด้วย	๙๒	๙.๘	๕๑	๑๒.๑	๑๕	๑๒.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๖	๑๙.๗	๙๐	๒๖.๕	๒๔	๒๐.๕
๕. เห็นด้วย	๒๔๗	๒๖.๒	๙๗	๒๘.๖	๒๗	๒๓.๑
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๒	๒๑.๕	๕๓	๑๕.๖	๓๒	๒๗.๔
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖๙	๑๗.๙	๒๖	๗.๗	๙	๗.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	.๘	๔	๑.๒	๕	๓.๕

กลุ่มผู้บริหาร ๒๗.๔ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อให้สามารถเข้าใจและจรรยาบรรณการประชุมได้ ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนเห็นด้วยกับ วัตถุประสงค์นี้คิดเป็น ๒๖.๒ และ ๒๘.๖ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๒๐. รับ-ส่งและบันทึกข้อความทางโทรเลขและโทรพิมพ์ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑	๒.๒	๑๙	๕.๖	๓	๒.๖
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘	๓.๐	๙	๒.๗	๔	๓.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๙๘	๑๐.๔	๕๑	๑๕.๐	๑๕	๑๒.๘
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๐	๑๘.๐	๘๑	๒๓.๙	๒๓	๑๙.๗
๕. เห็นด้วย	๒๕๓	๒๖.๙	๙๔	๒๗.๗	๓๑	๒๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖๗	๑๗.๗	๕๔	๑๕.๙	๒๙	๒๔.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๙๕	๒๐.๗	๒๖	๗.๗	๘	๖.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๐	๑.๑	๕	๑.๕	๔	๓.๕

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ รับ-ส่งและบันทึกข้อความทางโทรเลข และโทรพิมพ์ได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ๒๖.๙ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๒๗.๗ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๒๖.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้

๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒	๐.๒	๕	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑.๓	๓	๐.๙	๒	๑.๗
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๗	๓.๙	๒๓	๖.๘	๖	๕.๑
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๐๐	๑๐.๖	๖๑	๑๘.๐	๑๒	๑๐.๓
๕. เห็นด้วย	๒๒๓	๒๓.๗	๘๑	๒๓.๙	๒๘	๒๓.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๓	๒๕.๘	๘๒	๒๔.๒	๓๖	๓๐.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๑๘	๓๓.๘	๘๐	๒๓.๖	๒๙	๒๔.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๗	๐.๗	๔	๑.๒	๔	๓.๔

กลุ่มผู้สอน ๒๔.๒ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๓๐.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก กับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อให้เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ส่วนกลุ่มผู้เรียน มีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดถึง ๓๓.๘ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบวัตถุประสงค์นี้

๒๒. โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๐.๔	๖	๑.๘	๒	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑.๓	๗	๒.๑	๔	๓.๔
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๕	๕.๘	๒๙	๘.๖	๗	๖.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๑๒	๑๑.๙	๖๑	๑๘.๐	๒๐	๑๗.๑
๕. เห็นด้วย	๒๓๓	๒๔.๗	๑๐๒	๓๐.๑	๓๐	๒๕.๖
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๙	๒๖.๔	๘๓	๒๔.๕	๓๔	๒๘.๑
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๘	๒๘.๕	๔๗	๑๓.๙	๑๖	๑๓.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๙	๑.๐	๔	๑.๒	๔	๓.๔

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาเพื่อโต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้สอน ๓๐.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย กลุ่มผู้บริหาร ๒๕.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และกลุ่มผู้เรียน ๒๘.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒๓. เจริญต่อรองกับผู้มาติดต่อได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒	๑.๓	๑๑	๓.๒	๒	๑.๗
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๐	๑.๑	๕	๑.๕	๑	.๙
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๐	๔.๒	๓๒	๙.๕	๑๒	๑๐.๓
๔. ก่อนข้างจะ เห็นด้วย	๑๒๑	๑๒.๘	๖๗	๑๙.๘	๒๒	๑๘.๘
๕. เห็นด้วย	๒๐๗	๒๒.๐	๘๙	๒๖.๓	๒๖	๒๒.๒
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๔	๒๑.๗	๗๒	๒๑.๒	๓๑	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔๐	๓๖.๑	๕๙	๑๗.๕	๑๘	๑๕.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	.๘	๕	๑.๒	๕	๔.๓

สำหรับความต้องการในการใช้ภาษา เพื่อเจริญต่อรองกับผู้มาติดต่อได้ ๒๖.๓

เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ๒๖.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหาร

เห็นด้วยอย่างมาก และ ๓๖.๑ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒๔. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของตนเข้าใจ

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	.๖	๘	๒.๔	-	"
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑	.๑	๓	.๙	๑	.๙
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๙	๒.๐	๑๙	๕.๖	๖	๕.๑
๔. ก่อนข้างจะ เห็นด้วย	๑๐๗	๑๑.๔	๕๖	๑๓.๖	๑๗	๑๔.๕
๕. เห็นด้วย	๑๘๐	๑๙.๑	๙๕	๒๘.๐	๒๐	๑๗.๑
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๑	๒๖.๖	๗๘	๒๓.๐	๓๙	๓๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๗๑	๓๙.๔	๘๕	๒๕.๑	๓๐	๒๕.๖
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๗	.๗	๕	๑.๕	๕	๓.๕

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษา เพื่ออ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ

ที่เกี่ยวกับอาชีพของตนเข้าใจ ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้สอน ๒๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย

กลุ่มผู้บริหาร ๓๓.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และกลุ่มผู้เรียน ๓๙.๔ เปอร์เซ็นต์เห็น

ด้วยอย่างมากที่สุด

๓. ความถี่และคำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับ
อุดมศึกษา

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาที่ถามทั้งหมดในแบบสอบถามระดับอุดมศึกษามี
๑๐๒ ข้อ เป็นวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในเขตประจำวัน ๒๘ ข้อ
ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ๔๘ ข้อ และภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ๒๖ ข้อ

ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๕	๓๐.๐	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕๘	๕๑.๑	๑	๐.๕	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๕๘	๑๓.๕	๖	๓.๑	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๘๑	๒๓.๘	๑๖	๘.๒	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๓๕๑	๒๘.๘	๓๗	๑๘.๘	๗	๑๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๕๐	๑๖.๑	๓๑	๑๕.๘	๑๑	๑๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒๙	๑๐.๘	๑๐๕	๕๓.๑	๕๕	๖๕.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	-	-	๑	๐.๕	-	-

สำหรับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้เรียน ๒๘.๘
เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและ
ครอบครัวได้ กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิดเป็น
๕๓.๑ และ ๖๕.๗ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบตามลำดับ

๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐	๑.๗	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๖	๓.๐	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๒๒	๑๐.๓	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๕๒	๒๑.๓	๗	๓.๖	-	-
๕. เห็นด้วย	๓๘๖	๓๒.๖	๒๓	๑๑.๗	๓	๔.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๐	๒๐.๓	๓๘	๑๘.๕	๑๑	๑๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒๕	๑๐.๖	๕๖	๒๓.๕	๑๕	๒๐.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒	๐.๒	-	-	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม
ที่สถานศึกษาได้ กลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย ๓๒.๖ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเท่ากับ ๕๐.๘ และ ๕๖.๗ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมดตามลำดับ

๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕	๑๑.๓	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๓	๓๑.๖	-	-	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๘	๘๑.๒	๓	๑.๕	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๑๔	๑๘.๕	๑๓	๖.๖	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๓๘๑	๓๒.๒	๓๖	๑๘.๕	๕	๑๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๒	๒๑.๓	๓๓	๑๖.๘	๑๓	๑๕.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖๑	๑๓.๖	๑๑๑	๕๖.๖	๔๒	๖๒.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	-	-	-	-

ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้เรียน ๓๒.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้
ภาษาเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้ ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารนั้น ๕๖.๖
เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน และ ๖๒.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุด
กับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๔. เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๓	๒.๘	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๗	๔.๐	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๖๖	๑๔.๐	๗	๓.๖	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๗๖	๒๓.๓	๒๕	๑๒.๕	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๓๕๑	๒๙.๗	๕๔	๒๖.๑	๕	๖.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๙๔	๑๖.๘	๔๖	๒๓.๕	๒๕	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑๐	๙.๓	๕๒	๒๖.๕	๒๕	๓๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑	.๑	-	-	-	-

ความต้องการในการใช้ภาษาเพื่อให้เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็น
เห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้บริหาร ๔๓.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนเห็นด้วยคิดเป็น ๒๙.๗ และ
๓๐.๑ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕๐	๕.๒	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕๐	๕.๒	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๘๕	๑๕.๖	๑๐	๕.๑	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๗๔	๒๓.๒	๒๓	๑๑.๗	๓	๕.๕
๕. เห็นด้วย	๒๘๘	๒๔.๓	๖๖	๓๓.๗	๕	๑๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๗	๑๗.๕	๓๖	๑๘.๕	๒๕	๓๗.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒๕	๑๐.๖	๖๑	๓๑.๑	๒๕	๔๓.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	.๓	-	-	-	-

๔๓.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหาร เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้ กลุ่มผู้เรียน ๒๔.๓ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้สอน ๓๓.๗ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๖. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๗	๓.๑	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕๘	๕.๔	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๗๗	๑๕.๐	๗	๓.๖	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๓๑๔	๒๖.๕	๓๑	๑๕.๘	๕	๖.๐
๕. เห็นด้วย	๓๒๖	๒๗.๖	๕๓	๒๗.๐	๑๕	๒๒.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๘๔	๑๖.๐	๕๐	๒๕.๖	๑๘	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๘๐	๖.๘	๕๐	๒๕.๕	๒๕	๔๑.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒	.๒	๓	๑.๕	๑	๑.๕

๒๗.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนและ ๒๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้ ส่วนผู้บริหาร ๔๑.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้

๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒	๑.๐	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑.๐	๑	๐.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๘	๔.๑	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๑๘	๑๐.๑	๒๐	๑๐.๒	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๗๘	๒๓.๕	๔๘	๒๕.๐	๖	๙.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๘	๒๕.๓	๖๐	๓๐.๒	๒๘	๔๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๑๓	๓๔.๘	๖๓	๓๒.๑	๒๗	๔๐.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒	.๒	๑	.๕	๑	๑.๕

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้บริหารที่เห็นด้วยอย่างมามี ๔๓.๓ เปอร์เซ็นต์ ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ มี ๓๔.๘ และ ๓๒.๑ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕	๒.๑	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕๘	๕.๘	๔	๒.๐	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๑๘	๑๐.๑	๘	๔.๑	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๓๑	๑๙.๕	๓๘	๑๙.๕	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๒๘๘	๒๕.๒	๖๔	๓๒.๗	๑๒	๑๗.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๖	๒๐.๘	๓๘	๑๙.๔	๒๕	๓๗.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐๕	๑๗.๓	๔๓	๒๑.๘	๒๒	๓๒.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑	.๑	๑	.๕	๒	๓.๐

กลุ่มผู้เรียน ๒๕.๒ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้สอน ๓๒.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่นได้ สำหรับกลุ่มผู้บริหาร ๓๗.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้

๔. แลก เปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๓	๑.๑	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๓	๒.๕	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๒๖	๑๐.๗	๒๑	๑๐.๗	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๓๒๙	๒๗.๕	๖๕	๓๓.๒	๑๖	๒๓.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๑๗	๒๖.๕	๕๓	๒๗.๐	๒๐	๒๙.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๕๔	๒๙.๙	๕๕	๒๘.๑	๒๔	๓๕.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	-	-	-	-	๑	๑.๕

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้ กลุ่มผู้สอน ๓๓.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็น ๒๙.๙ และ ๓๕.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๔	๓.๗	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๖๐	๕.๑	๑	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๕๘	๑๓.๕	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๘๔	๒๔.๐	๑๘	๙.๒	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๓๕๒	๒๙.๘	๗๐	๓๕.๗	๑๒	๑๗.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖๘	๑๔.๒	๔๙	๒๕.๐	๒๓	๓๕.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑๑	๙.๕	๕๕	๒๗.๖	๒๘	๔๑.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	๑.๕	๒	๑.๐	-	-

๒๙.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนและ ๓๕.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้ สำหรับกลุ่มผู้บริหาร ๔๑.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้

๑๑. แลก เปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓	๑.๙	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๔	๓.๓	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๒๑	๑๐.๒	๕	๒.๖	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๘๐	๒๓.๗	๑๔	๗.๗	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๘๙	๒๔.๓	๕๙	๓๐.๑	๑๖	๒๓.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๙	๒๑.๐	๖๐	๓๐.๖	๒๙	๔๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗๒	๑๔.๕	๔๔	๒๓.๖	๑๙	๒๖.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๗	.๖	๒	๑.๐	-	-

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้นั้น กลุ่มผู้เรียนที่เห็นด้วยมี ๒๔.๓ เปอร์เซ็นต์ สำหรับกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก ๓๐.๖ และ ๔๓.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๒. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔	๒.๐	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔	๒.๐	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๙๕	๗.๒	๓	๑.๕	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๓	๑๗.๒	๑๙	๙.๗	๕	๖.๐
๕. เห็นด้วย	๒๗๔	๒๓.๒	๕๔	๒๒.๙	๑๙	๒๐.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๙	๒๔.๔	๗๑	๓๖.๒	๒๙	๔๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๗๘	๒๓.๔	๕๗	๒๙.๑	๑๙	๒๘.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	.๕	๑	.๕	-	-

ในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง ๓ กลุ่ม คือกลุ่มผู้เรียน กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหาร มีผู้เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อ เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ คิดเป็น ๒๔.๔ เปอร์เซ็นต์ ๓๖.๒ เปอร์เซ็นต์ และ ๔๓.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๓. ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔	๒๐.๐	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๐	๓๒.๔	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๓๒	๑๑.๒	๓	๑.๕	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๖๒	๒๒.๑	๑๔	๕.๒	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๓๔๖	๓๐.๑	๔๙	๒๕.๐	๘	๑๑.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๖	๑๘.๓	๖๒	๓๑.๖	๒๙	๔๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔๕	๑๒.๓	๖๔	๓๒.๗	๒๖	๓๘.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	.๗	-	-	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาเพื่อให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้ กลุ่มผู้เรียน ๓๐.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย กลุ่มผู้บริหาร ๔๓.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากและกลุ่มผู้สอน ๓๒.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕	๑.๓	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘	๒.๔	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๒	๖.๑	๓	๑.๕	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๓	๑๗.๒	๑๓	๖.๖	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๓๓๘	๒๘.๖	๕๑	๒๖.๐	๑๓	๑๘.๘
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๒	๒๓.๐	๖๑	๓๑.๑	๒๓	๓๔.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๔	๒๐.๒	๖๘	๓๔.๗	๒๗	๔๐.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๖	๑.๔	-	-	-	-

กลุ่มผู้เรียน ๒๘.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้ กลุ่มผู้สอนและผู้บริหาร มีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดคิดเป็น ๓๔.๗ และ ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๕. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘	๑.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๐	๒.๕	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๐	๘.๕	๖	๓.๑	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๕๐	๒๑.๑	๑๖	๘.๒	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๓๕๑	๒๗.๑	๗๕	๓๗.๘	๑๕	๒๒.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๘	๒๒.๗	๕๕	๒๗.๖	๒๒	๓๒.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๘	๑๕.๘	๕๕	๒๒.๕	๒๖	๓๙.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๗	.๖	๒	๑.๐	-	-

๓๘.๘. เปอร์เซนต์ของกลุ่มผู้บริหาร เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้ ในขณะที่ ๒๗.๑ ของกลุ่มผู้เรียนและ ๓๗.๘ เปอร์เซนต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๑๖. อ่านเขียนจดหมายส่วนตัวได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐	๑.๗	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑	๑.๘	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๓	๕.๓	๔	๒.๐	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๑	๑๓.๖	๙	๔.๖	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๘๑	๒๓.๘	๓๒	๑๖.๓	๖	๙.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๐๓	๒๕.๖	๕๐	๒๕.๕	๑๕	๒๒.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๒๖	๒๗.๖	๕๘	๕๐.๐	๕๓	๖๔.๒
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	.๗	๒	๑.๐	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่ออ่าน เขียนจดหมายส่วนตัวได้นั้น ปรากฏว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้มีจำนวนสูงสุดถึง ๓ กลุ่ม ซึ่งเท่ากับ ๒๗.๖ เปอร์เซนต์ของกลุ่มผู้เรียน ๕๐ เปอร์เซนต์ของกลุ่มผู้สอน และ ๖๔.๒ เปอร์เซนต์ของกลุ่มผู้บริหาร

๑๗. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้ *

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	๑.๕	๑	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๐	๒.๕	๑	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๕	๙.๐	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๘๗	๒๒.๕	๑๑	๕.๖	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๑๔๒	๓๖.๐	๓๘	๑๙.๔	๗	๑๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔๑	๓๖.๕	๕๘	๒๙.๖	๑๘	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐๘	๕๓.๖	๘๕	๔๒.๕	๓๘	๕๖.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕๕๕	๕๖.๘	๑	๑.๕	-	-

* วัตถุประสงค์ข้อนี้ในแบบสอบถามกลุ่มผู้เรียนไม่ได้ให้เลขไว้สำหรับตอบ จึงมีจำนวนผู้ไม่ได้แสดงความคิดเห็นสูง

ในบรรดากลุ่มผู้เรียนที่ตอบวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อโต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้ ผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้มีจำนวนสูงสุดคือ ๑๗.๖ เปอร์เซ็นต์ ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดมี ๔๒.๕ และ ๕๖.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๘. อ่าน-เขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ เช่นอวยพรวันเกิดได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕	๒.๑	๑	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๘	๑.๕	๑	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๔	๔.๑	๓	๑.๕	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๑	๑๓.๖	๑๕	๗.๗	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๓๐๔	๒๖.๑	๔๔	๒๒.๕	๕	๑๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๒๐	๒๗.๐	๕๒	๒๖.๕	๒๐	๒๕.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๙๒	๒๕.๗	๗๘	๓๙.๘	๓๕	๕๐.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	๐.๕	๒	๑.๐	๑	๑.๕

วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่าน-เขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ เช่นอวยพรวันเกิดได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียนมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก ๒๗ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๓๙.๘ และ ๕๐.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๙. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑๐.๒	๑	๐.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖	๒.๒	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๕	๔๐.๖	๒	๑.๐	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๗	๑๔.๑	๑๑	๕.๖	-	-
๕. เห็นด้วย	๒๗๑	๒๒.๔	๓๔	๑๗.๓	๗	๑๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๗	๒๔.๓	๔๖	๒๓.๕	๒๕	๓๕.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๕๕	๓๐.๐	๑๐๑	๕๑.๕	๓๕	๕๐.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	.๗	๑	.๕	-	-

๓๐ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน ๕๑.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนและ ๕๐.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหาร เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อสนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศได้

๒๐. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖	๑๐.๕	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓	๑๐.๕	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๖	๕.๗	-	-	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๖	๑๕.๗	๑๗	๘.๗	๑	๑.๕
๕. เห็นด้วย	๓๔๐	๒๘.๗	๔๑	๒๐.๕	๖	๘.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๓	๒๓.๑	๕๕	๒๘.๑	๒๕	๕๓.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๘๐	๒๓.๗	๘๒	๔๑.๖	๒๕	๕๓.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	.๖	-	-	๑	๑.๕

กลุ่มผู้เรียน ๒๘.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้ กลุ่มผู้สอน ๔๑.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด และกลุ่มผู้บริหาร มีจำนวนผู้เห็นด้วยอย่างมากเท่ากับจำนวนผู้เห็นด้วยมากที่สุดคือ ๕๓.๓ เปอร์เซ็นต์

๒๑. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวข้องของใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑.๖	๑	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๒	๓.๖	๒	๑.๐	๑	๑.๔
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๓	๑๒.๑	๑๔	๗.๑	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๒๕๙	๒๑.๙	๒๗	๑๓.๘	๗	๑๐.๔
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๐๙	๒๖.๑	๔๘	๒๔.๕	๒๑	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๘๙	๓๒.๙	๑๐๕	๕๓.๑	๓๕	๕๒.๒
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	๑.๙	-	-	๑	๑.๕

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเข้าใจคำอธิบาย คู่มือ และฉลากที่เกี่ยวข้องของใช้ในชีวิตประจำวันได้ ปรากฏว่า ทั้งสามกลุ่มคือกลุ่มผู้เรียน กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหาร มีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดคิดเป็น ๓๒.๙ เปอร์เซ็นต์ ๕๓.๑ เปอร์เซ็นต์และ ๕๒.๒ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๘	๑.๗	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๓	๑.๑	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๓๙	๓.๓	๒	๑.๐	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๓	๑๒.๑	๑๓	๖.๖	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๒๘๕	๒๔.๑	๒๙	๑๔.๘	๘	๑๑.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๔๑	๒๘.๘	๖๒	๓๑.๖	๑๓	๑๙.๔
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔๕	๒๙.๒	๙๐	๔๕.๙	๔๒	๖๒.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๙	๑.๘	-	-	-	-

๒๙.๒ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน ๔๕.๙ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนและ ๖๒.๗

เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้

๒๓. อ่านป้าย ประกาศ โฆษณาต่าง ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖	๑.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๗	๑.๖	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๒๗	๒.๓	๓	๑.๕	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๔๖	๓.๑	๑๓	๖.๖	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๒๗๔	๒๓.๒	๓๕	๑๗.๕	๗	๑๑.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๕๓	๒๙.๖	๕๕	๒๗.๖	๑๗	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕๑๐	๓๕.๗	๙๑	๔๖.๕	๓๙	๕๖.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๐	๐.๖	-	-	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่านป้าย ประกาศ โฆษณาต่าง ๆ ได้ ผลปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิดเป็น ๓๕.๗ เปอร์เซ็นต์ ๔๖.๕ เปอร์เซ็นต์ และ ๕๖.๗ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมดตามลำดับ

๒๔. คุณภาพนิต์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖	๑.๕	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑	๑.๕	๑	๐.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๐	๕.๑	๕	๒.๐	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๕	๑๒.๒	๓๑	๑๕.๗	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๕๙	๒๑.๐	๖๑	๓๑.๑	๑๖	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๖	๒๔.๒	๕๑	๒๖.๐	๒๕	๓๕.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๐๐	๓๓.๕	๕๖	๒๗.๕	๒๒	๓๒.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๗	๐.๖	-	-	-	-

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษาเพื่อคุณภาพนิต์เสียงในฟิล์มรู้เรื่องนั้น กลุ่มผู้สอน ๓๑.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย กลุ่มผู้บริหาร ๓๕.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และกลุ่มผู้เรียน ๓๓.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕	๑๐.๓	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔	๒๐.๐	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๘	๔๐.๑	๕	๒.๐	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๗	๑๕๐.๑	๒๔	๑๒.๒	๓	๕.๕
๕. เห็นด้วย	๓๓๕	๒๘๐.๓	๕๖	๒๘.๖	๑๗	๒๕.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๕	๒๕๐.๘	๕๗	๒๘.๑	๒๔	๓๕.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๘๘	๒๕๐.๓	๕๔	๒๗.๖	๒๐	๒๙.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	๐.๘	๑	๐.๕	๑	๑.๕

กลุ่มผู้เรียน ๒๘.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ

อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้ สำหรับกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก

๒๘.๑ และ ๓๕.๘ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบตามลำดับ

๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓	๑๐.๑	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒	๑๐.๘	๑	๐.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๕	๕๐.๕	๕	๒.๖	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๗	๑๕๐.๘	๒๕	๑๒.๘	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๒๔๑	๒๑๐.๒	๕๓	๒๗.๐	๑๔	๒๒.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๕	๒๑๐.๖	๕๖	๒๘.๖	๒๕	๓๗.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๘๕	๓๒๐.๕	๕๖	๒๘.๖	๒๐	๒๙.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	๐.๔	-	-	-	-

๓๗.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากและ ๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์ของ

กลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อฟังวิทยุภาคภาษา

อังกฤษได้ สำหรับกลุ่มผู้สอนมีผู้เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยอย่างมากที่สุดเป็นจำนวน

เท่ากับ คือเท่ากับ ๒๘.๖ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมด

๒๗. หากความเพลิดเพลนได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์*

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑.๔	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๒	๑.๐	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๕	๔.๖	๔	๒.๐	๓	๔.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๑๓	๙.๖	๒๑	๑๐.๗	-	-
๕. เห็นด้วย	๒๖๖	๒๒.๕	๓๘	๑๘.๕	๑๒	๑๗.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๗	๒๑.๗	๕๓	๒๗.๐	๑๑	๑๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๕๗	๓๐.๒	๕๐	๒๕.๕	๑๕	๒๒.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑๒	๙.๕	๓๐	๑๕.๓	๒๖	๓๘.๕

*

วัตถุประสงค์นี้ไม่ได้ถามในแบบสอบถามชุดแรก

เนื่องจากวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อหาความเพลิดเพลนได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ไม่มีในแบบสอบถามชุดแรก จึงมีจำนวนผู้ไม่ได้แสดงความคิดเห็นค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ที่ตอบวัตถุประสงค์ข้อนี้แล้ว ปรากฏว่า กลุ่มผู้สอน ๒๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด กลุ่มผู้เรียน ๓๐.๒ และกลุ่มผู้บริหาร ๒๒.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒๘. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ*

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒	๑.๐	๑	๐.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖	๒.๒	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๑	๔.๓	๘	๔.๑	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๑	๑๒.๘	๒๗	๑๓.๘	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๒๓๒	๑๙.๖	๕๖	๒๘.๖	๘	๑๑.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๒	๒๓.๐	๔๐	๒๐.๕	๑๖	๒๒.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๒๗	๒๗.๖	๓๑	๑๕.๘	๑๑	๑๖.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑๒	๙.๕	๓๑	๑๕.๘	๒๖	๓๘.๕

*

วัตถุประสงค์นี้ไม่ได้ถามในแบบสอบถามชุดแรก

ในบรรดาผู้ที่ตอบวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษได้ ๒๘.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วย ๒๓.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดและ ๒๗.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

๑. ใช้จำนวนกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕	๒.๑	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๑	๒.๖	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๕	๕.๘	๑	.๕	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๖	๑๔.๕	๖	๓.๑	๑	๑.๕
๕. เห็นด้วย	๒๕๗	๒๕.๑	๑๕	๗.๗	๑๐	๑๔.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๕	๒๑.๐	๓๖	๑๘.๕	๑๓	๑๘.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๓๓	๒๘.๑	๑๓๐	๖๖.๓	๕๒	๖๒.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	๑	.๕	-	-

ในการถามวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ๒๘.๑ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๖๖.๓ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๖๒.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้จำนวนกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้

๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่นสารานุกรมได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗	๑.๕	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖	๒.๒	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๓	๗.๐	๔	๒.๐	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๕	๑๗.๗	๑๓	๖.๖	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๓๒๗	๒๗.๖	๓๘	๑๙.๕	๑๕	๑๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๕	๒๓.๖	๕๕	๒๓.๐	๑๕	๒๘.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕๐	๒๐.๓	๕๕	๔๘.๐	๓๖	๕๓.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒	.๒	-	.๕	-	-

วัตถุประสงค์ที่ตามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้ จากผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า ๒๗.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้ ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๔๘ และ ๕๓.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๓. เข้าใจและถอดความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐	๑.๗	๓	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗	๒.๓	๑	.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๒๕	๑๐.๖	๗	๓.๖	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๔๕	๒๐.๗	๒๕	๑๒.๘	๖	๔.๐
๕. เห็นด้วย	๓๒๕	๒๗.๕	๔๓	๒๑.๘	๑๓	๑๕.๔
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๙	๒๑.๐	๔๕	๒๓.๐	๑๔	๒๖.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๖	๑๕.๗	๗๑	๓๖.๒	๒๕	๔๓.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	.๕	๑	.๕	๑	๑.๕

กลุ่มผู้เรียน ๒๗.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อเข้าใจและถอดความจากแผนภูมิ ภาพประกอบแผนผัง และตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้ สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามอีก ๒ กลุ่ม กลุ่มผู้สอน ๓๖.๒ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๔๓.๓ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๘	.๗	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐	๑.๗	๑	.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๔	๕.๔	๑	.๕	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๘	๑๗.๖	๒๐	๑๐.๒	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๓๐๙	๒๖.๑	๓๘	๑๙.๔	๑๗	๒๕.๔
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๒๗	๒๗.๖	๕๗	๒๘.๑	๒๕	๓๗.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔๔	๒๐.๖	๗๙	๔๐.๓	๒๐	๒๙.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	-	-	-	-

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้นั้น กลุ่มผู้เรียนและกลุ่มผู้บริหารที่เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้มี ๒๗.๖ และ ๓๗.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้สอน ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๕. เข้าใจ ถ้อยทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากวารสารได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔	๘.๐	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕	๒๘.๑	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๐	๕๘.๑	๒	๑.๐	๑	๑๐.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๓๕	๑๙.๙	๑๙	๙.๗	๖	๙.๐
๕. เห็นด้วย	๓๓๒	๒๘.๑	๕๖	๒๘.๕	๑๕	๒๐.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๙๖	๒๕.๐	๕๖	๒๙.๖	๒๓	๓๕.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๒๐	๑๘.๖	๖๗	๓๔.๒	๒๑	๓๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	๐.๕	-	-	๒	๓.๐

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ตามความต้องการในการใช้ภาษาเพื่อเข้าใจ ถ้อยทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากวารสารได้นั้น มีกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย ๒๘.๑ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมาก ๓๕.๓ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๓๔.๒ เปอร์เซ็นต์

๖. เข้าใจ ถ้อยทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗	๑.๔	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖	๒.๒	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๓	๘.๗	๕	๒.๖	๓	๔.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๑๔	๑๘.๑	๓๔	๑๗.๓	๕	๖.๓
๕. เห็นด้วย	๒๘๗	๒๔.๓	๕๐	๒๕.๕	๑๓	๑๙.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๙๗	๒๕.๑	๔๗	๒๔.๐	๒๒	๓๒.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๖	๑๙.๙	๕๗	๒๙.๑	๒๐	๒๙.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	๐.๓	๑	๐.๕	-	-

๒๘.๑ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากทีสุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อเข้าใจ ถ้อยทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาวิชาได้ สำหรับกลุ่มผู้เรียนและผู้บริหารนั้น เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้คิดเป็น ๒๕.๑ และ ๓๒.๘ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๗. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวารสารวิชาการเฉพาะสาขาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๖	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔	๒.๐	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๖	๙.๐	๖	๓.๑	๓	๔.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๒๖	๑๙.๑	๓๔	๑๗.๓	๖	๙.๐
๕. เห็นด้วย	๓๑๑	๒๖.๓	๕๑	๒๖.๐	๑๙	๒๖.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๖	๒๓.๓	๔๙	๒๕.๐	๒๐	๒๙.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑๙	๑๘.๔	๕๒	๒๖.๕	๒๐	๒๙.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	๒	๑.๐	-	-

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

เกี่ยวกับวารสารวิชาการเฉพาะสาขาได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ๒๖.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย

กลุ่มผู้สอน ๒๖.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๒๙.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย

อย่างมาก และอีก ๒๙.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๘. เข้าใจ จดบันทึกและถามคำถามเกี่ยวกับคำบรรยายในสาขาวิชาที่ศึกษาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๒	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓	๑.๙	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๘	๗.๔	๕	๒.๖	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๑๖	๑๘.๓	๒๖	๑๓.๓	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๓๐๐	๒๕.๔	๓๕	๑๗.๙	๑๒	๑๗.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๙๓	๒๕.๙	๕๔	๒๗.๖	๒๖	๓๘.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔๖	๒๐.๘	๗๕	๓๘.๓	๒๒	๓๒.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	-	-	-	-

ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจ จดบันทึกและถามคำถามเกี่ยวกับ

คำบรรยายในสาขาวิชาที่ศึกษาได้นั้น กลุ่มผู้เรียน ๒๕.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์

นี้ กลุ่มผู้บริหาร ๓๘.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากและกลุ่มผู้สอน ๓๘.๓ เปอร์เซ็นต์เห็น

ด้วยอย่างมากที่สุด

๔. อ่าน-เขียนรายงานในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐	๑.๗	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗	๒.๓	๑	๑.๕	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๔	๖.๓	๘	๘.๑	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๒	๑๗.๑	๑๗	๘.๗	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๔๐	๒๔.๕	๓๔	๑๕.๕	๑๔	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๒	๒๔.๗	๕๔	๒๗.๖	๒๓	๓๔.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๗๕	๒๓.๒	๗๗	๓๕.๓	๒๔	๓๕.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	๐.๓	-	-	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่ออ่าน-เขียนรายงานในสาขาที่ศึกษาได้ กลุ่มผู้เรียนที่เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้มี ๒๔.๗ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอนและผู้บริหารที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดมี ๓๕.๓ และ ๓๕.๘ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๐. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖	๑.๔	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๕	๓.๐	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๘	๕.๗	๔	๒.๖	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๒	๑๗.๑	๑๗	๘.๗	๖	๘.๐
๕. เห็นด้วย	๒๘๘	๒๔.๓	๓๓	๑๖.๘	๑๓	๑๙.๔
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๒๑	๒๗.๑	๕๒	๒๖.๕	๒๒	๓๒.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔๒	๒๐.๕	๘๕	๔๓.๔	๒๔	๓๕.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	๐.๙	๒	๑.๐	๑	๑.๕

กลุ่มผู้เรียน ๒๗.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษได้ กลุ่มผู้สอน ๔๓.๔ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๓๕.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้

๑๑. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔	๒๐.๐	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๐	๓๑.๔	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๕	๘.๘	๖	๓.๑	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๕๔	๒๑.๕	๒๔	๑๒.๒	๗	๑๐.๕
๕. เห็นด้วย	๓๐๐	๒๕.๔	๓๔	๑๗.๓	๑๑	๑๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๘	๒๑.๘	๕๓	๒๗.๐	๑๕	๒๘.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐๑	๑๗.๐	๗๕	๓๘.๓	๒๕	๔๓.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒	.๒	๑	.๕	๑	๑.๕

๒๕.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในสาขาวิชาที่ศึกษาได้ สำหรับกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดคิดเป็น ๓๘.๓ และ ๔๓.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๒. เขียนบทคัดย่อผลการค้นคว้าวิจัยของตนเองได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔	๓.๓	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕๐	๓.๕	๒	๑.๐	๒	๓.๐
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๓๒	๑๑.๒	๑๔	๗.๑	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๖๘	๒๒.๗	๓๑	๑๕.๘	๑๑	๑๖.๕
๕. เห็นด้วย	๓๐๗	๒๖.๐	๔๒	๒๑.๕	๑๘	๒๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๓	๑๘.๕	๖๐	๓๐.๖	๑๕	๒๐.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖๕	๑๔.๓	๔๕	๒๓.๐	๒๒	๓๒.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	.๔	-	-	-	-

วัตถุประสงค์ที่ตามความต้องการใช้ภาษาเพื่อเขียนบทคัดย่อผลการค้นคว้าวิจัยของตนเองได้ มีกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย ๒๖ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมด กลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมาก ๓๐.๖ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหารที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดมี ๓๒.๘ เปอร์เซ็นต์

๑๓. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๑	๓.๕	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๒	๒.๗	๑	.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๕	๘.๙	๕	๒.๖	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๒๖	๑๙.๑	๓๐	๑๕.๓	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๒๗๐	๒๒.๘	๓๓	๑๖.๘	๑๘	๒๖.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๗	๒๐.๙	๕๙	๓๐.๑	๒๒	๓๒.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕๔	๒๑.๕	๖๔	๓๒.๗	๒๑	๓๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	.๗	๒	๑.๐	-	-

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อรายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้ ปรากฏว่า ๒๒.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย ๓๒.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมาก และ ๓๒.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๑๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๖	๓.๐	๓	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๔	๓.๗	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๑๗	๙.๙	๘	๔.๑	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๔๑	๒๐.๔	๓๔	๑๗.๓	๗	๑๐.๔
๕. เห็นด้วย	๒๘๘	๒๔.๓	๓๕	๑๗.๙	๑๘	๒๖.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๔	๒๑.๕	๖๖	๓๓.๗	๒๑	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๙๗	๑๖.๗	๔๘	๒๔.๕	๒๐	๒๙.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๖	.๕	-	-	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อรายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในสาขาที่ศึกษาได้นั้น ๒๔.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย ๓๑.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารและ ๓๓.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๑๕. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๑	๒๖.๖	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๙	๒๕	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๙๖	๘๑.๑	๖	๓.๑	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๕๕	๒๑.๖	๒๓	๑๑.๗	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๓๑๐	๒๖.๒	๔๓	๒๑.๙	๑๖	๒๓.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๕	๒๒.๔	๖๒	๓๑.๖	๒๔	๓๕.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๙	๑๖.๐	๖๒	๓๑.๖	๒๒	๓๒.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	.๗	-	-	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ กลุ่มผู้เรียน ๒๖.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ผู้บริหาร ๓๕.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก ส่วนกลุ่มผู้สอนมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก และผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดเท่ากันคือกลุ่มละ ๓๑.๖ เปอร์เซ็นต์

๑๖. เขียนเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๘	๒.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๑	๓.๕	๔	๒.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๑๒	๙.๕	๑๐	๕.๑	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๘๙	๒๕.๕	๒๗	๑๓.๘	๔	๖.๐
๕. เห็นด้วย	๓๒๗	๒๗.๖	๔๗	๒๕.๐	๑๙	๒๘.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๓	๒๑.๔	๕๙	๓๐.๑	๒๐	๒๙.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒๙	๑๐.๙	๔๘	๒๕.๕	๒๓	๓๔.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๔	.๓	๑	.๕	-	-

กลุ่มผู้เรียนที่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้มี ๒๗.๖ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมด กลุ่มผู้สอนมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก ๓๐.๑ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้ ๓๕.๓ เปอร์เซ็นต์

๑๗. เข้าใจเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘	๑๑.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๖	๓๐	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๓	๓๖.๕	๗	๓.๖	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๗๓	๒๓.๑	๑๗	๘.๗	๖	๕.๐
๕. เห็นด้วย	๓๕๘	๓๐.๓	๕๐	๒๕.๕	๑๘	๒๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๑	๒๒.๑	๗๐	๓๕.๗	๒๒	๓๒.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔๑	๑๑.๕	๔๕	๒๕.๐	๒๑	๓๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	๑	.๕	-	-

๓๐.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเข้าใจเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้ ๓๕.๗ และ ๓๒.๘ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๘. เข้าใจเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษา

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖	๒.๒	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๑	๒.๖	๔	๒.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๔	๔.๕	๘	๔.๑	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๖๖	๒๒.๕	๒๑	๑๐.๗	๗	๑๐.๕
๕. เห็นด้วย	๓๕๘	๒๙.๕	๔๓	๒๑.๕	๑๖	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๓	๒๒.๒	๖๒	๓๑.๖	๑๘	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕๐	๑๒.๗	๕๖	๒๘.๖	๒๖	๓๘.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๕	.๕	-	-	-	-

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อเข้าใจเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้ปรากฏว่า ในกลุ่มผู้เรียนมีผู้เห็นด้วย ๒๙.๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอนมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก ๓๑.๖ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ ๓๘.๘ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมด

๑๙. เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑	๑๑.๘	๓	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๔	๓.๓	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๒๕	๑๐.๖	๖	๓.๑	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๖๓	๒๒.๒	๒๕	๑๒.๘	๖	๕.๐
๕. เห็นด้วย	๓๖๖	๓๐.๕	๕๕	๒๘.๑	๑๖	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๒	๑๙.๖	๖๗	๓๒.๑	๒๗	๔๐.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓๔	๑๑.๓	๕๐	๒๐.๕	๑๘	๒๖.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๓	.๓	๑	.๕	-	-

ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้เรียน ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อเข้าใจเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ สำหรับกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากคิดเป็น ๓๒.๑ และ ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๒๐. เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษา

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๐	๒.๕	๕	๒.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๗	๓.๑	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๒๔	๑๐.๕	๑๓	๖.๖	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๗๐	๒๒.๘	๕๘	๑๔.๓	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๓๔๒	๒๘.๕	๘๖	๒๓.๕	๑๗	๒๕.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๘	๒๑.๑	๕๓	๒๗.๐	๒๒	๓๒.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓๔	๑๑.๗	๕๕	๒๕.๐	๒๑	๓๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑	.๓	๑	.๕	๑	๑.๕

ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้เรียนที่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเข้าใจเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษามี ๒๘.๕ เปอร์เซ็นต์ ส่วนกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้ ๒๗ และ ๓๒.๘ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๒๑. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๐	๓.๕	๔	๒.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๖	๓.๕	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๖๔	๑๔.๓	๑๒	๖.๑	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๓๑๑	๒๖.๓	๒๘	๑๔.๓	๑๐	๑๕.๕
๕. เห็นด้วย	๓๒๗	๒๗.๖	๖๒	๓๑.๖	๑๕	๒๘.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗๒	๑๔.๕	๔๔	๒๕.๐	๑๕	๒๘.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๐๗	๙.๐	๓๗	๑๘.๕	๑๘	๒๖.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	.๕	๑	.๕	-	-

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้นั้น กลุ่มผู้เรียน ๒๗.๖ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้สอน ๓๑.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ส่วนกลุ่มผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างมาก กลุ่มละ ๒๘.๕ เปอร์เซ็นต์

๒๒. เขียนเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๐	๓.๕	๔	๒.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๘	๓.๒	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๕๔	๑๓.๕	๑๖	๘.๒	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๓๒๐	๒๗.๐	๓๐	๑๕.๓	๖	๙.๐
๕. เห็นด้วย	๓๐๘	๒๖.๐	๔๕	๒๓.๐	๒๐	๒๙.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑๐	๑๗.๘	๕๘	๒๙.๖	๑๕	๒๘.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๗	๔.๒	๓๕	๑๘.๕	๑๕	๒๘.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒	๑.๐	๑	.๕	๑	๑.๕

กลุ่มผู้เรียน ๒๗ เปอร์เซ็นต์ค่อนข้างจะเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษาได้ ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ๒๙.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย และกลุ่มผู้สอน ๒๙.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้

๒๓. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔	๒๕.๙	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๘	๓.๒	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๔๒	๑๒.๐	๑๒	๖.๑	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๘๒	๒๓.๘	๑๘	๙.๒	๗	๑๐.๕
๕. เห็นด้วย	๓๕๓	๒๙.๘	๕๔	๒๗.๖	๑๖	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐๗	๑๗.๕	๕๙	๓๐.๑	๒๑	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑๑	๙.๙	๔๖	๒๓.๕	๒๑	๓๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๖	๑.๔	๒	๑.๐	-	-

๒๔.๘. เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจบทความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ ส่วนกลุ่มผู้สอน ๓๐.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก กลุ่มผู้บริหาร ๓๑.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และอีก ๓๑.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒๔. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษา

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๒	๒.๗	๓	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๙	๓.๓	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๓๓	๑๑.๒	๑๑	๕.๖	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๗๓	๒๓.๑	๒๑	๑๐.๗	๔	๖.๐
๕. เห็นด้วย	๓๔๔	๒๙.๑	๕๑	๒๐.๙	๑๕	๒๒.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๖	๑๙.๑	๕๘	๒๙.๖	๒๓	๓๔.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒๔	๑๐.๕	๕๘	๒๙.๖	๒๓	๓๔.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒	๑.๐	๑	.๕	-	-

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษา ปรากฏว่า ในกลุ่มผู้เรียนมีผู้เห็นด้วย ๒๙.๑ เปอร์เซ็นต์ ในกลุ่มผู้สอนมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก และเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกลุ่มละ ๒๙.๖ เปอร์เซ็นต์ ในกลุ่มผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก และเห็นด้วยอย่างมากที่สุด จำนวนเท่า ๆ กัน คือเท่ากับ ๓๔.๓ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมด

๒๕. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔	๓.๓	๗	๓.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕๑	๕.๓	๔	๒.๐	๒	๓.๐
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๕๗	๑๓.๓	๑๕	๗.๗	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๔๑	๒๔.๖	๒๑	๑๐.๗	๖	๙.๐
๕. เห็นด้วย	๓๒๓	๒๗.๓	๕๐	๒๕.๕	๒๐	๒๙.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๙๖	๑๖.๖	๖๒	๓๑.๖	๑๙	๒๘.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑๓	๙.๖	๓๖	๑๘.๕	๑๙	๒๘.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๓	๑.๑	๑	.๕	-	-

๓๑.๖ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้สอน เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษาได้ ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้ ๒๗.๓ และ ๒๙.๕ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบตามลำดับ

๒๖. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๕	๓.๐	๕	๒.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๕๖	๕.๗	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๘๐	๑๕.๒	๑๕	๗.๗	๕	๗.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๔๕	๒๔.๙	๒๔	๑๔.๘	๘	๑๑.๙
๕. เห็นด้วย	๓๑๕	๒๖.๖	๖๕	๓๓.๒	๒๐	๒๙.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๙๒	๑๖.๒	๕๓	๒๗.๐	๒๑	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๙๗	๘.๒	๒๖	๑๓.๓	๑๓	๑๙.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๓	๑.๑	๑	.๕	-	-

สำหรับความต้องการในการใช้ภาษาเพื่อเขียนบทความเชิงโต้แย้งในเรื่องทั่ว ๆ ไป ได้ กลุ่มผู้เรียน ๒๖.๖ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้สอน ๓๓.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ส่วนผู้บริหาร ๓๑.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก

๒๑. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐	๑.๗	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๕	๓.๘	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๔	๘.๘	๖	๓.๑	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๖๗	๒๒.๖	๒๑	๑๐.๗	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๓๐๑	๒๕.๔	๔๓	๒๑.๕	๑๖	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๐	๑๙.๔	๖๒	๓๑.๖	๒๓	๓๕.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐๐	๑๖.๙	๖๐	๓๐.๖	๒๒	๓๒.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๖	๑.๕	๒	๑.๐	-	-

ในกลุ่มผู้เรียน ๒๕.๔ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่อพุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้ ในกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก ๓๑.๖ และ ๓๕.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๒๔. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓	๑.๕	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๒	๓.๖	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๔	๘.๘	๑๑	๕.๖	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๖๑	๒๒.๑	๒๒	๑๑.๒	๙	๑๓.๕
๕. เห็นด้วย	๓๐๔	๒๕.๗	๔๓	๒๑.๙	๑๕	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๘	๒๑.๐	๕๑	๒๖.๐	๑๙	๒๖.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๙๐	๑๖.๑	๖๕	๓๒.๗	๒๖	๓๕.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	.๙	๒	๑.๐	-	-

๓๒.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนและ ๓๕.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อพุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในสาขาที่ศึกษาได้ สำหรับกลุ่มผู้เรียน ๒๕.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๒๙. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔	๒.๐	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๗	๓.๑	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๙	๘.๒	๕	๒.๖	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๖๗	๒๒.๖	๒๙	๑๔.๘	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๓๓๔	๒๘.๒	๕๑	๒๖.๐	๑๑	๑๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๒	๒๐.๕	๕๔	๒๗.๖	๒๒	๓๒.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕๘	๑๓.๔	๕๓	๒๗.๐	๒๗	๔๐.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒	๑.๐	๑	.๕	-	-

วัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่อเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้นั้น ในกลุ่มผู้เรียน

๒๘.๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ในกลุ่มผู้สอน ๒๗.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากและในกลุ่มผู้บริหาร ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๓๐. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๐	๒.๕	๓	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๔	๒.๘	๑	.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๑๕	๙.๗	๖	๓.๑	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๓๓	๑๙.๗	๒๖	๑๓.๓	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๓๐๙	๒๖.๑	๕๑	๒๖.๐	๑๕	๒๒.๔
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๙	๒๒.๗	๕๒	๒๖.๕	๒๒	๓๒.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗๘	๑๕.๐	๕๖	๒๘.๖	๒๓	๓๔.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๕	๑.๓	๑	.๕	-	-

ในกลุ่มผู้เรียนมีผู้เห็นด้วย ๒๖.๑ เปอร์เซ็นต์กับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อพูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้ สำหรับกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิดเป็น ๒๘.๖ และ ๓๔.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๓๑. เขียนสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖	๒๒.๒	๑	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๓	๒๗.๘	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๑๐	๙.๓	๑๕	๗.๗	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๕๒	๒๑.๓	๒๑	๑๐.๗	๗	๑๐.๕
๕. เห็นด้วย	๓๑๕	๒๗.๐	๔๕	๒๓.๐	๑๑	๑๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๕	๒๔.๕	๕๒	๒๖.๕	๒๓	๓๕.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓๗	๑๑.๖	๕๗	๒๙.๑	๒๕	๓๗.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๗	๑.๕	๓	๑.๕	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ เขียนสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้
ปรากฏว่า ๒๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย สำหรับกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็น
ด้วยอย่างมากที่สุด ๒๙.๑ และ ๓๗.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๓๒. พุดสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๐	๒.๕	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๐	๓.๕	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๓๑	๑๑.๑	๑๔	๗.๑	๓	๕.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๕๗	๒๑.๗	๒๓	๑๑.๗	๗	๑๐.๕
๕. เห็นด้วย	๓๑๖	๒๖.๗	๕๕	๒๓.๐	๑๓	๑๙.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๖	๒๑.๖	๕๔	๒๗.๖	๒๓	๓๕.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔๑	๑๑.๕	๕๔	๒๗.๖	๒๑	๓๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒	๑.๐	๒	๑.๐	-	-

๒๖.๗ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ใน
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพุดสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้ กลุ่มผู้บริหาร ๓๕.๓ เปอร์เซ็นต์
เห็นด้วยอย่างมาก ผ่านกลุ่มผู้สอน ๒๗.๖ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากและอีก ๒๗.๖
เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๓๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๐	๒.๕	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๖	๓.๐	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๔๓	๑๒.๑	๑๓	๖.๖	๓	๕.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๔๔	๒๐.๖	๒๖	๑๓.๓	๗	๑๐.๔
๕. เห็นด้วย	๓๑๙	๒๖.๙	๕๙	๒๙.๖	๑๙	๒๖.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๗	๒๐.๙	๕๙	๒๕.๐	๑๙	๒๘.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕๑	๑๒.๘	๕๕	๒๒.๕	๒๐	๒๙.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๔	๑.๒	๒	๑.๐	-	-

กลุ่มผู้บริหาร ๒๙.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้ สำหรับกลุ่มผู้เรียนและผู้สอน มีผู้เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ๒๖.๙ และ ๒๕.๖ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๓๔. วิจัยสิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๒	๒.๗	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๕	๓.๐	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๓๘	๑๑.๗	๑๓	๖.๖	๓	๕.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๔๒	๒๐.๕	๒๓	๑๑.๗	๙	๑๓.๔
๕. เห็นด้วย	๓๒๑	๒๗.๑	๕๗	๒๙.๑	๑๙	๒๘.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๔	๒๐.๒	๕๑	๒๖.๐	๑๗	๒๕.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖๒	๑๓.๗	๕๖	๒๓.๕	๑๙	๒๘.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๔	๑.๒	๒	๑.๐	-	-

สำหรับความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้ กลุ่มผู้เรียน ๒๗.๑ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้สอน ๒๕.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ส่วนกลุ่มผู้บริหารมีผู้เห็นด้วย ๒๘.๙ เปอร์เซ็นต์และผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒๘.๙ เปอร์เซ็นต์เท่ากัน

๓๕. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๑	๒๖.๖	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๐	๒๖.๕	๔	๒.๐	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๓๗	๑๑๖.๖	๑๖	๘.๒	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๔๑	๒๐.๔	๒๕	๑๒.๗	๗	๑๐.๕
๕. เห็นด้วย	๓๒๑	๒๗.๑	๔๕	๒๓.๐	๑๖	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๕	๒๒.๕	๕๗	๒๙.๑	๑๘	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕๖	๑๒.๓	๔๕	๒๓.๐	๒๓	๓๔.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒	๑.๐	๒	๑.๐	-	-

กลุ่มผู้เรียน ๒๗.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ
เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้ ส่วนกลุ่มผู้สอน ๒๙.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากและ
กลุ่มผู้บริหาร ๓๔.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๓๖. วิจัยสิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕	๒.๑	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๑	๓.๕	๔	๒.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๕๒	๑๒.๐	๑๓	๖.๖	๓	๔.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๓๔	๒๐.๒	๒๓	๑๑.๗	๘	๑๑.๕
๕. เห็นด้วย	๓๑๔	๒๗.๐	๔๗	๒๔.๐	๑๖	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๑	๒๐.๔	๕๗	๒๙.๑	๑๘	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖๒	๑๓.๗	๔๗	๒๔.๐	๒๒	๓๒.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๔	๑.๒	๓	๑.๕	-	-

วัตถุประสงค์ที่ตามความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวิจัยสิ่งที่อ่าน/ฟัง
ในสาขาที่ศึกษาได้ ปรากฏว่า มีกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย ๒๗ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอนเห็นด้วย
อย่างมาก ๒๙.๑ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๓๒.๗ เปอร์เซ็นต์
ของผู้ตอบทั้งหมด

๓๗. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒	๑๐.๐	๓	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖	๒๒.๒	๕	๒.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๕	๕๕.๕	๑๑	๕.๖	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๐	๑๕.๒	๓๗	๑๘.๕	๑๑	๑๖.๕
๕. เห็นด้วย	๒๗๖	๒๓.๓	๕๕	๒๘.๑	๑๕	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๐๓	๒๕.๖	๔๕	๒๕.๐	๒๑	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๐๕	๒๖.๑	๓๕	๑๗.๓	๑๕	๒๘.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒	๑.๐	๓	๑.๕	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการในการใช้ภาษาเพื่อแปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ในกลุ่มผู้สอน ๒๘.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย กลุ่มผู้บริหาร ๓๑.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก

และกลุ่มผู้เรียน ๒๖.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๓๘. แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓	๑.๑	๕	๒.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างจมาก	๒๑	๑.๘	๓	๑.๕	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๐	๕.๕	๑๑	๕.๖	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๓	๑๔.๖	๓๐	๑๕.๓	๕	๑๓.๕
๕. เห็นด้วย	๓๐๑	๒๕.๔	๕๒	๒๑.๔	๑๖	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๐๗	๒๖.๐	๖๖	๓๓.๗	๑๘	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๘๖	๒๔.๒	๓๗	๑๘.๕	๒๑	๓๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒	๑.๐	๒	๑.๐	-	-

๓๑.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษา

อังกฤษเพื่อแปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้ ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับ

วัตถุประสงค์นี้ คิดเป็น ๒๖ และ ๓๓.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๓๙. เข้าใจศัพท์เฉพาะสาขาวิชา

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐	๑.๗	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑	๑.๘	๔	๒.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๑	๖.๘	๔	๒.๐	๔	๖.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๗	๑๔.๑	๒๔	๑๒.๒	๔	๖.๐
๕. เห็นด้วย	๒๖๕	๒๒.๗	๔๕	๒๓.๐	๑๓	๑๙.๔
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๙๓	๒๔.๘	๕๒	๒๖.๕	๑๘	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๑๙	๒๗.๐	๖๓	๓๒.๑	๒๗	๔๐.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๓	๑.๑	๒	๑.๐	๑	๑.๕

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจศัพท์เฉพาะสาขาวิชา
ปรากฏว่า ในกลุ่มผู้เรียน กลุ่มผู้สอน และผู้บริหาร มีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดคิดเป็น ๒๗
เปอร์เซ็นต์ ๓๒.๑ เปอร์เซ็นต์และ ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๔๐. เขียนรายงานเฉพาะสาขาวิชาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐	๑.๗	๓	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗	๒.๓	๑	.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๔	๘.๘	๗	๓.๖	๖	๙.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๙	๑๗.๗	๒๕	๑๒.๘	๖	๙.๐
๕. เห็นด้วย	๓๑๙	๒๗.๐	๕๓	๒๗.๐	๑๓	๑๙.๔
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๕	๒๓.๖	๖๐	๓๐.๖	๑๘	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑๒	๑๗.๕	๔๔	๒๒.๕	๒๓	๓๔.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๓	๑.๑	๓	๑.๕	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนรายงานเฉพาะสาขาวิชาได้ ๒๗
เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วย ๓๐.๖ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยอย่างมาก และ
๓๔.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๔๑. รายงานผลของ เรื่องที่ศึกษาต่อที่ประชุมได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๕	๓๐.๐	๖	๓.๑	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๑	๓๔.๕	๕	๒.๖	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๓๔	๑๑.๓	๑๐	๕.๑	๕	๗.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๖๑	๒๒.๑	๓๐	๑๕.๓	๕	๑๓.๕
๕. เห็นด้วย	๒๗๒	๒๓.๐	๕๘	๒๙.๖	๒๐	๒๙.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๕	๒๐.๗	๕๖	๒๓.๕	๑๙	๒๙.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๕	๑๕.๖	๓๕	๑๗.๕	๑๓	๑๙.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	.๕	๖	๓.๑	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อรายงานผลของ เรื่องที่ศึกษาต่อที่ประชุม
ได้ กลุ่มผู้เรียน ๒๓ เปอร์เซนต์ กลุ่มผู้สอน ๒๙.๖ เปอร์เซนต์และกลุ่มผู้บริหาร ๒๙.๕
เปอร์เซนต์ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๔๒. เขียนโครงการต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๕๑	๓.๕	๕	๒.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๐	๓.๕	๕	๒.๖	๓	๔.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๑๓	๙.๖	๑๓	๖.๖	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๑๕	๑๘.๒	๓๓	๑๖.๘	๑๒	๑๗.๕
๕. เห็นด้วย	๒๖๕	๒๒.๗	๕๕	๒๘.๑	๑๖	๒๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๘	๒๒.๗	๕๐	๒๕.๕	๑๙	๒๘.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๒๗	๑๙.๒	๓๓	๑๖.๘	๑๕	๒๒.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๐	.๘	๓	๑.๕	-	-

กลุ่มผู้บริหาร ๒๙.๕ เปอร์เซนต์เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา
อังกฤษเพื่อเขียนโครงการต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้ ส่วนผู้สอน ๒๘.๑ เปอร์เซนต์เห็นด้วย
สำหรับผู้เรียนนั้นจำนวนผู้เห็นด้วยและผู้เห็นด้วยอย่างมากมีเท่ากัน คือเท่ากับ ๒๒.๗ เปอร์เซนต์
ของผู้ตอบทั้งหมด

๔๓. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๑	๒๖.๖	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๗	๓๑.๑	๒	๑.๐	๓	๕.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๖	๗.๓	๙	๕.๖	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๑๐	๑๗.๘	๑๖	๘.๒	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๒๖๕	๒๒.๓	๓๗	๑๘.๙	๑๕	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๒๘	๑๙.๓	๕๗	๒๙.๑	๑๕	๒๒.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๑๘	๒๖.๕	๗๓	๓๗.๒	๓๑	๔๖.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๙	.๘	๒	๑.๐	-	-

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาเพื่อเขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้ มีจำนวนผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดสูงสุดในกลุ่มผู้ตอบทั้งสามกลุ่มคือเท่ากับ ๒๖.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน ๓๗.๒ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอนและ ๔๖.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหาร

๔๔. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑	๑.๘	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑.๒	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๔	๖.๓	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๕	๑๓.๐	๑๑	๕.๖	๑	๑.๕
๕. เห็นด้วย	๒๖๖	๒๒.๕	๓๒	๑๖.๓	๘	๑๑.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๖๕	๒๒.๔	๔๔	๒๒.๕	๒๓	๓๕.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๘๑	๓๒.๒	๑๐๔	๕๓.๑	๓๓	๔๙.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๘	.๗	๑	.๕	-	-

ในทำนองเดียวกันผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อเขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้ มีจำนวนสูงสุดในทุก ๆ กลุ่ม คือเท่ากับ ๓๒.๒ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน ๕๓.๑ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหาร และ ๔๙.๑ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน

๔๕. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗	๑๐.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๗	๖.๖	๑	๑.๕	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๑	๕.๓	-	-	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๓๖	๑๑.๕	๑๑	๕.๖	๓	๕.๕
๕. เห็นด้วย	๒๗๓	๒๓.๑	๒๕	๑๔.๖	๕	๑๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๓	๒๓.๑	๔๘	๒๕.๕	๑๘	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๑๕	๓๕.๑	๑๐๖	๕๘.๑	๓๖	๕๓.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๑	๑.๕	๑	๑.๕	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อกรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้ มีจำนวนผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุด สูงเช่นกัน คือกลุ่มผู้เรียนมีผู้เห็นด้วยมากที่สุด ๓๕.๑ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๕๕.๑ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๕๓.๗ เปอร์เซ็นต์

๔๖. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๐	๒.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๓	๑.๑	๑	๑.๕	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๓	๖.๒	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๑	๑๓.๖	๑๒	๖.๑	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๒๐๓	๑๗.๒	๓๕	๑๗.๕	๖	๙.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๔	๑๙.๘	๕๒	๒๖.๕	๑๘	๒๖.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๕๔	๓๘.๘	๕๓	๔๗.๕	๓๖	๕๓.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๐	๑.๕	๑	๑.๕	-	-

กลุ่มผู้เรียน ๓๘.๘ - เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๔๗.๕ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๕๓.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้

๔๗. เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๖๓	๕.๓	๑๑	๕.๖	๑	๑.๕
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๔๕	๓.๘	๖	๓.๑	๒	๓.๐
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๒๕	๑๐.๖	๑๔	๘.๗	๘	๑๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๙	๑๕.๑	๒๘	๑๔.๓	๑๑	๑๖.๕
๕. เห็นด้วย	๒๑๖	๑๘.๓	๕๗	๒๙.๑	๑๗	๒๕.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๗	๒๐.๐	๔๓	๒๑.๙	๑๕	๒๒.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๐๖	๒๕.๙	๓๑	๑๕.๘	๑๒	๑๗.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒	๑.๐	๑	.๕	๑	๑.๕

กลุ่มผู้เรียน ๒๕.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อเขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้ ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารนั้น เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิด เป็น ๒๙.๑ และ ๒๕.๕ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบทั้งหมดตามลำดับ

๔๘. สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้ง ในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้*

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๘	๓.๒	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๑	๒.๖	๕	๒.๖	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๑	๖.๘	๕	๒.๖	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๕	๑๓.๕	๒๔	๑๒.๒	๗	๑๐.๕
๕. เห็นด้วย	๒๑๖	๑๘.๓	๓๗	๑๘.๕	๔	๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓๔	๑๙.๗	๓๕	๑๗.๕	๑๕	๒๒.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๙๕	๒๕.๙	๕๖	๒๘.๖	๑๑	๑๖.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒๓	๑๐.๕	๓๒	๑๖.๓	๒๖	๓๘.๕

* วัตถุประสงค์นี้ไม่ได้ถามในแบบสอบถามชุดแรก

เนื่องจากวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาเพื่อสามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้ง ในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้ ไม่มีอยู่ในแบบสอบถามชุดแรก จึงมีจำนวนผู้ไม่แสดงความคิดเห็นสูง แต่จากจำนวนผู้ที่ตอบวัตถุประสงค์ข้อนี้ทั้งหมด ปรากฏว่า กลุ่มผู้บริหาร ๒๒.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒๕.๙ และ ๒๘.๖ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

ค. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖	๑๐.๕	๕	๒.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐	๑๓.๗	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๙๓	๖๑.๕	๙	๔.๖	๓	๔.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๓๕	๑๕๖.๕	๓๒	๑๖.๓	๗	๑๐.๕
๕. เห็นด้วย	๓๑๒	๒๐.๕	๔๗	๒๔.๐	๑๓	๑๕.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๒	๒๑.๓	๓๒	๑๖.๓	๒๑	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๒	๑๕.๖	๖๔	๓๒.๗	๒๒	๓๒.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๓	๑.๕	๕	๒.๖	๑	๑.๕

ในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้เรียน ๒๖.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา เพื่อสามารถใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้ ส่วนผู้สอน ๓๒.๗ เปอร์เซ็นต์และผู้บริหาร ๓๒.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้เป็นอย่างมากที่สุด

๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในโรงงานที่เกี่ยวข้องได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕	๑.๓	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๕	๑.๖	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๓	๕.๓	๗	๓.๖	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๑๖	๑๘.๗	๓๓	๑๖.๕	๑๐	๑๕.๕
๕. เห็นด้วย	๓๑๖	๒๖.๗	๔๕	๒๓.๐	๑๓	๑๕.๕
๖. เห็นด้วยอย่างงมาก	๒๙๕	๒๕.๕	๕๖	๒๓.๕	๒๑	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๕	๒๐.๑	๕๕	๒๕.๖	๒๓	๓๕.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๒	๑.๕	๕	๒.๐	-	-

๒๖.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในโรงงานที่เกี่ยวข้องได้ ส่วนกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิดเป็น ๒๕.๖ และ ๓๕.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความที่เกี่ยวกับวงงานได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑๙	๑	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓	๑๑.๙	๑	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๘	๕.๗	๓	๑.๕	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๙	๑๖.๐	๒๖	๑๓.๓	๖	๙.๐
๕. เห็นด้วย	๓๒๓	๒๗.๓	๕๖	๒๓.๕	๑๒	๑๗.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๑๙	๒๗.๐	๔๔	๒๒.๕	๒๗	๔๐.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๒๙	๑๙.๔	๗๑	๓๖.๒	๒๐	๒๙.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๑	๑.๘	๔	๒.๐	๑	๑.๕

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่านและเขียนบันทึกข้อความที่เกี่ยวกับวงงานได้ กลุ่มผู้เรียนที่เห็นด้วยมี ๒๗.๓ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้บริหารที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอนที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้มี ๓๖.๒ เปอร์เซ็นต์

๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕	๑.๓	๑	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓	๑.๙	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๕	๕.๕	๘	๔.๑	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๒	๑๔.๕	๓๖	๑๘.๔	๘	๑๑.๙
๕. เห็นด้วย	๒๙๓	๒๔.๘	๕๗	๒๘.๐	๑๑	๑๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๕๑	๒๙.๗	๕๒	๒๑.๔	๒๗	๔๐.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๔๑	๒๐.๔	๕๕	๒๘.๑	๒๐	๒๙.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๓	๑.๙	๔	๒.๐	-	-

ในกลุ่มผู้สอนมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้ ๒๘.๑ เปอร์เซ็นต์ ส่วนกลุ่มผู้เรียนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้อย่างมาก ๒๙.๗ และ ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๖	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๔	๑.๕	๖	๓.๑	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๒	๕.๒	๑๐	๕.๑	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๖	๑๔.๙	๓๗	๑๙.๙	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๓๓๕	๒๘.๓	๕๐	๒๐.๕	๑๗	๒๕.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๑๖	๒๖.๗	๕๓	๒๑.๙	๒๐	๒๙.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๓๐	๑๙.๕	๕๔	๒๗.๖	๒๒	๓๒.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๗	๒.๓	๔	๒.๐	๒	๓.๐

๒๘.๓ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ

เพื่อเข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้ สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มอื่น ๒๗.๖

เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน และ ๓๒.๙ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์

นี้อย่างมากที่สุด

๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕	๑.๓	๑	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕	๒.๑	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๙๕	๘.๐	๙	๔.๖	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๕	๑๗.๓	๑๖	๘.๒	๕	๖.๐
๕. เห็นด้วย	๒๘๒	๒๓.๘	๓๙	๑๙.๙	๑๒	๑๗.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๐	๒๒.๘	๕๑	๒๐.๙	๑๗	๒๕.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๖	๒๒.๔	๘๓	๔๒.๓	๓๑	๔๖.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๕	๒.๑	๔	๒.๐	๑	๑.๕

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสนทนาและบันทึกข้อความ

ทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้ ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ๒๓.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย

สำหรับกลุ่มผู้สอน และผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๔๒.๓ และ ๔๖.๓ เปอร์เซ็นต์

ตามลำดับ

๗. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๒	๑๐.๐	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๙	๑๖.๖	๓	๑๐.๕	๑	๑๐.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๔	๗๑.๑	๘	๕๖.๑	๑	๑๐.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๘	๑๕๖.๙	๒๒	๑๑๖.๒	๘	๑๑๖.๙
๕. เห็นด้วย	๓๒๔	๒๗๖.๔	๕๕	๒๓๐.๐	๙	๑๓๖.๔
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๑๔	๒๖๖.๔	๓๙	๑๙๖.๙	๒๐	๒๓๖.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑๘	๑๘๖.๔	๗๖	๓๘๖.๙	๒๗	๔๐๖.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๔	๒๐.๐	๓	๑๐.๕	๑	๑๐.๕

กลุ่มผู้สอน ๓๘.๘ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ ส่วนกลุ่มผู้เรียน ๒๗.๔ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓	๑๑.๑	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๒	๒๖.๗	๓	๑๐.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๙	๖๖.๗	๕	๒๖.๖	๓	๓๖.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๑๙	๑๘๖.๕	๒๗	๑๓๖.๘	๘	๑๑๖.๙
๕. เห็นด้วย	๓๓๓	๒๘๖.๑	๕๐	๒๕๖.๕	๖	๗๖.๐
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๕	๒๔๖.๑	๕๕	๒๓๖.๐	๒๗	๔๐๖.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๙๖	๑๖๖.๖	๖๑	๓๑๖.๑	๒๐	๒๓๖.๙
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๖	๒๖.๒	๕	๒๖.๖	๓	๓๖.๕

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียนที่เห็นด้วยมี ๒๘๖.๑ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้บริหารที่เห็นด้วยอย่างมามี ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอนที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้มี ๓๑๖.๑ เปอร์เซ็นต์

๕. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๒	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๑	๑.๘	๔	๒.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๖๖	๕.๖	๕	๒.๖	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๕	๑๖.๐	๒๕	๑๒.๘	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๓๐๗	๒๖.๐	๔๗	๒๔.๐	๑๔	๒๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๘	๒๕.๒	๔๗	๒๕.๐	๒๒	๓๒.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๔	๒๒.๓	๖๕	๓๒.๗	๒๖	๓๘.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๔	๒.๐	๔	๒.๐	๑	๑.๕

๒๖. เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้ สำหรับกลุ่มผู้สอนและผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้ ๓๒.๗ และ ๓๘.๘ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘	๑.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖	๑.๔	-	-	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๗	๔.๐	๑	๑.๕	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๓	๑๒.๕	๓	๑.๕	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๒๒๕	๑๘.๕	๓๕	๑๗.๕	๗	๑๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๗	๒๕.๓	๓๖	๑๘.๕	๑๕	๒๒.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๐๕	๓๕.๖	๑๑๖	๕๘.๒	๓๘	๕๖.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๔	๒.๐	๕	๒.๖	-	-

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนจดหมายสมัครงานได้ ปรากฏว่า มีจำนวนผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดสูงในทั้ง ๓ กลุ่ม โดยในกลุ่มผู้เรียนมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้ ๓๕.๖ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๕๘.๒ และ ๕๖.๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๑. เขียนประวัติย่อการศึกษา และประสบการณ์ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๕	๑๑.๖	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๕	๑๑.๒	-	-	๒	๓.๐
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๕	๔.๑	-	-	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๘๐	๑๕.๒	๑๐	๕.๑	๑	๑.๕
๕. เห็นด้วย	๒๗๘	๒๓.๕	๓๕	๑๗.๕	๗	๑๐.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๖	๒๓.๓	๔๓	๒๑.๕	๒๓	๓๔.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔๕	๒๙.๒	๑๐๑	๕๑.๕	๓๔	๕๐.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๒	๑.๙	๗	๓.๖	-	-

กลุ่มผู้เรียน ๒๙.๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๕๑.๕ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร

๕๐.๗ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้

๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๒	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๖	๑.๔	-	-	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๘	๕.๑	๒	๑.๐	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๗	๑๒.๕	๘	๔.๑	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๒๕๐	๒๐.๓	๒๔	๑๔.๘	๑๐	๑๔.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๗๑	๒๒.๙	๔๒	๒๑.๕	๒๐	๒๙.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๒๕	๓๕.๙	๑๐๘	๕๕.๑	๓๔	๕๐.๗
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๒	๑.๙	๗	๓.๖	-	-

วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้ ปรากฏว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มผู้เรียน กลุ่มผู้สอน และกลุ่มผู้บริหาร มีจำนวนผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้คิดเป็น ๓๕.๙ เปอร์เซ็นต์ ๕๕.๑ เปอร์เซ็นต์ และ ๕๐.๗ เปอร์เซ็นต์ ของผู้ตอบทั้งหมดตามลำดับ

๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๗	๑๑.๔	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓	๑๑.๔	๑	๑.๕	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๒	๕.๔	๓	๑.๕	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๒	๑๖.๒	๑๓	๖.๖	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๒๖๑	๒๒.๑	๕๕	๒๓.๐	๑๒	๑๗.๔
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔๔	๒๕.๘	๕๕	๒๓.๐	๒๐	๒๘.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๒๐	๒๗.๐	๘๒	๔๑.๘	๓๑	๔๖.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๔	๒.๐	๗	๓.๖	-	-

๒๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน ๔๑.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน และ ๔๖.๓

เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ

เพื่อเขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้

๑๔. ติดต่อกับเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖	๑.๓	๑	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑.๔	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๔๔	๔.๑	๑	๑.๕	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๖	๑๔.๐	๑๔	๗.๑	๒	๓.๐
๕. เห็นด้วย	๒๘๒	๒๓.๘	๕๕	๒๓.๐	๘	๑๑.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๖	๒๕.๒	๕๕	๒๒.๔	๒๘	๔๑.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๔๓	๒๘.๐	๘๕	๔๒.๘	๒๗	๔๐.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๔	๒.๐	๗	๓.๖	๑	๑.๕

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อกับเรื่องเกี่ยวกับ

งานอาชีพได้นั้น กลุ่มผู้บริหารที่เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้มี ๔๑.๘ เปอร์เซ็นต์

ส่วนกลุ่มผู้เรียนและกลุ่มผู้สอนมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้คิด เป็น ๒๕.๒ และ

๔๒.๔ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘	๑.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๙	๑.๖	๑	.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๑	๔.๓	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๘	๑๗.๖	๑๘	๙.๒	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๘๒	๒๓.๘	๕๑	๒๖.๐	๑๗	๒๕.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๑๙	๒๖.๐	๕๐	๒๕.๕	๒๗	๔๐.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๕	๒๒.๓	๖๖	๓๓.๗	๑๙	๒๘.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๒	๑.๘	๘	๔.๑	-	-

๓๓.๗ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ที่ถาม ความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้ ส่วนกลุ่มผู้เรียน และผู้บริหาร เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ข้อนี้คิดเป็น ๒๗ และ ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์ ของผู้ตอบทั้งหมดตามลำดับ

๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงงาน

ความคิด เห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๐	๑.๗	๑	.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๔	๒.๘	๖	๓.๑	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๗	๖.๕	๕	๒.๖	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๒	๑๔.๕	๒๒	๑๑.๒	๖	๙.๐
๕. เห็นด้วย	๒๗๓	๒๓.๑	๔๒	๒๑.๕	๑๑	๑๖.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๙๒	๒๔.๗	๕๐	๒๐.๕	๒๑	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๙๒	๒๔.๗	๗๔	๓๗.๘	๒๗	๔๐.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๓	๑.๙	๖	๓.๑	๑	๑.๕

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงงาน ปรากฏว่า กลุ่มผู้สอน ๓๗.๘ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้บริหาร ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ส่วนกลุ่มผู้เรียน ๒๔.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมาก และอีก ๒๔.๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพ เข้าใจ

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๑	๑.๕	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๓	๑.๕	๑	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๗	๔.๘	๕	๒.๖	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๒	๑๔.๕	๑๗	๘.๗	๗	๑๐.๔
๕. เห็นด้วย	๓๐๐	๒๕.๔	๔๕	๒๓.๐	๕	๑๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๓๔	๒๘.๒	๕๑	๒๖.๐	๒๑	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๐	๒๒.๐	๗๐	๓๕.๗	๒๕	๔๓.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๖	๒.๒	๗	๓.๖	๑	๑.๕

กลุ่มผู้เรียน ๒๘.๒ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่ออ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพ เข้าใจ กลุ่มผู้สอนและผู้บริหาร ที่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์นี้มี ๓๕.๗ และ ๔๓.๓ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑.๒	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๕	๑.๓	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๒	๔.๕	๓	๑.๕	-	-
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๑	๑๒.๘	๑๕	๗.๗	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๒๘๕	๒๕.๑	๓๘	๑๙.๕	๑๒	๑๗.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๑๕	๒๖.๖	๕๒	๒๖.๕	๒๓	๓๕.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๒๕	๒๗.๘	๘๐	๔๐.๘	๒๗	๔๐.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๒	๑.๙	๘	๔.๑	-	-

สำหรับความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้ ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คิดเป็น ๒๗.๘ เปอร์เซ็นต์ ๔๐.๘ เปอร์เซ็นต์ และ ๔๐.๓ เปอร์เซ็นต์ ของผู้ตอบตามลำดับ

๑๙. เข้าใจและจดรายงานการประชุมได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕	๒.๑	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๒	๒.๗	๔	๔.๖	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๙๓	๗.๕	๗	๓.๖	๓	๔.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๒๗	๑๙.๒	๓๓	๑๖.๗	๙	๑๑.๒
๕. เห็นด้วย	๓๕๓	๒๙.๗	๕๑	๒๖.๐	๒๒	๒๖.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๕	๒๐.๗	๕๖	๒๓.๕	๑๖	๒๐.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๘๕	๑๕.๖	๕๑	๒๐.๙	๑๗	๒๑.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๓	๑.๙	๗	๓.๖	๑	๑.๕

๒๖. เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน ๒๙.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียนและ ๓๒.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจและจดรายงานการประชุมได้

๒๐. โต้ตอบและบันทึกข้อความทางโทรเลขและโทรพิมพ์ได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๒	๓.๖	๙	๔.๖	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๒	๒.๗	๘	๔.๑	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๐๖	๙.๐	๑๕	๗.๗	๕	๖.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๒๒	๑๘.๘	๓๗	๑๘.๙	๙	๑๑.๒
๕. เห็นด้วย	๒๙๕	๒๔.๙	๕๐	๒๐.๕	๑๙	๒๔.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๑	๒๐.๕	๓๕	๑๗.๙	๒๕	๓๑.๗
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑๘	๑๘.๕	๔๓	๒๑.๕	๑๐	๑๒.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๗	๒.๓	๙	๔.๖	๑	๑.๕

กลุ่มผู้เรียน ๒๕.๙ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อโต้ตอบและบันทึกข้อความทางโทรเลขและโทรพิมพ์ได้ สำหรับกลุ่มผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมาก ๓๕.๘ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้สอนมีผู้เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้อย่างมากที่สุด ๒๑.๕ เปอร์เซ็นต์

๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๐	๑.๘	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๐	๑.๗	-	-	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๕	๔.๖	๑	๑.๕	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๑	๑๔.๕	๑๕	๗.๗	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๙๐	๒๔.๕	๓๔	๑๗.๓	๑๐	๑๔.๗
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๗	๒๔.๓	๕๑	๒๐.๙	๑๖	๒๓.๙
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๒๖	๒๗.๖	๕๖	๔๙.๐	๓๕	๕๒.๒
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๔	๒.๐	๙	๔.๖	๑	๑.๕

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหารมีผู้เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงาน คิดเป็น ๒๗.๖ เปอร์เซ็นต์ ๔๔ เปอร์เซ็นต์ และ ๕๒.๒ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๒๒. ได้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๓	๑.๑	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๔	๒.๐	๑	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๒	๖.๙	๓	๑.๕	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๗๙	๑๕.๑	๒๒	๑๑.๒	๓	๔.๕
๕. เห็นด้วย	๒๙๑	๒๔.๖	๓๕	๑๗.๙	๑๙	๒๘.๙
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๐๔	๒๕.๗	๔๗	๒๔.๐	๒๒	๓๒.๘
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๖๖	๒๒.๔	๘๑	๔๑.๓	๒๑	๓๑.๓
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๔	๒.๐	๗	๓.๖	๑	๑.๕

กลุ่มผู้สอน ๔๑.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อได้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้ สำหรับกลุ่มผู้เรียนและผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์นี้คิดเป็น ๒๕.๗ และ ๓๒.๘ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

๒๓. เจริญจาดำรงกับผู้มีมาติดต่อดี

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๖	๑๘.๕	๑	๑.๕	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๐	๒๘.๕	๒	๑.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๘๓	๗๖.๐	๖	๓.๑	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๕๘	๑๓.๕	๒๒	๑๑.๒	๗	๑๐.๕
๕. เห็นด้วย	๒๖๖	๒๒.๕	๕๒	๒๑.๕	๑๕	๒๒.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕๕	๒๔.๕	๔๗	๒๔.๐	๒๑	๓๑.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๑๒	๒๖.๕	๖๗	๓๔.๒	๒๒	๓๒.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๓	๑.๕	๔	๔.๖	๑	๑.๕

วัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเจริญจาดำรงกับผู้มีมาติดต่อดี ปรากฏว่า ๒๖.๕ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้เรียน ๓๔.๒ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้สอน และ ๓๒.๘ เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ข้อนี้

๒๔. เสนอรายงานในการประชุมได้

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๕	๒.๑	๒	๑.๐	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๒๕	๒.๕	๓	๑.๕	๑	๑.๕
๓. ไม่เห็นด้วย	๑๑๔	๙.๖	๑๐	๕.๑	๒	๓.๐
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๒๐๓	๑๗.๒	๒๘	๑๔.๓	๖	๙.๐
๕. เห็นด้วย	๒๘๘	๒๔.๓	๕๓	๒๗.๐	๒๓	๓๔.๓
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๒๘๒	๒๓.๘	๔๓	๒๑.๕	๒๓	๓๔.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๒๑๗	๑๘.๓	๕๕	๒๕.๐	๑๑	๑๖.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๕	๒.๑	๙	๔.๑	๑	๑.๕

กลุ่มผู้เรียน ๒๔.๓ เปอร์เซ็นต์และกลุ่มผู้สอน ๒๗ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเสนอรายงานในการประชุมได้ สำหรับกลุ่มผู้บริหาร มีผู้เห็นด้วย ๓๔.๓ เปอร์เซ็นต์และเห็นด้วยอย่างมาก ๓๔.๓ เปอร์เซ็นต์เช่นกัน

๒๕. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพของคุณเข้าใจ

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๑๔	๑๐.๓	-	-	-	-
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๑๗	๑๒.๔	๓	๑.๕	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๕๑	๔๐.๓	๑	๐.๕	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๖๓	๑๓๐.๘	๑๔	๗.๗	๕	๗.๕
๕. เห็นด้วย	๒๘๔	๒๔๐.๐	๔๓	๒๕.๕	๙	๑๓.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๓๑๐	๒๖๖.๒	๔๓	๒๑.๕	๒๑	๓๐.๓
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๒๑	๒๗๑.๑	๘๐	๔๐.๘	๓๐	๔๕.๘
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๒๒	๑๘.๕	๖	๓.๑	๑	๑.๕

สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพของคุณเข้าใจนั้น กลุ่มผู้เรียน ๒๗.๑ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๔๐.๘ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๔๕.๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้เป็นอย่างมากที่สุด

๒๖. ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเช่น มัคคุเทศก์ ประชาสัมพันธ์ได้*

ความคิดเห็น	กลุ่มผู้เรียน		กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้บริหาร	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
๑. ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๔๕	๓๐.๘	๒	๑.๐	๑	๑.๕
๒. ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	๓๖	๓๐.๐	๔	๒.๐	-	-
๓. ไม่เห็นด้วย	๗๔	๖๑.๗	๕	๒.๐	๑	๑.๕
๔. ค่อนข้างจะเห็นด้วย	๑๔๔	๑๒๖.๖	๒๕	๑๒.๕	๗	๑๐.๕
๕. เห็นด้วย	๒๐๗	๑๗๑.๕	๒๘	๑๔.๐	๘	๑๑.๕
๖. เห็นด้วยอย่างมาก	๑๘๐	๑๕๖.๒	๓๘	๑๙.๕	๑๐	๑๔.๕
๗. เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	๓๖๐	๓๐๐.๔	๕๖	๒๘.๖	๑๓	๑๘.๕
๘. ไม่ได้แสดงความคิดเห็น	๑๒๗	๑๐๐.๗	๓๕	๑๘.๕	๒๗	๔๐.๓

* วัตถุประสงค์นี้ไม่ได้ถามในแบบสอบถามชุดแรก

เนื่องจากวัตถุประสงค์ที่ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเช่น มัคคุเทศก์และประชาสัมพันธ์ได้ ไม่มีอยู่ในแบบสอบถามชุดแรกจึงมีจำนวนผู้ไม่ได้แสดงความคิดเห็นสูง แต่ในบรรดาผู้ที่ตอบวัตถุประสงค์ข้อนี้ทั้งหมด ปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มผู้สอน ๒๘.๖ เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มผู้บริหาร ๑๘.๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสนองมติฐานของการวิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ
เชิงปฏิบัติ

สมมุติฐานที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติมีดังนี้คือ

๑. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน เรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการ
ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันไม่ต่างจากความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่สอนภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษา

๒. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน เรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการ
ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาไม่ต่างจากความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่สอนภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษา

๓. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมปลายใน เรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติใน
การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันไม่แตกต่างจากความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่สอน
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย

๔. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมปลายใน เรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติใน
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาไม่ต่างจากความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่สอนภาษา
อังกฤษระดับมัธยมปลาย

๕. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมปลายใน เรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการ
ใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพไม่ต่างจากความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่สอนภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมปลาย

๖. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยใน เรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการ
ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันไม่ต่างจากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่สอนภาษา
อังกฤษในมหาวิทยาลัย

๗. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยใน เรื่อง วัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการ
ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างจากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่สอน
ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย

๘. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยใน เรื่อง วัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ ไม่แตกต่างจากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่สอนภาษา
อังกฤษในมหาวิทยาลัย

ก่อนที่จะตอบสมมุติฐานดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาความเชื่อถือได้ของคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรม SPSSX หาค่าความเชื่อถือได้ (reliability : model = Guttman) ซึ่งเป็นสูตรที่ให้ค่าความเชื่อถือได้แบบให้ค่าต่ำสุด ตารางที่ ๗๕ แสดงค่าความเชื่อถือได้ของคำตอบของนักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์และผู้บริหารทั้งสามระดับ

ตารางที่ ๗๕

ค่าความเชื่อถือได้ของคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มและสามระดับ

วัตถุประสงค์	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อถือได้ของคำตอบ		
		นักเรียนนักศึกษา	ครูอาจารย์	ผู้บริหาร
<u>ระดับมัธยมต้น</u>				
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒๓	.๘๖๔	.๙๐๑	.๙๐๗
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๑๒	.๘๓๑	.๘๔๖	.๘๕๑
<u>ระดับมัธยมปลาย</u>				
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒๘	.๘๙๔	.๙๓๐	.๙๒๖
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๒๐	.๘๙๗	.๙๒๒	.๙๑๖
๓. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ	๒๔	.๙๑๗	.๙๓๓	.๙๓๒
<u>ระดับอุดมศึกษา</u>				
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒๘	.๙๐๕	.๙๒๘	.๙๔๕
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	๔๘	.๙๖๑	.๙๖๒	.๙๖๗
๓. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ	๒๖	.๙๓๘	.๙๓๗	.๙๔๒

ปรากฏว่า ค่าความเชื่อถือได้ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามระดับและสามกลุ่มอยู่ในระดับสูงคือ ค่าความเชื่อถือได้อยู่ระหว่าง .๘๓๑ ถึง .๙๖๗ ค่าความเชื่อถือได้ของคำตอบของครูอาจารย์และผู้บริหารสูงกว่าของนักเรียนและนักศึกษาเพียงเล็กน้อย

หลังจากที่มั่นใจกับความเชื่อถือได้ของคำตอบแล้วผู้วิจัยใช้ ONEWAY ANOVA ศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มและสามระดับ ตารางที่ ๗๖ เสนอผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู, นักเรียน และผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ ๗๖

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครู, นักเรียนและผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๖๔.๒๒๘	๑๓๒.๑๑๔	.๔๔๔
ภายในกลุ่ม	๑๐๙๓	๓๒๑๓๖๖.๔๘๗	๒๙๔.๐๒๒	
รวม	๑๐๙๕	๓๒๑๖๓๐.๗๑๕		

$$\bar{X} \text{ นักเรียน} = ๑๒๗.๒๕๑ \quad \bar{X} \text{ ครู} = ๑๒๖.๒๕๗ \quad \bar{X} \text{ ผู้บริหาร} = ๑๒๕.๗๕๖$$

$$N = ๗๘๒ \quad N = ๒๖๙ \quad N = ๔๕$$

ปรากฏว่าทั้งสามกลุ่มไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับต้น ($F = .๔๔๔$ $df = ๒, ๑๐๙๓$) ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนระดับต้น = ๑๒๗.๒๕๑ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษเท่ากับ ๑๒๖.๒๕๗ และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารเท่ากับ ๑๒๕.๗๕๖ แสดงว่าทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับต้น ตารางที่ ๗๗ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่ม ค่ามัชฌิมของแต่ละข้อ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละข้อ ค่ามัชฌิมรวมของวัตถุประสงค์แต่ละข้อ ความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมรวมและค่ามัชฌิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์

ตารางที่ ๗๗

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมต้น ค่ามัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ ค่ามัธยฐานรวม

ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานรวมและค่ามัธยฐานของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็น และลำดับของวัตถุประสงค์

ในภาษาไทยยังคงอยู่ในชีวิตประจำวันระดับมัธยมต้น

วัตถุประสงค์ *	ครูมัธยมต้น (T ₁)			ผู้บริหาร (A ₁)			นักเรียนมัธยมต้น (S ₁)			ค่ามัธยฐานรวม \bar{X}_1	ความแตกต่างของ \bar{X}_1			ความสอดคล้องของความเห็น**			*** ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T1}	SD	N	\bar{X}_{A1}	SD	N	\bar{X}_{S1}	SD		$\bar{X}_{T1} - \bar{X}_1$	$\bar{X}_{A1} - \bar{X}_1$	$\bar{X}_{S1} - \bar{X}_1$	T1	A1	S1	
๑.	๓๕๘	๕.๓๒๓	๑.๒๓๔	๖๐	๕.๘๓๓	๑.๒๒๔	๕๕๖	๕.๑๓๘	๑.๒๒๔	๕.๓๕๔	.๓๓๕	.๕๘๕	-.๑๖๖	+	+	+	๑๗
๒.	๓๕๗	๕.๑๖๖	๑.๑๕๔	๖๐	๕.๕๐๐	๑.๑๘๒	๕๕๘	๕.๒๓๓	๑.๑๖๗	๕.๒๓๖	-.๑๓๐	.๑๖๕	.๐๓๗	+	+	+	๒๑
๓.	๓๕๗	๕.๕๖๕	๑.๑๐๘	๖๐	๕.๘๑๗	๑.๓๕๗	๕๕๗	๕.๔๘๐	๑.๒๕๔	๕.๖๒๒	.๓๕๗	.๒๕๕	-.๑๕๒	+	+	+	๕๐
๔.	๓๕๖	๕.๕๓๓	๑.๐๗๘	๖๐	๕.๕๐๐	๑.๐๖๐	๕๕๖	๕.๕๗๕	๑.๒๓๓	๕.๖๘๒	.๒๕๑	.๒๓๘	-.๑๐๓	+	+	+	๓
๕.	๓๕๗	๕.๕๖๖	๑.๑๖๖	๕๕	๕.๖๒๗	๑.๓๗๖	๕๕๖	๕.๒๖๓	๑.๓๖๓	๕.๓๑๕	.๒๕๔	.๓๐๘	-.๑๐๖	+	+	+	๑๕
๖.	๓๕๘	๕.๒๒๑	๑.๒๕๕	๖๐	๕.๑๖๗	๑.๒๖๔	๕๕๕	๕.๘๓๓	๑.๒๕๐	๕.๕๗๓	.๒๕๘	.๑๕๕	-.๑๐๑	+	+	+	๒๓
๗.	๓๕๕	๕.๒๑๗	๑.๓๕๓	๖๐	๕.๑๘๓	๑.๓๕๕	๕๕๗	๖.๐๑๑	๑.๒๒๑	๕.๕๗๖	-.๕๕๕	-.๕๕๓	.๒๓๕	-	-	+	๖
๘.	๓๕๗	๕.๓๕๗	๑.๑๖๕	๖๐	๕.๒๓๓	๑.๑๕๐	๕๕๕	๕.๕๓๓	๑.๒๕๓	๕.๕๐๓	๐.๐๕๖	-.๑๗๐	.๐๓๐	+	+	+	๑๖
๙.	๓๕๘	๕.๕๓๓	๑.๑๖๖	๖๐	๕.๖๑๗	๑.๐๗๕	๕๕๗	๕.๗๑๓	๑.๑๕๒	๕.๖๕๘	-.๑๗๖	-.๐๓๑	.๐๖๕	+	+	+	๕
๑๐.	๓๕๘	๕.๕๘๐	๑.๒๕๒	๖๐	๕.๖๘๓	๑.๐๕๕	๕๕๑	๕.๓๖๐	๑.๓๑๕	๕.๕๐๕	.๐๗๕	.๒๗๘	-.๐๕๕	+	+	+	๑๕

* ดูภาคผนวก ๔ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย - ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_1)

ตารางที่ ๗๗ (ต่อ)

วัตถุประสงค์*	ครูมัธยมต้น (T_1)			ผู้บริหาร (A_1)			นักเรียนมัธยมต้น (S_1)				ค่ามัธยฐานรวม \bar{X}_1	ความแตกต่างของ \bar{X}_1			ความสอดคล้องของความเห็น**			ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_1}	SD	N	\bar{X}_{A_1}	SD	N	\bar{X}_{S_1}	SD	$\bar{X}_{T_1} - \bar{X}_1$		$\bar{X}_{A_1} - \bar{X}_1$	$\bar{X}_{S_1} - \bar{X}_1$	T_1	A_1	S_1		
๑๑.	๓๕๘	๕.๑๘๘	๑.๑๕๘	๖๐	๕.๓๘๓	๑.๑๐๖	๕๕๗	๕.๕๕๐	๑.๓๐๕	๕.๐๕๗	.๑๐๑	.๓๓๖	-.๐๕๗	+	+	+	๒๒	
๑๒.	๓๕๗	๕.๒๑๓	๑.๑๕๕	๖๐	๕.๑๑๗	๑.๒๓๖	๕๕๘	๕.๒๕๑	๑.๓๕๐	๕.๒๖๕	-.๐๕๑	-.๑๕๗	.๐๒๗	+	+	+	๒๐	
๑๓.	๓๕๕	๕.๒๖๘	๑.๑๕๒	๖๐	๕.๓๐๐	๑.๐๕๕	๕๕๓	๕.๕๖๓	๑.๒๕๓	๕.๔๗๗	-.๒๐๘	-.๑๗๗	.๐๘๖	+	+	+	๑๒	
๑๔.	๓๕๘	๕.๓๗๗	๑.๑๓๐	๖๐	๕.๓๑๗	๑.๐๗๗	๕๕๗	๕.๖๖๘	๑.๒๐๐	๕.๕๘๐	-.๒๐๓	-.๒๖๓	.๐๘๘	+	+	+	๑๑	
๑๕.	๓๕๘	๕.๖๕๐	๑.๑๓๑	๖๐	๕.๕๕๐	๑.๐๖๕	๕๕๕	๕.๕๘๑	๑.๒๖๒	๕.๗๗๕	-.๐๘๕	.๑๗๑	.๐๒๒	+	+	+	๕	
๑๖.	๓๕๘	๕.๗๕๓	๑.๑๑๑	๖๐	๕.๖๑๗	.๙๕๓	๕๕๕	๕.๗๕๘	๑.๒๐๑	๕.๘๓๑	-.๐๓๘	-.๒๑๕	.๐๒๗	+	+	+	๓	
๑๗.	๓๕๘	๕.๘๑๓	๑.๒๓๓	๖๐	๕.๗๕๐	๑.๑๑๕	๕๕๘	๕.๗๑๕	๑.๒๘๘	๕.๗๕๒	.๐๗๑	.๐๐๘	-.๐๒๗	+	+	+	๗	
๑๘.	๓๕๘	๕.๘๘๐	๑.๐๗๗	๖๐	๕.๗๕๐	๑.๑๑๕	๕๕๗	๕.๘๒๓	๑.๑๖๒	๕.๘๓๕	.๐๕๕	-.๐๘๕	-.๐๑๒	+	+	+	๒	
๑๙.	๓๕๕	๕.๘๘๗	๑.๑๑๗	๖๐	๕.๘๐๐	๑.๐๓๘	๕๕๗	๕.๗๕๗	๑.๒๒๐	๕.๘๑๐	.๐๗๗	-.๐๑๐	-.๐๒๗	+	+	+	๕	

* ภูมิภาคผนวก ๔ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย - ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +*** ลำดับของวัตถุประสงค์ได้จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_1)

ตารางที่ ๗๗ (ต่อ)

วัตถุประสงค์ *	ครูมัธยมต้น (T ₁)			ผู้บริหาร (A ₁)			นักเรียนมัธยมต้น (S ₁)				ค่ามัชฌิมรวม \bar{X}_1	ความแตกต่างของ \bar{X}_1			ความสอดคล้องของความเห็น**			ลำดับของ วัตถุประสงค์ ***
	N	\bar{X}_{T_1}	SD	N	\bar{X}_{A_1}	SD	N	\bar{X}_{S_1}	SD	$\bar{X}_{T_1} - \bar{X}_1$		$\bar{X}_{A_1} - \bar{X}_1$	$\bar{X}_{S_1} - \bar{X}_1$	T ₁	A ₁	S ₁		
๒๐.	๓๕๗	๕.๑๙๓	๑.๓๔๗	๖๐	๕.๒๕๐	๑.๓๖๑	๘๙๕	๕.๕๗๖	๑.๓๗๕	๕.๔๖๕	-๐.๒๗๒	-๐.๒๑๕	.๑๑๑	+	+	+	๑๓	
๒๑.	๒๗๕	๕.๒๗๒	๑.๓๕๕	๕๖	๕.๒๘๓	๑.๑๒๕	๘๔๐	๕.๕๓๕	๑.๒๘๖	๕.๔๖๕	-๐.๑๙๓	-๐.๑๘๒	.๐๗๕	+	+	+	๑๓	
๒๒.	๒๗๕	๕.๒๙๕	๑.๒๖๕	๕๗	๕.๐๕๓	๑.๑๒๒	๘๕๒	๕.๓๖๕	๑.๔๐๕	๕.๓๓๗	-๐.๐๕๓	-๐.๒๙๕	.๐๓๑	+	+	+	๑๔	
๒๓.	๒๗๕	๕.๗๕๒	๑.๒๖๖	๕๗	๕.๕๗๖	๑.๓๑๓	๘๕๒	๕.๕๙๒	๑.๓๖๕	๕.๕๙๕	-๐.๑๖๗	-๐.๓๒๓	.๐๗๓	+	+	+	๑	

* ลูกาคณหนวก ๕ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย - ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์ดูจากค่ามัชฌิมรวม (\bar{X}_1)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับต้นทั้ง ๒๓ ข้อ มีเพียงข้อเดียวที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มให้ต่ำกว่า ๕ คือข้อ ๖ "ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้" และมีเพียงข้อเดียวที่ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นไม่สอดคล้องกันคือ วัตถุประสงค์ข้อ ๗ "ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้" นักเรียนให้คะแนนวัตถุประสงค์ข้อนี้สูงกว่าครูและผู้บริหาร ค่ามัชฌิมค่าตอบของนักเรียน = ๖.๐๑๑ ในขณะที่ค่ามัชฌิมค่าตอบของครู = ๕.๒๑๗ และของผู้บริหาร = ๕.๑๘๓ ข้อสุดท้ายของตารางแสดง ลำดับของวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ที่ได้คะแนนสูงสุดคือวัตถุประสงค์ข้อ ๒๓ "สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ ทั่ว ๆ ไปกับชาวต่างประเทศได้" และวัตถุประสงค์ที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือวัตถุประสงค์ข้อ ๖ "ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้"

ลำดับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมต้นมีดังนี้

- ลำดับที่ ๑ : สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ ทั่ว ๆ ไปกับชาวต่างประเทศได้
- " ๒ : เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้
- " ๓ : อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด
- " ๔ : อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
- " ๕ : อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- " ๖ : ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้
- " ๗ : เข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้
- " ๘ : เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- " ๙ : แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
- " ๑๐ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้
- " ๑๑ : เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- " ๑๒ : เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้
- " ๑๓ : ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ยากได้เข้าใจ
- " ๑๔ : หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
- " ๑๕ : เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้

- ลำดับที่ ๑๖ : เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้
- " ๑๗ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้
- " ๑๘ : ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
- " ๑๙ : เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- " ๒๐ : พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้
- " ๒๑ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้
- " ๒๒ : เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและเขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้
- " ๒๓ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนระดับต้น ครูระดับต้น และผู้บริหารเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาแสดงไว้ในตารางที่ ๗๘

ตารางที่ ๗๘

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครู นักเรียนและผู้บริหารในเรื่อง
วัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับต้น

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๒๒๓.๓๖๒	๑๑๑๑.๖๕๑	๘.๙๓๗ ***
ภายในกลุ่ม	๑๓๗๕	๑๗๑๐๔๐.๕๗๓	๑๒๔.๓๙๓	
รวม	๑๓๗๗	๑๗๓๒๖๓.๙๓๕		

P < .๐๐๑

N	\bar{X}	ครู	ผู้บริหาร	นักเรียน
๓๕๔	๖๑.๖๓๐	ครู		
๕๙	๖๑.๗๕๖		ผู้บริหาร	
๙๖๔	๖๔.๕๑๙			นักเรียน

*

*

ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับต้น ($F = ๘.๙๓๗$, $df = ๒, ๑๓๗๔$) ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูเท่ากับ ๖๑.๖๓๐ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารเท่ากับ ๖๑.๗๔๖ และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเท่ากับ ๖๔.๔๑๙ นักเรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษามากกว่าครูและผู้บริหาร ผลของ Scheffe test ปรากฏว่าความคิดเห็นของนักเรียนแตกต่างจากความคิดเห็นของครูและผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญ แต่ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๗๘ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่ม ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ ค่ามัชฌิมรวม ความแตกต่างระหว่างมัชฌิมรวมและค่ามัชฌิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗๔

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมศึกษา ค่ามัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ ค่ามัธยฐานรวม

ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานรวมและค่ามัธยฐานของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็น และลำดับของวัตถุประสงค์

ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์*	ครูมัธยมศึกษา (T ₁)			ผู้บริหาร (A ₁)			นักเรียนมัธยมศึกษา (S ₁)			ค่ามัธยฐานรวม \bar{X}_1	ความแตกต่างของ \bar{X}_1			ความสอดคล้องของความเห็น**			**** ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_1}	SD	N	\bar{X}_{A_1}	SD	N	\bar{X}_{S_1}	SD		$\bar{X}_{T_1} - \bar{X}_1$	$\bar{X}_{A_1} - \bar{X}_1$	$\bar{X}_{S_1} - \bar{X}_1$	T ₁	A ₁	S ₁	
๑.	๓๕๘	๕.๖๑๗	๑.๑๕๑	๖๐	๕.๕๑๗	๑.๓๕๗	๕๘๐	๕.๒๑๒	๑.๓๗๕	๕.๓๒๕	.๒๙๓	.๐๙๓	-.๑๑๒	+	+	+	๕
๒.	๓๕๗	๕.๓๑๕	๑.๑๖๕	๖๐	๕.๓๐๐	๑.๒๕๓	๕๙๑	๕.๑๑๕	๑.๓๐๕	๕.๑๗๕	.๑๔๕	.๑๒๕	-.๐๖๐	+	+	+	๑๐
๓.	๓๕๘	๕.๙๘๘	๑.๒๖๘	๖๐	๕.๙๑๗	๑.๓๓๑	๕๘๐	๕.๕๐๖	๑.๓๐๘	๕.๓๕๗	-.๓๖๐	-.๔๓๒	.๑๕๗	+	+	+	๔
๔.	๓๕๗	๕.๑๘๕	๑.๓๐๗	๖๐	๕.๒๕๐	๑.๑๕๗	๕๘๑	๕.๔๗๒	๑.๔๐๒	๕.๔๐๕	-.๒๒๗	-.๑๕๕	.๐๘๘	+	+	+	๓
๕.	๓๕๗	๕.๕๕๓	๑.๑๘๐	๖๐	๕.๕๕๐	๑.๐๘๐	๕๘๗	๕.๕๕๓	๑.๓๖๗	๕.๕๕๐	-.๐๐๗	.๐๐๐	.๐๐๓	+	+	+	๒
๖.	๓๕๖	๕.๒๓๖	๑.๑๕๓	๖๐	๕.๓๕๐	๑.๑๕๑	๕๘๕	๕.๓๖๖	๑.๒๘๗	๕.๒๘๗	-.๐๖๑	.๐๕๓	.๐๑๕	+	+	+	๖
๗.	๓๕๖	๕.๐๒๘	๑.๒๒๕	๖๐	๕.๒๑๗	๑.๒๖๓	๕๘๖	๕.๓๕๕	๑.๓๑๓	๕.๒๕๕	-.๒๓๑	-.๐๕๒	.๐๘๖	+	+	+	๗
๘.	๓๕๕	๕.๕๗๗	๑.๑๕๑	๖๐	๕.๒๖๗	๑.๒๑๕	๕๘๘	๕.๒๓๒	๑.๒๖๖	๕.๑๕๗	-.๒๒๐	.๐๗๐	.๐๗๕	+	+	+	๘
๙.	๓๕๖	๕.๐๙๖	๑.๒๒๓	๖๐	๕.๒๐๐	๑.๑๖๖	๕๘๐	๕.๓๒๑	๑.๓๓๘	๕.๒๕๕	-.๑๖๓	-.๐๕๕	-.๐๖๒	+	+	+	๙
๑๐.	๓๕๗	๕.๕๕๑	๑.๓๕๕	๖๐	๕.๘๑๗	๑.๕๗๗	๕๘๖	๕.๐๙๑	๑.๓๕๑	๕.๕๕๒	-.๑๖๑	-.๑๓๕	.๑๓๕	+	+	+	๑๒
๑๑.	๓๕๗	๕.๖๘๗	๑.๓๑๕	๖๐	๕.๖๕๐	๑.๕๐๕	๕๘๖	๕.๑๐๐	๑.๓๕๐	๕.๕๖๖	-.๑๑๕	-.๑๖๖	.๑๓๕	+	+	+	๑๑
๑๒.	๓๕๗	๕.๔๖๘	๑.๒๕๕	๕๕	๕.๕๖๖	๑.๒๕๕	๕๘๕	๖.๑๓๓	๑.๑๗๗	๕.๙๑๕	-.๔๕๕	-.๕๕๕	.๒๑๕	+	-	+	๑

* ดูภาคผนวก ๘ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย - ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_1)

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับต้นทั้ง ๑๒ ข้อ มีเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่นักเรียนระดับต้น ครูภาษาอังกฤษระดับต้นและผู้บริหารมีความเห็นไม่สอดคล้องกันตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือวัตถุประสงค์ข้อ ๑๒ "แปลเรื่องทั่วไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้" ถึงแม้ว่าบุคคลทั้งสามกลุ่มจะมีความเห็นไม่สอดคล้องกันในข้อนี้ แต่เป็นวัตถุประสงค์ที่ได้คะแนนสูงสุด ค่ามัชฌิมรวมเท่ากับ ๕.๙๑๔ กลุ่มที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ กลุ่มนักเรียน ($\bar{X} = ๖.๑๓๓$) กลุ่มครูภาษาอังกฤษให้คะแนนรองลงมา ($\bar{X} = ๕.๔๖๕$) และกลุ่มผู้บริหารให้คะแนนน้อยที่สุด ($\bar{X} = ๔.๙๖๖$) วัตถุประสงค์ที่ได้ค่ามัชฌิมรวมต่ำกว่า ๕ คือวัตถุประสงค์ข้อ ๑๐ "เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้" ($\bar{X} = ๔.๙๕๒$) และวัตถุประสงค์ข้อ ๑๑ "วิจารณ์สิ่งที่อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้" ($\bar{X} = ๔.๙๖๖$) และลำดับวัตถุประสงค์ทั้ง ๑๒ ข้อมีดังนี้

- ลำดับ ๑ : แปลเรื่องทั่วไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
- " ๒ : อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
- " ๓ : รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
- " ๔ : ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
- " ๕ : ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้
- " ๖ : อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
- " ๗ : พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
- " ๘ : พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
- " ๙ : เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
- " ๑๐ : เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตาราง
- " ๑๑ : วิจารณ์สิ่งที่อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
- " ๑๒ : เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้

ในระดับมัธยมปลายผู้วิจัยศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมปลายครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลายและผู้บริหารเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ตารางที่ ๘๑ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ ๘๐

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครู นักเรียนและผู้บริหาร เกี่ยวกับวัตถุประสงค์
เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๘๖๘๑.๒๘๑	๔๓๔๐.๖๔๐	๘.๓๔๔ ***
ภายในกลุ่ม	๑๐๖๘	๕๙๖๑๑๘.๙๙๐	๕๖๔.๕๓๑	
รวม	๑๐๗๐	๕๐๔๘๐๐.๒๗๑		

*** $p \leq .00๑$

N	\bar{X}	นักเรียน	ครู	ผู้บริหาร
๗๔๖	๑๕๓.๕๕๘	นักเรียน		
๒๕๓	๑๕๕.๗๘๗		ครู	
๗๒	๑๖๔.๘๖๑			ผู้บริหาร

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ($F = ๘.๓๔๔$, $df = ๒, ๑๐๖๘$) ผลของ Scheffé test ปรากฏว่าความคิดเห็นของผู้บริหารแตกต่างจากความคิดเห็นของครูและนักเรียน ผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากกว่าครูและนักเรียน แต่ความคิดเห็นของครูและนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ค่ามัชฌิมความคิดเห็นของผู้บริหารสูงสุดคือ ๑๖๔.๘๖๑ ในขณะที่ค่ามัชฌิมรวมความคิดเห็นของครูและนักเรียนเท่ากับ ๑๕๕.๗๘๗ และ ๑๕๓.๕๕๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๘๑ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมปลาย ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ ค่ามัชฌิมรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมรวมและค่ามัชฌิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๘๑

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมปลาย ค่ามัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิฤตประสงค์ ค่ามัธยฐานรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานรวมและค่ามัธยฐานของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวิฤตประสงค์ที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลาย

วิฤตประสงค์	ครูมัธยมปลาย (T ₂)			ผู้บริหาร (A ₂)			นักเรียนมัธยมปลาย (S ₂)			$\bar{X}_{\bar{X}_2}$	ความแตกต่างของ \bar{X}_2			ความสอดคล้องของความเห็น**			ลำดับของวิฤตประสงค์***
	N	\bar{X}_{T_2}	SD	N	\bar{X}_{A_2}	SD	N	\bar{X}_{S_2}	SD		$\bar{X}_{T_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{A_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{S_2} - \bar{X}_2$	T ₂	A ₂	S ₂	
๑.	๓๓๖	๕.๕๓๕	๑.๑๖๔	๑๑๗	๖.๕๓๖	๑.๕๓๕	๕๓๕	๕.๕๕๖	๑.๓๓๕	๕.๓๓๕	๑.๑๖๒	-๑.๓๓๕	-	-	+	๒๐	
๒.	๓๓๖	๕.๓๖๓	๑.๑๕๐	๑๑๗	๖.๑๕๕	๑.๕๒๒	๕๓๕	๕.๑๕๐	๑.๒๑๐	๕.๒๕๖	๑.๑๕๕	-๑.๑๓๖	+	-	+	๒๓	
๓.	๓๓๓	๖.๐๕๕	๑.๕๓๕	๑๑๖	๖.๓๓๖	๑.๕๐๕	๕๓๕	๕.๓๕๕	๑.๓๒๕	๕.๖๕๖	๑.๓๐๐	-๑.๒๕๖	+	-	+	๑๑	
๔.	๓๓๗	๕.๕๕๕	๑.๑๕๗	๑๑๗	๕.๕๓๕	๑.๕๕๕	๕๓๕	๕.๐๖๖	๑.๓๕๓	๕.๒๕๖	๑.๓๑๕	-๑.๑๕๕	+	-	+	๒๕	
๕.	๓๓๖	๕.๕๓๕	๑.๒๐๕	๑๑๗	๕.๕๐๖	๑.๑๓๗	๕๓๕	๕.๕๖๖	๑.๕๕๕	๕.๑๖๕	๑.๓๑๕	-๑.๓๐๕	+	-	+	๒๗	
๖.	๓๓๕	๕.๓๓๕	๑.๑๓๕	๑๑๗	๕.๕๕๕	๑.๕๕๐	๕๓๖	๕.๓๕๖	๑.๓๐๕	๕.๐๑๗	๑.๓๐๗	-๑.๒๓๖	+	-	+	๒๕	
๗.	๓๓๕	๕.๖๕๖	๑.๑๕๕	๑๑๗	๕.๕๓๕	๑.๕๖๖	๕๕๖	๖.๑๐๖	๑.๑๕๐	๕.๕๕๖	-๑.๓๐๕	-๑.๐๑๖	+	+	+	๕	
๘.	๓๓๗	๕.๒๕๕	๑.๒๑๕	๑๑๖	๕.๓๕๕	๑.๐๕๕	๕๓๕	๕.๕๕๕	๑.๓๖๐	๕.๕๕๕	-๑.๒๕๕	-๑.๖๕๕	+	+	+	๑๖	
๙.	๓๓๕	๕.๕๓๕	๑.๐๕๖	๑๑๕	๕.๓๓๕	๑.๐๓๕	๕๕๐	๕.๓๕๕	๑.๒๑๒	๕.๓๕๖	-๑.๖๖๕	-๐.๓๖๖	+	+	+	๕	
๑๐.	๓๓๕	๕.๖๕๕	๑.๑๓๕	๑๑๕	๖.๐๕๖	๑.๕๕๕	๕๓๕	๕.๖๑๕	๑.๓๕๕	๕.๕๐๖	๑.๒๕๗	-๑.๕๐๐	+	-	+	๑๕	

* ดูภาคผนวก ๕ สำหรับวิฤตประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
 ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวิฤตประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_2)

ตารางที่ ๘๑ (ต่อ)

วัตถุประสงค์*	ครูมัธยมปลาย (T ₂)			ผู้บริหาร (A ₂)			นักเรียนมัธยมปลาย (S ₂)			\bar{X}_2	ความแตกต่างของ \bar{X}_2			ความสอดคล้องของความเห็น**			*** ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_2}	SD	N	\bar{X}_{A_2}	SD	N	\bar{X}_{S_2}	SD		$\bar{X}_{T_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{A_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{S_2} - \bar{X}_2$	T ₂	A ₂	S ₂	
๑๑.	ตตค	๕.๒๖๐	๑.๑๓๕	๑๑๗	๕.๖๒๕	๑.๐๘๑	๕๓๗	๕.๐๕๑	๑.๓๕๕	๕.๑๗๗	.๐๘๓	.๕๔๗	-.๐๘๖	+	+	+	๒๖
๑๒.	ตตค	๕.๕๗๕	๑.๐๖๔	๑๑๗	๕.๗๗๕	๑.๑๓๐	๕๓๕	๕.๖๑๕	๑.๒๗๕	๕.๕๕๕	-.๑๑๕	.๑๘๕	.๐๒๐	+	+	+	๑๓
๑๓.	ตตค	๕.๓๕๗	๑.๑๕๘	๑๑๗	๕.๗๐๖	๑.๐๗๕	๕๓๕	๕.๑๑๘	๑.๕๐๐	๕.๒๕๑	.๑๐๖	.๖๖๕	-.๑๒๓	+	-	+	๒๕
๑๔.	ตตค	๕.๓๘๑	๑.๑๘๒	๑๑๗	๕.๗๓๖	.๕๗๕	๕๓๕	๕.๕๕๕	๑.๒๗๒	๕.๕๕๖	-.๐๗๕	.๒๗๐	-.๐๐๗	+	+	+	๑๕
๑๕.	ตตค	๕.๕๑๕	๑.๑๘๕	๑๑๕	๕.๘๒๖	.๕๖๐	๕๓๓	๕.๕๕๗	๑.๒๘๕	๕.๕๓๐	-.๐๑๑	.๒๕๖	-.๐๓๓	+	+	+	๑๔
๑๖.	ตตค	๖.๐๒๑	๑.๐๑๐	๑๑๗	๖.๒๕๖	.๕๖๑	๕๓๓	๕.๕๗๕	๑.๒๖๕	๖.๐๑๒	.๐๐๕	.๒๕๕	-.๐๓๓	+	+	+	๓
๑๗.	ตตค	๕.๗๗๒	๑.๑๕๕	๑๑๕	๖.๑๑๓	.๘๕๖	๕๓๖	๕.๖๐๕	๑.๓๕๕	๕.๖๘๗	.๐๘๕	.๕๒๖	-.๐๕๒	+	+	+	๑๐
๑๘.	ตตค	๕.๘๓๗	๑.๐๗๖	๑๑๖	๖.๑๓๒	.๙๑๖	๕๓๕	๕.๘๕๕	๑.๑๕๒	๕.๘๕๒	-.๐๑๕	.๓๒๐	-.๐๓๕	+	+	+	๗
๑๙.	ตตค	๕.๗๖๑	๑.๑๕๒	๑๑๗	๖.๑๕๕	.๙๕๘	๕๓๕	๕.๘๕๒	๑.๓๖๖	๕.๘๕๕	-.๐๙๓	.๒๕๑	-.๐๐๒	+	+	+	๖
๒๐.	ตตค	๕.๗๕๕	๑.๐๕๕	๑๑๗	๕.๙๓๓	๑.๐๐๑	๕๓๕	๕.๖๗๓	๑.๒๐๕	๕.๗๒๓	.๐๓๑	.๒๐๐	-.๐๕๐	+	+	+	๔

* ฐานคะแนน ๕ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_2)

ตารางที่ ๕๑ (ต่อ)

# วัตถุประสงค์	ครูมัธยมปลาย (T ₂)			ผู้บริหาร (A ₂)			นักเรียนมัธยมปลาย (S ₂)			\bar{X}_2	ความแตกต่างของ \bar{X}_2			ความสอดคล้องของความเห็น**			ค่า t ของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_2}	SD	N	\bar{X}_{A_2}	SD	N	\bar{X}_{S_2}	SD		$\bar{X}_{T_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{A_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{S_2} - \bar{X}_2$	T ₂	A ₂	S ₂	
๒๑.	ตทก	๖.๑๒๙	๑.๐๖๖	๑๑๖	๖.๐๙๔	๑.๐๒๖	๙๓๗	๕.๙๙๕	๑.๑๙๐	๖.๐๓๔	.๐๙๔	.๐๖๐	-.๐๕๐	+	+	+	๒
๒๒.	กทค	๕.๙๓๖	๑.๐๓๔	๑๑๖	๖.๒๐๗	.๙๖๕	๙๓๖	๕.๙๖๖	๑.๒๑๒	๕.๙๖๒	.๐๑๔	.๒๔๕	-.๐๓๖	+	+	+	๕
๒๓.	กทค	๖.๐๙๐	๑.๙๙๙	๑๑๕	๖.๒๑๗	.๙๘๙	๙๓๗	๖.๐๐๒	๑.๐๙๓	๖.๐๔๑	.๐๙๙	.๑๗๖	-.๐๓๔	+	+	+	๑
๒๔.	กทค	๕.๐๓๖	๑.๔๒๐	๑๑๕	๕.๒๑๗	๑.๒๓๖	๙๓๗	๕.๔๐๐	๑.๔๗๗	๕.๒๙๖	-.๒๖๐	-.๐๗๙	.๑๐๕	+	+	+	๒๒
๒๕.	กทค	๕.๒๒๘	๑.๒๐๕	๑๑๖	๕.๕๐๐	๑.๐๖๗	๙๓๕	๕.๓๖๒	๑.๒๖๕	๕.๓๑๔	-.๐๘๖	.๑๘๖	.๐๐๕	+	+	+	๒๐
๒๖.	กทค	๕.๐๒๖	๑.๕๑๑	๑๑๕	๕.๒๑๗	๑.๓๓๐	๙๓๕	๕.๖๓๖	๑.๓๕๕	๕.๙๗๙	-.๕๕๔	-.๒๖๒	.๑๕๗	+	+	+	๑๗
๒๗.	๒๓๐	๕.๓๙๓	๑.๒๙๕	๙๒	๕.๕๒๔	๑.๑๗๔	๙๓๖	๕.๗๐๖	๑.๒๖๖	๕.๖๑๔	-.๒๒๖	-.๐๙๕	.๐๘๗	+	+	+	๑๒
๒๘.	๒๓๑	๕.๓๓๓	๑.๑๔๒	๙๓	๕.๔๓๕	๑.๐๖๑	๙๓๕	๕.๕๕๕	๑.๓๕๕	๕.๕๕๖	-.๑๒๓	-.๐๖๒	.๐๘๕	+	+	+	๑๔

* ภูภาคผนวก ๔ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_2)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ทั้งหมด ๒๘ ข้อ มี ๘ ข้อที่ครูมัธยมปลาย นักเรียนมัธยมปลายและผู้บริหาร มีความเห็นไม่ตรงกันได้แก่วัตถุประสงค์ข้อ ๑ "ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้" วัตถุประสงค์ข้อ ๒ "ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้" วัตถุประสงค์ข้อ ๓ "ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้" วัตถุประสงค์ข้อ ๔ "เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้" วัตถุประสงค์ข้อ ๕ "ใช้ภาษาอังกฤษ ในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้" วัตถุประสงค์ข้อ ๖ "ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับ กิจกรรมวันหยุดได้" วัตถุประสงค์ข้อ ๑๐ "เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้" และวัตถุประสงค์ ข้อ ๑๓ "ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้" วัตถุประสงค์ที่มีค่ามัชฌิม รวมสูงสุดได้แก่วัตถุประสงค์ข้อ ๒๓ "อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้" ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๖.๐๔๑ และวัตถุประสงค์ที่มีค่ามัชฌิมรวมน้อยที่สุดได้แก่วัตถุประสงค์ข้อ ๖ "ใช้ภาษาอังกฤษ ในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุดได้" ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๕.๐๑๗ ลำดับของวัตถุประสงค์ทั้ง ๒๘ ข้อ มีดังนี้

- ลำดับที่ ๑ : อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
- " ๒ : เข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวัน
- " ๓ : อ่านและ เขียนจดหมายส่วนตัวได้
- " ๔ : ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้
- " ๕ : สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้
- " ๖ : สนทนากับคนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องคินฟ้า อากาศ
- " ๗ : อ่านและ เขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด
- " ๘ : แลก เปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
- " ๙ : เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้
- " ๑๐ : โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้
- " ๑๑ : ให้ข้อมูล เกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้
- " ๑๒ : หาความเพลิด เพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
- " ๑๓ : เข้าใจวัฒนธรรมของคนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้

- ลำดับที่ ๑๔ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศไทย
- " ๑๕ : ฟังเนื้อ เพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
- " ๑๖ : อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้
- " ๑๗ : ฟังวิทยภาคภาษาอังกฤษได้
- " ๑๘ : แลก เปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น เกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้
- " ๑๙ : เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้
- " ๒๐ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้
- " ๒๑ : อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้
- " ๒๒ : อธิบายพยางค์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง
- " ๒๓ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้
- " ๒๔ : เข้าใจ แลก เปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ เรื่องอาหาร การกินได้
- " ๒๕ : ให้ข้อมูลและ เหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้
- " ๒๖ : แลก เปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้
- " ๒๗ : ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้
- " ๒๘ : ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุดได้

ตารางที่ ๘๒ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครูมัธยมปลาย
นักเรียนมัธยมปลาย และผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
ศึกษาระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๘๒

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครู นักเรียนและผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์
เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมปลาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๕๘๙๙.๓๖๗	๒๙๔๙.๖๘๓	๘.๔๙๙**
ภายในกลุ่ม	๑๓๒๗	๔๖๐๕๓๖.๒๐๔	๓๔๗.๐๔๑	
รวม	๑๓๒๙	๔๖๖๔๓๕.๕๗๑		

** $p \leq .0๑$

N	\bar{X}	ครู	นักเรียน	ผู้บริหาร
๓๓๑	๑๐๓.๖๑๖	ครู		
๘๘๐	๑๐๘.๓๗๖	นักเรียน	*	
๑๐๙	๑๐๙.๑๖๔	ผู้บริหาร	*	

นักเรียนมัธยมปลาย ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายและผู้บริหารมีความเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ ($F = ๘.๔๙๙$, $df = ๒, ๑๓๒๗$) ผลของ
Scheffe test ปรากฏว่าความแตกต่างมาจากความคิดเห็นของครูและนักเรียน ผู้บริหาร
เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษามากกว่าครู ความคิดเห็นของครู
และนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มาก
กว่าครูมัธยมปลาย ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้บริหารไม่แตกต่างกัน ค่ามัชฌิมความคิด
เห็นของครูเท่ากับ ๑๐๓.๖๑๖ ค่ามัชฌิมความคิดเห็นของนักเรียนเท่ากับ ๑๐๘.๓๗๖ และ
ค่ามัชฌิมความคิดเห็นของผู้บริหารเท่ากับ ๑๐๙.๑๖๔ ตารางที่ ๘๓ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบ
สอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมปลาย ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
วัตถุประสงค์ ค่ามัชฌิมรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมรวม และค่ามัชฌิมของแต่ละกลุ่ม
ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
ระดับปลาย

ตารางที่ ๘๓

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมปลาย คำขวัญและคำเปรียบเนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ คำขวัญนิมรวม

ความแตกต่างระหว่างคำขวัญนิมรวมและคำขวัญนิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมปลาย

วัตถุประสงค์	ครูมัธยมปลาย (T ₂)			ผู้บริหาร (A ₂)			นักเรียนมัธยมปลาย (S ₂)			\bar{X}_2	ความแตกต่างของ \bar{X}_2			ความสอดคล้องของความเห็น***			ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_2}	SD	N	\bar{X}_{A_2}	SD	N	\bar{X}_{S_2}	SD		$\bar{X}_{T_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{A_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{S_2} - \bar{X}_2$	T ₂	A ₂	S ₂	
๑.	๓๓๗	๖.๑๓๖	๑.๐๖๓	๑๑๖	๖.๑๔๗	๑.๑๑๑	๑๓๑	๕.๘๕๕	๑.๒๕๕	๕.๘๕๑	๐.๑๕๕	๐.๒๐๖	-๐.๑๖๖	+	+	+	๑
๒.	๓๓๕	๕.๙๐๔	๑.๒๕๐	๑๑๖	๕.๗๖๖	๑.๑๐๒	๑๓๐	๕.๙๗๐	๑.๒๕๗	๕.๙๖๖	-๐.๐๖๒	๐.๒๕๐	-๐.๐๖๕	+	+	+	๒
๓.	๓๓๕	๕.๙๕๕	๑.๒๕๐	๑๑๕	๕.๙๐๕	๑.๑๑๑	๑๓๕	๕.๙๖๖	๑.๒๖๕	๕.๙๕๖	-๐.๐๑๑	๐.๕๐๕	-๐.๐๖๐	+	-	+	๓
๔.	๓๓๗	๕.๓๐๓	๑.๒๖๐	๑๑๕	๕.๕๗๕	๑.๒๖๖	๑๓๕	๕.๕๕๕	๑.๒๖๖	๕.๕๕๕	-๐.๑๕๑	๐.๑๕๐	๐.๖๖๐	+	+	+	๔
๕.	๓๓๗	๕.๒๒๓	๑.๒๒๓	๑๑๕	๕.๕๕๑	๑.๒๑๓	๑๓๓	๕.๓๑๕	๑.๓๑๕	๕.๓๕๗	-๐.๑๓๕	๐.๒๓๕	๐.๐๐๒	+	+	+	๕
๖.	๓๓๕	๕.๒๕๕	๑.๒๓๕	๑๑๖	๕.๕๑๗	๑.๒๓๓	๑๓๓	๕.๕๕๕	๑.๕๑๓	๕.๕๑๕	-๐.๑๑๖	๐.๑๐๓	๐.๐๓๐	+	+	+	๖
๗.	๓๓๕	๕.๒๕๕	๑.๑๖๖	๑๑๖	๕.๕๕๖	๑.๑๓๕	๑๓๓	๕.๕๑๓	๑.๒๕๑	๕.๒๕๓	-๐.๐๑๕	๐.๓๓๓	-๐.๐๕๐	+	+	+	๗
๘.	๓๓๕	๕.๐๓๓	๑.๒๕๓	๑๑๓	๕.๕๐๗	๑.๒๖๕	๑๒๕	๕.๕๕๑	๑.๓๕๕	๕.๐๓๕	-๐.๐๑๓	๐.๓๓๓	-๐.๐๕๕	+	+	+	๘
๙.	๓๓๕	๕.๗๕๗	๑.๒๕๓	๑๑๓	๕.๑๖๕	๑.๒๐๕	๑๓๓	๕.๕๓๓	๑.๓๖๕	๕.๕๐๕	-๐.๑๖๗	๐.๒๖๕	๐.๒๒๕	+	+	+	๙
๑๐.	๓๓๕	๕.๖๓๗	๑.๓๕๕	๑๑๕	๕.๕๓๕	๑.๓๕๒	๑๒๓	๕.๕๕๗	๑.๕๐๒	๕.๕๐๓	-๐.๑๖๖	๐.๑๖๖	๐.๐๕๕	+	+	+	๑๐

* ภูภาคผนวก ๔ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากคำขวัญนิมรวม (\bar{X}_2)

ตารางที่ ๘๓ (ต่อ)

วัตถุประสงค์*	ครูมัธยมปลาย (T ₂)			ผู้บริหาร (A ₂)			นักเขียนมัธยมปลาย (S ₂)				ความแตกต่างของ \bar{X}_2			ความสอดคล้องของความเห็น**			ลำดับของวัตถุประสงค์***
	N	\bar{X}_{T_2}	SD	N	\bar{X}_{A_2}	SD	N	\bar{X}_{S_2}	SD	$\bar{X}_{T_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{A_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{S_2} - \bar{X}_2$	T ₂	A ₂	S ₂		
๑๑.	๓๓๘	๕.๒๑๒	๑.๒๖๓	๑๑๘	๕.๕๕๔	๑.๑๘๔	๔๓๓	๕.๓๗๐	๑.๓๑๒	๕.๓๕๖	-๐.๑๓๔	๐.๑๔๔	๐.๐๒๔	+	+	+	๑๐
๑๒.	๓๓๘	๕.๒๖๐	๑.๑๕๘	๑๑๒	๕.๕๕๘	๑.๑๕๖	๔๓๓	๕.๒๕๖	๑.๓๐๗	๕.๓๑๑	-๐.๐๕๑	๐.๒๘๗	-๐.๐๑๕	+	+	+	๑๑
๑๓.	๓๓๘	๕.๕๕๕	๑.๒๒๕	๑๑๓	๕.๒๐๕	๑.๓๒๕	๔๓๑	๕.๑๕๑	๑.๓๔๐	๕.๑๒๑	-๐.๒๒๒	๐.๓๓๓	๐.๐๗๐	+	+	+	๑๔
๑๔.	๓๓๘	๕.๕๕๒	๑.๒๕๕	๑๑๓	๕.๒๑๒	๑.๓๑๒	๔๒๕	๕.๑๕๕	๑.๓๕๕	๕.๑๑๒	-๐.๒๓๕	๐.๓๖๖	๐.๐๗๓	+	+	+	๑๖
๑๕.	๓๓๘	๕.๔๐๑	๑.๒๐๑	๑๑๓	๕.๓๓๖	๑.๓๐๗	๔๒๕	๖.๐๕๕	๑.๒๐๕	๕.๕๕๕	-๐.๑๕๗	-๐.๕๕๓	๐.๒๑๖	+	+	+	๑
๑๖.	๓๓๘	๕.๕๖๕	๑.๓๔๕	๑๑๕	๕.๑๕๕	๑.๓๕๗	๔๓๖	๕.๓๖๖	๑.๔๗๓	๕.๒๕๓	-๐.๓๑๕	-๐.๒๕๕	๐.๑๒๓	+	+	+	๑๓
๑๗.	๓๓๘	๕.๗๕๓	๑.๓๕๓	๑๑๕	๕.๒๑๒	๑.๓๖๕	๔๓๕	๕.๔๕๕	๑.๕๒๐	๕.๒๑๖	-๐.๕๔๓	-๐.๐๓๕	๐.๑๕๗	+	+	+	๑๕
๑๘.	๓๓๘	๕.๔๐๗	๑.๒๑๑	๑๑๕	๕.๗๕๕	๑.๑๕๗	๔๓๕	๕.๕๕๗	๑.๓๐๕	๕.๗๑๗	-๐.๓๑๐	๐.๑๑๑	๐.๑๑๐	+	+	+	๕
๑๙.	๓๓๘	๕.๗๐๑	๑.๑๕๕	๑๑๓	๕.๕๕๑	๑.๕๕๖	๔๓๗	๕.๕๖๓	๑.๒๒๕	๕.๕๐๑	-๐.๒๐๐	๐.๐๕๐	๐.๐๖๒	+	+	+	๒
๒๐.	๓๓๗	๕.๒๑๕	๑.๓๕๒	๑๑๕	๕.๕๕๖	๑.๒๑๗	๔๓๕	๕.๕๕๕	๑.๕๐๖	๕.๖๗๔	-๐.๔๖๐	-๐.๐๗๕	๐.๑๗๕	+	+	+	๕

* คูณาคณนาก χ^2 สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
 ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_2)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลาย ๒๐ ข้อ มีเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่ครูมัธยมศึกษา ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมศึกษาปลายมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ วัตถุประสงค์ข้อ ๓ "เข้าใจและถอดข้อความจากแผนภูมิภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้" วัตถุประสงค์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยมากที่สุดคือ วัตถุประสงค์ข้อ ๑ "ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้" ค่ามัชฌิมรวม = ๕.๔๔๑ และ วัตถุประสงค์ที่ได้คะแนนมัชฌิมี่รวมน้อยที่สุดคือ วัตถุประสงค์ข้อ ๑๐ "พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้" ค่ามัชฌิม = ๔.๘๐๓ ลำดับของวัตถุประสงค์ทั้ง ๒๐ ข้อ มีดังนี้

ลำดับที่	๑	:	ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้
"	๒	:	กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้
"	๓	:	แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
"	๔	:	เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้
"	๕	:	ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้
"	๖	:	เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้
"	๗	:	ใช้หนังสืออ้างอิง เช่น สารานุกรมได้
"	๘	:	รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้
"	๙	:	ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
"	๑๐	:	พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
"	๑๑	:	พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
"	๑๒	:	เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
"	๑๓	:	เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้
"	๑๔	:	เขียนประวัติการ เรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้
"	๑๕	:	เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟัง เกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
"	๑๖	:	วิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
"	๑๗	:	เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
"	๑๘	:	เข้าใจและถอดข้อความจากแผนภูมิภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้

ลำดับที่ ๑๙ : เข้าใจเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

" ๒๐ : เขียนเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ตารางที่ ๘๔ แสดงความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมปลาย ครูมัธยมปลายและผู้บริหารเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ

ตารางที่ ๘๔

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของครู นักเรียนและผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับมัธยมปลาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๗๖๘๗.๔๑๙	๘๘๔๓.๗๐๙	๑๘.๒๕๘ ***
ภายในกลุ่ม	๑๓๑๗	๖๓๗๙๑๑.๓๖๙	๔๘๔.๓๖๗	
รวม	๑๓๑๙	๖๕๕๕๙๘.๗๘๘		

*** $p \leq .00๑$

N	\bar{X}	ครู	ผู้บริหาร	นักเรียน
๓๒๖	๑๑๘.๗๖๔	ครู		
๑๐๗	๑๒๔.๖๙๒		ผู้บริหาร	
๘๘๗	๑๒๗.๓๗๔			นักเรียน

ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย นักเรียนชั้นมัธยมปลายและผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ($F = ๑๘.๒๕๘$, $df = ๒, ๑๓๑๗$) ผลของ Scheffé test แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนแตกต่างจากความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ แต่ความคิดเห็นของนักเรียนไม่ต่างจากความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูและผู้บริหารไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่องานอาชีพ ค่ามัธยฐานความคิดเห็นของกลุ่มครูมัธยมปลายเท่ากับ ๑๑๘.๗๖๔ ค่ามัธยฐานรวมของกลุ่มผู้บริหารเท่ากับ ๑๒๔.๖๙๒ และค่ามัธยฐานความคิดเห็นของกลุ่มนักเรียนเท่ากับ ๑๒๗.๓๗๔/พ.

ตารางที่ ๘๕ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมปลาย ค่ามัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ ค่ามัธยฐานรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานรวมและค่ามัธยฐานของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ ระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๘๕

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครู ผู้บริหารและนักเรียนมัธยมปลาย ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ ค่ามัชฌิมรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมรวมและค่ามัชฌิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์ใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับมัธยมปลาย

วัตถุประสงค์	ครูมัธยมปลาย (T ₂)			ผู้บริหาร (A ₂)			นักเรียนมัธยมปลาย (S ₂)			\bar{X}_2	ความแตกต่างของ \bar{X}_2			ความสอดคล้องของความเห็น**			*** ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_2}	SD	N	\bar{X}_{A_2}	SD	N	\bar{X}_{S_2}	SD		$\bar{X}_{T_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{A_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{S_2} - \bar{X}_2$	T ₂	A ₂	S ₂	
๑.	๓๓๕	๕.๕๓๑	๑.๓๖๑	๑๑๕	๕.๓๘๖	๑.๑๘๖	๕๕๖	๕.๓๘๖	๑.๓๗๘	๕.๒๑๒	- .๒๘๑	.๑๙๕	.๐๘๐	+	+	+	๒๑
๒.	๓๓๕	๕.๕๖๑	๑.๒๕๑	๑๑๕	๕.๕๓๐	๑.๒๓๔	๕๕๗	๕.๕๐๒	๑.๒๖๔	๕.๓๖๔	- .๒๐๓	.๐๖๖	.๑๓๔	+	+	+	๑๖
๓.	๓๓๕	๕.๐๓๓	๑.๒๕๘	๑๑๓	๕.๓๕๕	๑.๑๘๙	๕๓๖	๕.๓๕๐	๑.๒๓๕	๕.๒๖๗	- .๒๓๕	.๐๘๗	.๐๙๓	+	+	+	๒๐
๔.	๓๓๕	๕.๑๓๗	๑.๒๖๕	๑๑๒	๕.๕๑๑	๑.๐๗๐	๕๓๕	๕.๕๑๐	๑.๒๖๓	๕.๕๑๑	- .๒๗๔	.๐๐๐	.๐๔๔	+	+	+	๑๓
๕.	๓๓๕	๕.๐๖๐	๑.๒๘๐	๑๑๒	๕.๕๒๙	๑.๐๘๘	๕๓๓	๕.๕๒๖	๑.๒๓๖	๕.๓๓๗	- .๒๖๗	.๐๙๖	.๐๘๕	+	+	+	๑๘
๖.	๓๓๕	๕.๒๓๓	๑.๓๒๔	๑๑๓	๕.๕๘๗	๑.๓๕๗	๕๓๖	๕.๕๑๒	๑.๓๗๑	๕.๕๕๒	- .๓๑๙	.๐๕๕	.๐๗๐	+	+	+	๑๒
๗.	๓๓๕	๕.๐๑๘	๑.๒๖๖	๑๑๓	๕.๒๗๕	๑.๒๕๕	๕๓๕	๕.๓๖๘	๑.๒๕๗	๕.๒๗๖	- .๒๕๘	- .๐๐๒	.๐๕๒	+	+	+	๑๙
๘.	๓๓๕	๕.๕๕๓	๑.๓๑๑	๑๑๒	๕.๐๓๖	๑.๓๕๕	๕๓๓	๕.๒๓๗	๑.๓๓๕	๕.๑๒๐	- .๒๕๗	- .๐๘๕	.๑๑๗	+	+	+	๒๒
๙.	๓๓๕	๕.๐๕๐	๑.๑๕๒	๑๑๓	๕.๓๗๖	๑.๑๒๐	๕๓๓	๕.๕๑๑	๑.๒๗๑	๕.๓๕๘	- .๓๐๘	- .๐๒๖	.๑๑๓	+	+	+	๑๕
๑๐.	๓๓๕	๕.๗๗๕	๑.๑๕๓	๑๑๕	๖.๐๕๖	๑.๐๓๕	๕๓๓	๖.๐๕๖	๑.๑๗๑	๕.๙๕๑	- .๒๑๖	.๑๐๕	.๐๖๕	+	+	+	๑

* ภูภาคผนวก ๔ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์ดูจากค่ามัชฌิมรวม (\bar{X}_2)

ตารางที่ ๘๕ (ต่อ)

วัตถุประสงค์*	ครูมัธยมปลาย (T ₂)			ผู้บริหาร (A ₂)			นักเรียนมัธยมปลาย (S ₂)				\bar{X}_2	ความแตกต่างของ \bar{X}_2			ความสอดคล้องของความเห็น**			ลำดับของ วัตถุประสงค์***
	N	\bar{X}_{T_2}	SD	N	\bar{X}_{A_2}	SD	N	\bar{X}_{S_2}	SD	$\bar{X}_{T_2} - \bar{X}_2$		$\bar{X}_{A_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{S_2} - \bar{X}_2$	T ₂	A ₂	S ₂		
๑๑.	๓๓๔	๕.๘๒๖	๑.๐๗๔	๑๑๓	๖.๐๓๕	๑.๐๓๔	๕๓๖	๕.๘๐๗	๑.๒๑๓	๕.๘๓๒	-๐.๐๐๖	.๒๐๓	-๐.๐๒๓	+	+	+	๓	
๑๒.	๓๓๔	๕.๖๒๖	๑.๒๖๗	๑๑๓	๕.๘๓๒	๑.๒๐๒	๕๓๖	๕.๘๕๑	๑.๒๕๗	๕.๘๕๖	-๐.๒๓๐	-๐.๒๒๕	.๐๘๔	+	+	+	๒	
๑๓.	๓๓๕	๕.๔๐๓	๑.๒๐๔	๑๑๓	๕.๖๕๐	๑.๑๕๖	๕๓๕	๕.๕๘๖	๑.๒๖๗	๕.๕๕๐	-๐.๑๔๗	.๑๕๐	.๐๓๖	+	+	+	๗	
๑๔.	๓๓๕	๕.๒๐๖	๑.๒๓๔	๑๑๐	๕.๕๐๙	๑.๒๐๒	๕๓๕	๕.๖๐๘	๑.๒๓๗	๕.๕๐๓	-๐.๒๙๗	.๐๐๖	.๑๐๔	+	+	+	๕	
๑๕.	๓๓๔	๕.๓๐๗	๑.๑๑๐	๑๑๒	๕.๔๖๔	๑.๐๕๘	๕๓๓	๕.๕๓๑	๑.๒๓๘	๕.๕๓๑	-๐.๑๖๔	-๐.๐๐๗	.๐๖๐	+	+	+	๑๐	
๑๖.	๓๓๕	๕.๐๓๒	๑.๒๘๘	๑๑๑	๕.๕๖๕	๑.๒๒๕	๕๓๓	๕.๕๕๗	๑.๓๗๔	๕.๓๕๓	-๐.๒๘๑	.๐๖๑	.๐๘๔	+	+	+	๑๗	
๑๗.	๓๓๕	๕.๑๕๗	๑.๒๕๘	๑๑๓	๕.๕๒๒	๑.๒๐๓	๕๓๐	๕.๖๑๕	๑.๒๒๐	๕.๕๐๖	-๐.๓๐๙	.๐๑๖	.๑๐๕	+	+	+	๘	
๑๘.	๓๓๕	๕.๔๑๖	๑.๓๑๔	๑๑๓	๕.๖๖๔	๑.๑๘๕	๕๓๑	๕.๘๘๔	๑.๑๕๗	๕.๗๕๓	-๐.๓๓๗	-๐.๐๘๔	.๑๓๑	+	+	+	๔	
๑๙.	๓๓๕	๕.๕๑๐	๑.๔๒๐	๑๑๓	๕.๗๖๑	๑.๔๕๑	๕๓๕	๕.๐๕๕	๑.๕๑๘	๕.๘๕๑	-๐.๓๔๑	-๐.๓๓๐	.๑๕๓	+	+	+	๒๓	
๒๐.	๓๓๕	๕.๔๖๑	๑.๔๘๒	๑๑๓	๕.๗๑๗	๑.๓๕๘	๕๓๒	๕.๐๒๕	๑.๕๐๑	๕.๘๖๓	-๐.๔๐๒	-๐.๓๕๖	.๑๖๒	+	+	+	๒๔	

* ดูภาคผนวก ๔ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_2)

ตารางที่ ๘๕ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ครูมัธยมปลาย (T ₂)			ผู้บริหาร (A ₂)			นักเรียนมัธยมปลาย (S ₂)			\bar{X}_2	ความแตกต่างของ \bar{X}_2			ความสอดคล้องของความเห็น**			ลำดับของวัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_2}	SD	N	\bar{X}_{A_2}	SD	N	\bar{X}_{S_2}	SD		$\bar{X}_{T_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{A_2} - \bar{X}_2$	$\bar{X}_{S_2} - \bar{X}_2$	T ₂	A ₂	S ₂	
๒๑.	๓๓๕	๕.๓๖๖	๑.๓๓๖	๑๑๓	๕.๕๖๖	๑.๒๓๑	๕๓๕	๕.๗๐๗	๑.๒๕๐	๕.๖๐๑	- .๒๓๕	- .๐๓๕	.๑๐๖	+	+	+	๖
๒๒.	๓๓๕	๕.๐๓๕	๑.๓๕๕	๑๑๓	๕.๑๐๖	๑.๓๗๕	๕๓๓	๕.๕๕๕	๑.๒๕๕	๕.๓๕๕	- .๓๒๕	- .๒๕๖	.๑๖๐	+	+	+	๑๕
๒๓.	๓๓๕	๕.๐๐๐	๑.๔๓๖	๑๑๒	๕.๐๕๕	๑.๓๖๖	๕๓๕	๕.๖๕๕	๑.๓๖๕	๕.๕๕๕	- .๕๕๕	- .๓๕๖	.๒๐๓	+	+	+	๑๑
๒๔.	๓๓๕	๕.๖๖๕	๑.๓๗๕	๑๑๓	๕.๕๕๕	๑.๒๖๕	๕๓๕	๕.๕๗๕	๑.๑๗๕	๕.๗๖๖	- .๑๐๕	- .๑๓๕	.๑๕๖	+	+	+	๕

* ขูภาคผนวก ๕ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_2)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถึงแม้ว่าการวิเคราะห์โดยใช้ ONEWAY ANOVA ศึกษาความแตกต่างความคิดเห็น ทั้งสามกลุ่มจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่การศึกษาวัตถุประสงค์ แต่ละข้อโดยใช้เกณฑ์ความสอดคล้องของความเห็นจากคำมีชดิมรวมปรากฏว่า ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันสำหรับวัตถุประสงค์รายข้อ วัตถุประสงค์ที่มีคำมีชดิมรวมสูงสุดคือ วัตถุประสงค์ข้อ ๑๐ "เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้" คำมีชดิมเท่ากับ ๕.๕๕๑ และวัตถุประสงค์ที่มีคำมีชดิมต่ำสุดคือ วัตถุประสงค์ข้อ ๒๐ "รับ-ส่งและบันทึกข้อความทาง โทรเลขและโทรพิมพ์ได้" คำมีชดิมเท่ากับ ๔.๘๖๓ ลำดับของวัตถุประสงค์ทั้ง ๒๔ ข้อ มีดังนี้

- ลำดับที่ ๑ : เขียนจดหมายสมัครงานได้
- " ๒ : ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้
- " ๓ : เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้
- " ๔ : อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้
- " ๕ : อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของคนเข้าใจ
- " ๖ : เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้
- " ๗ : เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้
- " ๘ : อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพเข้าใจ
- " ๙ : ติดตามในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้
- " ๑๐ : เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้
- " ๑๑ : เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้
- " ๑๒ : สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้
- " ๑๓ : เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้
- " ๑๔ : หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้
- " ๑๕ : โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้
- " ๑๖ : เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในวงงานที่เกี่ยวข้องได้
- " ๑๗ : เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน
- " ๑๘ : เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้

- ลำดับที่ ๑๙ : เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้
 " ๒๐ : อ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้
 " ๒๑ : ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้
 " ๒๒ : เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้
 " ๒๓ : เข้าใจและจดรายงานการประชุมได้
 " ๒๔ : รับ-ส่งและบันทึกข้อความทางโทรเลขและโทรพิมพ์ได้

ในระดับอุดมศึกษาผู้วิจัยศึกษาวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่ออาชีพ เช่นเดียวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑-๔ และผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแสดงไว้ในตารางที่ ๘๖

ตารางที่ ๘๖

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้บริหารในเรื่อง วัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๔๒๘๖๖.๗๑๘	๒๑๔๓๓.๓๕๙	๔๐.๘๐๑ ***
ภายในกลุ่ม	๖๘๓	๓๖๓๑๕๑.๒๑๑	๕๓๑.๐๒๘	
รวม	๖๘๕	๔๐๖๐๑๗.๙๓๐		

$p \leq .001$

N	\bar{X}	นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
๕๐๔	๑๘๖.๘๖๔	นักศึกษา		
๑๔๒	๑๖๒.๓๐๓	อาจารย์	*	
๔๐	๑๗๐.๔๒๕	ผู้บริหาร	*	

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ (ค่า $F = ๔๐.๕๐๑$, $df = ๒, ๖๕๓$) การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมโดยใช้ Scheffe test ปรากฏว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์แตกต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุด ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๑๗๐.๔๒๔ ความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์รองลงมา ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๑๖๒.๓๐๓ และค่ามัชฌิมรวมของความคิดเห็นของกลุ่มศึกษาน้อยที่สุดเท่ากับ ๑๔๖.๘๖๘ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มเกี่ยวกับวัตถุประสงค์รายข้อแสดงไว้ในตารางที่ ๘๗

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘๗

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาระดับอุดมศึกษา คำขวัญนิยมและคำเปรียบ เบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ คำขวัญนิมรวม ความแตกต่างระหว่างคำขวัญนิมรวมและคำขวัญนิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์*	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)			\bar{X}_3	ความแตกต่างของ \bar{X}_3			ความสอดคล้องของความเห็น**			ลำดับของ วัตถุประสงค์***
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD		$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_3$	$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_3$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_3$	T ₃	A ₃	S ₃	
๑.	๑๔๕	๖.๐๖๓	๑.๑๘๕	๖๗	๖.๓๕๓	๑.๑๓๖	๑๑๘๓	๕.๖๓๑	๑.๔๕๖	๕.๕๐๔	๑.๑๖๓	๑.๕๓๔	-๐.๖๗๓	-	-	+	๒๔
๒.	๑๔๖	๕.๘๓๖	๑.๒๓๗	๖๗	๖.๒๕๕	๑.๐๕๕	๑๑๘๑	๕.๘๓๖	๑.๓๓๖	๕.๐๓๗	๗๕๕	๑.๒๑๗	-๐.๒๐๑	-	-	+	๒๐
๓.	๑๔๖	๖.๒๐๔	๑.๐๕๗	๖๗	๖.๓๗๓	๑.๕๕๘	๑๑๘๐	๕.๕๕๖	๑.๓๕๘	๕.๑๕๑	๑.๐๑๓	๑.๑๕๖	-๐.๒๓๕	-	-	+	๑๔
๔.	๑๔๖	๕.๕๕๕	๑.๒๓๕	๖๗	๖.๑๖๕	๑.๕๓๑	๑๑๘๓	๕.๖๐๕	๑.๔๑๐	๕.๘๐๑	๖๕๕	๑.๓๖๓	-๐.๑๕๖	-	-	+	๒๕
๕.	๑๔๖	๕.๕๕๗	๑.๑๘๕	๖๗	๖.๑๖๕	๑.๕๓๑	๑๑๗๗	๕.๕๕๕	๑.๕๓๑	๕.๗๖๑	๕๖๖	๑.๕๐๓	-๐.๒๖๖	-	-	+	๒๖
๖.	๑๕๓	๕.๕๑๓	๑.๑๘๕	๖๖	๖.๐๑๕	๑.๐๗๕	๑๑๘๑	๕.๕๕๗	๑.๓๕๕	๕.๖๗๐	๕๕๓	๑.๓๕๕	-๐.๒๑๓	-	-	+	๒๘
๗.	๑๕๕	๕.๘๖๕	๑.๐๖๓	๖๖	๖.๑๕๗	๑.๕๗๓	๑๑๘๑	๕.๖๕๗	๑.๒๕๗	๕.๓๗๗	๐๗๗	๑.๕๕๕	-๐.๐๗๕	+	+	+	๓
๘.	๑๕๕	๕.๒๕๗	๑.๒๑๑	๖๕	๕.๕๗๕	๑.๐๕๕	๑๑๘๒	๕.๕๖๖	๑.๕๐๕	๕.๐๖๖	๒๗๕	๑.๕๖๖	-๐.๐๕๖	+	-	+	๒๓
๙.	๑๕๖	๕.๗๐๕	๑.๐๒๕	๖๖	๕.๕๖๕	๑.๐๒๗	๑๑๘๓	๕.๖๓๕	๑.๒๓๗	๕.๖๕๗	๐๕๗	๑.๖๖๗	-๐.๐๖๓	+	+	+	๖
๑๐.	๑๕๕	๕.๖๕๐	๑.๐๕๕	๖๗	๖.๑๐๕	๑.๕๖๖	๑๑๗๗	๕.๕๑๗	๑.๕๕๕	๕.๗๕๐	๕๖๐	๑.๓๕๕	-๐.๒๑๑	-	-	+	๒๗

* ฤดูกาลหมวด ๑๐ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ
 ** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
 ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +
 *** ลำดับของวัตถุประสงค์จากคำขวัญนิมรวม (\bar{X}_3)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘๗ (ต่อ)

วัตถุประสงค์*	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)			\bar{X}_{T_3}	ความแตกต่างของ \bar{X}_{T_3}			ความสอดคล้องของความเห็น**			ค่า*** วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD		$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_{A_3}$	$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_{S_3}$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_{T_3}$	T ₃	A ₃	S ₃	
๑๑.	๑๙๔	๕.๗๑๖	๑.๐๘๕	๖๗	๕.๘๕๖	๑.๑๐๗	๑๑๗๖	๕.๘๖๗	๑.๔๖๒	๕.๐๓๑	.๖๘๕	.๘๖๕	-.๑๖๒	-	-	+	๒๑
๑๒.	๑๙๕	๕.๘๐๐	๑.๐๖๘	๖๗	๕.๘๑๐	๑.๑๓๓	๑๑๗๗	๕.๒๕๕	๑.๕๕๘	๕.๓๖๒	.๕๓๘	.๕๕๘	-.๑๐๕	+	-	+	๑๖
๑๓.	๑๙๖	๕.๘๕๗	๑.๐๓๑	๖๗	๖.๑๑๕	๑.๑๕๖	๑๑๗๕	๕.๗๙๗	๑.๓๑๕	๕.๐๐๓	.๘๕๕	๑.๑๑๖	-.๒๖๕	-	-	+	๒๓
๑๔.	๑๙๖	๕.๕๐๘	๑.๐๐๓	๖๗	๖.๐๗๕	๑.๑๕๘	๑๑๖๗	๕.๖๒๒	๑.๓๕๕	๕.๓๕๖	.๕๕๖	.๗๑๕	-.๑๓๕	-	-	+	๑๗
๑๕.	๑๙๕	๕.๕๘๘	๑.๐๒๖	๖๗	๕.๐๓๐	๑.๑๖๕	๑๑๗๖	๕.๐๒๘	๑.๑๗๗	๕.๑๕๐	.๑๓๕	.๘๘๐	-.๑๒๒	+	-	+	๑๙
๑๖.	๑๙๕	๖.๑๖๐	๑.๐๗๓	๖๗	๖.๕๖๓	๑.๑๕๑	๑๑๗๕	๕.๕๘๗	๑.๓๕๘	๕.๕๘๑	.๕๖๕	.๘๓๒	-.๑๕๕	-	-	+	๕
๑๗.	๑๙๕	๖.๐๕๖	๑.๐๗๖	๖๗	๖.๓๒๘	๑.๑๕๕	๖๒๕	๕.๕๕๐	๑.๓๘๐	๕.๗๑๗	.๓๒๕	.๖๑๖	-.๑๖๗	+	-	+	๕
๑๘.	๑๙๕	๕.๕๒๘	๑.๑๓๖	๖๖	๖.๒๑๓	๑.๑๒๑	๑๑๗๕	๕.๕๑๘	๑.๓๗๐	๕.๕๒๖	.๕๐๒	.๗๕๗	-.๑๐๘	+	-	+	๑๒
๑๙.	๑๙๕	๖.๑๓๕	๑.๐๕๕	๖๗	๖.๓๑๓	๑.๑๕๖	๑๑๗๕	๕.๕๙๗	๑.๓๘๗	๕.๖๒๘	.๕๕๖	.๖๘๕	-.๑๖๕	-	-	+	๘
๒๐.	๑๙๖	๖.๐๑๐	๑.๐๕๖	๖๖	๖.๒๓๓	๑.๑๑๕	๑๑๗๕	๕.๓๕๖	๑.๓๘๗	๕.๕๗๖	.๕๓๕	.๗๕๗	-.๑๓๕	-	-	+	๑๕

* ภูมิภาคผนวก ๑๐ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ค่าตัวของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_3)

ตารางที่ ๘๗ (ต่อ)

วัตถุประสงค์*	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)			\bar{X}_3	ความแตกต่างของ \bar{X}_3			ความสอดคล้องของความเห็น**			ค่า t ของ วัตถุประสงค์***
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD		$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_3$	$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_3$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_3$	T ₃	A ₃	S ₃	
๒๑.	๑๘๖	๖.๖๘๕	๑.๐๘๖	๖๖	๖.๓๑๘	๑.๘๘๗	๑๑๗๖	๕.๖๕๘	๑.๓๑๗	๕.๗๕๕	.๕๕๕	.๕๖๕	-.๑๐๖	+	-	+	๒
๒๒.	๑๘๖	๖.๖๕๘	๑.๕๗๓	๖๗	๖.๓๕๘	๑.๐๑๑	๑๑๗๕	๕.๖๒๕	๑.๒๓๗	๕.๗๓๕	.๕๑๕	.๖๒๕	-.๑๐๕	+	-	+	๔
๒๓.	๑๘๖	๖.๖๐๗	๑.๐๒๐	๖๗	๖.๓๕๓	๑.๕๑๕	๑๑๗๓	๕.๘๓๕	๑.๑๕๗	๕.๘๕๕	.๒๑๗	.๕๕๕	-.๐๖๑	+	+	+	๑
๒๔.	๑๘๖	๕.๕๗๕	๑.๖๗๖	๖๗	๕.๙๑๐	๑.๐๑๑	๑๑๗๖	๕.๕๕๑	๑.๕๐๐	๕.๕๕๐	-.๑๑๖	.๓๒๐	.๐๐๑	+	+	+	๑๐
๒๕.	๑๘๕	๕.๖๘๖	๑.๐๗๐	๖๖	๕.๘๖๕	๑.๐๐๖	๑๑๗๖	๕.๕๐๖	๑.๓๒๕	๕.๕๖๕	.๒๑๗	.๓๕๕	-.๐๕๕	+	+	+	๑๕
๒๖.	๑๘๖	๕.๖๖๗	๑.๑๒๗	๖๗	๕.๘๒๖	๑.๐๓๕	๑๑๗๕	๕.๕๐๑	๑.๕๖๕	๕.๕๓๕	.๑๒๕	.๒๕๗	-.๐๓๕	+	+	+	๑๑
๒๗.	๑๖๖	๕.๗๕๗	๑.๐๕๕	๕๑	๕.๘๕๕	๑.๑๕๗	๑๐๗๑	๕.๖๒๕	๑.๓๒๗	๕.๖๕๗	.๑๐๐	.๒๐๗	-.๐๒๓	+	+	+	๗
๒๘.	๑๖๕	๕.๒๕๗	๑.๒๖๖	๕๑	๕.๗๕๖	๑.๐๖๗	๑๐๗๑	๕.๕๑๑	๑.๓๕๕	๕.๕๕๑	-.๑๕๕	.๒๖๕	.๐๒๐	+	+	+	๑๓

* ดูภาคผนวก ๑๐ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
 ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ค่า t ของวัตถุประสงค์ดูจากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_3)

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัดดูประสงคการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา ๒๘ ข้อมีอยู่ ๘ ข้อ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันตามเกณฑ์ที่กำหนดคือไม่มากกว่า + .๕ หรือ - .๕ จากค่ามัธยฐานรวมได้แก่วัดดูประสงคข้อ ๗, ๙, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗ และ ๒๘ และมี ๗ ข้อที่อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันได้แก่วัดดูประสงคข้อ ๘, ๑๒, ๑๕, ๑๗, ๑๘, ๒๑ และ ๒๒ อีก ๑๓ ข้อที่เหลือไม่มีความสอดคล้องกันตามเกณฑ์ วัดดูประสงคที่ได้คะแนนสูงสุดได้แก่วัดดูประสงคข้อ ๒๓ "อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้" ค่ามัธยฐานรวมเท่ากับ ๕.๘๕๕ และวัดดูประสงคที่ได้คะแนนต่ำสุดได้แก่วัดดูประสงคข้อ ๖ "ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้" ค่ามัธยฐานรวมเท่ากับ ๔.๖๗๐ วัดดูประสงคที่ได้คะแนนน้อยกว่า ๕ ได้แก่วัดดูประสงคข้อ ๑, ๔, ๕, ๖ และ ๑๐ ลำดับของวัดดูประสงคทั้ง ๒๘ ข้อเรียงตามคะแนนมัธยฐานรวมมีดังนี้

- ลำดับที่ ๑ : อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
- " ๒ : เข้าใจคำอธิบายคู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้
- " ๓ : ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้
- " ๔ : สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้
- " ๕ : โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้
- " ๖ : แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
- " ๗ : หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
- " ๘ : สนทนากับคนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ
- " ๙ : อ่าน เขียนจดหมายส่วนตัวได้
- " ๑๐ : ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง
- " ๑๑ : ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้
- " ๑๒ : อ่าน-เขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้เช่น อวยพรวันเกิด
- " ๑๓ : ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
- " ๑๔ : เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้

- ลำดับที่ ๑๕ : อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุดสารได้
- " ๑๖ : เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้
- " ๑๗ : แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้
- " ๑๘ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้
- " ๑๙ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้
- " ๒๐ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้
- " ๒๑ : แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้
- " ๒๒ : แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้
- " ๒๓ : ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้
- " ๒๔ : ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้
- " ๒๕ : เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้
- " ๒๖ : ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้
- " ๒๗ : เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้
- " ๒๘ : ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้

ตารางที่ ๔๔ แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้บริหาร
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘๘

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์
เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๐๖๖๔๑.๙๙๗	๕๓๓๒๕.๙๙๘	๒๐.๖๙๐ ***
ภายในกลุ่ม	๑๑๔๙	๒๙๖๑๔๒๒.๔๔๘	๒๕๗๗.๓๙๑	
รวม	๑๑๕๑	๓๐๖๘๐๗๔.๔๔๕		

 $p \leq .001$

N	\bar{X}	นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
๙๗๑	๒๓๙.๐๗๗	นักศึกษา		
๑๔๓	๒๖๓.๖๑๕		อาจารย์ *	
๓๘	๒๗๑.๕๕๓			ผู้บริหาร *

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นโดยใช้ ONEWAY ANOVA ปรากฏว่า
อาจารย์ นักศึกษาและผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ($F = ๒๐.๖๙๐$ $df = ๒, ๑๑๔๙$) การศึกษา
ความแตกต่างของค่ามัธยิมโดยใช้ Sheffe test ปรากฏว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและ
อาจารย์แตกต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ แต่ความคิดเห็นของอาจารย์
และผู้บริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การ
ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษามากที่สุด ค่ามัธยิม = ๒๗๑.๕๕๓ กลุ่มอาจารย์เห็นด้วยกับ
วัตถุประสงค์เหล่านี้มากกว่ากลุ่มนักศึกษา ค่ามัธยิมรวมของความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์และ
กลุ่มนักศึกษาเท่ากับ ๒๖๓.๖๑๕ และ ๒๓๙.๐๗๗ ตามลำดับ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง
สามกลุ่ม ค่ามัธยิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ ค่ามัธยิมรวม ความแตกต่าง
ระหว่างค่ามัธยิมรวมและค่ามัธยิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความคิดเห็นและลำดับ
ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาระดับอุดมศึกษาแสดงไว้ในตารางที่ ๘๘

ตารางที่ ๘๘

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ค่ามัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ ค่ามัธยฐานรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานรวมและค่ามัธยฐานของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาาระดับอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์*	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)			\bar{X}_{T_3}	ความแตกต่างของ \bar{X}_3			ความสอดคล้องของความเห็น**			*** ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD		$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_{A_3}$	$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_{S_3}$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_{T_3}$	T ₃	A ₃	S ₃	
๑.	๑๙๕	๖.๔๔๖	๑.๔๕๓	๖๗	๖.๕๐๓	๑.๕๐๖	๑๑๘๐	๕.๓๔๖	๑.๙๗๗	๕.๔๕๕	๑.๑๐๒	๑.๑๕๘	-๑.๑๕๘	-	-	+	๔
๒.	๑๙๕	๖.๐๖๗	๑.๑๒๒	๖๗	๖.๓๓๓	๑.๕๗๕	๑๑๘๑	๕.๖๐๒	๑.๓๓๗	๕.๓๗๐	๑.๖๕๗	๑.๕๕๓	-๑.๖๖๕	-	-	+	๑๑
๓.	๑๙๕	๕.๖๘๒	๑.๓๕๐	๖๖	๖.๐๖๑	๑.๐๐๖	๑๑๗๗	๕.๙๗๐	๑.๓๕๘	๕.๑๑๗	๑.๕๖๕	๑.๕๕๕	-๑.๑๕๗	-	-	+	๒๒
๔.	๑๙๖	๕.๙๖๕	๑.๐๖๗	๖๗	๕.๕๕๖	๑.๕๒๓	๑๑๘๐	๕.๓๒๘	๑.๖๕๕	๕.๕๕๑	๑.๕๕๘	๑.๕๕๕	-๑.๑๑๓	-	+	+	๖
๕.	๑๙๖	๕.๘๓๒	๑.๐๕๕	๖๕	๕.๘๗๗	๑.๐๒๓	๑๑๗๗	๕.๖๒๕	๑.๒๕๐	๕.๓๕๑	๑.๕๕๑	๑.๕๓๖	-๑.๑๑๒	+	-	+	๑๓
๖.	๑๙๕	๕.๕๕๕	๑.๒๕๕	๖๗	๕.๗๐๑	๑.๑๖๘	๑๑๘๐	๕.๖๗๖	๑.๔๐๘	๕.๖๕๕	๑.๓๑๐	๑.๕๕๖	-๑.๐๗๗	+	+	+	๑๖
๗.	๑๙๕	๕.๕๑๐	๑.๒๓๕	๖๗	๕.๗๑๖	๑.๑๒๖	๑๑๘๐	๕.๑๐๗	๑.๓๕๘	๕.๑๕๕	๑.๓๖๗	๑.๕๕๗	-๑.๐๘๒	+	-	+	๑๗
๘.	๑๙๖	๕.๕๓๗	๑.๑๕๖	๖๗	๕.๙๑๐	๑.๐๕๑	๑๑๘๐	๕.๖๒๗	๑.๓๗๑	๕.๓๕๕	๑.๕๕๕	๑.๕๖๘	-๑.๑๑๕	+	-	+	๑๒
๙.	๑๙๖	๕.๘๗๘	๑.๑๗๕	๖๗	๕.๙๑๐	๑.๑๒๕	๑๑๘๐	๕.๖๘๑	๑.๔๑๕	๕.๓๕๑	๑.๕๕๗	๑.๕๑๕	-๑.๑๑๐	+	-	+	๙
๑๐.	๑๙๕	๕.๕๗๕	๑.๑๖๗	๖๖	๕.๙๓๕	๑.๐๓๖	๑๑๗๖	๕.๖๕๕	๑.๓๕๗	๕.๓๕๓	๑.๕๕๑	๑.๕๕๖	-๑.๑๒๕	-	-	+	๑๐

* ภูมิภาคผนวก ๑๐ สาขาับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_3)

ตารางที่ ๘๔ (ต่อ)

วัตถุประสงค์*	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)			\bar{X}_{3}	ความแตกต่างของ \bar{X}_{3}			ความสอดคล้องของความเห็น**			ค่า t ของ วัตถุประสงค์***
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD		$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_{A_3}$	$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_{S_3}$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_{T_3}$	T ₃	A ₃	S ₃	
๑๑.	๑๙๕	๕.๘๖๐	๑.๒๘๓	๖๖	๖.๐๖๑	๑.๐๒๓	๑๑๘๑	๕.๘๘๕	๑.๕๕๘	๕.๑๕๖	.๖๖๙	-.๙๑๕	-	-	+	๒๐	
๑๒.	๑๙๖	๕.๓๙๓	๑.๓๓๓	๖๗	๕.๖๑๒	๑.๒๖๗	๑๑๗๘	๕.๗๕๐	๑.๕๕๘	๕.๙๑๐	.๕๘๓	.๗๐๒	+	-	+	๕๖	
๑๓.	๑๙๕	๕.๗๐๑	๑.๒๖๕	๖๗	๕.๘๕๑	๑.๐๐๕	๑๑๗๕	๕.๐๕๐	๑.๕๕๘	๕.๑๗๕	.๕๒๖	.๖๗๖	-	-	+	๑๕	
๑๔.	๑๙๖	๕.๖๘๐	๑.๓๓๐	๖๗	๕.๗๖๖	๑.๐๕๒	๑๑๗๗	๕.๙๑๒	๑.๕๖๙	๕.๐๓๐	.๕๕๐	.๗๕๖	+	-	+	๓๐	
๑๕.	๑๙๖	๕.๗๗๐	๑.๑๑๑	๖๗	๕.๙๕๐	.๙๓๖	๑๑๗๕	๕.๘๘๗	๑.๕๓๕	๕.๑๓๕	.๖๓๒	.๘๐๒	-	-	+	๒๑	
๑๖.	๑๙๕	๕.๕๙๒	๑.๒๕๗	๖๗	๕.๗๙๖	๑.๐๐๒	๑๑๗๙	๕.๗๙๕	๑.๓๕๐	๕.๙๕๕	.๕๕๘	.๘๕๒	-	-	+	๓๕	
๑๗.	๑๙๕	๕.๖๓๒	๑.๑๑๕	๖๗	๕.๘๖๖	.๙๖๘	๑๑๘๐	๕.๙๑๕	๑.๓๒๖	๕.๐๖๕	.๖๐๘	.๘๐๒	-	-	+	๒๖	
๑๘.	๑๙๖	๕.๕๙๗	๑.๓๑๕	๖๗	๕.๙๕๐	๑.๐๒๘	๑๑๗๘	๕.๙๒๕	๑.๓๖๕	๕.๐๖๕	.๕๓๓	.๘๗๖	-	-	+	๒๖	
๑๙.	๑๙๕	๕.๕๓๖	๑.๒๖๕	๖๗	๕.๘๕๑	.๙๒๕	๑๑๘๐	๕.๘๑๕	๑.๓๖๐	๕.๙๕๐	.๕๘๖	.๘๐๑	+	-	+	๓๖	
๒๐.	๑๙๕	๕.๓๘๕	๑.๕๐๕	๖๖	๕.๘๖๕	๑.๐๐๖	๑๑๘๐	๕.๘๐๓	๑.๕๐๕	๕.๙๓๐	.๕๕๕	.๙๓๕	+	-	+	๕๐	

* ขุภาคนวาก ๑๐ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
 ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ค่า t ของวัตถุประสงค์ดูจากค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}_{3})

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘๘ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)			\bar{X}_{S_3}	ความแตกต่างของ \bar{X}_3			ความสอดคล้องของความเห็น**			*** ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD		$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_{S_3}$	$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_{S_3}$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_{S_3}$	T ₃	A ₃	S ₃	
๒๑.	๑๙๕	๕.๒๓๖	๑.๓๔๘	๖๗	๕.๖๘๒	๑.๐๘๓	๑๑๓๗	๕.๕๒๑	๑.๕๒๓	๕.๖๗๑	.๕๖๕	.๕๗๑	-.๑๕๐	-	-	+	๕๗
๒๒.	๑๙๕	๕.๒๕๑	๑.๕๑๒	๖๖	๕.๗๑๒	๑.๐๗๘	๑๑๓๑	๕.๕๖๘	๑.๕๐๖	๕.๗๑๕	.๕๗๗	.๕๕๘	-.๑๕๖	-	-	+	๕๖
๒๓.	๑๙๕	๕.๔๗๕	๑.๒๕๖	๖๗	๕.๗๗๖	๑.๐๘๘	๑๑๖๗	๕.๖๖๘	๑.๓๕๒	๕.๘๖๐	.๖๕๕	.๕๕๖	-.๑๖๒	-	-	+	๕๘
๒๔.	๑๙๕	๕.๕๖๕	๑.๓๗๗	๖๗	๕.๙๑๐	๑.๐๕๑	๑๑๓๑	๕.๗๓๕	๑.๕๐๕	๕.๙๐๓	.๖๖๑	.๑๐๗	-.๑๖๘	-	-	+	๕๓
๒๕.	๑๙๕	๕.๒๒๑	๑.๕๘๑	๖๗	๕.๖๘๒	๑.๒๐๒	๑๑๗๐	๕.๕๗๕	๑.๕๕๖	๕.๗๑๖	.๕๐๕	.๕๒๖	-.๑๓๗	-	-	+	๕๕
๒๖.	๑๙๕	๕.๑๐๓	๑.๓๒๘	๖๗	๕.๕๓๓	๑.๑๕๘	๑๑๗๐	๕.๕๐๗	๑.๕๒๕	๕.๖๓๑	.๕๗๒	.๘๐๒	-.๑๒๕	+	-	+	๕๘
๒๗.	๑๙๕	๕.๓๒๒	๑.๑๘๙	๖๗	๕.๘๖๖	๑.๐๐๒	๑๑๖๗	๕.๕๕๕	๑.๕๕๕	๕.๐๕๘	.๖๒๕	.๗๕๘	-.๑๕๕	-	-	+	๒๓
๒๘.	๑๙๕	๕.๖๕๕	๑.๓๐๑	๖๗	๕.๙๑๐	๑.๐๖๕	๑๑๗๒	๕.๙๕๐	๑.๕๕๐	๕.๐๘๕	.๕๕๕	.๘๒๑	-.๑๓๕	-	-	+	๒๕
๒๙.	๑๙๕	๕.๕๖๕	๑.๒๑๕	๖๗	๕.๙๕๕	๑.๑๒๑	๑๑๗๑	๕.๘๖๖	๑.๓๕๖	๕.๐๓๐	.๕๗๕	.๕๕๕	-.๑๕๕	-	-	+	๓๐
๓๐.	๑๙๕	๕.๕๖๕	๑.๒๕๕	๖๗	๕.๘๕๑	๑.๐๖๖	๑๑๖๘	๕.๙๕๕	๑.๕๕๑	๕.๐๗๗	.๕๕๒	.๘๐๕	-.๑๒๘	+	-	+	๒๕

* สหาคณิต ๓๐ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดย เครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดย เครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_3)

ตารางที่ ๘๔ (ต่อ)

วัตถุประสงค์**	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)			\bar{X}_3	ความแตกต่างของ \bar{X}_3			ความสอดคล้องของความเห็น**			*** ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD		$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_3$	$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_3$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_3$	T ₃	A ₃	S ₃	
๑๑.	๑๙๙	๕.๕๔๔	๑.๓๒๗	๖๗	๕.๕๕๕	๑.๐๕๑	๑๑๖๖	๕.๙๐๕	๑.๓๘๔	๕.๐๕๐	.๕๐๕	.๕๕๕	-.๑๓๖	-	-	+	๒๘
๑๒.	๑๙๔	๕.๕๐๐	๑.๓๕๘	๖๗	๕.๓๗๖	๑.๑๓๕	๑๑๗๑	๕.๘๖๑	๑.๔๓๖	๕.๕๕๐	.๕๕๐	.๘๖๖	-.๑๓๕	-	-	+	๓๖
๑๓.	๑๙๔	๕.๓๗๑	๑.๒๘๖	๖๗	๕.๖๘๗	๑.๑๕๔	๑๑๖๘	๕.๘๖๑	๑.๔๕๓	๕.๘๓๖	.๕๓๕	.๗๕๑	-.๑๑๕	+	-	+	๓๕
๑๔.	๑๙๔	๕.๕๕๘	๑.๒๘๖	๖๗	๕.๕๕๗	๑.๑๖๘	๑๑๖๘	๕.๘๓๗	๑.๕๕๖	๕.๕๕๓	.๕๖๕	.๖๕๕	-.๑๑๔	+	-	+	๓๕
๑๕.	๑๙๔	๕.๓๖๑	๑.๓๘๖	๖๗	๕.๗๘๖	๑.๒๑๐	๑๑๗๑	๕.๘๕๓	๑.๕๖๖	๕.๙๖๔	.๓๘๗	.๗๘๖	-.๑๑๑	+	-	+	๓๓
๑๖.	๑๙๙	๕.๕๖๕	๑.๓๕๖	๖๗	๕.๗๖๖	๑.๑๗๘	๑๑๖๘	๕.๘๕๕	๑.๕๕๕	๕.๙๖๕	.๕๖๑	.๗๕๖	-.๑๑๗	+	-	+	๓๓
๑๗.	๑๙๙	๕.๑๗๖	๑.๓๓๘	๖๗	๕.๖๕๗	๑.๑๕๕	๑๑๗๑	๕.๘๑๕	๑.๓๗๓	๕.๓๘๓	-.๒๑๗	.๒๖๕	.๐๒๑	+	+	+	๓
๑๘.	๑๙๔	๕.๓๐๔	๑.๓๕๘	๖๗	๕.๖๕๗	๑.๒๒๔	๑๑๗๑	๕.๓๘๕	๑.๓๘๘	๕.๓๘๗	-.๐๘๓	.๒๗๐	-.๐๐๒	+	+	+	๕
๑๙.	๑๙๔	๕.๖๕๕	๑.๓๐๘	๖๖	๕.๙๐๕	๑.๑๘๖	๑๑๗๐	๕.๓๙๖	๑.๕๓๐	๕.๕๕๖	.๑๘๘	.๕๕๕	-.๐๕๕	+	+	+	๕
๒๐.	๑๙๙	๕.๕๘๗	๑.๒๕๐	๖๗	๕.๗๐๑	๑.๒๕๗	๑๑๗๐	๕.๑๐๗	๑.๔๐๓	๕.๑๘๖	.๓๐๑	.๕๕๕	-.๐๗๕	+	-	+	๑๘

* อุทกขนาด ๑๐ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์ดูจากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_3)

ตารางที่ ๘๔ (ต่อ)

วัตถุประสงค์*	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)				\bar{X}_{T_3}	ความแตกต่างของ \bar{X}_3			ความสอดคล้องของความเห็น**			*** ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD	$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_3$		$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_3$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_3$	T ₃	A ₃	S ₃		
๔๑.	๑๔๐	๕.๑๕๒	๑.๕๕๒	๖๗	๕.๓๕๓	๑.๒๓๘	๑๑๓๗	๕.๘๕๗	๑.๕๑๓	๕.๘๑๐	.๒๓๒	.๕๓๓	-.๐๖๓	+	+	+	๔๑	
๔๒.	๑๔๓	๕.๑๓๔	๑.๓๕๓	๖๗	๕.๓๕๘	๑.๓๓๕	๑๑๓๓	๕.๘๕๗	๑.๕๖๒	๕.๐๓๓	.๑๐๒	.๓๕๕	-.๐๓๖	+	+	+	๒๔	
๔๓.	๑๔๔	๕.๘๕๐	๑.๒๐๕	๖๗	๕.๕๒๕	๑.๓๕๑	๑๑๓๕	๕.๗๑๐	๑.๕๕๕	๕.๓๒๕	.๕๑๑	.๕๕๖	-.๑๑๔	-	-	+	๑๔	
๔๔.	๑๔๕	๖.๑๘๕	๑.๐๘๓	๖๗	๖.๒๓๕	๑.๐๐๑	๑๑๓๕	๕.๕๑๐	๑.๕๒๘	๕.๖๓๕	.๕๕๐	.๖๐๕	-.๑๒๕	-	-	+	๓	
๔๕.	๑๔๕	๖.๒๖๒	.๕๖๘	๖๗	๖.๒๕๕	๑.๐๒๐	๑๑๓๒	๕.๖๖๒	๑.๓๓๗	๕.๗๗๑	.๕๕๑	.๕๕๓	-.๑๐๔	+	+	+	๑	
๔๖.	๑๔๕	๕.๖๒๓	๑.๐๓๓	๖๗	๖.๑๕๕	๑.๑๓๑	๑๑๓๓	๕.๕๕๕	๑.๕๒๓	๕.๖๘๖	.๕๓๗	.๕๐๘	-.๑๐๑	+	-	+	๒	
๔๗.	๑๔๕	๕.๘๘๒	๑.๖๐๓	๖๖	๕.๐๓๐	๑.๕๖๗	๑๑๓๑	๕.๐๒๘	๑.๗๕๒	๕.๐๐๘	-.๑๒๖	.๐๒๒	.๐๒๐	+	+	+	๓๒	
๔๘.	๑๖๔	๕.๕๕๕	๑.๕๒๕	๕๑	๕.๕๖๑	๑.๓๗๕	๑๐๖๐	๕.๒๓๘	๑.๖๐๖	๕.๖๘๕	.๒๖๐	.๒๓๒	-.๐๕๑	+	+	+	๑๕	

* ภูมิภาคผนวก ๑๐ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย - ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_3)

วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้ง ๔๘ ข้อมี ๔ ข้อ
 ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกัน ได้แก่วัตถุประสงค์ข้อ ๖, ๓๗, ๓๘,
 ๓๙, ๔๑, ๔๒, ๔๕, ๔๗ และ ๔๘ มีวัตถุประสงค์ ๑๖ ข้อที่อาจารย์และนักศึกษามีความ
 เห็นสอดคล้องกัน ได้แก่วัตถุประสงค์ข้อ ๕, ๗, ๘, ๙, ๑๒, ๑๔, ๑๕, ๒๐, ๒๖, ๓๐, ๓๓,
 ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๔๐ และ ๔๖ และมีวัตถุประสงค์เพียงข้อเดียวที่นักศึกษาและผู้บริหารมีความ
 เห็นสอดคล้องกันคือวัตถุประสงค์ข้อ ๔ วัตถุประสงค์ที่เหลืออาจารย์และผู้บริหารไม่เห็นด้วย
 กับนักศึกษา วัตถุประสงค์ที่ได้คะแนนสูงสุดคือวัตถุประสงค์ข้อ ๔๕ "กรอกแบบฟอร์มสำหรับ
 ศึกษาต่อได้" ค่ามัชฌิมรวมเท่ากับ ๕.๗๗๑ และวัตถุประสงค์ที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ วัตถุประสงค์
 ข้อ ๒๖ "เขียนบทความเชิงโต้แย้งในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้" ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๔.๖๓๑ มีวัตถุประสงค์
 ประสงค์ ๑๖ ข้อที่ได้คะแนนมัชฌิมรวมต่ำกว่า ๕ คือวัตถุประสงค์ข้อ ๑๒, ๑๖, ๑๘, ๒๐, ๒๑,
 ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖ และ ๔๑ ลำดับของวัตถุประสงค์ทั้ง
 ๔๘ ข้อมีดังนี้

- ลำดับที่ ๑ : กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้
 " ๒ : ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้
 " ๓ : เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้
 " ๔ : ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้
 " ๕ : เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา
 " ๖ : เข้าใจถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากหนังสือพิมพ์
 ได้
 " ๗ : แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
 " ๘ : อ่าน-เขียนรายงานในสาขาที่ศึกษาได้
 " ๙ : แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้
 " ๑๐ : ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษได้
 " ๑๑ : ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้
 " ๑๒ : เข้าใจ จดบันทึกและถามคำถามเกี่ยวกับคำบรรยายในสาขาวิชาที่ศึกษาได้
 " ๑๓ : เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากวารสารได้

- ลำดับที่ ๑๔ : เขียนประวัติการ เรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้
- " ๑๕ : สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้งในและนอกประเทศ เป็นภาษาอังกฤษได้
- " ๑๖ : เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้
- " ๑๗ : เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวารสารวิชาการเฉพาะสาขาได้
- " ๑๘ : เขียนรายงานเฉพาะสาขาวิชาได้
- " ๑๙ : รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้
- " ๒๐ : ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในสาขาที่ศึกษาได้
- " ๒๑ : เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
- " ๒๒ : เข้าใจและถอดความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้
- " ๒๓ : พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- " ๒๔ : พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในสาขาที่ศึกษาได้
- " ๒๕ : พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- " ๒๖ : เข้าใจเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป
- " ๒๗ : เข้าใจเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษา
- " ๒๘ : เขียนสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้
- " ๒๙ : เขียนโครงการ (projects) ต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้
- " ๓๐ : เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- " ๓๑ : รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในสาขาที่ศึกษาได้
- " ๓๒ : เขียนวิทยานิพนธ์ เป็นภาษาอังกฤษได้
- " ๓๓ : เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้
- " ๓๔ : วิจัยสิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้
- " ๓๕ : วิจัยสิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

- ลำดับที่ ๓๖ : พุดสรูปบทความในสาขาที่ศึกษาได้
- " ๓๗ : เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป
- " ๓๘ : เขียนเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้
- " ๓๙ : เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- " ๔๐ : เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษา
- " ๔๑ : เขียนบทคัดย่อผลการค้นคว้าวิจัยของตนเองได้
- " ๔๒ : รายงานผลของเรื่องที่ศึกษาต่อที่ประชุมได้
- " ๔๓ : เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษา
- " ๔๔ : เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป
- " ๔๕ : เขียนบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษา
- " ๔๖ : เขียนเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษาได้
- " ๔๗ : เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
- " ๔๘ : เขียนบทความเชิงโต้แย้งในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพของอาจารย์ นักศึกษาและผู้บริหารแสดงไว้ในตารางที่ ๕๐

ตารางที่ ๕๐

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๑๓๗๖.๓๔๑	๑๐๖๘๘.๑๗๑	๑๓.๖๔๗ ***
ภายในกลุ่ม	๑๒๐๔	๙๔๓๗๗๔.๕๔๕	๗๘๓.๒๑๕	
รวม	๑๒๐๖	๙๖๕๑๕๐.๘๘๖		

$P \leq .001$

N	\bar{X}	นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
๑๐๑๘	๑๓๘.๑๐๙	นักศึกษา		
๑๕๐	๑๔๙.๐๘๗	อาจารย์	*	
๕๐	๑๕๑.๕๗๕	ผู้บริหาร	*	

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ($F = ๑๓.๖๔๗$, $df = ๒$, ๑๒๐๔) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมระหว่างกลุ่ม โดยใช้ Scheffe test ปรากฏว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์แตกต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้บริหารเป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพมากที่สุด ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๑๕๑.๔๗๕ กลุ่มอาจารย์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้รองลงมา ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๑๔๙.๐๘๗ และกลุ่มนักศึกษามีความเห็นด้วยน้อยที่สุด ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๑๓๘.๑๐๙ ตารางที่ ๕๑ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ ค่ามัชฌิมรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมรวม และค่ามัชฌิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพในระดับอุดมศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘๑

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ค่ามัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัตถุประสงค์ คำมัชฌิมรวม ความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมรวมและค่ามัชฌิมของแต่ละกลุ่ม ความสอดคล้องของความเห็นและลำดับของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)			\bar{X}_{3}	ความแตกต่างของ \bar{X}_{3}			ความสอดคล้องของความเห็น**			ลำดับของ วัตถุประสงค์***
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD		$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_{3}$	$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_{3}$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_{3}$	T ₃	A ₃	S ₃	
๑.	๑๘๑	๕.๘๔๐	๑.๕๘๓	๖๖	๕.๗๘๘	๑.๑๕๗	๑๖๖๐	๕.๑๘๗	๑.๓๗๗	๕.๒๑๗	.๒๒๓	.๕๗๑	-.๐๗๐	+	-	+	๒๓
๒.	๑๘๒	๕.๕๔๗	๑.๒๘๕	๖๗	๕.๕๕๑	๑.๐๖๒	๑๖๖๑	๕.๒๖๘	๑.๓๒๗	๕.๓๓๓	.๒๑๔	.๕๑๘	-.๐๖๕	+	-	+	๒๐
๓.	๑๘๒	๕.๗๖๖	๑.๒๐๗	๖๖	๕.๘๕๔	.๙๕๔	๑๖๖๒	๕.๒๕๓	๑.๓๐๖	๕.๓๘๘	.๓๕๒	.๕๑๐	-.๐๔๒	+	-	+	๑๖
๔.	๑๘๒	๕.๕๕๓	๑.๓๒๒	๖๗	๕.๕๕๑	๑.๐๓๔	๑๖๖๐	๕.๓๘๗	๑.๓๓๑	๕.๓๘๘	.๐๖๘	.๕๖๖	-.๐๓๘	+	+	+	๑๕
๕.	๑๘๒	๕.๓๕๕	๑.๕๕๓	๖๕	๕.๗๗๗	๑.๐๒๓	๑๖๕๖	๕.๒๕๘	๑.๓๒๓	๕.๓๓๓	.๐๒๑	.๕๕๕	-.๐๓๕	+	-	+	๒๐
๖.	๑๘๒	๕.๕๓๓	๑.๒๒๔	๖๖	๖.๐๗๖	๑.๐๘๖	๑๖๕๘	๕.๒๓๕	๑.๕๑๖	๕.๓๕๕	.๔๗๘	.๗๒๑	-.๑๒๐	+	-	+	๑๗
๗.	๑๘๓	๕.๗๕๖	๑.๒๕๔	๖๖	๕.๙๒๕	๑.๑๕๕	๑๖๕๙	๕.๒๕๘	๑.๓๑๕	๕.๓๕๕	.๓๕๘	.๕๗๖	-.๐๕๕	+	-	+	๑๘
๘.	๑๘๑	๕.๖๓๕	๑.๒๒๘	๖๕	๕.๘๒๘	๑.๑๕๕	๑๖๕๗	๕.๓๓๑	๑.๓๕๑	๕.๒๓๑	.๕๐๓	.๕๕๗	-.๑๐๐	+	-	+	๒๒
๙.	๑๘๒	๕.๖๖๗	๑.๒๕๐	๖๖	๖.๐๘๕	.๙๖๘	๑๖๕๗	๕.๓๓๑	๑.๓๕๕	๕.๔๑๑	.๒๕๖	.๖๓๕	-.๐๗๘	+	-	+	๑๓
๑๐.	๑๘๑	๖.๓๗๗	.๘๗๓	๖๗	๖.๓๕๓	.๙๖๒	๑๖๕๘	๕.๖๓๗	๑.๓๕๖	๕.๗๓๐	.๖๐๗	.๕๗๓	-.๑๓๓	-	-	+	๒

* ลูกทศนิยม ๑๐ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์จากค่ามัชฌิมรวม (\bar{X}_{3})

ตารางที่ ๕๑ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)			\bar{X}_{3}	ความแตกต่างของ \bar{X}_{3}			ความสอดคล้องของความเห็น**			*** ค่า t ของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD		$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_{A_3}$	$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_{S_3}$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_{T_3}$	T ₃	A ₃	S ₃	
๑๑.	๑๘๙	๖.๖๙๓	.๙๓๖	๖๗	๖.๖๙๙	๑.๐๙๙	๑๑๖๑	๕.๙๙๕	๑.๓๗๓	๕.๖๒๗	.๖๖๖	.๖๖๗	-.๑๓๖	-	-	+	๓
๑๒.	๑๘๙	๖.๓๐๒	.๙๕๐	๖๗	๖.๖๓๙	.๙๘๖	๑๑๖๑	๕.๖๖๗	๑.๓๖๕	๕.๗๗๘	.๕๖๘	.๕๖๑	-.๑๑๑	-	+	+	๑
๑๓.	๑๘๙	๕.๙๘๙	๑.๐๖๗	๖๗	๖.๑๙๙	๑.๐๖๖	๑๑๖๙	๕.๙๓๒	๑.๓๙๐	๕.๙๓๙	.๕๕๐	.๕๘๐	-.๑๐๗	+	-	+	๘
๑๔.	๑๘๙	๖.๐๑๖	๑.๐๗๙	๖๖	๖.๑๘๓	.๙๗๕	๑๑๕๙	๕.๕๑๓	๑.๓๕๕	๕.๖๑๐	.๕๖๖	.๕๗๒	-.๐๙๘	+	-	+	๔
๑๕.	๑๘๙	๕.๙๗๕	๑.๐๗๙	๖๗	๕.๙๙๖	.๙๖๓	๑๑๖๑	๕.๓๕๑	๑.๓๙๖	๕.๙๙๑	.๓๙๙	.๕๕๕	-.๐๙๐	+	+	+	๑๑
๑๖.	๑๙๐	๕.๗๐๙	๑.๓๖๘	๖๖	๖.๐๐๐	๑.๐๙๕	๑๑๖๐	๕.๓๖๗	๑.๔๕๔	๕.๙๐๑	.๕๖๙	.๕๕๙	-.๐๘๙	+	-	+	๑๔
๑๗.	๑๘๙	๕.๙๕๒	๑.๑๓๐	๖๖	๖.๐๙๑	๑.๐๐๓	๑๑๕๗	๕.๓๙๓	๑.๓๐๘	๕.๙๘๗	.๕๖๙	.๖๐๙	-.๐๙๙	+	-	+	๕
๑๘.	๑๘๙	๖.๐๑๖	๑.๐๘๗	๖๗	๖.๐๗๕	.๙๘๒	๑๑๖๑	๕.๕๓๑	๑.๓๖๐	๕.๖๖๖	.๓๙๕	.๕๕๙	-.๐๙๐	+	+	+	๔
๑๙.	๑๘๙	๕.๖๙๓	๑.๔๖๘	๖๖	๕.๕๙๕	๑.๑๓๙	๑๑๖๐	๕.๐๐๕	๑.๕๐๐	๕.๐๖๖	.๑๙๑	.๕๙๓	-.๐๕๗	+	+	+	๒๕
๒๐.	๑๘๗	๕.๙๖๘	๑.๖๗๒	๖๖	๕.๓๙๙	๑.๑๖๒	๑๑๕๖	๔.๙๘๒	๑.๕๓๙	๕.๙๙๙	-.๐๓๖	.๓๙๕	-.๐๑๗	+	+	+	๒๖

* ฤดูกาลหน้า ๑๐ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
 ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ค่า t ของวัตถุประสงค์ดูจากค่า t รวม (\bar{X}_3)

ตารางที่ ๔๑ (ต่อ)

วัตถุประสงค์*	อาจารย์ (T ₃)			ผู้บริหาร (A ₃)			นักศึกษา (S ₃)			\bar{X}_3	ความแตกต่างของ \bar{X}_3			ความสัมพันธ์ของความเห็น**			*** ลำดับของ วัตถุประสงค์
	N	\bar{X}_{T_3}	SD	N	\bar{X}_{A_3}	SD	N	\bar{X}_{S_3}	SD		$\bar{X}_{T_3} - \bar{X}_3$	$\bar{X}_{A_3} - \bar{X}_3$	$\bar{X}_{S_3} - \bar{X}_3$	T ₃	A ₃	S ₃	
๒๑.	๑๘๗	๖.๑๕๕	๑.๐๒๓	๖๖	๖.๑๙๗	๑.๐๘๖	๑๑๕๔	๕.๕๘๑	๑.๓๓๖	๕.๖๐๔	.๕๕๑	.๕๕๓	-.๑๒๓	-	-	+	๖
๒๒.	๑๘๘	๕.๕๕๒	๑.๑๕๕	๖๖	๕.๘๙๕	.๙๖๓	๑๑๕๔	๕.๓๑๘	๑.๓๓๓	๕.๕๒๕	.๕๑๓	.๕๖๕	-.๑๑๑	-	+	+	๑๒
๒๓.	๑๘๗	๕.๗๓๓	๑.๒๕๔	๖๖	๕.๘๘๘	๑.๐๘๖	๑๑๖๐	๕.๓๘๐	๑.๔๓๖	๕.๕๘๘	.๒๘๔	.๓๘๘	-.๐๖๔	+	+	+	๑๐
๒๔.	๑๘๘	๕.๕๐๔	๑.๓๓๔	๖๖	๕.๕๘๘	๑.๐๗๐	๑๑๕๘	๕.๐๘๕	๑.๕๕๕	๕.๑๖๖	.๒๕๘	.๓๓๕	-.๐๖๑	+	+	+	๒๕
๒๕.	๑๙๐	๕.๘๓๒	๑.๓๓๖	๖๖	๖.๑๒๑	๑.๐๙๕	๑๑๖๑	๕.๕๕๖	๑.๓๓๕	๕.๕๘๔	.๓๕๘	.๕๓๗	-.๐๘๘	+	-	+	๗
๒๖.	๑๕๗	๕.๖๑๘	๑.๕๑๒	๕๐	๕.๕๗๕	๑.๓๕๕	๑๐๕๖	๕.๒๘๘	๑.๖๕๔	๕.๓๓๕	.๒๗๕	.๒๓๖	-.๐๕๐	+	+	+	๑๕

* ดูภาคผนวก ๑๐ สำหรับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

** ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} มากกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าไม่สอดคล้องและแสดงความไม่สอดคล้องโดยเครื่องหมาย -
ถ้าความแตกต่างของ \bar{X} น้อยกว่า +.๕ หรือ -.๕ ถือว่าสอดคล้องและแสดงความสอดคล้องโดยเครื่องหมาย +

*** ลำดับของวัตถุประสงค์ดูจากค่ามัธยฐานรวม (\bar{X}_3)

วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ๒๖ ข้อ มีอยู่ ๔ ข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ได้แก่วัตถุประสงค์ข้อ ๔, ๑๕, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๓, ๒๔ และ ๒๖ มีวัตถุประสงค์ ๑๓ ข้อที่อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันคือวัตถุประสงค์ข้อ ๑, ๒, ๓, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๓, ๑๔, ๑๖, ๑๗, และ ๒๕ มีวัตถุประสงค์ ๓ ข้อที่นักศึกษามีความเห็นไม่ตรงกับอาจารย์และผู้บริหารคือวัตถุประสงค์ข้อ ๑๐, ๑๑ และ ๒๑ และมีวัตถุประสงค์ข้อ ๑๒ เพียงข้อเดียวที่นักศึกษาและผู้บริหารมีความเห็นสอดคล้องกัน วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดคือวัตถุประสงค์ข้อ ๑๒ "ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้" ค่ามัธยฐานเท่ากับ ๕.๗๗๘ และวัตถุประสงค์ที่มีค่ามัธยฐานต่ำสุดคือวัตถุประสงค์ข้อ ๒๐ "โต้ตอบและบันทึกข้อความทางโทรเลขและโทรพิมพ์ได้" ค่ามัธยฐานเท่ากับ ๔.๕๕๕ และเป็นวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพเพียงข้อเดียวที่ค่ามัธยฐานต่ำกว่า ๕ ลำดับของวัตถุประสงค์ทั้ง ๒๖ ข้อเรียงตามคะแนนมัธยฐานมีดังนี้

- ลำดับที่ ๑ : ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้
 " ๒ : เขียนจดหมายสมัครงานได้
 " ๓ : เขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้
 " ๔ : อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้
 " ๕ : ติดต่อบริษัทในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้
 " ๖ : เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
 " ๗ : อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพของตนเข้าใจ
 " ๘ : เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้
 " ๙ : อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพ เข้าใจ
 " ๑๐ : เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้
 " ๑๑ : เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้
 " ๑๒ : โต้ตอบและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องงานได้
 " ๑๓ : หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้
 " ๑๔ : เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงงาน

- ลำดับที่ ๑๕ : เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้
- " ๑๖ : อ่านและเขียนบันทึกข้อความในงานได้
- " ๑๗ : สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้
- " ๑๘ : เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ
- " ๑๙ : ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเช่น มีคคุเทศกั ประชาสัมพันธ์ได้
- " ๒๐ : เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้
- " ๒๑ : เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในงานที่เกี่ยวข้องได้
- " ๒๒ : เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้
- " ๒๓ : ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้
- " ๒๔ : เสนอรายงานในการประชุมได้
- " ๒๕ : เข้าใจและจตรายงานการประชุมได้
- " ๒๖ : โต้ตอบและบันทึกข้อความทางโทร เลขและโทรพิมพ์ได้

ตารางที่ ๙๒ แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษา ครูอาจารย์ และผู้บริหารเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและในงานอาชีพ ระดับมัธยมต้น มัธยมปลายและอุดมศึกษา

ตารางที่ ๙๒

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษา ครูอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและในงานอาชีพ ระดับมัธยมต้น มัธยมปลายและอุดมศึกษา

ระดับ	วัตถุประสงค์	F	นักเรียนนักศึกษา	ครูอาจารย์	ผู้บริหาร
มัธยมต้น	ก	๑.๔๔๙	๕.๕๓๓	๕.๕๘๘	๕.๕๖๘
	ข	๘.๙๓๗***	๕.๓๖๘	๕.๑๓๖	๕.๑๕๖
มัธยมปลาย	ก	๙.๓๔๔***	๕.๕๘๔	๕.๕๖๔	๕.๕๘๘
	ข	๘.๕๙๙**	๕.๕๑๙	๕.๑๘๑	๕.๕๕๘
	ค	๑๘.๒๕๘***	๕.๓๐๗	๕.๙๕๙	๕.๑๙๖
อุดมศึกษา	ก	๔๐.๙๐๑***	๕.๒๔๕	๕.๗๙๗	๖.๐๘๗
	ข	๒๐.๖๙๐***	๕.๙๘๑	๕.๕๙๒	๕.๖๕๗
	ค	๑๓.๖๕๗***	๕.๓๑๒	๕.๗๓๕	๕.๘๓๐

ก = การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ข = การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ค = การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

**
 $p \leq .01$

**
 $p \leq .001$

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันมากที่สุดในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษาและมีความคิดเห็นแตกต่างกันน้อยที่สุดสำหรับวัตถุประสงค์ เรื่องเดียวกันในระดับมัธยมต้น ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามในแบบสอบถาม เพราะค่ามัธยฐานของคำตอบที่ได้มากกว่า ๕ ยกเว้นคำตอบของนักศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษา ค่ามัธยฐานเท่ากับ ๔.๔๘๑ และความคิดเห็นของครูมัธยมปลายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ค่ามัธยฐานเท่ากับ ๔.๕๔๙ (หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้ ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย ๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก และ ๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด) ผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา ค่ามัธยฐานเท่ากับ ๖.๐๘๗

สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับสมมุติฐานในเรื่องวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษา

สมมุติฐานเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสรุปได้ดังนี้

๑. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมต้น ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้น และผู้บริหารไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมต้น
๒. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมต้น ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้น และผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมต้น ความคิดเห็นของนักเรียนแตกต่างจากความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร แต่ความคิดเห็นของผู้บริหารและของครูไม่แตกต่างกัน
๓. นักเรียนระดับมัธยมปลาย ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย และผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับปลาย ผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากกว่าครูและนักเรียน ส่วนความคิดเห็นของครูและนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๔. นักเรียนระดับมัธยมปลาย ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายและผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา นักเรียนและผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างจากครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้บริหารไม่แตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในเรื่องนี้มากที่สุด

๕. นักเรียนระดับมัธยมปลาย ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย และผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับมัธยมปลาย นักเรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพมากกว่าผู้บริหารและครู ความคิดเห็นของนักเรียนแตกต่างจากความคิดเห็นของครูและผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญแต่ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารไม่แตกต่างกัน

๖. นักศึกษามหาวิทยาลัย อาจารย์และผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์เหล่านี้ ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์แตกต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ แต่ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๗. นักศึกษามหาวิทยาลัย อาจารย์และผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ผู้บริหารเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มากกว่าอาจารย์และกลุ่มนักศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษาแตกต่างจากความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญ แต่ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๘. นักศึกษามหาวิทยาลัย อาจารย์และผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มากกว่าอาจารย์และนักศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและของอาจารย์แตกต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญแต่ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถาม

สมมติฐานเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในงานวิจัยนี้มีดังนี้คือ

๑. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษา
๒. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับครูอาจารย์
๓. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและมัธยมศึกษาได้แก่ ชั้นเรียน (มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๖) ชนิดของโรงเรียน (โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ โรงเรียนเอกชนในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาคและโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาค) เกรตวิชาภาษาอังกฤษ เพศ อายุและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาได้แก่ชั้นเรียน (ปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๔) เกรตวิชาภาษาอังกฤษ เพศ อายุและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ส่วนตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาและมัธยมศึกษาได้แก่ ชั้นเรียนที่สอน (มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๖) ชนิดของโรงเรียน (โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ โรงเรียนเอกชนในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาคและโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาค) ระดับการศึกษา (ปริญญาตรีและปริญญาโท) เพศ อายุ และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ สำหรับอาจารย์สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ระดับการศึกษา (ปริญญาตรี โทและเอก) เพศ อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ ส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่ศึกษาได้แก่ตำแหน่ง (หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ ศึกษานิเทศก์ และกรรมการเขียนหลักสูตร) ระดับการศึกษา (ปริญญาตรี โทและเอก) เพศ อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ใช้ ONEWAY ANOVA ศึกษาความแตกต่างของความเห็นสำหรับข้อมูลที่เป็นประเภทซึ่งได้แก่ ชั้นเรียน ชนิดของโรงเรียน เกรตวิชาภาษาอังกฤษ เพศ การศึกษา และตำแหน่ง สำหรับข้อมูลที่เป็นคะแนนซึ่งได้แก่อายุ จำนวนปีที่เรียน และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษใช้ Pearson Correlation

๑. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษา

สมมุติฐานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและนักศึกษาในด้านความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีดังนี้

ก. ระดับมัธยมศึกษา

๑. นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

๒. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในส่วนภูมิภาคไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

๓. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ได้เกียรตินิยมภาษาอังกฤษต่างกันไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

๔. นักเรียนหญิงและชายระดับมัธยมศึกษาไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

๕. อายุของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

๖. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ข. ระดับมัธยมปลาย

๑. นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๔, ๕ และ ๖ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

๒. นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในส่วนภูมิภาคไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

๓. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ได้ เกรตวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน ไม่มีความคิด เห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา

๔. นักเรียนหญิงและชายระดับมัธยมศึกษาไม่มีความคิด เห็นแตกต่างกันในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษ ในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา

๕. อายุของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความ คิดเห็นของนักเรียน ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและ ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับมัธยมศึกษา

๖. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษา ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา

ค. ระดับอุดมศึกษา

๑. นักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษใน การประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา

๒. นักศึกษาที่ได้ เกรตวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน ไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษ ในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา

๓. นักศึกษาหญิงและชายระดับอุดมศึกษาไม่มีความคิด เห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษ ในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา

๔. อายุของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความ คิดเห็นของนักศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษ ในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา

๕. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความ คิดเห็นของ นักศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา

ระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๔๓ ก. แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๒ และ ๓ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และตารางที่ ๔๓ ข. แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ตารางที่ ๔๓ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๓๔.๕๙๙	๑๗.๒๙๐	๑.๐๖๓
ภายในกลุ่ม	๗๗๙	๒๑๒๕๓๕.๓๗๖	๒๗๒.๘๓๐	
รวม	๗๘๑	๒๑๒๕๖๙.๙๗๕		

$$\bar{X}_{ม.๑} = ๑๒๗.๕๔๑$$

$$\bar{X}_{ม.๒} = ๑๒๗.๑๗๖$$

$$\bar{X}_{ม.๓} = ๑๒๗.๐๔๕$$

$$N = ๒๕๗$$

$$N = ๒๕๖$$

$$N = ๒๖๘$$

ตารางที่ ๔๓ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๕๓๘.๘๒๑	๒๖๙.๔๑๐	๑.๗๖๔
ภายในกลุ่ม	๙๖๐	๑๑๙๕๐๖.๓๗๖	๑๒๕.๓๘๒	
รวม	๙๖๒	๑๑๙๘๔๕.๑๙๖		

$$\bar{X}_{ม.๑} = ๖๔.๕๖๗$$

$$\bar{X}_{ม.๒} = ๖๕.๒๒๐$$

$$\bar{X}_{ม.๓} = ๖๓.๕๘๗$$

$$(N = ๓๑๖)$$

$$(N = ๓๑๓)$$

$$(N = ๓๓๔)$$

นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค่า F สำหรับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเท่ากับ .๐๖๓, $df = ๒, ๗๗๔$ และค่า F สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาเท่ากับ ๑.๗๖๔, $df = ๒, ๙๖๐$

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมต้นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในส่วนภูมิภาคในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับต้น แสดงในตารางที่ ๔๔ ก และวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาระดับต้นแสดงในตารางที่ ๔๔ ข

ตารางที่ ๔๔. ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมต้นที่เรียนในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๖๔๗.๓๖๓	๘๘๒.๑๒๑	๓.๓๓๘
ภายในกลุ่ม	๗๗๗	๒๐๙๒๘๒.๖๖๔	๒๖๙.๓๔๗	
รวม	๗๘๐	๒๑๑๙๓๐.๐๒๘		

$\bar{X} = ๑๒๗.๐๐๘$
กทม (รัฐบาล)

$\bar{X} = ๑๒๔.๖๑๘$
กทม (ราษฎร์)

$\bar{X} = ๑๒๙.๘๕๖$
ภูมิภาค (รัฐบาล)

$\bar{X} = ๑๒๙.๙๐๕$
ภูมิภาค (ราษฎร์)

N = ๓๗๔

N = ๑๑๐

N = ๒๒๒

N = ๗๔

ตารางที่ ๔๔ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่เรียนในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๗๖.๘๘๖	๑๙๒.๒๙๕	๑.๕๔๘
ภายในกลุ่ม	๔๕๘	๑๑๙๐๒๙.๖๙๒	๑๒๔.๒๕๘	
รวม	๔๖๑	๑๑๙๖๐๖.๕๗๘		

\bar{X} = ๖๓.๙๙๕ กทม (รัฐบาล) (N = ๔๓๒)	\bar{X} = ๖๓.๕๒๘ กทม (ราษฎร์) (N = ๑๓๑)	\bar{X} = ๖๕.๕๑๕ ภูมิภาค (รัฐบาล) (N = ๓๐๙)	\bar{X} = ๖๔.๕๒๒ ภูมิภาค (ราษฎร์) (N = ๙๐)
---	---	---	--

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพฯ และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในส่วนภูมิภาคไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค่า F สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเท่ากับ ๓.๓๓๘, df = ๓, ๗๗๗ และค่า F สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาเท่ากับ ๑.๕๔๘, df = ๓, ๔๕๘

ตารางที่ ๔๔ ก. แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับต้นที่ได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และตารางที่ ๔๔ ข. แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๙๕ ก

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของนักเรียนมัธยมต้นที่ได้ เกรตวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน
ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๖๘๘๐.๗๘๐	๕๖๒๖.๘๓๐	๒๒.๗๖๐ ***
ภายในกลุ่ม	๗๔๘	๑๘๔๙๒๕.๑๘๘	๒๔๗.๒๒๖	
รวม	๗๕๑	๒๐๑๘๐๕.๙๖๘		

*** $p \leq .00๑$

N	\bar{X}	เกรด	C	D	B	A
๑๒๑	๑๑๘.๗๘๕	C				
๔๔	๑๒๐.๑๘๒	D				
๒๐๕	๑๒๗.๐๘๓	E	*			
๓๘๒	๑๓๑.๒๒๕	A	*	*	*	

ตารางที่ ๙๕ ข

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของนักเรียนมัธยมต้นที่ได้ เกรตวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน
ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๗๘๓๒.๒๗๑	๒๖๑๐.๗๕๗	๒๒.๕๙๙ ***
ภายในกลุ่ม	๘๙๘	๑๐๓๘๕๙.๔๙๗	๑๑๕.๕๒๘	
รวม	๙๐๒	๑๑๑๖๙๑.๗๖๘		

*** $p \leq .00๑$

N	\bar{X}	เกรด	D	C	B	A
๔๘	๕๘.๓๗๕	D				
๑๓๕	๕๙.๕๐๔	C				
๒๕๔	๖๔.๒๒๘	E	*	*		
๔๖๖	๖๖.๘๘๔	A	*	*	*	

ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ค่า $F = ๒๒.๗๖๐$, $df = ๓, ๗๔๘$ นักเรียนที่ได้เกรด A เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุด ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๑๓๑.๒๒๕ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมระหว่างกลุ่มโดยใช้ Scheffe test ปรากฏว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกรด A แตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนเกรด B, C และ D อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนเกรด B มีความคิดเห็นต่างจากนักเรียนเกรด C อย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนเกรด B เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มากกว่านักเรียนเกรด C ความเห็นของนักเรียนเกรด C และนักเรียนเกรด D ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนเกรด C เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อยกว่านักเรียนเกรดอื่น ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๑๑๘.๗๘๕

นักเรียนที่ได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ค่า $F = ๒๒.๕๔๔$, $df = ๓, ๘๘๘$ นักเรียนที่ได้เกรด A เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษามากที่สุด ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๖๖.๘๘๕ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมระหว่างกลุ่มโดยใช้ Scheffe test ปรากฏว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกรด A แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากความคิดเห็นของนักเรียนเกรด B, C และ D นักเรียนเกรด B มีความเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากความคิดเห็นของนักเรียนเกรด C และ D นักเรียนเกรด B เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาว่านักเรียนเกรด C และ D ความคิดเห็นของนักเรียนเกรด C ไม่แตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนเกรด D อย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนเกรด D เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาน้อยที่สุด ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๕๘.๓๗๕

ตารางที่ ๙๖ ก. แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงและชายระดับต้นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและตารางที่ ๙๖ ข. แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงและชายระดับมัธยมต้นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ตารางที่ ๙๖ ก

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๔๘๒๒.๗๐๘	๔๘๒๒.๗๐๘	๑๘.๐๔๘ ***
ภายในกลุ่ม	๗๗๔	๒๐๖๘๒๐.๗๒๔	๒๖๗.๒๑๐	
รวม	๗๗๕	๒๑๑๖๔๓.๔๓๒		

*** $p \leq .00๑$
 $\bar{X}_{ชาย} = ๑๒๔.๑๑๑$ $\bar{X}_{หญิง} = ๑๒๙.๒๔๐$
 (N = ๒๙๗) (N = ๔๗๘)

ตารางที่ ๙๖ ข

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๐๓๓.๘๑๐	๑๐๓๓.๘๑๐	๘.๓๓๑ ***
ภายในกลุ่ม	๔๕๗	๑๑๘๗๕๓.๘๖๖	๑๒๔.๐๕๐	
รวม	๔๕๘	๑๑๙๗๘๗.๖๗๖		

*** $p \leq .00๑$
 $\bar{X}_{ชาย} = ๖๓.๑๒๒$ $\bar{X}_{หญิง} = ๖๕.๒๕๖$
 (N = ๓๖๘) (N = ๕๙๐)

นักเรียนหญิงและนักเรียนชายระดับมัธยมต้นมีความ เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ใน เรื่องความคิด เห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันและภาษา
อังกฤษเพื่อการศึกษา ค่า $F = ๑๘.๐๔๘$, $df = ๑$, ๗๗๔ สำหรับภาษาอังกฤษในชีวิต
ประจำวัน และค่า $F = ๘.๓๓๑$ $df = ๑$, ๔๕๗ สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

นักเรียนหญิง เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ทั้งสองอย่างมากกว่านักเรียนชาย ค่ามัธยฐานของคำตอบของนักเรียนหญิงเท่ากับ ๑๒๙.๒๔๐ สำหรับการใช้อังกฤษในชีวิตประจำวัน และเท่ากับ ๖๕.๒๕๖ สำหรับการใช้อังกฤษเพื่อการศึกษา ค่ามัธยฐานของคำตอบของนักเรียนชายสำหรับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและเพื่อการศึกษาเท่ากับ ๑๒๔.๑๑๑ และ ๖๓.๑๒๒ ตามลำดับ

ตารางที่ ๙๗ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ ๙๗

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑.๐๐๐	*** .๐๗๘๗ (๗๕๖)	* -.๐๗๙๔ (๗๗๕)	* .๐๗๙๔ (๗๕๔)
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา		๑.๐๐๐	** -.๐๘๙๗ (๘๕๗)	.๐๖๒ (๘๒๘)
๓. อายุ			๑.๐๐๐	** .๐๘๔๑ (๘๕๘)
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐
* $p \leq .๐๕$ $\bar{X}_๑ = ๑๒๗.๒๕๑$ SD = ๑๖.๔๔๘	** $p \leq .๐๑$ $\bar{X}_๒ = ๖๔.๔๑๔$ SD = ๑๑.๑๕๔	*** $p \leq .๐๐๑$ $\bar{X}_๓ = ๑๓.๘๗๒$ SD = ๑.๖๓๗	$\bar{X}_๔ = ๕.๕๖๕$ SD = ๒.๗๕๕	

อายุมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาแต่ความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ $-.๐๗๔$ และ $-.๐๘๗$ ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนที่มีอายุน้อยเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในแบบสอบถามมากกว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่า อายุโดยเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเท่ากับ ๑๓-๑๔ ปี จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวก ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ $.๐๗๔$ แสดงว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมานานจะเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แต่จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับวัตถุประสงค์การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ $.๐๖๒$ แสดงว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมานานไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษามากกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมาน้อยกว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนระดับมัธยมต้นที่ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยนี้เรียนภาษาอังกฤษมาประมาณ ๕ - ๖ ปี

ระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๔๔ ก, ๔๔ ข, และ ๔๔ ค เสนอผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมปลายในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพตามลำดับ

ตารางที่ ๔๔ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๔๗.๐๔๔	๗๓.๕๒๒	.๒๑๖
ภายในกลุ่ม	๗๔๒	๓๓๗๖๔๖.๐๓๘	๔๕๕.๑๑๖	
รวม	๗๔๔	๓๓๗๘๙๓.๐๘๒		

\bar{X} = ๑๔๔.๒๖๖	\bar{X} = ๑๕๓.๒๙๐	\bar{X} = ๑๕๓.๐๘๓
ม.๔	ม.๕	ม.๖
(N = ๒๔๔)	(N = ๒๔๘)	(N = ๒๕๓)

ตารางที่ ๙๘ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเรื่อง
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๔๒๕.๓๕๕	๗๑๒.๖๗๘	๒.๑๐๓
ภายในกลุ่ม	๘๘๔	๒๙๙๕๑๖.๕๓๙	๓๓๘.๘๒๐	
รวม	๘๘๖	๓๐๐๙๔๑.๘๙๔		

$$\bar{X}_{ม.๔} = ๑๑๐.๐๑๔$$

$$(N = ๒๙๖)$$

$$\bar{X}_{ม.๕} = ๑๐๘.๒๕๒$$

$$(N = ๒๙๔)$$

$$\bar{X}_{ม.๖} = ๑๐๖.๙๒๓$$

$$(N = ๒๙๗)$$

ตารางที่ ๙๘ ค

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเรื่อง
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๓๗.๐๐๖	๖๘.๕๐๓	.๑๕๒
ภายในกลุ่ม	๘๘๒	๕๒๖๖๗๕.๙๙๓	๕๙๗.๑๔๒	
รวม	๘๘๔	๕๒๘๐๔๖.๐๐๐		

$$\bar{X}_{ม.๔} = ๑๓๓.๖๙๑$$

$$(N = ๒๙๑)$$

$$\bar{X}_{ม.๕} = ๑๓๓.๕๕๖$$

$$(N = ๒๘๖)$$

$$\bar{X}_{ม.๖} = ๑๓๒.๘๐๒$$

$$(N = ๓๐๘)$$

ผลการวิเคราะห์โดยใช้ ONEWAY ANOVA ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๔, ๕ และ ๖ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($F = .๒๑๖, df = ๒, ๗๔๒$) วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ($F = ๒.๑๐๓, df = ๒, ๘๘๔$) และวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ($F = .๑๔๒, df = ๒, ๘๘๒$)

สมมุติฐานข้อต่อไปคือนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในส่วนภูมิภาคไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับมัธยมปลาย ตารางที่ ๔๔ ก, ๔๔ ข, ๔๔ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างดังกล่าวข้างต้น

ตารางที่ ๔๔ . ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๒๙๑.๘๓๑	๑๐๙๗.๒๗๖	๒.๔๒๗
ภายในกลุ่ม	๗๔๐	๓๓๔๕๓๒.๘๐๒	๔๕๒.๐๗๒	
รวม	๗๔๓	๓๓๗๘๒๔.๖๓๓		

$\bar{X} = ๑๔๑.๕๑๓$
กทม (รัฐบาล)

(N = ๓๗๒)

$\bar{X} = ๑๔๔.๗๘๔$
กทม (ราษฎร์)

(N = ๕๒)

$\bar{X} = ๑๔๕.๕๔๘$
ภูมิภาค (รัฐบาล)

(N = ๒๔๑)

$\bar{X} = ๑๔๖.๕๔๔$
ภูมิภาค (ราษฎร์)

(N = ๗๔)

ตารางที่ ๔๔ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน
ประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๔๙๐.๖๒๓	๑๔๙๖.๖๐๗	๔.๔๕๕**
ภายในกลุ่ม	๘๘๓	๒๙๖๖๒๐.๖๒๙	๓๓๕.๙๒๔	
รวม	๘๘๖	๓๐๑๒๑๑.๒๕๒		

** $p \leq .๐๑$

N	\bar{X}	ชนิดของโรงเรียน	กทม (รัฐบาล)	กทม (ราษฎร์)	ภูมิภาค (ราษฎร์)	ภูมิภาค (รัฐบาล)
๔๑๔	๑๐๖.๐๒๗	กทม (รัฐบาล)				
๖๗	๑๐๘.๖๘๗	กทม (ราษฎร์)				
๘๘	๑๑๐.๕๖๘	ภูมิภาค (ราษฎร์)				
๓๑๘	๑๑๐.๘๐๕	ภูมิภาค (รัฐบาล)	*			

ตารางที่ ๔๔ ค

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน
ประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๙๖๓.๘๐๔	๖๕๔.๖๐๑	๑.๓๖๒
ภายในกลุ่ม	๘๘๐	๔๒๒๘๒๔.๔๑๘	๔๘๐.๔๘๒	
รวม	๘๘๓	๔๒๔๗๘๘.๒๒๒		

$\bar{X} = ๑๓๑.๘๓๓$
กทม(รัฐบาล)
(N = ๔๑๔)

$\bar{X} = ๑๓๖.๖๐๓$
กทม(ราษฎร์)
(N = ๖๘)

$\bar{X} = ๑๓๓.๙๙๔$
ภูมิภาค(รัฐบาล)
(N = ๓๑๘)

$\bar{X} = ๑๓๔.๗๗๑$
ภูมิภาค(ราษฎร์)
(N = ๘๗)

นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ซึ่งได้แก่โรงเรียน
 รัฐบาลในกรุงเทพฯ โรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาค และ
 โรงเรียนราษฎร์ในส่วนภูมิภาคไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง
 วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการ
 ประกอบอาชีพ ($F = ๒.๔๒๗$, $df = ๓$, ๗๕๐ และ $F = ๑.๓๖๒$, $df = ๓$, ๘๘๐ ตาม
 ลำดับ) แต่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ สำหรับวัตถุประสงค์
 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ($F = ๔.๕๕๕$, $df = ๓$, ๘๘๓) ผลการเปรียบเทียบ
 ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยผลระหว่างกลุ่มโดยใช้ Scheffe test ปรากฏว่าความคิดเห็น
 ของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ ต่างจากความคิดเห็นของนักเรียน
 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาค นักเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาคเห็นด้วยกับ
 วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษามากกว่านักเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ ค่ามัธยผล
 ของคำตอบของนักเรียนกลุ่มแรกเท่ากับ ๑๑๐.๘๐๕ และค่ามัธยผลของคำตอบของนักเรียนกลุ่ม
 หลังเท่ากับ ๑๐๖.๐๒๗ ส่วนนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนประเภทอื่นมีความเห็นไม่
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมปลายที่ได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน
 เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่อการประกอบ
 อาชีพแสดงในตาราง ๑๐๐ ก.๑๐๐ ข. และ ๑๐๐ ค. ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐๐ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมปลายที่ได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษ
 ต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๕๐๓๕.๒๔๔	๘๐๑๑.๗๔๘	๑๙.๒๕๒ ***
ภายในกลุ่ม	๗๐๕	๒๙๓๓๗๒.๒๖๕	๔๑๖.๑๕๙	
รวม	๗๐๘	๓๑๗๙๐๗.๕๐๙		

$p \leq .00๑$

N	\bar{X}	เกรด	D	C	B	A
๕๖	๑๔๔.๖๕๒	D				
๑๙๒	๑๔๕.๗๗๖	C				
๓๐๓	๑๕๖.๕๕๘	B	*	*		
๑๖๘	๑๕๙.๕๖๐	A	*	*		

ตารางที่ ๑๐๐ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมปลายที่ได้ เกรตวิชาภาษาอังกฤษ
ต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๖๗๗๕.๘๖๖	๕๕๙๑.๘๕๖	๑๗.๒๗๘ ***
ภายในกลุ่ม	๘๑๑	๒๖๒๔๗๑.๖๒๓	๓๒๓.๖๔๐	
รวม	๘๑๔	๒๗๙๒๔๗.๔๘๙		

*** $p \leq .00๑$

N	\bar{X}	เกรต	D	C	B	A
๔๘	๘๘.๗๕๐	D				
๒๑๑	๑๐๒.๗๑๑	C				
๓๖๔	๑๑๐.๔๔๘	B	*	*		
๑๙๒	๑๑๒.๙๓๘	A	*	*		

ตารางที่ ๑๐๐ ค

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมปลายที่ได้ เกรตวิชาภาษาอังกฤษ
ต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๑๐๑๗.๔๗๒	๗๐๐๕.๘๒๔	๑๕.๓๙๘ ***
ภายในกลุ่ม	๘๑๑	๓๖๘๙๘๗.๙๐๒	๔๕๕.๙๗๙	
รวม	๘๑๔	๓๘๐๐๐๕.๓๗๔		

*** $p \leq .00๑$

N	\bar{X}	เกรต	D	C	B	A
๕๐	๑๒๐.๓๘๐	D				
๒๑๑	๑๒๘.๐๓๘	C				
๓๖๕	๑๓๖.๑๘๑	B	*	*		
๑๘๘	๑๓๗.๗๙๙	A	*	*		

เกรตริษาภาษาอังกฤษและวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและในการประกอบอาชีพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ค่า $F = ๑๔.๒๕๒$, $df = ๓, ๗๐๕$ สำหรับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่า $F = ๑๗.๒๗๘$, $df = ๓, ๘๑๑$ สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและค่า $F = ๑๕.๓๘๘$, $df = ๓, ๘๑๑$ สำหรับภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมระหว่างกลุ่มโดยใช้ Scheffe test ปรากฏผลแบบเดียวกันคือนักเรียนที่ได้เกรด A และ B จะมีความเห็นแตกต่างจากนักเรียนเกรด C และ D อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนเกรด A และ B เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ทุกประเภทมากกว่านักเรียนเกรด C และ D ค่ามัชฌิมของคำตอบของนักเรียนเกรด A สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่องานอาชีพเท่ากับ ๑๕๙.๕๖๐, ๑๑๒.๙๓๘ และ ๑๓๗.๗๙๙ ตามลำดับ ค่ามัชฌิมของคำตอบของนักเรียนเกรด B เท่ากับ ๑๕๖.๕๔๘, ๑๑๐.๕๔๘ และ ๑๓๖.๑๘๑ ค่ามัชฌิมของคำตอบของนักเรียนเกรด C เท่ากับ ๑๕๕.๗๗๖, ๑๐๒.๗๑๑ และ ๑๒๘.๐๓๘ และค่ามัชฌิมของคำตอบของนักเรียนเกรด D น้อยที่สุดเท่ากับ ๑๕๔.๖๕๒, ๙๘.๗๕๐ และ ๑๒๐.๓๘๐ ตามลำดับความคิดเห็นของนักเรียนเกรด A ไม่ต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนเกรด B และความคิดเห็นของนักเรียนเกรด C ไม่ต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนเกรด D อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

ตารางที่ ๑๐๑ ก, ๑๐๑ ข และ ๑๐๑ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายระดับมัธยมปลายในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

จากคลังกรรมมหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐๑ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๗๐๐๖.๓๔๘	๗๐๐๖.๓๔๘	๑๔.๗๑๒ ***
ภายในกลุ่ม	๗๔๐	๓๒๕๘๗๕.๖๔๖	๔๔๕.๙๑๓	
รวม	๗๔๑	๓๓๒๘๘๑.๙๙๔		

 $p \leq .009$

\bar{X} ชาย = ๑๔๘.๕๒๘

(N = ๒๗๒)

\bar{X} หญิง = ๑๔๕.๕๐๖

(N = ๔๗๐)

ตารางที่ ๑๐๑ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๗๓๘.๔๘๗	๒๗๓๘.๔๘๗	๘.๑๐๕ **
ภายในกลุ่ม	๘๘๐	๒๘๗๔๓๘.๘๒๘	๓๒๘.๐๐๐	
รวม	๘๘๑	๓๑๔๗๗๗.๓๑๕		

**
 $p \leq .๐๑$

\bar{X} ชาย = ๑๐๕.๘๖๒

(N = ๓๑๓)

\bar{X} หญิง = ๑๐๔.๖๔๕

(N = ๕๖๘)

ตารางที่ ๑๐๑ ค

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของนัก เรียนหญิงและนัก เรียนชายระดับมัธยมปลาย
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๕๑๘๙.๕๖๔	๕๑๘๙.๕๖๔	๑๐.๘๙๐ ***
ภายในกลุ่ม	๘๗๙	๕๑๘๘๙๒.๐๓๖	๕๗๖.๕๕๕	
รวม	๘๘๐	๕๒๔๐๘๑.๕๐๑		

p < .๐๐๑

 $\bar{X}_{ชาย} = ๑๒๙.๙๗๑$

(N = ๓๑๕)

 $\bar{X}_{หญิง} = ๑๓๕.๐๓๕$

(N = ๕๖๖)

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิด เห็นของนัก เรียนชายและนัก เรียนหญิงต่อ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและในการประกอบอาชีพของ
นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๔, ๕ และ ๖ ปรากฏว่านัก เรียนหญิงเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ดัง
กล่าวมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ สำหรับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
และเพื่อการประกอบอาชีพ และที่ .๐๑ สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค่า $F = ๑๕.๗๑๒$,
 $df = ๑, ๘๘๐$ สำหรับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน $F = ๘.๑๐๕$, $df = ๑, ๘๘๐$
สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและ $F = ๑๐.๘๙๐$, $df = ๑, ๘๗๙$ สำหรับภาษาอังกฤษ
ในการประกอบอาชีพ ค่ามัชฌิมของความคิด เห็นของนัก เรียนหญิงในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้
ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่อประกอบอาชีพเท่ากับ ๑๔๕.๙๐๖, ๑๐๙.๖๕๕
และ ๑๓๕.๐๓๕ ตามลำดับ และค่ามัชฌิมของความคิด เห็นของนัก เรียนชายในเรื่องวัตถุประสงค์
ทั้งสามเท่ากับ ๑๔๙.๕๖๔, ๑๐๕.๙๖๒ และ ๑๒๙.๙๗๑ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐๒ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่ เรียนภาษาอังกฤษของนัก เรียน
ชั้นมัธยมปลายกับความคิด เห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่อ
การประกอบอาชีพของนัก เรียนมัธยมปลาย

ตารางที่ ๑๐๒

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
 วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
 และภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔	๕
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑.๐๐๐ (๗๔๖)	*** .๗๒๕ (๗๑๒)	*** .๗๒๕ (๗๑๕)	-.๐๐๗ (๗๔๐)	.๐๖๑ (๗๑๘)
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา		๑.๐๐๐ (๘๙๐)	*** .๗๙๕ (๘๘๗)	-.๐๕๔ (๘๗๘)	.๐๓๑ (๘๕๓)
๓. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ			๑.๐๐๐ (๘๘๗)	-.๐๐๕ (๘๗๗)	.๐๓๘ (๘๕๔)
๔. อายุ				๑.๐๐๐ (๙๒๙)	.๐๖๑ (๘๙๘)
๕. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ					๑.๐๐๐ (๙๐๔)

** p ≤ .๐๑ *** p ≤ .๐๐๑ () = N

$\bar{X}_๑ = ๑๕๓.๕๕๔$ $\bar{X}_๒ = ๑๐๘.๓๗๖$ $\bar{X}_๓ = ๑๓๓.๒๗๕$ $\bar{X}_๔ = ๑๖.๘๔๔$ $\bar{X}_๕ = ๘.๓๖๓$
 SD = ๒๑.๓๐๓ SD = ๑๘.๔๒๒ SD = ๒๑.๙๓๔ SD = ๑.๒๐๗ SD = ๒.๗๕๕

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมปลาย อายุและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
 ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับ
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติดังกล่าวเป็นไปในทางลบ ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ
 -.๐๐๗, -.๐๕๔ และ -.๐๐๕ อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเท่ากับ ๑๖-๑๗ ปี จำนวน
 ปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ดังกล่าว เช่นกันและค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ
 .๐๖๑, .๐๓๑ และ .๐๓๘ นักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม เคยเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วประมาณ ๔ ปี

ระดับอุดมศึกษา

ในระดับอุดมศึกษา สมมุติฐานการวิจัยข้อแรกคือ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ตารางที่ ๑๐๓ ก, ๑๐๓ ข, และ ๑๐๓ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐๓ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่อง
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๕๔๑.๘๒๕	๑๕๑๓.๖๔๒	๒.๘๖๔*
ภายในกลุ่ม	๔๐๐	๒๖๓๘๘๕.๕๓๒	๕๒๗.๗๓๑	
รวม	๔๐๓	๒๖๘๔๒๗.๓๕๗		

* $p \leq .๐๕$

N	\bar{X}	ปีที่ศึกษา	ปี ๓	ปี ๔	ปี ๒	ปี ๑
๑๑๖	๑๔๒.๔๔๑	ปี ๓				
๑๑๐	๑๔๕.๗๕๕	ปี ๔				
๑๔๘	๑๔๗.๕๔๕	ปี ๒				
๑๓๐	๑๔๐.๘๔๒	ปี ๑	*			

ตารางที่ ๑๐๓ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่อง
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๔๘๑๓.๑๒๑	๖๖๐๔.๓๗๔	๒.๔๘๗
ภายในกลุ่ม	๔๖๗	๒๔๖๘๓๔๔.๐๘๖	๒๖๕๖.๐๐๒	
รวม	๔๗๐	๒๔๘๓๑๖๗.๒๐๗		

$$\bar{X} = ๒๔๖.๒๔๒$$

ปี๑
(N = ๒๕๗)

$$\bar{X} = ๒๓๖.๕๐๔$$

ปี๒
(N = ๒๗๑)

$$\bar{X} = ๒๓๔.๖๐๕$$

ปี๓
(N = ๒๒๘)

$$\bar{X} = ๒๓๘.๔๓๓$$

ปี๔
(N = ๒๑๕)

ตารางที่ ๑๐๓ ค

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่อง
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๐๑๐.๑๓๒	๑๖๗๐.๐๔๔	๒.๐๔๐
ภายในกลุ่ม	๑๐๑๔	๘๓๐๑๓๐.๗๖๔	๘๑๘.๖๖๔	
รวม	๑๐๑๗	๘๓๕๑๔๐.๘๙๖		

$$\bar{X} = ๑๔๐.๖๓๓$$

ปี๑
(N = ๒๖๗)

$$\bar{X} = ๑๓๔.๘๐๖$$

ปี๒
(N = ๒๘๘)

$$\bar{X} = ๑๓๘.๗๑๔$$

ปี๓
(N = ๒๓๔)

$$\bar{X} = ๑๓๘.๗๐๓$$

ปี๔
(N = ๒๒๘)

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษโดย ONEWAY ANOVA ปรากฏว่านักศึกษามีความเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($F = ๒.๘๖๔, df = ๓, ๔๐๐$) แต่ไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ($F = ๒.๔๘๗, df = ๓, ๔๖๗$) และการใช้ภาษาอังกฤษในการ ประกอบอาชีพ ($F = ๒.๐๔๐, df = ๓, ๑๐๑๔$) ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยิม ของคำตอบสำหรับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ Scheffe test ปรากฏว่านักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มีความเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ อย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ ที่ถามในแบบสอบถามมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ ๓ ค่ามัธยิมของคำตอบของนักศึกษาปีที่ ๑ และ ๓ เท่ากับ ๑๔๐.๘๘๒ และ ๑๔๒.๔๘๑ ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษานี้ไม่มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๐๔ ก, ๑๐๔ ข และ ๑๐๔ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้เกรคภาษาอังกฤษต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐๔ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้ เกรควิชาภาษา อังกฤษต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๒๔๘๔.๐๘๓	๗๔๘๔.๖๘๔	๑๔.๐๘๑ ***
ภายในกลุ่ม	๔๘๑	๒๓๘๐๔๔.๖๕๑	๔๙๖.๘๗๔	
รวม	๔๘๔	๒๖๑๕๒๘.๗๓๔		

*** $p \leq .๐๐๑$

N	\bar{X}	เกรค	D	C	B	A
๒๒	๑๒๖.๖๘๒	D				
๑๘๗	๑๔๑.๔๒๘	C	*			
๒๐๔	๑๔๑.๔๒๘	B	*	*		
๖๑	๑๔๔.๖๐๗	A	*	*		

ตารางที่ ๑๐๔ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้ เกรตวิชาภาษาอังกฤษต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๐๓๖๖๒.๐๕๘	๓๔๕๕๔.๐๑๙	๑๓.๒๘๙ ***
ภายในกลุ่ม	๔๒๔	๒๔๑๕๔๙๗.๖๒๙	๒๖๐๐.๑๐๔	
รวม	๔๒๗	๒๕๑๙๑๕๙.๖๘๗		

*** $p \leq .00๑$

N	\bar{X}	เกรต	D	C	A	B
๔๑	๒๑๒.๘๕๔	D				
๓๗๗	๒๒๙.๕๙๑	C				
๑๒๕	๒๔๗.๓๖๐	A	*	*		
๓๙๐	๒๔๘.๑๗๒	B	*	*		

ตารางที่ ๑๐๔ ค

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้ เกรตวิชาภาษาอังกฤษต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๔๐๕๙.๘๕๐	๘๐๑๙.๙๕๐	๑๐.๐๑๖ ***
ภายในกลุ่ม	๔๗๗	๗๘๒๒๙๙.๐๑๒	๘๐๐.๗๑๖	
รวม	๔๘๐	๘๐๖๓๕๘.๘๖๒		

*** $p \leq .00๑$

N	\bar{X}	เกรต	D	C	A	B
๔๕	๑๒๑.๕๖๗	D				
๓๘๗	๑๓๔.๙๖๑	C	*			
๑๓๗	๑๔๐.๘๘๓	A	*			
๔๑๒	๑๔๒.๑๔๖	B	*	*		

เกรตวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเพื่อการศึกษาและในการประกอบอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่า $F = ๑๕.๐๘๑$, $df = ๓, ๔๘๑$ การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานของคำตอบโดย Scheffe test ปรากฏว่า นักศึกษาเกรต A เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุด ค่ามัธยฐานเท่ากับ ๑๕๔.๖๐๗ ความเห็นของนักศึกษาเกรต A ต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษาเกรต C และ D อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากความคิดเห็นของนักศึกษาเกรต B ในทำนองเดียวกันนักศึกษาเกรต B เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มากกว่านักศึกษาเกรต C และ D อย่างมีนัยสำคัญ ค่ามัธยฐานเท่ากับ ๑๕๑.๔๒๕ นักศึกษาเกรต C เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถ้ามมากกว่านักศึกษาเกรต D และความคิดเห็นของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ค่ามัธยฐานของคำตอบของนักเรียนเกรต C และ D เท่ากับ ๑๔๑.๕๒๘ และ ๑๒๖.๖๘๒ ตามลำดับ

ในทำนองเดียวกันนักศึกษาเกรต A และ B มีความเห็นแตกต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษาเกรต C และ D อย่างมีนัยสำคัญ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ($F = ๑๓.๒๘๘$, $df = ๓, ๔๒๕$) แต่ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาเกรต B มากกว่าของนักศึกษาเกรต A ค่ามัธยฐานของเกรต B เท่ากับ ๒๔๘.๑๗๒ และค่ามัธยฐานของคำตอบของนักศึกษาเกรต A เท่ากับ ๒๔๗.๓๖๐ แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีความสำคัญทางสถิติ และความคิดเห็นของนักศึกษาเกรต C และ D ก็ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน ค่ามัธยฐานของคำตอบของนักศึกษาเกรต C และ D เท่ากับ ๒๒๕.๔๘๑ และ ๒๑๒.๘๔๔ ตามลำดับ

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ นักศึกษามีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = ๑๐.๐๑๖$, $df = ๓, ๔๗๗$) ผลของ Scheffe test ปรากฏว่านักศึกษาเกรต B มีความเห็นแตกต่างจากนักศึกษาเกรต C และ D อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับนักศึกษาเกรต A นักศึกษาเกรต B มีค่ามัธยฐานของคำตอบสูงที่สุดคือ ๑๔๒.๑๔๖ นักศึกษาเกรต A เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ ในทศระประกอบอาชีพมากกว่านักศึกษาเกรต D ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่ความคิดเห็นของนักศึกษาเกรด A ไม่ต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษาเกรด C อย่างมีนัยสำคัญ ความคิดเห็นของนักศึกษาเกรด C ต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษาเกรด D อย่างมีนัยสำคัญ ค่ามัชฌิมของคำตอบของนักศึกษาเกรด A, C และ D เท่ากับ ๑๔๐.๘๘๓, ๑๓๔.๘๖๑ และ ๑๒๑.๔๖๗ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐๕ ก, ๑๐๕ ข, และ ๑๐๕ ค แสดงความคิดเห็นใน

เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพของนักศึกษาชายและนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๑๐๕ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และนักศึกษาชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๔๓๓๙.๗๙๘	๔๓๓๙.๗๙๘	๑๘.๑๔๖ ***
ภายในกลุ่ม	๕๐๑	๒๕๗๗๒๕.๕๓๐	๕๑๔.๔๒๒	
รวม	๕๐๒	๒๖๒๐๖๕.๓๒๘		

*** $p \leq .00๑$

\bar{X} ชาย = ๑๔๑.๙๙๕
(N = ๒๑๗)

\bar{X} หญิง = ๑๔๐.๖๙๖
(N = ๒๘๖)

ตารางที่ ๑๐๕ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และนักศึกษาชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๔๕๕๗.๕๙๒	๒๔๕๕๗.๕๙๒	๙.๒๘๑ **
ภายในกลุ่ม	๕๖๔	๒๕๕๐๘๖๖.๕๒๕	๒๖๕๖.๑๒๗	
รวม	๕๖๕	๒๕๗๕๔๒๔.๑๑๘		

** $p \leq .๐๑$

\bar{X} ชาย = ๒๓๓.๕๗๑
(N = ๕๓๘)

\bar{X} หญิง = ๒๔๓.๖๙๙
(N = ๕๒๘)

ตารางที่ ๑๐๕ ก

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชาย เกี่ยวกับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๖๑๘๘.๙๘๒	๑๖๑๘๘.๙๘๒	๒๐.๑๙๐ ***
ภายในกลุ่ม	๑๐๑๑	๘๑๐๖๕๖.๙๕๙	๘๐๑.๘๓๗	
รวม	๑๐๑๒	๘๖๖๘๔๕.๙๔๑		

$$*** p \leq .001$$

$$\bar{X}_{ชาย} = ๑๓๓.๘๔๑$$

$$(N = ๕๖๕)$$

$$\bar{X}_{หญิง} = ๑๔๑.๘๖๓$$

$$(N = ๕๔๘)$$

นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ สำหรับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษที่ใช้ในวิชาชีพ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค่า $F = ๑๔.๑๕๖$, $df = ๑, ๔๐๑$ สำหรับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่า $F = ๙.๒๘๑$, $df = ๑, ๙๖๔$ สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และค่า $F = ๒๐.๑๙๐$, $df = ๑, ๑๐๑๑$ สำหรับภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ทั้งหมดมากกว่านักศึกษาชาย ค่ามัธยฐานของคำตอบของนักศึกษาหญิงของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและในการประกอบอาชีพ เท่ากับ ๑๔๐.๖๙๖, ๒๔๓.๖๙๙ และ ๑๔๑.๘๖๓ ตามลำดับ ค่ามัธยฐานของคำตอบของนักศึกษาชายสำหรับวัตถุประสงค์ทั้งสามเท่ากับ ๑๔๑.๙๕๕, ๒๓๓.๕๗๑ และ ๑๓๓.๘๔๑ ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของนักศึกษา และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นของนักศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษาแสดงไว้ในตารางที่ ๑๐๖

ตารางที่ ๑๐๖

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
และภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔	๕
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑.๐๐๐ (๔๐๔)	*** .๗๐๕ (๕๖๒)	*** .๖๖๒ (๔๗๗)	-.๐๖๘ (๔๔๓)	-.๐๑๙ (๓๖๑)
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา		๑.๐๐๐ (๔๗๑)	*** .๘๒๘ (๕๒๔)	-.๐๓๕ (๔๔๓)	-.๐๓๘ (๖๗๑)
๓. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ			๑.๐๐๐ (๑๐๑๘)	-.๐๒๔ (๙๘๔)	-.๐๐๙ (๗๑๐)
๔. อายุ				๑.๐๐๐ (๑๑๕๓)	*** .๑๖๖ (๘๑๔)
๕. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ					๑.๐๐๐ (๘๒๓)

* $p \leq .๐๕$ *** $p \leq .๐๐๑$ $\bar{X}_๑ = ๑๕๖.๘๖๔$ $\bar{X}_๒ = ๒๓๔.๐๗๗$ $\bar{X}_๓ = ๑๓๘.๑๐๙$ $\bar{X}_๔ = ๒๐.๒๓๙$ $\bar{X}_๕ = ๑๒.๑๕๓$

SD = ๒๓.๑๐๑

SD = ๕๑.๖๕๕

SD = ๒๘.๖๕๖

SD = ๑.๗๗๔

SD = ๒.๘๔๘

อายุและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อ
การศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา นักศึกษาที่
ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยอายุประมาณ ๒๐ ปี และเรียนภาษาอังกฤษมาประมาณ ๑๒ ปี

๒. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับครูอาจารย์

การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับครูอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การสอนภาษาอังกฤษ มุ่งตอบสนองมูติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

ก. ระดับมัธยมศึกษา

๑. ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
๒. ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาที่กำดงสอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและ เอกชน ในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลและ เอกชนในส่วนภูมิภาค ไม่มีความคิด เห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
๓. ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่จบการศึกษาต่างกัน ไม่มีความคิด เห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
๔. ครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ไม่มีความคิด เห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
๕. อายุของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิด เห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
๖. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิด เห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ข. ระดับมัธยมศึกษา

๑. ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปีที่ ๔, ๕ และ ๖ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา
๒. ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาที่กำลังสอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและ เอกชน ในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลและ เอกชนในส่วนภูมิภาคไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา
๓. ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่จบการศึกษาต่างกันไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา
๔. ครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา
๕. อายุของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา
๖. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา

ค. ระดับอุดมศึกษา

๑. อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาที่จบปริญญาตรี โท และ เอก ไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา

๒. อาจารย์หญิงและอาจารย์ชายระดับอุดมศึกษาไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา

๓. อายุของอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา

๔. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ระดับอุดมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา

ระดับมัธยมต้น

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมต้นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมต้น แสดงไว้ในตารางที่ ๑๐๗ ก และ ๑๐๗ ข

ตารางที่ ๑๐๗ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูชั้นมัธยมต้นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๕๒๗.๑๗๓	๒๖๓.๕๘๖	.๗๔๓
ภายในกลุ่ม	๒๖๓	๙๓๒๔๕.๘๖๕	๓๕๔.๕๔๕๗	
รวม	๒๖๕	๙๓๗๗๓.๐๓๘		

$$\bar{X} = ๑๒๔.๓๔๕$$

ม.๑

$$(N = ๔๒)$$

$$\bar{X} = ๑๒๗.๗๒๖$$

ม.๒

$$(N = ๘๔)$$

$$\bar{X} = ๑๒๖.๖๖๗$$

ม.๓

$$(N = ๔๐)$$

ตารางที่ ๑๐๗ ข

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของครูชั้นมัธยมต้นใน เรื่องวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๔๕.๗๖๐	๑๒๒.๘๘๐	.๔๔๘
ภายในกลุ่ม	๓๔๘	๕๒๘๖๗.๕๕๕	๑๕๒.๑๘๓	
รวม	๓๕๐	๕๓๑๑๓.๓๑๕		

$\bar{X} = ๖๐.๕๖๗$	$\bar{X} = ๖๒.๑๗๗$	$\bar{X} = ๖๒.๒๖๗$
ม.๑	ม.๒	ม.๓
(N = ๑๒๒)	(N = ๑๑๓)	(N = ๑๑๖)

ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมต้นไม่มีความ เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติสำหรับความคิด เห็น เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และ
ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค่า $F = .๗๔๓$, $df = ๒, ๒๖๓$ สำหรับภาษาอังกฤษในชีวิต
ประจำวัน และค่า $F = .๔๔๘$, $df = ๒, ๓๔๘$ สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐๘ ก และ ๑๐๘ ข แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ตารางที่ ๑๐๘ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๓๔๙.๑๔๔	๓๔๙.๑๔๔	๑.๑๓๓
ภายในกลุ่ม	๒๖๒	๔๒๖๕๕.๙๖๔	๓๕๒.๓๐๕	
รวม	๒๖๓	๔๓๐๕๕.๑๐๘		

$\bar{X} = ๖๑.๖๔๗$	$\bar{X} = ๕๒.๕๐๐$
ปริญญาตรี	ปริญญาโท
(N= ๓๕๖)	(N= ๕)

ตารางที่ ๑๐๘ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๓๓๐.๘๗๕	๓๓๐.๘๗๕	๒.๗๐๗
ภายในกลุ่ม	๓๕๘	๕๒๕๓๕.๘๘๓	๑๒๒.๒๓๐	
รวม	๓๕๙	๕๒๘๖๖.๗๕๗		

$\bar{X} = ๖๑.๖๔๗$	$\bar{X} = ๕๒.๕๐๐$
ปริญญาตรี	ปริญญาโท
(N=๓๕๖)	(N=๕)

ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่จบปริญญาตรีและปริญญาโท ไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา สำหรับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่า $F = ๑.๑๓๓$, $df = ๑, ๒๖๓$ และสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค่า $F = ๒.๗๐๗$, $df = ๑, ๓๔๘$

ตารางที่ ๑๐๔ ก และ ๑๐๔ ข แสดงการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ตารางที่ ๑๐๔ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	f
ระหว่างกลุ่ม	๑	๗๕.๐๓๒	๗๕.๐๓๒	.๒๑๒
ภายในกลุ่ม	๒๖๕	๘๓๖๒๓.๗๑๗	๓๑๓.๒๙๗	
รวม	๒๖๖	๘๓๖๙๘.๗๔๙		

$\bar{X} = ๑๒๗.๔๘๗$

ชาย

(N= ๓๗)

$\bar{X} = ๑๒๔.๘๕๒$

หญิง

(N= ๒๓๐)

ตารางที่ ๑๐๕ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๔๑.๖๗๖	๑๔๑.๖๗๖	๑.๑๔๗
ภายในกลุ่ม	๓๕๐	๔๓๒๑๖.๐๕๐	๑๒๓.๔๗๔	
รวม	๓๕๑	๔๓๓๕๗.๗๒๖		

$$\bar{X}_{\text{ชาย}} = ๖๓.๒๕๐$$

$$(N = ๔๔)$$

$$\bar{X}_{\text{หญิง}} = ๖๑.๔๐๑$$

$$(N = ๓๐๔)$$

ผลปรากฏว่าครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค่า F สำหรับวัตถุประสงค์ชุดแรกเท่ากับ ๒.๒๑๒, df = ๑, ๒๖๕ และค่า F สำหรับวัตถุประสงค์ชุดหลังเท่ากับ ๑.๑๔๗ df = ๑, ๓๕๐ ตารางที่ ๑๑๐ แสดงความสัมพันธ์ของอายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษา กับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๑๑๐

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
 วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
 ของครูชั้นมัธยมต้น

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑.๐๐๐ (๒๖๔)	๐.๖๖๗ ^{***} (๒๖๗)	๐.๐๓๓ (๒๖๖)	๐.๐๒๔ (๒๖๑)
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา		๑.๐๐๐ (๓๔๔)	๐.๐๕๖ (๓๕๐)	๐.๐๔๔ (๓๔๔)
๓. อายุ			๑.๐๐๐ (๓๕๔)	๐.๘๑๖ ^{***} (๓๕๖)
๔. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐ (๓๕๔)

*** $p \leq .001$

$\bar{X}_1 = ๑๒๖.๒๕๗$ $\bar{X}_2 = ๖๑.๖๓๐$ $\bar{X}_3 = ๓๐.๖๔๔$ $\bar{X}_4 = ๗.๓๘๒$
 SD = ๑๘.๗๓๒ SD = ๑๑.๐๔๐ SD = ๕.๘๒๖ SD = ๕.๒๑๑

อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้น ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเท่ากับ .๐๓๓ และกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาเท่ากับ .๐๕๖ อายุเฉลี่ยของครูที่ตอบแบบสอบถามประมาณ ๓๐ - ๓๑ ปี ครูเหล่านี้สอนภาษาอังกฤษมาแล้วประมาณ ๗ ปี ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและเพื่อการศึกษาเท่ากับ .๐๒๔ และ .๐๔๔ ตามลำดับ

ระดับมัธยมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความคิด เห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาใน เรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเพื่อการศึกษาและเพื่อ งานอาชีพ ระดับมัธยมศึกษา แสดงไว้ในตารางที่ ๑๑๑ ก และ ๑๑๑ ค

ตารางที่ ๑๑๑ ก

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของครูชั้นมัธยมศึกษาใน เรื่อง วัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๙๕๙.๖๖๖	๔๗๙.๘๓๓	.๘๓๖
ภายในกลุ่ม	๒๕๐	๑๒๘๖๐๖.๘๐๘	๕๑๔.๔๒๗	
รวม	๒๕๒	๑๒๙๕๖๖.๔๗๔		

$$\bar{X} = ๑๕๕.๑๒๑$$

ม.๔
(N = ๘๓)

$$\bar{X} = ๑๕๔.๐๑๑$$

ม.๕
(N = ๘๘)

$$\bar{X} = ๑๕๘.๓๖๖$$

ม.๖
(N = ๘๒)

ตารางที่ ๑๑๑ ข

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของครูชั้นมัธยมศึกษาใน เรื่อง วัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๕๘๔.๑๒๕	๒๙๒.๐๖๒	.๘๑๔
ภายในกลุ่ม	๓๒๔	๑๑๖๒๑๗.๘๓๘	๓๕๘.๖๘๗	
รวม	๓๒๖	๑๑๖๘๐๑.๙๖๓		

$$\bar{X} = ๑๐๒.๕๑๔$$

ม.๔
(N = ๑๐๘)

$$\bar{X} = ๑๐๒.๒๘๐$$

ม.๕
(N = ๑๐๗)

$$\bar{X} = ๑๐๕.๒๑๔$$

ม.๖
(N = ๑๑๒)

ตารางที่ ๑๑๑ ก
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูชั้นมัธยมปลายในเรื่องวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๔๘.๒๘๗	๔๘.๖๔๔	.๐๘๐
ภายในกลุ่ม	๓๑๘	๑๘๘๓๖๔.๖๒๘	๖๒๓.๗๘๑	
รวม	๓๒๐	๑๘๘๔๖๔.๙๑๖		

$\bar{X} = ๑๒๓.๒๒๑$	$\bar{X} = ๑๒๔.๔๗๐$	$\bar{X} = ๑๒๓.๖๘๑$
ม.๔	ม.๕	ม.๖
(N = ๑๐๔)	(N = ๑๐๗)	(N = ๑๑๐)

ปรากฏว่าครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยม ๔, ๕ และ ๖ ไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและเพื่อการประกอบอาชีพ ค่า $F = .๘๓๖$, $df = ๒, ๒๕๐$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน $F = .๘๑๔$, $df = ๒, ๓๒๔$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และ $F = .๐๘๐$, $df = ๒, ๓๑๘$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ตารางที่ ๑๑๒ ก, ๑๑๒ ข และ ๑๑๒ ค แสดงการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๑๑๒ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายในโรงเรียน
ประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๒๐๓.๑๖๔	๑๐๖๗.๗๒๒	๒.๑๐๖
ภายในกลุ่ม	๒๔๙	๑๒๖๒๖๓.๓๐๔	๕๐๗.๐๘๒	
รวม	๒๕๒	๑๒๙๔๖๖.๔๖๘		

\bar{X} = ๑๔๕.๔๓๐	\bar{X} = ๑๓๑.๔๕๕	\bar{X} = ๑๔๔.๖๒๔	\bar{X} = ๑๔๒.๐๒๔
รัฐบาล (กทม)	ราชบุรี (กทม)	รัฐบาล (ภูมิภาค)	ราชบุรี (ภูมิภาค)
(N = ๘๓)	(N = ๑๑)	(N = ๑๒๔)	(N = ๓๔)

ตารางที่ ๑๑๒ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายในโรงเรียน
ประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๓๐๘.๕๘๖	๑๔๓๖.๑๙๕	๔.๐๙๘**
ภายในกลุ่ม	๓๒๔	๑๑๓๕๕๕.๓๐๔	๓๕๐.๔๕๙	
รวม	๓๒๗	๑๑๗๘๖๓.๘๙๐		

** $p \leq .๐๑$

N	\bar{X}	ชนิดของโรงเรียน	ภูมิภาค (ราชบุรี)	กทม (รัฐบาล)	ภูมิภาค (รัฐบาล)	กทม (ราชบุรี)
๕๒	๙๘.๕๒๔	ภูมิภาค (ราชบุรี)				
๑๐๓	๑๐๒.๖๔๑	กทม (รัฐบาล)				
๑๖๔	๑๐๓.๘๕๔	ภูมิภาค (รัฐบาล)				
๑๙	๑๑๖.๕๒๑	กทม (ราชบุรี)	*	*		

ตารางที่ ๑๑๒ ค

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายในโรงเรียน
ประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๓๘๘.๑๗๔	๗๙๖.๐๕๘	๑.๒๘๒
ภายในกลุ่ม	๓๑๘	๑๙๗๗๙๖.๓๒๓	๖๒๐.๗๔๓	
รวม	๓๒๑	๑๙๙๑๘๔.๔๙๗		

$\bar{X} = ๑๒๒.๓๖๔$
รัฐบาล (กทม)
(N = ๔๖)

$\bar{X} = ๑๓๒.๐๐๐$
ราชบุรี (กทม)
(N = ๒๑)

$\bar{X} = ๑๒๕.๐๔๙$
รัฐบาล (ภูมิภาค)
(N = ๑๖๓)

$\bar{X} = ๑๒๐.๑๙๑$
ราชบุรี (ภูมิภาค)
(N = ๔๒)

ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายที่กำลังสอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียน
ราชบุรีในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชบุรีในส่วนภูมิภาคไม่มีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
และภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ค่า $F = ๒.๑๐๖$, $df = ๓, ๒๔๙$ สำหรับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และค่า $F = ๑.๒๘๒$, $df = ๓, ๓๑๘$ สำหรับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ แต่ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
ประเภทต่าง ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ สำหรับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ($F = ๔.๐๙๘$, $df = ๓, ๓๒๔$) ผลการทดสอบความ
แตกต่างของค่ามัธยฐานระหว่างกลุ่มปรากฏว่าครูที่สอนในโรงเรียนราชบุรีในกรุงเทพฯ มีความ
เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับครูที่สอนในโรงเรียนราชบุรีในส่วนภูมิภาคและกับครูที่สอน
ในโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ ครูที่สอนในโรงเรียนราชบุรีในกรุงเทพฯ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพมากกว่าครูที่สอนในโรงเรียนประเภทอื่น
ค่ามัธยฐานของคำตอบเท่ากับ ๑๑๖.๔๒๑ ค่ามัธยฐานของคำตอบของครูที่สอนในโรงเรียนรัฐบาล
ในส่วนภูมิภาคเท่ากับ ๑๐๓.๘๕๔ ค่ามัธยฐานของคำตอบของครูที่สอนในโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ

เท่ากับ ๑๐๒.๖๔๑ และค่ามัธยฐานของค่าตอบของครูที่สอนในโรงเรียนราษฎร์ในส่วนภูมิภาคน้อยที่สุดเท่ากับ ๙๘.๕๒๔

ตารางที่ ๑๑๓ ก, ๑๑๓ ข และ ๑๑๓ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๑๑๓ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๔๕๒.๖๘๒	๑๔๕๒.๖๘๒	๒.๘๔๓
ภายในกลุ่ม	๒๔๘	๑๒๖๖๙๙.๓๐๒	๕๑๐.๘๘๔	
รวม	๒๔๙	๑๒๘๑๕๑.๙๘๔		

$\bar{X} = ๑๕๖.๔๘๖$
ปริญญาตรี
(N = ๒๔๒)

$\bar{X} = ๑๔๒.๓๕๐$
ปริญญาโท
(N = ๘)

ตารางที่ ๑๑๓ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๔๓๑.๘๖๕	๔๓๑.๘๖๕	๒.๖๐๖
ภายในกลุ่ม	๓๒๓	๑๑๕๔๓๘.๓๐๘	๓๕๗.๓๙๕	
รวม	๓๒๔	๑๑๖๓๗๐.๑๗๓		

$\bar{X} = ๑๐๔.๐๙๔$
ปริญญาตรี
(N = ๓๑๖)

$\bar{X} = ๙๓.๓๗๘$
ปริญญาโท
(N = ๘)

ตารางที่ ๑๑๓ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
ระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๒๗.๘๖๓	๒๒๗.๘๖๓	.๓๖๓
ภายในกลุ่ม	๓๑๗	๑๙๘๙๕๖.๙๕๒	๖๒๗.๖๒๕	
รวม	๓๑๘	๑๙๙๑๘๔.๘๑๕		

$$\bar{X} = ๑๒๔.๔๐๕$$

ปริญญาตรี
(N = ๓๑๑)

$$\bar{X} = ๑๑๙.๐๐๐$$

ปริญญาโท
(n = ๘)

ผลปรากฏว่าครูสอนภาษาอังกฤษที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ค่า $F = ๒.๘๔๓$, $df = ๑$, ๒๔๘ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่า $F = ๒.๖๐๖$, $df = ๑$, ๓๒๓ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและ ค่า $F = .๓๖๓$, $df = ๑$, ๓๑๗ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ตารางที่ ๑๑๔ ก, ๑๑๔ ข, และ ๑๑๔ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๑๑๔ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๓๓.๖๐๘	๑๓๓.๖๐๘	.๒๕๙
ภายในกลุ่ม	๒๕๑	๑๒๙๓๓๒.๘๖๖	๕๑๕.๒๗๐	
รวม	๒๕๒	๑๒๙๔๖๖.๔๗๔		

$$\bar{X} = ๑๕๗.๕๓๔$$

ชาย

$$(N = ๕๑)$$

$$\bar{X} = ๑๕๕.๕๖๗$$

หญิง

$$(N = ๒๑๒)$$

ตารางที่ ๑๑๔ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๗๕๐.๓๗๑	๗๕๐.๓๗๑	๒.๐๘๓
ภายในกลุ่ม	๓๒๘	๑๑๘๑๔๙.๔๐๒	๓๖๐.๒๑๒	
รวม	๓๒๙	๑๑๘๘๙๙.๗๗๓		

$$\bar{X} = ๑๐๗.๐๐๐$$

ชาย

$$(N = ๕๔)$$

$$\bar{X} = ๑๐๒.๙๒๔$$

หญิง

$$(N = ๒๗๖)$$

ตารางที่ ๑๑๔ ค

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๒๘๘.๙๐๔	๑๒๘๘.๙๐๔	๒.๐๗๖
ภายในกลุ่ม	๓๒๒	๑๙๔๙๙๙.๑๓๐	๖๐๕๖.๒๒๙	
รวม	๓๒๓	๒๐๖๘๘๘.๐๓๔		

$$\bar{X}_{\text{ชาย}} = ๑๒๘.๔๕๖$$

$$(N = ๔๔)$$

$$\bar{X}_{\text{หญิง}} = ๑๒๓.๒๐๔$$

$$(N = ๒๗๐)$$

ครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อ
การศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย ค่า $F = .๒๔๔$, $df =$
 $๑, ๒๕๑$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่า $F = ๒.๐๘๓$,
 $df = ๑, ๓๒๘$ สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และค่า $F = ๒.๑๗๖$, $df = ๑, ๓๒๒$
สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๑๑๕ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความ
คิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
และภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพของครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลาย

ตารางที่ ๑๑๕

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษ
เพื่อการประกอบอาชีพของครูชั้นมัธยมปลาย

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔	๕
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑.๐๐๐ (๒๕๓)	*** .๘๓๓ (๒๕๐)	*** .๗๐๕ (๒๔๔)	-.๐๑๕ (๒๕๓)	-.๐๗๔ (๒๕๑)
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา		๑.๐๐๐ (๒๓๑)	*** .๘๐๗ (๒๓๗)	.๐๓๗ (๒๒๔)	.๐๐๖ (๒๒๕)
๓. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ			๑.๐๐๐ (๒๒๔)	-.๐๑๕ (๒๒๒)	-.๐๒๐ (๒๒๐)
๔. อายุ				๑.๐๐๐ (๓๓๕)	*** .๘๕๔ (๓๓๐)
๕. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ					๑.๐๐๐ (๓๓๓)

*** $p \leq .009$

$\bar{X}_1 = ๑๕๕.๗๘๗$ $\bar{X}_2 = ๑๐๓.๖๑๖$ $\bar{X}_3 = ๑๒๔.๑๖๖$ $\bar{X}_4 = ๓๒.๖๓๔$ $\bar{X}_5 = ๔.๐๖๓$

SD = ๒๒.๖๖๖ SD = ๑๘.๘๘๗ SD = ๒๕.๘๕๔ SD = ๗.๑๓๒ SD = ๔.๗๘๐

อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูที่สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลายไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเท่ากับ $-.๐๑๕$ กับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาเท่ากับ $.๐๓๗$ และกับภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพเท่ากับ $-.๐๑๕$ อายุเฉลี่ยของครูที่ตอบแบบสอบถามประมาณ ๓๒ - ๓๓ ปี ครูเหล่านี้สอนภาษาอังกฤษแล้วประมาณ ๔ ปี ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่อการประกอบอาชีพเท่ากับ $-.๐๗๔$, $.๐๐๖$ และ $-.๐๒๐$ ตามลำดับ

ระดับอุดมศึกษา

ในระดับอุดมศึกษาผู้วิจัยศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามว่ามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การสอนภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด ตารางที่ ๑๑๖ ก, ๑๑๖ ข และ ๑๑๖ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๑๑๖ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๔๔๘.๗๒๑	๒๒๔.๓๖๐	.๔๔๕
ภายในกลุ่ม	๑๔๕	๗๓๒๑๖.๘๔๐	๕๐๔.๙๔๔	
รวม	๑๔๗	๗๓๖๖๖.๕๖๑		

 \bar{X} ปรินญาตรี = ๑๖๔.๕๑๗

(N = ๒๘)

 \bar{X} ปรินญาโท = ๑๖๑.๘๗๖

(N = ๑๑๓)

 \bar{X} ปรินญาเอก = ๑๕๕.๓๓๓

(N = ๖)

ตารางที่ ๑๑๖ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๖.๘๗๖	๘.๔๓๘	.๐๐๔
ภายในกลุ่ม	๑๓๖	๒๘๓๓๒๘.๑๔๕	๒๑๕๖.๘๒๕	
รวม	๑๓๘	๒๘๓๓๔๕.๐๒๑		

 \bar{X} = ๒๖๒.๐๓๖
ปรินญาตรี

(N = ๒๘)

 \bar{X} = ๒๖๒.๗๐๕
ปรินญาโท

(N = ๑๐๕)

 \bar{X} = ๒๖๓.๖๖๗
ปรินญาเอก

(N = ๖)

ตารางที่ ๑๑๖ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๕๗๒.๓๓๗	๗๘๖.๑๖๘	๑.๓๒๔
ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๘๓๗๐๖.๘๙๐	๕๙๓.๖๖๗	
รวม	๑๔๓	๘๕๒๗๙.๒๒๖		

$\bar{X} = ๑๕๒.๓๐๘$
 ปริญาตรี
 (N = ๒๖)

$\bar{X} = ๑๔๘.๕๘๔$
 ปริญาโท
 (N = ๑๑๓)

$\bar{X} = ๑๓๓.๐๐๐$
 ปริญาเอก
 (N = ๕)

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่จบปริญญาตรี ปริญญาโท และ
 ปริญญาเอก ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษ
 เพื่อการประกอบอาชีพ ค่า $F = .๔๔๔$, $df = ๒, ๑๔๔$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้
 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน $F = .๐๐๔$, $df = ๒, ๑๓๖$ สำหรับวัตถุประสงค์
 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และ $F = ๑.๓๒๔$, $df = ๒, ๑๔๑$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ตารางที่ ๑๑๗ ก, ๑๑๗ ข และ ๑๑๗ ค

แสดงการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์หญิงและอาจารย์ชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับ
 อุดมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
 และภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๑๑๗ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์หญิงและอาจารย์ชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับ
อุดมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๗๘.๘๖๒	๒๗๘.๘๖๒	.๕๖๔
ภายในกลุ่ม	๑๔๙	๗๓๖๘๑.๗๔๗	๔๙๔.๕๐๘	
รวม	๑๕๐	๗๓๙๖๐.๖๐๙		

$$\bar{X}_{\text{ชาย}} = ๑๒๕.๕๔๑$$

$$(N = ๑๗)$$

$$\bar{X}_{\text{หญิง}} = ๑๖๑.๖๕๒$$

$$(N = ๑๓๔)$$

ตารางที่ ๑๑๗ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์หญิงและอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษระดับ
อุดมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๖๗.๓๒๔	๒๖๗.๓๒๔	.๑๒๗
ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๒๙๕๗๐๑.๕๖๔	๒๑๑๒.๑๕๓	
รวม	๑๔๑	๒๙๕๙๖๘.๗๘๘		

$$\bar{X}_{\text{ชาย}} = ๒๕๙.๓๗๕$$

$$(N = ๑๖)$$

$$\bar{X}_{\text{หญิง}} = ๒๖๓.๗๑๔$$

$$(N = ๑๒๖)$$

ตารางที่ ๑๑๗ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์หญิงและอาจารย์ชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับ
อุดมศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๘๔.๗๖๔	๘๔.๗๖๔	.๑๔๒
ภายในกลุ่ม	๑๔๗	๘๗๐๓๖.๔๑๖	๕๙๒.๐๘๘	
รวม	๑๔๘	๘๗๑๒๑.๖๘๔		

$$\bar{X} = ๑๔๑.๐๐๐$$

ชาย
(N = ๑๘)

$$\bar{X} = ๑๔๘.๖๑๘$$

หญิง
(N = ๑๓๑)

อาจารย์หญิงและอาจารย์ชายไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษา
และเพื่อการประกอบอาชีพ ค่า $F = .๕๖๔$, $df = ๑, ๑๔๘$ สำหรับวัตถุประสงค์การ
ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน $F = .๑๒๗$, $df = ๑, ๑๔๐$ สำหรับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และ $F = .๑๕๒$, $df = ๑, ๑๔๗$ สำหรับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างชาย จำนวน
ปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพของอาจารย์สอนภาษา
อังกฤษระดับอุดมศึกษาแสดงไว้ในตารางที่ ๑๑๘

ตารางที่ ๑๑๘

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อ
การประกอบอาชีพของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔	๕
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑.๐๐๐ (๑๕๒)	*** .๖๕๐ (๑๓๔)	*** .๗๕๕ (๑๓๘)	.๑๐๒ (๑๔๖)	.๐๙๒ (๑๔๕)
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา		๑.๐๐๐ (๑๔๓)	*** .๗๗๗ (๑๓๒)	* .๑๘๐ (๑๓๗)	** .๒๒๖ (๑๓๕)
๓. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ			๑.๐๐๐ (๑๕๐)	.๑๑๓ (๑๔๓)	.๑๕๑ (๑๔๒)
๔. อายุ				๑.๐๐๐ (๑๘๖)	*** .๘๗๖ (๑๗๘)
๕. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ					๑.๐๐๐ (๑๘๕)

* $p \leq .๐๕$ ** $p \leq .๐๑$ *** $p \leq .๐๐๑$

$\bar{X}_๑$ = ๑๖๒.๓๐๓	$\bar{X}_๒$ = ๒๖๓.๖๑๕	$\bar{X}_๓$ = ๑๔๙.๐๘๗	$\bar{X}_๔$ = ๓๕.๐๘๗	$\bar{X}_๕$ = ๔.๙๓๐
SD = ๒๒.๒๓๔	SD = ๔๕.๘๙๒	SD = ๒๔.๒๘๒	SD = ๗.๖๖๘	SD = ๖.๙๒๐

อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ระดับอุดมศึกษามีความสัมพันธ์กับความ
คิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๕ สำหรับ
อายุ และที่ .๐๑ สำหรับจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๑๘๐ และ .๒๒๖
ตามลำดับ แสดงว่าอาจารย์ที่อายุน้อย และสอนภาษาอังกฤษมานานเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์
การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา แต่อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์
อย่างมีนัยสำคัญกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ
ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและเพื่อการ
ประกอบอาชีพเท่ากับ .๑๐๒ และ .๑๑๓ ตามลำดับ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่สอน
ภาษาอังกฤษและวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและเพื่อการประกอบอาชีพ
เท่ากับ .๐๙๒ และ .๑๕๑ ตามลำดับ อายุเฉลี่ยของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามเท่ากับ ๓๕ ปี
และอาจารย์เหล่านี้เคยสอนภาษาอังกฤษมาแล้วประมาณ ๑๐ ปี

๓. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร

ในทำนองเดียวกันตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษา และครูอาจารย์ ผู้วิจัยศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารโดยตั้งสมมุติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

ก. ระดับมัธยมศึกษา

๑. ตำแหน่งของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

๒. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาที่จบการศึกษาต่างกันไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

๓. ผู้บริหารหญิงและชายที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

๔. อายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

๕. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

ข. ระดับมัธยมศึกษาปลาย

๑. ตำแหน่งของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ระดับมัธยมศึกษาปลายไม่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาปลาย

๒. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ระดับมัธยมศึกษาปลายที่จบการศึกษาต่างกันไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาปลาย

ระดับมัธยมศึกษา

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติในค่านต่าง ๆ กับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารผู้วิจัยใช้ ONEWAY ANOVA และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษผู้วิจัยใช้ Pearson Correlation ตารางที่ ๑๑๔ ก และ ๑๑๔ ข แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๑๑๔ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๑๔.๘๘๓	๑๓๘.๒๖๑	.๓๔๖
ภายในกลุ่ม	๔๑	๑๔๓๔๐.๓๒๔	๓๔๙.๗๖๔	
รวม	๔๔	๑๔๗๕๖.๓๑๑		

$\bar{X} = ๑๒๕.๐๒๔$

หัวหน้าหมวด

(N = ๓๔)

$\bar{X} = ๑๑๗.๕๐๐$

หัวหน้าภาค

(N = ๒)

$\bar{X} = ๑๓๑.๘๕๗$

ศึกษานิเทศก์

(N = ๗)

$\bar{X} = ๑๒๕.๐๐๐$

กรรมการเขียนหลักสูตร

(N = ๑)

ตารางที่ ๑๑๕ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่องวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๗๓.๘๒๙	๙๑.๒๗๖	.๖๘๗
ภายในกลุ่ม	๔๔	๗๓๐๓.๓๕๗	๑๖๓.๗๘๘	
รวม	๔๘	๗๕๗๗.๑๘๖		

$$\bar{X} = ๖๑.๓๕๗$$

หัวหน้าหมวด

$$(N = ๔๒)$$

$$\bar{X} = ๕๘.๕๗๑$$

หัวหน้าภาค

$$(N = ๗)$$

$$\bar{X} = ๖๔.๕๐๐$$

ศึกษานิเทศก์

$$(N = ๘)$$

$$\bar{X} = ๗๐.๐๐๐$$

กรรมการเขียนหลักสูตร

$$(N = ๒)$$

ผลปรากฏว่าตำแหน่งของผู้บริหารซึ่งได้แก่หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้าภาค
วิชาภาษาอังกฤษ ศึกษานิเทศก์และกรรมการเขียนหลักสูตรไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ค่า $F = .๓๙๖$, $df = ๓, ๔๑$
สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและค่า $F = .๖๘๗$, $df =$
 $๓, ๔๔$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ตารางที่ ๑๒๐ ก และ
๑๒๐ ข แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับ
มัธยมศึกษา

ตารางที่ ๑๒๐ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๐๐.๐๔๐	๒๐๐.๐๔๐	.๕๙๑
ภายในกลุ่ม	๔๓	๑๔๕๕๖.๒๗๑	๓๓๘.๕๑๘	
รวม	๔๔	๑๔๗๕๖.๓๑๑		

\bar{X} = ๑๒๔.๖๒๔ ปริญญาตรี (N = ๓๔)	\bar{X} = ๑๒๙.๗๐๐ ปริญญาโท (N = ๑๐)
--	---

ตารางที่ ๑๒๐ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๓๗๕.๔๖๑	๑๘๗.๗๓๑	๑.๕๓๖
ภายในกลุ่ม	๕๕	๗๑๙๐.๙๕๒	๑๓๐.๗๔๕	
รวม	๕๗	๗๕๖๖.๔๑๔		

\bar{X} = ๖๐.๙๐๔ ปริญญาตรี (N = ๔๒)	\bar{X} = ๖๒.๖๖๗ ปริญญาโท (N = ๑๔)	\bar{X} = ๘๐.๐๐๐ ปริญญาเอก (N = ๑)
---	--	--

ผู้บริหารที่จบการศึกษาระดับต่างกัน ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค่า $F = .๔๔๑$, $df = ๑, ๔๓$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและค่า $F = ๑.๔๓๖$, $df = ๒, ๔๔$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ตารางที่ ๑๒๑ ก และ ๑๒๑ ข แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชาย เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๑๒๑ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชายกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๐๒.๗๕๖	๑๐๒.๗๕๖	.๓๐๒
ภายในกลุ่ม	๔๓	๑๔๖๕๓.๕๕๖	๓๔๐.๗๗๐	
รวม	๔๔	๑๔๗๕๖.๓๑๑		

$$\bar{X}_{\text{ชาย}} = ๑๒๘.๗๗๘$$

$$(N = ๔)$$

$$\bar{X}_{\text{หญิง}} = ๑๒๕.๐๐๘$$

$$(N = ๓๖)$$

ตารางที่ ๑๒๑ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชาย เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๐๗.๔๖๑	๑๐๗.๔๖๑	.๘๒๐
ภายในกลุ่ม	๔๗	๗๔๖๔.๗๒๕	๑๓๑.๐๔๘	
รวม	๔๘	๗๕๗๒.๑๘๖		

$$\bar{X} = ๖๔.๔๑๗$$

ชาย

$$(N = ๑๒)$$

$$\bar{X} = ๖๑.๐๖๔$$

หญิง

$$(N = ๔๗)$$

ผลปรากฏว่าผู้บริหารหญิงและชายไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ค่า $F = .๓๐๒$, $df = ๑, ๔๗$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และค่า $F = .๘๒๐$, $df = ๑, ๔๗$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ตารางที่ ๑๒๒ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของผู้บริหาร

ตารางที่ ๑๒๒

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นของผู้บริหาร
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษา

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑.๐๐๐ (๔๕)	.๗๓๕ ^{***} (๔๕)	-.๑๑๘ (๔๕)	-.๐๘๐ (๔๐)
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา		๑.๐๐๐ (๕๔)	-.๑๐๔ (๕๗)	-.๐๗๐ (๕๒)
๓. อายุ			๑.๐๐๐ (๕๘)	.๘๖๗ ^{***} (๕๒)
๔. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐ (๕๓)
*** $p \leq .001$				
\bar{X}_1	= ๑๒๕.๗๕๖	\bar{X}_2 = ๖๑.๗๕๖	\bar{X}_3 = ๓๗.๑๐๓	\bar{X}_4 = ๑๒.๔๗๒
SD	= .๑๘.๓๑๓	SD = ๑๑.๔๓๐	SD = ๘.๐๘๐	SD = ๗.๖๔๘

อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและค่าสหสัมพันธ์เป็นลบ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและเพื่อการศึกษาเท่ากับ -.๑๑๘ และ -.๑๐๔ ตามลำดับ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและเพื่อการศึกษาเท่ากับ -.๐๘๐ และ -.๐๗๐ อายุเฉลี่ยของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเท่ากับ ๓๗ ปี และผู้บริหารกลุ่มนี้เคยสอนภาษาอังกฤษมาแล้วประมาณ ๑๒ ปี

ระดับมัธยมศึกษาปลาย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยใช้สถิติแบบเดียวกับข้อมูลระดับมัธยมศึกษา ตารางที่ ๑๒๓ ก, ๑๒๓ ข และ ๑๒๓ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๑๒๓ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๙๗๐.๙๙๔	๙๘๕.๔๙๗	๒.๔๕๙
ภายในกลุ่ม	๖๙	๒๖๕๗๙.๖๑๙	๓๘๕.๒๑๒	
รวม	๗๑	๒๘๕๕๐.๖๑๑		

$\bar{X} = ๑๖๕.๑๓๑$
หัวหน้าหมวด
(N = ๒๑)

$\bar{X} = ๑๔๑.๖๖๗$
หัวหน้าภาค
(N = ๓)

$\bar{X} = ๑๗๑.๕๐๐$
ศึกษานิเทศก์
(N = ๘)

ตารางที่ ๑๒๓ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๖๙๓.๖๓๐	๑๒๓๑.๒๑๐	๓.๕๗๔*
ภายในกลุ่ม	๑๐๔	๓๖๑๖๙.๓๙๙	๓๔๕.๔๗๑	
รวม	๑๐๗	๓๙๘๖๓.๐๒๙		

* $p \leq .๐๕$

N	\bar{X}	ตำแหน่ง	หัวหน้าภาค	หัวหน้าหมวด	ศึกษานิเทศก์	กรรมการเขียนหลักสูตร
๑๐	๙๖.๓๐๐	หัวหน้าภาค				
๘๘	๑๐๙.๐๓๔	หัวหน้าหมวด				
๑๐	๑๒๐.๔๐๐	ศึกษานิเทศก์	*			
๑	๑๓๗.๐๐๐	กรรมการเขียนหลักสูตร				

ตารางที่ ๑๒๓ ค

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่อง
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๔๘๘.๕๗๓	๑๑๖๖.๑๙๑	๒.๑๔๑
ภายในกลุ่ม	๑๐๓	๕๖๑๐๘.๑๐๐	๕๔๔.๗๓๘	
รวม	๑๐๖	๕๙๖๐๖.๖๗๓		

$\bar{X} = ๑๓๐.๘๘๔$ หัวหน้าหมวด (N = ๘๗)	$\bar{X} = ๑๑๓.๑๑๑$ หัวหน้าภาค (N = ๔)	$\bar{X} = ๑๓๙.๕๕๖$ ศึกษานิเทศก์ (N = ๔)	$\bar{X} = ๑๓๔.๐๐๐$ กรรมการเขียนหลักสูตร (N = ๒)
--	--	--	--

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ และศึกษานิเทศก์ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลาย ค่า $F = ๒.๕๕๘$, $df = ๒, ๖๔$ ในทำนองเดียวกันหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ ศึกษานิเทศก์และกรรมการเขียนหลักสูตรไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ค่า $F = ๒.๑๔๑$, $df = ๓, ๑๐๓$ แต่ผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.๐๕$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมปลาย ($F = ๓.๕๗๔$, $df = ๓, ๑๐๔$) ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดย Scheffe test ปรากฏว่าความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์แตกต่างจากความคิดเห็นของหัวหน้าภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ศึกษานิเทศก์เห็นด้วย กับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษามากกว่าหัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และของหัวหน้าภาค เท่ากับ ๑๒๐.๔๐๐ และ ๘๖.๓๐๐ ตามลำดับ ความคิดเห็นของผู้บริหารอื่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กรรมการเขียน

หลักสูตรเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด ค่ามัชฌิมของคำตอบเท่ากับ ๑๓๗.๐๐๐ และ หัวหน้าภาคเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้น้อยที่สุด ตารางที่ ๑๒๔ ก, ๑๒๔. ข และ ๑๒๔ ค แสดงการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่อการประกอบอาชีพ ระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๑๒๔ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๔.๘๕๔	๔.๘๕๔	.๐๑๒
ภายในกลุ่ม	๗๐	๒๘๕๔๕.๗๕๒	๔๐๗.๗๘๗	
รวม	๗๑	๒๘๕๕๐.๖๑๑		

$\bar{X} = ๑๖๔.๙๘๓$

ปริญาตรี
(N = ๕๔)

$\bar{X} = ๑๖๔.๓๐๘$

ปริญาโท
(N = ๑๓)

ตารางที่ ๑๒๔ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาระดับมัธยมปลาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๗๗๔.๐๐๖	๓๘๙.๕๐๓	๑.๐๗๓
ภายในกลุ่ม	๑๐๕	๓๘๑๐๓.๗๖๓	๓๖๒.๘๘๓	
รวม	๑๐๗	๓๘๘๗๗.๗๖๙		

$\bar{X} = ๑๐๔.๐๒๓$

ปริญาตรี
(N = ๘๖)

$\bar{X} = ๑๐๔.๙๐๕$

ปริญาโท
(N = ๒๑)

$\bar{X} = ๑๓๗.๐๐๐$

ปริญาเอก
(N = ๑)

ตารางที่ ๑๒๕ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๔๔๒.๐๔๘	๔๗๑.๒๗๔	.๘๓๓
ภายในกลุ่ม	๑๐๓	๕๘๒๔๙.๗๑๖	๕๖๕.๕๓๑	
รวม	๑๐๕	๕๘๖๙๒.๒๖๔		

$$\bar{X} = ๑๓๑.๓๔๕$$

ปริญญาตรี

$$(N = ๘๖)$$

$$\bar{X} = ๑๒๕.๒๑๑$$

ปริญญาโท

$$(N = ๑๙)$$

$$\bar{X} = ๑๔๙.๐๐๐$$

ปริญญาเอก

$$(N = ๑)$$

ผู้บริหารที่จบการศึกษาระดับต่างกันไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่อการประกอบ
อาชีพระดับมัธยมปลาย ค่า $F = .๐๑๒$, $df = ๑, ๗๐$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้
ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่า $F = ๑.๐๗๓$, $df = ๒, ๑๐๕$ สำหรับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และค่า $F = .๘๓๓$, $df = ๒, ๑๐๓$ สำหรับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ตารางที่ ๑๒๕ ก, ๑๒๕ ข และ ๑๒๕ ค แสดง
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษา
อังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๑๒๕ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้
ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ระดับมัธยมศึกษาปลาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๒๓.๖๒๐	๑๒๓.๖๒๐	.๓๐๔
ภายในกลุ่ม	๗๐	๒๘๔๒๖.๘๘๑	๔๐๖.๑๐๐	
รวม	๗๑	๒๘๕๕๐.๖๑๑		

$$\bar{X} = ๑๖๗.๓๑๓$$

ชาย

$$(N = ๑๖)$$

$$\bar{X} = ๑๖๔.๑๖๑$$

หญิง

$$(N = ๕๖)$$

ตารางที่ ๑๒๕ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๕๕๑.๐๔๖	๕๕๑.๐๔๖	๑.๕๐๐
ภายในกลุ่ม	๑๐๗	๓๘๓๑๑.๘๘๘	๓๖๗.๔๐๒	
รวม	๑๐๘	๓๘๘๖๓.๐๒๘		

$$\bar{X} = ๑๑๓.๖๓๖$$

ชาย

$$(N = ๒๒)$$

$$\bar{X} = ๑๐๘.๐๓๕$$

หญิง

$$(N = ๘๗)$$

ตารางที่ ๑๒๕ ค

การวิเคราะห์ความคิด เห็นของผู้บริหารหญิงและชาย เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้
ภาษาอังกฤษ เพื่องานอาชีพระดับมัธยมปลาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๐๗๐.๔๐๒	๒๐๗๐.๔๐๒	๓.๗๗๔ *
ภายในกลุ่ม	๑๐๕	๕๗๕๓๕.๗๗๑	๕๔๗.๙๖๐	
รวม	๑๐๖	๕๙๖๐๖.๑๗๓		

* $p \leq .๐๕$

$\bar{X} = ๑๓๘.๙๐๔$

ชาย

(N = ๒๒)

$\bar{X} = ๑๒๘.๐๒๔$

หญิง

(N = ๘๔)

ผู้บริหารชายและหญิงไม่มีความ เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลาย ค่า $F = .๓๐๔$, $df = ๑$, ๗๐ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและค่า $F = ๑.๕๐๐$, $df = ๑$, ๑๐๗ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ผู้บริหารชายและหญิงมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.๐๕$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย ($F = ๓.๗๗๔$, $df = ๑$, ๑๐๕) ผู้บริหารชายเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประกอบอาชีพมากกว่าผู้บริหารหญิง ค่ามัชฌิมของความ เห็นของผู้บริหารชายและหญิงเท่ากับ ๑๓๘.๙๐๔ และ ๑๒๘.๐๒๔ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๒๖ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความ คิด เห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และภาษาอังกฤษเพื่อประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๑๒๖

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
และภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔	๕
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑.๐๐๐ (๗๒)	.๘๒๐ *** (๗๑)	.๗๖๓ *** (๗๐)	.๐๓๘ (๗๑)	.๐๕๖ (๖๗)
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา		๑.๐๐๐ (๑๐๙)	.๘๒๓ *** (๑๐๖)	.๑๑๓ (๑๐๖)	.๐๒๙ (๑๐๑)
๓. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ			๑.๐๐๐ (๑๐๗)	.๐๘๗ (๑๐๔)	.๐๔๔ (๙๙)
๔. อายุ				๑.๐๐๐ (๑๑๔)	.๘๕๖ *** (๑๐๕)
๕. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ					๑.๐๐๐ (๑๐๗)

*** $p \leq .001$

$\bar{X}_1 = ๑๖๔.๘๖๑$ $\bar{X}_2 = ๑๐๙.๑๖๔$ $\bar{X}_3 = ๑๓๐.๒๖๒$ $\bar{X}_4 = ๓๗.๕๒๖$ $\bar{X}_5 = ๑๓.๐๕๖$

SD = ๒๐.๐๕๓ SD = ๑๙.๒๑๒ SD = ๒๓.๗๑๓ SD = ๘.๓๘๑ SD = ๗.๕๖๗

อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่อการประกอบอาชีพ เท่ากับ .๐๓๘, .๑๑๓ และ .๐๘๗ ตามลำดับ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่อการประกอบอาชีพ เท่ากับ .๐๕๖, .๐๒๙ และ .๐๔๔ ตามลำดับ อายุเฉลี่ยของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย เท่ากับ ๓๗-๓๘ ปีและผู้บริหารเหล่านี้สอนภาษาอังกฤษมาแล้วประมาณ ๑๓ ปี

ในระดับอุดมศึกษาผู้วิจัยวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติโดยพิจารณาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร ตารางที่
๑๒๗ ก, ๑๒๗ ข และ ๑๒๗ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ
ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเพื่อการศึกษาและเพื่อประกอบอาชีพ
ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๒๗ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่อง
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๖๕๑.๕๔๑	๓๒๕.๗๗๐	.๖๒๑
ภายในกลุ่ม	๓๗	๑๙๓๘๕.๒๓๕	๕๒๔.๑๖๘	
รวม	๓๙	๒๐๐๔๕.๗๗๕		

\bar{X} = ๑๖๘.๕๘๖	\bar{X} = ๑๖๙.๖๐๐	\bar{X} = ๑๘๐.๐๐๐
หัวหน้าหมวด (N = ๒๘)	หัวหน้าภาค (N = ๕)	กรรมการเขียนหลักสูตร (N = ๖)

ตารางที่ ๑๒๗ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่องวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๔๕๐๖.๗๖๖	๒๒๕๓.๓๘๓	๑.๑๓๒
ภายในกลุ่ม	๓๕	๖๙๖๘๐.๖๒๘	๑๙๙๑.๑๖๑	
รวม	๓๗	๗๔๑๘๗.๓๙๔		

\bar{X} = ๒๖๖.๘๕๗	\bar{X} = ๒๗๐.๐๐๐	\bar{X} = ๒๙๙.๔๐๐
หัวหน้าหมวด (N = ๒๘)	หัวหน้าภาค (N = ๕)	กรรมการเขียนหลักสูตร (N = ๕)

ตารางที่ ๑๒๗ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ในเรื่อง
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๔๗๑.๑๗๖	๑๒๓๕.๕๘๘	๓.๐๘๗
ภายในกลุ่ม	๓๗	๑๗๘๐๖.๕๘๘	๔๘๑.๒๕๔	
รวม	๓๙	๒๐๒๗๗.๗๖๔		

$\bar{X} = ๑๔๖.๙๖๖$
หัวหน้าหมวด

(N = ๒๔)

$\bar{X} = ๑๕๔.๘๐๐$
หัวหน้าภาค

(N = ๕)

$\bar{X} = ๑๗๑.๑๖๗$
กรรมการเขียนหลักสูตร

(N = ๖)

ผลปรากฏว่าหัวหน้าหมวด หัวหน้าภาคและกรรมการเขียนหลักสูตรไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับอุดมศึกษา ค่า $F = ๖.๒๒๑$, $df = ๒, ๓๗$ สำหรับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน $F = ๑.๑๓๒$, $df = ๒, ๓๕$ สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และ $F = ๓.๐๘๗$, $df = ๒, ๓๗$ สำหรับภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ ตารางที่ ๑๒๕ ก, ๑๒๕ ข และ ๑๒๕ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๑๒๘ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๔๐.๗๙๑	๑๒๐.๓๙๖	.๒๒๔
ภายในกลุ่ม	๓๗	๑๙๘๐๔.๙๘๔	๕๓๕.๒๗๐	
รวม	๓๙	๒๐๐๔๕.๗๗๕		

$$\bar{X} = ๑๖๙.๑๒๙$$

ปริญญาตรี

$$(N = ๓๑)$$

$$\bar{X} = ๑๗๔.๒๕๐$$

ปริญญาโท

$$(N = ๘)$$

$$\bar{X} = ๑๗๒.๐๐๐$$

ปริญญาเอก

$$(N = ๑)$$

ตารางที่ ๑๒๘ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๓๘๓๙.๕๑๔	๑๙๑๙.๗๕๗	.๙๕๕
ภายในกลุ่ม	๓๕	๗๐๓๔๗.๘๘๑	๒๐๑๐.๒๒๕	
รวม	๓๗	๗๔๑๘๗.๓๙๕		

$$\bar{X} = ๒๖๗.๑๖๗$$

ปริญญาตรี

$$(N = ๓๐)$$

$$\bar{X} = ๒๙๒.๕๒๙$$

ปริญญาโท

$$(N = ๗)$$

$$\bar{X} = ๒๕๗.๐๐๐$$

ปริญญาเอก

$$(N = ๑)$$

ตารางที่ ๑๒๔. ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๗๕๐.๐๖๑	๑๓๗๕.๐๓๑	๒.๘๒๒
ภายในกลุ่ม	๓๗	๑๘๐๒๗.๗๑๔	๔๘๗.๒๓๖	
รวม	๓๙	๒๐๗๗๗.๗๗๕		

\bar{X} = ๑๔๗.๑๔๔
ปริญญาตรี

(N = ๓๑)

\bar{X} = ๑๖๗.๘๗๕
ปริญญาโท

(N = ๘)

\bar{X} = ๑๔๗.๐๐๐
ปริญญาเอก

(N = ๑)

ผู้บริหารที่จบการศึกษาต่างกันไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่องานอาชีพ
ระดับอุดมศึกษา ค่า $F = .๒๒๔$, $df = ๒, ๓๗$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวัน ค่า $F = .๔๔๕$, $df = ๒, ๓๕$ สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและ
ค่า $F = ๒.๘๒๒$, $df = ๒, ๓๗$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ
ระดับอุดมศึกษา ตารางที่ ๑๒๔ ก, ๑๒๔ ข และ ๑๒๔ ค แสดงผลการวิเคราะห์ความคิด
เห็นของผู้บริหารหญิงและชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อ
การศึกษาและเพื่องานอาชีพระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๑๒๔ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๓๗.๕๑๐	๓๗.๕๑๐	.๐๗๑
ภายในกลุ่ม	๓๘	๒๐๐๐๘.๒๖๕	๕๒๖.๕๓๓	
รวม	๓๙	๒๐๐๔๕.๗๗๕		

$$\bar{X} = ๑๗๒.๒๒๒$$

ชาย

$$(N = ๔)$$

$$\bar{X} = ๑๖๔.๔๐๓$$

หญิง

$$(N = ๓๕)$$

ตารางที่ ๑๒๔ ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๘๓.๗๔๕	๘๓.๗๔๕	.๐๔๑
ภายในกลุ่ม	๓๖	๗๔๑๑๓.๖๕๐	๒๐๕๘.๗๑๓	
รวม	๓๗	๗๔๑๙๗.๓๙๕		

$$\bar{X} = ๒๖๘.๔๒๔$$

ชาย

$$(N = ๗)$$

$$\bar{X} = ๒๗๒.๒๕๘$$

หญิง

$$(N = ๓๑)$$

ตารางที่ ๑๒๘ ก

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารหญิงและชายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับอุดมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๖๒.๙๓๖	๒๖๒.๙๓๖	.๔๘๗
ภายในกลุ่ม	๓๘	๒๐๕๑๔.๘๓๔	๕๓๘.๘๖๔	
รวม	๓๙	๒๐๗๗๗.๗๗๐		

\bar{X} = ๑๕๖.๓๓๓
ชาย

(N = ๙)

\bar{X} = ๑๕๐.๑๘๘
หญิง

(N = ๓๑)

ผู้บริหารหญิงและชายไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับอุดมศึกษา ค่า $F = .๐๗๑$, $df = ๑, ๓๘$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่า $F = .๐๔๑$, $df = ๑, ๓๖$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และค่า $F = .๔๘๗$, $df = ๑, ๓๘$ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ ตารางที่ ๑๓๐, แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๑๓๐

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
และภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับอุดมศึกษา

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔	๕
๑. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑.๐๐๐ (๔๐)	.๗๔๔ ^{***} (๓๘)	.๗๗๒ ^{***} (๔๐)	.๑๔๔ (๔๐)	.๒๓๓ (๓๗)
๒. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา		๑.๐๐๐ (๓๘)	.๔๐๔ ^{***} (๓๘)	.๒๔๕ (๓๘)	.๒๖๕ (๓๖)
๓. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ			๑.๐๐๐ (๔๐)	.๒๗๘ (๔๐)	.๒๑๗ (๓๗)
๔. อายุ				๑.๐๐๐ (๖๕)	.๘๖๒ ^{***} (๖๐)
๕. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ					๑.๐๐๐ (๖๑)

*** $p \leq .009$

$\bar{X}_1 = ๑๗๐.๕๒๕$	$\bar{X}_2 = ๒๗๑.๕๕๓$	$\bar{X}_3 = ๑๕๑.๕๗๕$	$\bar{X}_4 = ๓๘.๒๐๐$	$\bar{X}_5 = ๑๓.๕๔๑$
SD = ๒๒.๖๗๑	SD = ๔๔.๗๘๑	SD = ๒๓.๐๘๒	SD = ๘.๖๕๖	SD = ๘.๐๘๒

อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพระดับอุดมศึกษา ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาประกอบอาชีพเท่ากับ .๑๔๔, .๒๔๕ และ .๒๗๘ ตามลำดับ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษกับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาประกอบอาชีพเท่ากับ .๒๓๓, .๒๖๕ และ .๒๑๗ ตามลำดับ อายุเฉลี่ยของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามเท่ากับ ๓๘ ปีและผู้บริหารกลุ่มนี้เคยสอนภาษาอังกฤษมาแล้วประมาณ ๑๓ - ๑๔ ปี

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มและสามระดับ

ก. นักเรียนระดับมัธยมศึกษา

๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา นักเรียนทั้งสามชั้นเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าว ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๒๕๔ ถึง ๔.๔๔๔

๒. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในส่วนกลาง โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาคไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าว ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๒๕๖ ถึง ๔.๖๔๖

๓. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ได้ เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา นักเรียนเกรด A เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนเกรด B, C และ D และนักเรียนเกรด B เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนเกรด C นักเรียนเกรด C และ D ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์เหล่านี้ อย่างไรก็ตามนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๑๖๔ ถึง ๔.๗๐๔ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา นักเรียนเกรด A เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มากกว่านักเรียนเกรด B, C และ D และนักเรียนเกรด B เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษามากกว่านักเรียนเกรด C และ D ส่วนนักเรียนเกรด C และ D ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่ามัชฌิมของคำตอบของนักเรียนเกรด A และ B มากกว่า ๔.๐๐๐ ในขณะที่ค่ามัชฌิมของคำตอบของนักเรียนเกรด C และ D น้อยกว่า ๔.๐๐๐

๔. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และที่ .๐๑ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา นักเรียนหญิงเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ทั้งสองกลุ่มมากกว่านักเรียนชาย ค่ามัชฌิมของคำตอบของนักเรียนอยู่ระหว่าง ๕.๒๖๐ ถึง ๕.๖๑๔

๕. อายุของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา แต่ความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบและค่าสหสัมพันธ์ต่ำมากคือน้อยกว่า .๑๐๐

๖. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ กับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แต่ค่าสหสัมพันธ์ต่ำกว่า .๑๐๐ และไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ตารางที่ ๑๓๑ สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๓๑

สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษา
๑. ชั้นเรียน	$F = .๐๖๓$	$F = ๑.๗๖๔$
ม.๑	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๔๔ \\ ๕.๕๒๔ \\ ๕.๕๒๔ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๓๘๑ \\ ๕.๔๓๕ \\ ๕.๒๔๔ \end{cases}$
ม.๒		
ม.๓		

ตารางที่ ๑๓๑ (ต่อ)

ตัวแปร	การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
๒. ชนิดของโรงเรียน	$F = ๓.๓๓๘$	$F = ๑.๕๔๘$
กทม (รัฐบาล)	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๒๒ \\ ๕.๔๑๘ \\ ๕.๖๕๖ \\ ๕.๔๓๑ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๓๓๓ \\ ๕.๒๘๖ \\ ๕.๔๕๘ \\ ๕.๓๗๗ \end{cases}$
กทม (ราษฎร์)		
ภูมิภาค (รัฐบาล)		
ภูมิภาค (ราษฎร์)		
๓. เกรตวิชาภาษาอังกฤษ	$F = ๒๒.๗๖๐^{***}$	$F = ๒๒.๕๙๙^{***}$
A	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๗๐๕ \\ ๕.๕๒๕ \\ ๕.๑๖๕ \\ ๕.๒๒๕ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๗๔ \\ ๕.๓๕๒ \\ ๕.๕๕๘ \\ ๕.๘๖๕ \end{cases}$
B		
C		
D		
๔. เพศ	$F = ๑๘.๐๕๘^{***}$	$F = ๘.๓๓๑^{**}$
ชาย	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๓๘๖ \\ ๕.๖๑๘ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๒๖๐ \\ ๕.๕๓๘ \end{cases}$
หญิง		
๕. อายุ	$r = -.๐๗๘^*$	$r = -.๐๘๗^{**}$
๖. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ	$r = .๐๗๘^*$	$r = .๐๖๒$

* $p \leq .๐๕$ ** $p \leq .๐๑$ *** $p \leq .๐๐๑$

\bar{X} : ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
 ๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
 ๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ข. นักเรียนระดับมัธยมปลาย

๑. นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๔, ๕ และ ๖ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับมัธยมปลาย นักเรียนทั้งสามชั้นเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าว ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๔๑๓ ถึง ๔.๕๗๐

๒. นักเรียนระดับมัธยมปลายที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในกรุงเทพฯ โรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในส่วนภูมิภาคไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ แต่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลส่วนภูมิภาคเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษามากกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาลในส่วนกลาง ส่วนนักเรียนในโรงเรียนประเภทอื่นไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๓๐๑ ถึง ๔.๖๕๒

๓. นักเรียนระดับมัธยมปลายที่ได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเพื่อการศึกษาและเพื่อการประกอบอาชีพ นักเรียนเกรด A และ B เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ดังกล่าวมากกว่านักเรียนเกรด C และ D แต่นักเรียนเกรด A และ B ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทำนองเดียวกันนักเรียนเกรด C และ D ก็ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนเกรด D เห็นด้วยน้อยที่สุด ค่ามัชฌิมของคำตอบของนักเรียนอยู่ระหว่าง ๔.๔๓๘ ถึง ๔.๗๕๒

๔. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมปลายมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา นักเรียนหญิงเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มากกว่านักเรียนชาย ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๖๔๘ ถึง ๔.๖๒๖

๕. อายุของนักเรียนระดับมัธยมปลายไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
กับความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษา
อังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับมัธยมปลาย

๖. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความ
ความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษ
เพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๑๓๒ สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมปลายใน
เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๓๒

สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมปลายในเรื่องวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษา	การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประกอบ อาชีพ
๑. ชั้นเรียน	$F = .๒๑๖$	$F = ๒.๑๐๓$	$F = .๑๔๒$
ม.๔	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๕๐๔ \\ ๔.๔๗๕ \\ ๔.๔๖๗ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๕๐๑ \\ ๔.๔๑๓ \\ ๔.๓๕๖ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๕๗๐ \\ ๔.๕๖๔ \\ ๔.๕๓๓ \end{cases}$
ม.๕			
ม.๖			
๒. ชนิดของโรงเรียน	$F = ๒.๔๒๗$	** ๔.๕๕๕	$F = ๑.๓๖๒$
กทม(รัฐบาล)	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๔๑๑ \\ ๔.๔๒๘ \\ ๔.๔๔๕ \\ ๔.๔๕๑ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๓๐๑ \\ ๔.๔๓๔ \\ ๔.๕๔๐ \\ ๔.๔๒๘ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๕๔๓ \\ ๔.๖๔๒ \\ ๔.๕๘๓ \\ ๔.๖๑๕ \end{cases}$
กทม(ราษฎร์)			
ภูมิภาค(รัฐบาล)			
ภูมิภาค(ราษฎร์)			

ตารางที่ ๑๓๒ (ต่อ)

ตัวแปร	การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษา	การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการประกอบ อาชีพ
๓. เกรดวิชาภาษาอังกฤษ	$F = ๑๔.๒๕๒$ ***	$F = ๑๗.๒๗๘$ ***	$F = ๑๔.๗๘๘$ ***
A	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๖๔๔ \\ ๕.๕๔๑ \\ ๕.๒๐๖ \\ ๕.๑๖๖ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๖๔๗ \\ ๕.๕๒๒ \\ ๕.๑๓๖ \\ ๔.๘๓๘ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๗๔๒ \\ ๕.๖๗๔ \\ ๕.๓๓๕ \\ ๕.๐๑๖ \end{cases}$
B			
C			
D			
๔. เพศ	$F = ๑๕.๗๑๒$ ***	$F = ๘.๑๐๕$ **	$F = ๑๐.๘๙๐$ ***
ชาย	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๓๔๐ \\ ๕.๕๖๘ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๒๔๘ \\ ๕.๔๘๒ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๔๑๕ \\ ๕.๖๒๖ \end{cases}$
หญิง			
๕. อายุ	$r = -.๐๐๗$	$r = -.๐๕๔$	$r = -.๐๐๕$
๖. จำนวนปีที่เรียน ภาษาอังกฤษ	$r = .๐๖๑$	$r = .๐๓๑$	$r = .๐๓๔$

**

$p \leq .๐๑$

$p \leq .๐๐๑$

\bar{X} : ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
 ๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖. = เห็นด้วยอย่างมาก
 ๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. นักศึกษาระดับอุดมศึกษา

๑. นักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นักศึกษาปีที่ ๑ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ ๓ นักศึกษาปีอื่น ๆ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๘๘๘ ถึง ๕.๔๐๘

๒. นักศึกษาที่ได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นักศึกษาเกรด A และ B มีความเห็นแตกต่างจากนักศึกษาเกรด C และ D อย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาเกรด A และ B เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มากกว่านักศึกษาเกรด C และ D นักศึกษาเกรด C มีความเห็นแตกต่างจากนักศึกษาเกรด D อย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาเกรด D เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้น้อยที่สุด สำหรับนักศึกษาเกรด A และ B ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ค่ามัชฌิมของคำตอบของนักศึกษาอยู่ระหว่าง ๔.๔๓๔ ถึง ๕.๕๒๒

๓. นักศึกษาหญิงและชายระดับอุดมศึกษามีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มากกว่านักศึกษาชาย ค่ามัชฌิมของคำตอบของนักศึกษาอยู่ระหว่าง ๔.๘๖๖ ถึง ๕.๔๕๖

๔. อายุของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของนักศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา

๕. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของนักศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๑๓๓ สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๓๓

สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ
๑. ชั้นปีที่ศึกษา	$F = ๒.๘๖๔^*$	$F = ๒.๔๘๗$	$F = ๒.๐๔๐$
ปี ๑	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๓๘๔ \\ ๔.๒๗๑ \\ ๔.๐๘๔ \\ ๔.๒๐๖ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๑๓๑ \\ ๔.๔๒๗ \\ ๔.๘๘๘ \\ ๔.๘๖๗ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๔๐๔ \\ ๔.๑๘๕ \\ ๔.๓๓๔ \\ ๔.๓๓๕ \end{cases}$
ปี ๒			
ปี ๓			
ปี ๔			
๒. เกตรวิชาภาษาอังกฤษ	$F = ๑๕.๐๘๑^{***}$	$F = ๑๓.๒๘๔^{***}$	$F = ๑๐.๐๑๖^{***}$
A	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๕๒๒ \\ ๔.๕๐๘ \\ ๔.๐๕๕ \\ ๔.๕๒๕ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๑๕๓ \\ ๔.๑๗๐ \\ ๔.๗๘๑ \\ ๔.๕๓๔ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๔๑๔ \\ ๔.๕๖๗ \\ ๔.๑๙๑ \\ ๔.๖๗๒ \end{cases}$
B			
C			
D			

ตารางที่ ๑๓๓ (ต่อ)

ตัวแปร	การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิต ประจำวัน	การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อ การศึกษา	การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อการ ประกอบอาชีพ
๓. เพศ	$F = ๑๘.๑๕๖$ ***	$F = ๔.๒๘๑$ **	$F = ๒๐.๑๕๐$ ***
ชาย	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๐๗๑ \\ ๕.๓๘๒ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๘๖๖ \\ ๕.๐๗๗ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๑๕๘ \\ ๕.๔๕๖ \end{cases}$
หญิง			
๔. อายุ	$r = -.๐๖๘$	$r = -.๐๓๕$	$r = -.๐๒๕$
๕. จำนวนปีที่เรียน ภาษาอังกฤษ	$r = -.๐๑๔$	$r = -.๐๓๔$	$r = -.๐๐๔$

*

$p \leq .๐๕$

**

$p \leq .๐๑$

$p \leq .๐๐๑$

 \bar{X} : ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

๓ = ไม่เห็นด้วย

๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย

๕ = เห็นด้วย

๖ = เห็นด้วยอย่างมาก

๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ง. ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

๑. ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ครูสอนภาษาอังกฤษเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้ ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๐๓๙ ถึง ๕.๕๕๓

๒. ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่จบการศึกษาต่างกัน ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใน เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๓๗๕ ถึง ๕.๔๘๙

๓. ครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใน เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๕.๑๑๗ ถึง ๕.๕๔๓

๔. อายุของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นใน เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

๕. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นใน เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๑๓๔ สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูระดับมัธยมศึกษาในเรื่อง วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๓๔

สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูระดับมัธยมศึกษาใน เรื่อง วัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษา
๑. ชั้นที่สอน	$F = .๗๔๓$	$F = .๔๔๘$
ม.๑	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๔๐๗ \\ ๕.๕๕๓ \\ ๕.๕๐๗ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๐๓๔ \\ ๕.๑๘๑ \\ ๕.๑๘๔ \end{cases}$
ม.๒		
ม.๓		
๒. ระดับการศึกษา	$F = ๑.๑๓๓$	$F = ๒.๗๐๗$
ปริญญาตรี	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๔๘๔ \\ ๕.๕๘๖ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๑๓๗ \\ ๕.๓๗๕ \end{cases}$
ปริญญาโท		
๓. เพศ	$F = .๒๑๒$	$F = ๑.๑๔๗$
ชาย	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๔๓ \\ ๕.๔๗๖ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๒๗๑ \\ ๕.๑๑๗ \end{cases}$
หญิง		
๔. อายุ	$r = .๐๓๓$	$r = .๐๔๖$
๕. จำนวนปีที่เรียน ภาษาอังกฤษ	$r = .๐๒๔$	$r = .๐๔๔$

\bar{X} : ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

๓ = ไม่เห็นด้วย

๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย

๕ = เห็นด้วย

๖ = เห็นด้วยอย่างมาก

๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

จ. ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย

๑. ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปีที่ ๔, ๕ และ ๖ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๕.๑๑๕ ถึง ๕.๖๕๖

๒. ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลายที่กำลังสอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในส่วนกลาง โรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในส่วนภูมิภาคไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา แต่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ครูโรงเรียนเอกชนในส่วนกลางเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้มากกว่าครูโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาคและครูโรงเรียนรัฐบาลในส่วนกลาง ครูโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาคเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้มากที่สุด ในขณะที่ครูโรงเรียนเอกชนในส่วนกลางเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้มากที่สุด ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๙๖๖ ถึง ๖.๑๒๓

๓. ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายที่จบการศึกษาต่างกันไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๖๘๙ ถึง ๕.๔๘๗

๔. ครูหญิงและครูชายที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๕.๑๓๔ ถึง ๕.๖๒๓

๕. อายุของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

๖. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมปลายไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๑๓๕ สรุปรูการวิเคราะห์ความคิดเห็นของระดับมัธยมปลาย
ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๓๕
สรุปรูการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูระดับมัธยมปลายในเรื่องวัตถุประสงค์
การใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิต ประจำวัน	การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อ การศึกษา	การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อ การประกอบ อาชีพ
๑. ชั้นที่สอน	$F = .๘๓๖$	$F = .๘๑๔$	$F = .๐๘๐$
ม.๔	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๕๔๐ \\ ๔.๕๐๐ \\ ๔.๖๕๖ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๑๒๖ \\ ๔.๑๑๔ \\ ๔.๒๖๑ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๑๓๔ \\ ๔.๑๙๐ \\ ๔.๑๕๔ \end{cases}$
ม.๕			
ม.๖			
๒. ชนิดของโรงเรียน	$F = ๒.๑๐๖$	$F = ๔.๐๙๘^{**}$	$F = ๑.๒๘๒$
กทม (รัฐบาล)	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๕๔๕ \\ ๖.๑๒๓ \\ ๔.๕๕๘ \\ ๔.๔๒๙ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๑๓๒ \\ ๔.๘๒๑ \\ ๔.๑๙๓ \\ ๔.๙๒๖ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๔.๐๙๘ \\ ๔.๕๐๐ \\ ๔.๒๑๐ \\ ๔.๐๐๘ \end{cases}$
กทม (ราษฎร์)			
ภูมิภาค (รัฐบาล)			
ภูมิภาค (ราษฎร์)			

ตารางที่ ๑๓๕ (ต่อ)

ตัวแปร	การใช้ภาษา อังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อ การศึกษา	การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อ การประกอบ อาชีพ
๓. ระดับการศึกษา	$F = ๒.๘๔๓$	$F = ๒.๖๐๖$	$F = .๓๖๓$
ปริญญาตรี	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๘๗ \\ ๕.๐๘๘ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๒๐๕ \\ ๕.๖๘๘ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๑๘๕ \\ ๕.๘๕๘ \end{cases}$
ปริญญาโท			
๔. เพศ	$F = .๒๕๙$	$F = ๒.๐๘๓$	
ชาย	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๖๒๓ \\ ๕.๕๔๒ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๓๕๐ \\ ๕.๑๔๖ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๓๕๗ \\ ๕.๑๓๕ \end{cases}$
หญิง			
๕. อายุ	$r = -.๐๑๕$	$r = -.๐๓๗$	$r = -.๐๑๕$
๖. จำนวนปีที่สอน ภาษาอังกฤษ	$r = -.๐๗๕$	$r = .๐๐๖$	$r = -.๐๒๐$

**

$$p \leq .๐๑$$

\bar{X} : ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

๓ = ไม่เห็นด้วย

๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย

๕ = เห็นด้วย

๖ = เห็นด้วยอย่างมาก

๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ฉ. อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา

๑. อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาที่จบปริญญาตรี โท และเอกไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัยเห็นด้วยกับ วัตถุประสงค์ดังกล่าว ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๑๑๔ ถึง ๔.๘๓๖

๒. อาจารย์หญิงและอาจารย์ชายระดับอุดมศึกษาไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา ทั้งอาจารย์หญิงและอาจารย์ชายเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้ ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๔๐๔ ถึง ๔.๘๒๖

๓. อายุของอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ แต่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๔ กับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา และค่าสหสัมพันธ์เป็นไปในทางบวกแสดงว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อยเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา อย่างไรก็ตามค่าสหสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำเท่ากับ .๑๔๐ เท่านั้น

๔. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ระดับอุดมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ แต่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๑ กับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๒๒๖ แสดงว่าอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษมานานเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ตารางที่ ๑๓๖ สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยในเรื่อง
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๓๖

สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยในเรื่อง
วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	การใช้ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การศึกษา	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การประกอบอาชีพ
๑. ระดับการศึกษา	$F = .๔๔๔$	$F = .๐๐๔$	$F = ๑.๓๒๔$
ปริญญาตรี	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๘๗๖ \\ ๕.๗๘๑ \\ ๕.๕๔๘ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๕๔ \\ ๕.๕๗๓ \\ ๕.๕๘๓ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๘๕๘ \\ ๕.๗๑๕ \\ ๕.๑๑๕ \end{cases}$
ปริญญาโท			
ปริญญาเอก			
๒. เพศ	$F = .๕๖๔$	$F = .๑๒๗$	$F = .๑๕๒$
ชาย	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๒๖ \\ ๕.๗๗๓ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๐๔ \\ ๕.๕๔๔ \end{cases}$	$\bar{X} \begin{cases} ๕.๘๐๘ \\ ๕.๗๑๖ \end{cases}$
หญิง			
๓. อายุ	$r = .๑๐๒$	$r = .๑๘๐^*$	$r = .๑๑๓$
๔. จำนวนปีที่สอน ภาษาอังกฤษ	$r = .๐๙๒$	$r = .๒๒๖^{**}$	$r = .๑๕๑$

* $p \leq .๐๕$

** $p \leq .๐๑$

\bar{X} : ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

๓ = ไม่เห็นด้วย

๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย

๕ = เห็นด้วย

๖ = เห็นด้วยอย่างมาก

๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ช. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา

๑. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกันไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา คำมัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๘๘๑ ถึง ๕.๘๓๓

๒. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาที่จบการศึกษาต่างกันไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา คำมัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๕.๐๓๕ ถึง ๖.๖๖๗

๓. ผู้บริหารหญิงและชายที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา คำมัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๕.๐๘๔ ถึง ๕.๕๕๔

๔. อายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

๕. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๑๓๗ สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ระดับมัธยมศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๓๗

สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา
ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
๑. ตำแหน่งหน้าที่ หัวหน้าหมวด หัวหน้าภาค ศึกษานิเทศก์ กรรมการเขียนหลักสูตร	$F = .๓๔๖$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๔๓๖ \\ ๕.๑๐๙ \\ ๕.๗๓๓ \\ ๕.๔๓๕ \end{cases}$	$F = .๖๘๗$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๑๑๓ \\ ๕.๘๘๑ \\ ๕.๓๗๕ \\ ๕.๘๓๓ \end{cases}$
๒. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก	$F = .๕๕๑$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๔๑๙ \\ ๕.๖๓๙ \\ - \end{cases}$	$F = ๑.๔๓๖$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๐๗๕ \\ ๕.๒๒๒ \\ ๖.๖๖๗ \end{cases}$
๓. เพศ ชาย หญิง	$F = .๓๐๒$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๙๙ \\ ๕.๔๓๕ \end{cases}$	$F = .๘๒๐$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๓๖๘ \\ ๕.๐๘๙ \end{cases}$
๔. อายุ	$r = -.๑๑๘$	$r = -.๑๐๔$
๕. จำนวนปีที่สอน ภาษาอังกฤษ	$r = -.๐๘๐$	$r = -.๐๗๐$

\bar{X} : ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๔. = ค่อนข้างจะเห็นด้วย

๗. = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

๕. = เห็นด้วย

๓ = ไม่เห็นด้วย

๖. = เห็นด้วยอย่างมาก

ช. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย

๑. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลายที่มีตำแหน่งต่างกันไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพแต่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๐.๐๕ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ศึกษาในเทศก์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้มากกว่าหัวหน้าภาค กรรมการเขียนหลักสูตรเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษามากที่สุด และหัวหน้าภาคเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้น้อยที่สุด ค่ามัชฌิมของคำตอบของผู้บริหารเกี่ยวกับความเห็นทั้งหมดอยู่ระหว่าง ๔.๗๑๓ ถึง ๖.๘๕๐

๒. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลายที่จบการศึกษาต่างกันไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๕.๒๑๗ ถึง ๖.๘๕๐

๓. ผู้บริหารหญิงและชายที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลายไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา แต่มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ผู้บริหารชายเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นี้มากกว่าผู้บริหารหญิง ค่ามัชฌิมของคำตอบในเรื่องวัตถุประสงค์ทั้งหมดอยู่ระหว่าง ๔.๓๓๔ ถึง ๕.๗๓๕

๔. อายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลายไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

๕. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลายไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ ๑๓๔ สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลายในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๓๘

สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย
ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษ	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ
๑. ตำแหน่งหน้าที่ หัวหน้าหมวด หัวหน้าภาค ศึกษานิเทศก์ กรรมการเขียน หลักสูตร	$F = ๒.๕๕๘$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๘๘๘ \\ ๕.๐๕๘ \\ ๖.๑๒๕ \\ - \end{cases}$	$F = ๓.๕๗๔^*$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๕๒ \\ ๕.๘๑๕ \\ ๖.๐๒๐ \\ ๖.๘๕๐ \end{cases}$	$F = ๒.๑๔๑$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๕๘ \\ ๕.๗๑๓ \\ ๕.๘๑๕ \\ ๕.๕๘๓ \end{cases}$
๒. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก	$F = ๑.๑๑๒$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๘๘๒ \\ ๕.๘๖๘ \\ - \end{cases}$	$F = ๑.๐๗๓$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๕๑ \\ ๕.๕๕๕ \\ ๖.๘๕๐ \end{cases}$	$F = ๑.๘๓๓$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๗๕ \\ ๕.๒๑๗ \\ ๖.๒๐๘ \end{cases}$
๓. เพศ ชาย หญิง	$F = ๑.๓๐๔$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๘๗๕ \\ ๕.๘๖๓ \end{cases}$	$F = ๑.๕๐๐$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๖๘๒ \\ ๕.๔๐๒ \end{cases}$	$F = ๓.๗๗๕^*$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๗๘๘ \\ ๕.๓๓๔ \end{cases}$
๔. อายุ	$r = ๑.๐๓๘$	$r = ๑.๑๑๓$	$r = ๑.๐๘๗$
๕. จำนวนปีที่สอน ภาษาอังกฤษ	$r = ๑.๐๕๖$	$r = ๑.๐๒๕$	$r = ๑.๐๔๔$

*

$$p = .๐๕$$

- \bar{X} :
- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด
 - ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก
 - ๓ = ไม่เห็นด้วย
 - ๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย
 - ๕ = เห็นด้วย
 - ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
 - ๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

๗. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา

๑. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกันไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๕๕๔ ถึง ๖.๕๘๓

๒. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาที่จบการศึกษาต่างกันไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้ ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๓๕๔ ถึง ๖.๔๕๗

๓. ผู้บริหารหญิงและชายที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารทั้งหญิงและชายเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว ค่ามัชฌิมของคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๕๙๒ ถึง ๖.๑๕๑

๔. อายุของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา

๕. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ ๑๓๔ สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๓๔

สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษา
ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ
๑. ตำแหน่งหน้าที่ หัวหน้าหมวด หัวหน้าภาค กรรมการเขียนหลักสูตร	$F = .๖๒๑$ $\bar{X} \begin{cases} ๖.๐๒๑ \\ ๖.๐๔๗ \\ ๖.๔๒๔ \end{cases}$	$F = ๑.๑๓๒$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๕๙ \\ ๕.๖๒๔ \\ ๖.๒๓๙ \end{cases}$	$F = ๓.๐๘๗$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๖๕๓ \\ ๕.๙๕๔ \\ ๖.๕๙๓ \end{cases}$
๒. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก	$F = .๒๒๔$ $\bar{X} \begin{cases} ๖.๐๔๐ \\ ๖.๒๕๙ \\ ๖.๑๔๓ \end{cases}$	$F = .๙๕๕$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๖๖ \\ ๖.๐๙๒ \\ ๕.๓๕๔ \end{cases}$	$F = ๒.๔๒๒$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๖๖๑ \\ ๖.๔๕๗ \\ ๖.๐๓๙ \end{cases}$
๓. เพศ ชาย หญิง	$F = .๐๗๑$ $\bar{X} \begin{cases} ๖.๑๕๑ \\ ๖.๐๖๙ \end{cases}$	$F = .๐๔๑$ $\bar{X} \begin{cases} ๕.๕๙๒ \\ ๕.๖๗๒ \end{cases}$	$F = .๔๘๗$ $\bar{X} \begin{cases} ๖.๐๑๓ \\ ๕.๗๗๗ \end{cases}$
๔. อายุ	$r = .๑๙๙$	$r = .๒๙๕$	$r = .๒๗๙$
๕. จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ	$r = .๒๓๓$	$r = .๒๖๔$	$r = .๒๑๗$

*

$$p \leq .๐๕$$

\bar{X} : ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติของบุคคลสามกลุ่มคือ ครูอาจารย์ นักเรียนนักศึกษาและผู้บริหาร ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษาปรากฏผลดังที่แสดงไว้ในตอนที่ ๒ และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ทั้งกล่าวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามแสดงไว้ในตอนที่ ๓ เพื่อให้ได้วัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแต่ละระดับที่ควรนำมาสอนตามจำนวนหน่วยกิตที่มีอยู่คือ ๑๒ หน่วยกิตสำหรับวิชาหลักของระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๑๒ หน่วยกิตสำหรับวิชาหลักของระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและ ๖ หน่วยกิตสำหรับวิชาบังคับในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยจึงนำวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันมาถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชา ในกรณีนี้คือกรรมการร่างหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ๑๗ คนและหัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัย ๑๐ คน ผลการให้สัมภาษณ์จะเสนอเป็นสองตอนคือ ตอนแรกเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติจากแบบสอบถามและตอนที่สองเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติจากแบบสอบถาม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ๒๗ คน (๑๐๐ %) มีความเห็นว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาควรเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้และเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ๒๖ คน (๙๖.๒๙ %) เห็นว่านักเรียนระดับนี้ควรเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้ ๒๕ คน (๙๒.๕๙ %) เห็นด้วยกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้และอ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้ ๒๓ คน (๘๕.๑๙ %) เห็นว่านักเรียนควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้ เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ และอ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ๒๒ คน (๘๑.๔๘ %) เห็นด้วยกับการสอนนักเรียนให้เล่า

ประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ๒๑ คน (๗๗.๗๔ %) เห็นว่านักเรียนควรเข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและเขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้ ๒๐ คน (๗๔.๐๗ %) คิดว่านักเรียนควรแสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้ ควรเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่นได้ และเข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้ ๑๘ คน (๖๖.๖๗ %) คิดว่านักเรียนควรจะอ่านและเขียนข้อความที่ได้รับ หรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น ช่วยพรวันเกิดได้ ๑๗ คน (๖๒.๕๖ %) คิดว่านักเรียนควรสนทนาเรื่องง่าย ๆ ทัว ๆ ไปกับชาวต่างประเทศได้ ๑๖ คน (๕๙.๒๖%) เห็นด้วยกับการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนพูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้และสามารถเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้ ๑๕ คน (๕๕.๕๖ %) คิดว่านักเรียนควรหาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ และ ๑๑ คน (๔๐.๗๔ %) เห็นด้วยกับการฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ยากได้เข้าใจ

ตารางที่ ๑๔๐ แสดงจำนวน เปอร์เซนต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษาผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ ๑๔๐

จำนวน เปอร์เซนต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษาผู้ให้สัมภาษณ์

(N=๒๗)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๒๗	๑๐๐	๑
๒. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๒๗	๑๐๐	๑
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๒๖	๙๖.๒๙	๓

ตารางที่ ๑๔๐ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๔. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๒๖	๔๖.๒๙	๓
๕. เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้	๒๕	๔๒.๕๙	๔
๖. อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๒๕	๔๒.๕๙	๕
๗. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้	๒๓	๔๕.๑๙	๗
๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๒๓	๔๕.๑๙	๗
๙. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๒๓	๔๕.๑๙	๗
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๒๒	๔๑.๔๘	๑๐
๑๑. เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและเขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้	๒๑	๓๗.๗๘	๑๑
๑๒. แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๒๐	๓๕.๐๗	๑๒
๑๓. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๒๐	๓๕.๐๗	๑๒
๑๔. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้	๒๐	๓๕.๐๗	๑๒
๑๕. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑๘	๖๖.๖๗	๑๔
๑๖. สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ หัว ๆ ไปกับชาวต่างประเทศได้	๑๗	๖๒.๙๖	๑๖
๑๗. พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้	๑๖	๕๙.๒๖	๑๗
๑๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑๖	๕๙.๒๖	๑๗

ตารางที่ ๑๔๐ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑๙. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ	๑๔	๕๕.๕๖	๑๙
๒๐. หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๑๔	๕๕.๕๖	๑๙
๒๑. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ยากได้เข้าใจ	๑๑	๔๐.๗๔	๒๑

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ผู้ให้สัมภาษณ์ ๒๕ คน (๙๒.๕๙ %) เห็นด้วยกับการสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้ ๑๙ คน (๗๐.๓๗ %) เห็นด้วยกับการสอนนักเรียนให้อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ๑๘ คน (๖๖.๖๗%) คิดว่านักเรียนควรรายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ๑๖ คน (๕๙.๒๖ %) คิดว่านักเรียนควรเข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางและอ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ ๑๔ คน (๕๕.๕๖ %) คิดว่านักเรียนควรเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ และพูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ๑๓ คน (๕๒.๑๕ %) คิดว่านักเรียนควรทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ตารางที่ ๑๔๑ แสดงจำนวน เปอร์เซนต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ ๑๔๑

จำนวน เปอร์เซนต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์
(N=๒๗)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับ ที่
๑. ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้	๒๕	๙๒.๕๙	๑
๒. อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑๙	๗๐.๓๗	๒
๓. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชา ๑๘ ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑๘	๖๖.๖๗	๓
๔. เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและ ตาราง	๑๖	๕๙.๒๖	๔
๕. อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑๖	๕๙.๒๖	๕
๖. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑๕	๕๕.๕๖	๖
๗. พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑๕	๕๕.๕๖	๖
๘. พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑๕	๕๕.๕๖	๖
๙. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑๓	๔๘.๑๕	๙

ในระดับมัธยมปลายผู้ให้สัมภาษณ์ ๒๗คน (๑๐๐ %) คิดว่านักเรียนควรอ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้ ๒๖ คน (๙๖.๒๙ %) คิดว่านักเรียนควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้ สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้เช่นเรื่อง ดินฟ้าอากาศ สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้ และอ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้เช่น อวยพรวันเกิด ๒๕ คน (๙๒.๕๙ %) คิดว่านักเรียนควรเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้ ๒๔ คน (๘๘.๘๙ %) เห็นว่านักเรียนควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้ เข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้ อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้ และเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ ๒๓ คน (๘๕.๑๙ %) คิดว่านักเรียนควรแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้ และสามารถโต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้ ๒๑ คน (๗๗.๗๘ %) คิดว่านักเรียนควรใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้และควรฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ ๒๐ คน (๗๔.๐๗ %) คิดว่านักเรียนควรแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้ ๑๙ คน (๗๐.๓๗ %) คิดว่านักเรียนควรแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้ อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้ และหาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ๑๖ คน (๕๙.๒๖ %) เห็นว่านักเรียนควรฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้ และ ๑๒ คน (๔๔.๔๔ %) เห็นด้วยกับการสอนให้นักเรียนดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง ตารางที่ ๑๔๒ แสดงจำนวน เปอร์เซนต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลายของผู้ให้สัมภาษณ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔๒

จำนวน เเปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ระดับมัธยมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์

(N = ๒๗)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัว	๒๗	๑๐๐	๑
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้	๒๖	๙๖.๒๙	๒
๓. สนทนากับคนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไป ได้เช่นเรื่อง ดินฟ้าอากาศ	๒๖	๙๖.๒๙	๓
๔. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๒๖	๙๖.๒๙	๒
๕. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นใน โอกาสต่าง ๆ ได้เช่น อวยพรวันเกิด	๒๖	๙๖.๒๙	๒
๖. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๒๕	๙๒.๕๙	๖
๗. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/ อ่านได้	๒๔	๘๘.๘๙	๗
๘. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิต ประจำวันได้	๒๔	๘๘.๘๙	๗
๙. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๒๔	๘๘.๘๙	๗
๑๐. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้	๒๔	๘๘.๘๙	๗
๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทย และของประเทศอื่น ๆ ได้	๒๓	๘๕.๑๙	๑๑
๑๒. ได้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๒๓	๘๕.๑๙	๑๑
๑๓. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๒๑	๗๗.๗๘	๑๓
๑๔. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ	๒๑	๗๗.๗๘	๑๓

ตารางที่ ๑๔๒ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑๕. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ ๒๐ และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้		๗๔.๐๗	๑๕
๑๖. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้	๑๔	๗๐.๕๒	๑๖
๑๗. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑๔	๗๐.๕๒	๑๖
๑๘. หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๑๔	๗๐.๕๒	๑๖
๑๙. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑๖	๕๔.๒๖	๑๙
๒๐. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑๒	๕๔.๕๔	๒๐

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมปลาย ผู้ให้สัมภาษณ์ ๒๖ คน (๕๖.๒๔ %) คิดว่านักเรียนควรใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้ ๒๓ คน (๘๕.๑๙ %) เห็นว่านักเรียนควรพูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้ พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้ กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้ ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้และสามารถเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ ๒๒ คน (๘๑.๕๔ %) เห็นว่านักเรียนควรใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้ ๒๐ คน (๗๔.๐๗ %) คิดว่านักเรียนควรรายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้ เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้ สามารถเขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้ วิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้และให้สัมภาษณ์ในการสรรหาทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้ ผู้ให้สัมภาษณ์ ๑๔ คน (๖๖.๖๗ %) คิดว่านักเรียนระดับมัธยมปลายควรเขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เข้าใจถ้อยทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากหนังสือพิมพ์ได้และสามารถแปลเรื่องทั่ว ๆ

ไปได้ ๑๖ คน (๕๔.๒๖ %) เห็นว่าควรเขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้ และ ๑๕ คน (๕๕.๕๖ %) เห็นว่านักเรียนควรเข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้ ตารางที่ ๑๔๓ แสดงจำนวน เปอร์เซนต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษาระดับมัธยมปลายของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ ๑๔๓

จำนวน เปอร์เซนต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
ระดับมัธยมปลายของผู้ให้สัมภาษณ์

(N=๒๗)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑. ใช้หจนาุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๒๖	๙๖.๒๙	๑
๒. พุคสรุปเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้	๒๓	๘๕.๑๙	๒
๓. พุคแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่อง ทั่วไปได้	๒๓	๘๕.๑๙	๒
๔. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๒๓	๘๕.๑๙	๒
๕. ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้	๒๓	๘๕.๑๙	๒
๖. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๒๓	๘๕.๑๙	๒
๗. ใช้หนังสืออ้างอิง เช่น สารานุกรมได้	๒๒	๘๑.๔๘	๓
๘. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้	๒๐	๗๔.๐๗	๔
๙. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษา ต่อต่างประเทศได้	๒๐	๗๔.๐๗	๔
๑๐. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๒๐	๗๔.๐๗	๔
๑๑. วิวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้	๒๐	๗๔.๐๗	๔

ตารางที่ ๑๔๓ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑๒. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้	๒๐	๗๔.๐๗	๘
๑๓. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑๘	๖๖.๖๗	๑๓
๑๔. เข้าใจถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑๘	๖๖.๖๗	๑๓
๑๕. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑๘	๖๖.๖๗	๑๓
๑๖. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑๖	๕๙.๒๖	๑๖
๑๗. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้	๑๕	๕๕.๕๖	๑๗

ในเรื่องความเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย ผู้ให้สัมภาษณ์ ๒๖ คน (๔๖.๒๔ %) เห็นว่านักเรียนควรเขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้ ๒๔ คน (๙๒.๕๔ %) คิดว่าควรเขียนจดหมายสมัครงานได้ ๒๔ คน (๘๘.๘๔ %) เห็นว่าควรเข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ๒๓ คน (๘๕.๑๙ %) เห็นว่าควรอ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของตนเข้าใจ ๒๒ คน (๘๑.๕๔ %) คิดว่าควรใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้ และเข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้ ๒๑ คน (๗๗.๗๘ %) คิดว่านักเรียนควรเข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้และให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้ ๒๐ คน (๗๕.๐๗ %) คิดว่าควรเข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้นในงานอาชีพ และหาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้ ๑๙ คน (๗๐.๓๗ %) เห็นว่าควรเขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้ อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้ และเข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน ๑๘ คน (๖๖.๖๗ %) คิดว่าควรสนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์

ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้ ๑๗ คน (๖๒.๓๑ %) คิดว่าควรเข้าใจและรู้จักใช้ภาษา
 โฆษณาในงานอาชีพได้ เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในวงงานที่เกี่ยวข้องได้ และ
 สามารถติดต่อในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้ ๑๖ คน (๕๙.๖๖ %) เห็นว่านักเรียนระดับ
 มัธยมศึกษาควรอ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้และอ่านบทความ วารสารและหนังสือ
 ที่เกี่ยวกับงานอาชีพเข้าใจ ๑๕ คน (๕๕.๕๖ %) คิดว่านักเรียนควรโต้ตอบและแสดง
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้ ๑๓ คน (๔๘.๑๕ %) คิดว่านักเรียนควรเขียนรายงาน
 เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้ และ ๑๒ คน (๔๔.๔๔ %) คิดว่านักเรียนควรเจรจาต่อรองกับ
 ผู้มาติดต่อได้ ตารางที่ ๑๔๔ แสดงจำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้
 ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ ๑๔๔

จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ
 ระดับมัธยมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์

(N=๒๗)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑. เขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้	๒๖	๙๖.๒๙	๑
๒. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๒๕	๙๒.๕๙	๒
๓. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๒๔	๘๘.๘๙	๓
๔. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ อาชีพของตนเข้าใจ	๒๓	๘๕.๑๙	๔
๕. ใช้เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๒๒	๘๑.๔๘	๕
๖. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๒๒	๘๑.๔๘	๕
๗. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๒๑	๗๗.๗๗	๗
๘. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๒๑	๗๗.๗๗	๗
๙. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๒๐	๗๔.๐๗	๘

ตารางที่ ๑๔๕ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑๐. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๒๐	๗๔.๐๗	๙
๑๑. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑๙	๗๐.๓๗	๑๑
๑๒. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑๙	๗๐.๓๗	๑๑
๑๓. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงงาน	๑๙	๗๐.๓๗	๑๑
๑๔. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑๘	๖๖.๖๗	๑๔
๑๕. เข้าใจและรู้จัก ใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑๗	๖๒.๙๖	๑๕
๑๖. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในโรงงานที่เกี่ยวข้องได้	๑๗	๖๒.๙๖	๑๕
๑๗. ติดต่อบน เรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑๗	๖๒.๙๖	๑๕
๑๘. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในโรงงานได้	๑๖	๕๙.๒๖	๑๘
๑๙. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ เข้าใจ	๑๖	๕๙.๒๖	๑๘
๒๐. โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้	๑๕	๕๕.๕๖	๒๐
๒๑. เขียนรายงาน เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑๓	๕๘.๑๕	๒๑
๒๒. เปรียบเทียบ ร้องกับผู้มีติดต่อได้	๑๒	๕๕.๕๕	๒๒

ในระดับอุดมศึกษามีผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๒๕ คน สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ผู้ให้สัมภาษณ์ ๒๓ คน (๙๒ %) คิดว่านักศึกษาควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้ ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้ อ่านป้ายโฆษณาต่าง ๆ ได้ หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น

หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ ๒๒ คน (๘๘ %) เห็นว่า ควรอ่านไบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้ ๒๑ คน (๘๔ %) คิดว่าควรฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้และ ๒๐ คน (๘๐ %) คิดว่าควรดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง ตารางที่ ๑๔๔ แสดงจำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ระดับอุดมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ ๑๔๔

จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ระดับอุดมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์

(N=๒๔)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้	๒๓	๙๒	๑
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๒๓	๙๒	๑
๓. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๒๓	๙๒	๑
๔. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๒๓	๙๒	๑
๕. อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๒๓	๙๒	๑
๖. หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๒๓	๙๒	๑
๗. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ	๒๓	๙๒	๑
๘. อ่านไบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๒๒	๘๘	๘
๙. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๒๑	๘๘	๙
๑๐. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๒๐	๘๐	๑๐

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้ให้สัมภาษณ์ ๒๕ คน (๑๐๐ %) เห็นว่านักศึกษาควรกรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้ ๒๓ คน (๙๒ %) คิดว่านักศึกษาควรเข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา ๒๑ คน (๘๔ %) เห็นว่าควรแปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้และควรเข้าใจ ถ้อยทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้ ๒๐ คน (๘๐ %) คิดว่านักศึกษาควรอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้งในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้ ๑๙ คน (๗๖ %) คิดว่าควรแปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้ ๑๒ คน (๔๘ %) คิดว่านักศึกษาควรเขียนโครงการต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้ และ ๙ คน (๓๖ %) คิดว่าควรให้นักศึกษาเขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้ ตารางที่ ๑๔๖ แสดงจำนวน เปอร์เซนต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ ๑๔๖

จำนวน เปอร์เซนต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์

(N=๒๕)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๒๕	๑๐๐	๑
๒. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา	๒๓	๙๒	๒
๓. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๒๑	๘๔	๓
๔. เข้าใจ ถ้อยทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้	๒๐	๘๐	๔
๕. สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้งในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้	๒๐	๘๐	๕
๖. แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้	๑๒	๔๘	๖
๗. เขียนโครงการต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้	๑๒	๔๘	๗
๘. เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้	๙	๓๖	๘

วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษาที่ผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้ง ๒๕ คน (๑๐๐ %) เห็นด้วยคือนักศึกษาควรอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้ ๒๔ คน (๙๖ %) คิดว่านักศึกษาควรเข้าใจและบันทึกข้อความตาม คำบอกได้ ๒๒ คน (๘๘ %) คิดว่าควรให้นักศึกษาเข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงาน อาชีพได้ ๑๙ คน (๗๖ %) เห็นว่าควรสอนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประกอบ อาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเช่น มีคศุเทศก์ ประชาสัมพันธ์ได้ ๑๗ คน (๖๘ %) คิดว่า ควรให้นักศึกษาเจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้ ๑๖ คน (๖๔ %) คิดว่าควรให้นักศึกษาเสนอ รายงานในการประชุมได้และ ๑๔ คน (๕๖ %) เห็นว่าควรให้นักศึกษาเข้าใจและจด รายงานการประชุมได้ ตารางที่ ๑๔๗ แสดงจำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์ การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ ๑๔๗

จำนวน เปอร์เซ็นต์และลำดับที่ของวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์
(N = ๒๕)

วัตถุประสงค์	N	%	ลำดับที่
๑. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้	๒๕	๑๐๐	๑
๒. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๒๔	๙๖	๒
๓. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๒๒	๘๘	๓
๔. ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเช่น มีคศุเทศก์ ประชาสัมพันธ์ได้	๑๙	๗๖	๔
๕. เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑๗	๖๘	๕
๖. เสนอรายงานในการประชุมได้	๑๖	๖๔	๖
๗. เข้าใจและจดรายงานการประชุมได้	๑๔	๕๖	๗

๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

คำถามที่ตามความคิดเห็นผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเรียนการสอนได้แก่ วัตถุประสงค์ สื่อการเรียนการสอน ผู้สอน วิธีการเรียนการสอนและวิธีการทดสอบและประเมินผลในระดับมัธยมศึกษา มัธยมศึกษาปลาย และอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังมีคำถามที่ถามความเห็นที่ว่าภาษาอังกฤษควร เป็นวิชาบังคับในแต่ละระดับหรือไม่ และจำนวนหน่วยกิตที่ควรเรียนในแต่ละระดับควรเป็นเท่าใด และจับด้วยข้อ เสนอแนะอื่น ๆ ของผู้ให้สัมภาษณ์

ก. หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ในเรื่องวัตถุประสงค์ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนที่พอใจกับหลักสูตรภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการให้เหตุผลดังนี้

๑. เป็นหลักสูตรบูรณาการ
๒. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
๓. ช่วยพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษและฝึกนิสัยในการเรียน
๔. เป็นหลักสูตรที่กว้าง เหมาะสมกับวัยและระดับความรู้
๕. ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เสริมการเรียนรู้

ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์ที่ไม่พอใจให้เหตุผลดังนี้

๑. ไม่ได้ปลูกฝังความรู้ เรื่องโครงสร้างของประโยค
๒. บางวัตถุประสงค์ยากเกินไป
๓. วัตถุประสงค์การเรียนรู้กว้างไป และมีความซ้ำซ้อน

ผู้ให้สัมภาษณ์พอใจกับสื่อการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาเพราะ

๑. มีให้เลือก
๒. อยู่ในระดับไม่ยากเกินไป
๓. จัดทำตามหลักสูตรและมีกิจกรรม เชื้อต่อการเรียนที่เห็นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง

สำหรับผู้ที่ไม่พอใจให้เหตุผลว่า

๑. หนังสือส่วนใหญ่ของโรงพิมพ์เอกชนไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และลักษณะของวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดในโครงสร้างของหลักสูตร
๒. สื่อแต่ละรายวิชายังต่างระดับกันมาก ขาดวิธีการสอนและคู่มือครูที่ดี
๓. สื่อของกรมวิชาการไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ควรปรับปรุงให้เท่ากับของเอกชน

สำหรับครูผู้สอนผู้ให้สัมภาษณ์บางคนพอใจเพราะขณะนี้สถาบันการศึกษาทุกแห่งมีแนวโน้มในการพัฒนาตัวครูผู้สอนมากขึ้น คือมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูอยู่เสมอ แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์หลายคนยังไม่พอใจกับครูผู้สอนเพราะว่า

๑. ผู้สอนยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ
๒. ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสอนได้
๓. สอนแบบไม่ประสานกับวัตถุประสงค์และสื่อ
๔. ครูส่วนใหญ่ยังคงยึดมั่นอยู่กับแนวการสอนดั้งเดิมคือ grammar approach ทำให้ทำการสอนไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
๕. ชั่วโมงสอนมีมากเกินไป

ในเรื่องวิธีการเรียนการสอนผู้สัมภาษณ์ที่พอใจให้เหตุผลว่า เป็นวิธีการที่จะให้เป็นแบบการสอนที่คำนึงถึงผู้เรียน และคิดว่าถ้าสอนไปตามหลักสูตรจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์ที่ไม่พอใจให้เหตุผลว่า

๑. วิธีการสอนไม่ประสานกับวัตถุประสงค์และสื่อ
๒. ชั้นเรียนใหญ่เกินไปกว่าจะใช้วิธีการเรียนการสอนวิธีใดได้นอกจากการเรียนแบบอธิบายจากครู
๓. ครูส่วนใหญ่ยังไม่ยอมใช้กิจกรรมกลุ่ม
๔. ครูส่วนใหญ่ยังยึดมั่นกับการสอนแบบเดิมคือ การเน้นโครงสร้าง (structural approach) มากกว่าสอนให้สื่อสารได้
๕. มีเรื่องสอนมากเกินไป

องค์ประกอบสุดท้ายคือวิธีการทดสอบและประเมินผล ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนพอใจเพราะเป็นการทดสอบที่มีหลักเกณฑ์ และเชื่อถือการวัดผลและประเมินผลเพื่อปรับปรุงทั้งตัวผู้สอนและวิธีการสอน เป็นการทดสอบที่พยายามวัดทุกด้านที่สอนอย่างเป็นธรรม ส่วนผู้ที่ไม่พอใจให้เหตุผลว่า ครูยังขาดเทคนิคในการออกข้อสอบ วิธีการทดสอบไม่สนองวัตถุประสงค์เช่น ออกข้อสอบแบบตัวเลือก (multiple choice) หรือข้อสอบที่วัดแต่ละจุดย่อย (discrete point test) มากกว่าวัดความสามารถทางการสื่อสาร

ข. หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย

ผู้ให้สัมภาษณ์พอใจกับวัตถุประสงค์ เพราะ

๑. ครอบคลุมทักษะที่จำเป็นทั้งสิ้น
๒. เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ตามความสามารถของนักเรียน
๓. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

แต่สำหรับผู้ที่ไม่พอใจให้เหตุผลว่า

๑. ไม่สอนโครงสร้างและไม่ฝึกคำศัพท์เพียงพอ
๒. บางวัตถุประสงค์สูงเกินไป
๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ซ้ำซ้อน กว้างและไม่ช่วยด้านแนวทางปฏิบัติ

สำหรับสื่อการเรียนการสอน ผู้ที่พอใจให้เหตุผลดังนี้

๑. หนังสือแบบเรียนมีให้เลือก
๒. โรงเรียนสามารถเลือกตามสภาพของผู้เรียนได้
๓. หนังสือบางเล่มตรงหลักสูตรบางส่วน มีกิจกรรมและวิธีการสอน

ผู้ให้สัมภาษณ์ที่ไม่พอใจมีเหตุผลต่อไปนี้คือ

๑. ไม่ประสานกับวัตถุประสงค์เช่น สอนโครงสร้างแทนการใช้
๒. ยังไม่ได้มาตรฐาน
๓. มีหลายชุดที่ไม่เป็นไปตามหลักสูตรเพราะเขียนขึ้นสำหรับตลาดในประเทศต่าง ๆ
๔. บางเล่มยังไม่สนองแนวการสอนในปัจจุบัน

เกี่ยวกับตัวผู้สอน ผู้ให้สัมภาษณ์พอใจเพราะครูพยายามช่วยตนเองด้านวิชาการและการสอน นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอนอยู่ตลอดเวลาจากการจัดให้อาจารย์เข้าอบรมต่าง ๆ สำหรับผู้ที่ไม่เห็นด้วยคิดว่าครูส่วนใหญ่ยังคงยึดมั่นกับแนวการสอนแบบเดิม ทำให้ทำการสอนไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ครูยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสอนได้และคุณภาพยังไม่ดีพอ

ในเรื่องวิธีการเรียนการสอนผู้ให้สัมภาษณ์บางคนพอใจเพราะจากการอบรม ผู้สอนจะได้แนวการสอนและเทคนิควิธีการสอนที่นำไปใช้ได้ ครูพยายามช่วยนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ สำหรับผู้ที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลทำนองเดียวกับระดับต้นคือ

๑. วิธีการสอนไม่ค่อยประสานกับวัตถุประสงค์
๒. ครูไม่สามารถสอนโดยวิธีสัมพันธ์ทักษะได้ ส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนแบบแปลและบรรยายหน้าห้อง
๓. ยังยึดกับแนวการสอนแบบเดิม และมุ่งสอนให้นักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ จึงมักจะลืมจุดประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้

สำหรับการทดสอบและประเมินผล ผู้ให้สัมภาษณ์ให้เหตุผลใกล้เคียงกับการทดสอบและประเมินผลระดับมัธยมต้นคือ การประเมินไม่ใช่เป็นเพียงการวัดคุณภาพความรู้นักเรียน แต่เป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงวิธีการสอนและตัวผู้สอนหากผู้สอนทดสอบได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า

๑. ครูยังขาดความรู้และเทคนิคในการออกข้อสอบตามแนวการสอนใหม่ ๆ
๒. ออกข้อสอบไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
๓. ลักษณะของข้อสอบยังเป็นการสอบแยกองค์ประกอบของภาษาอยู่ ไม่ได้วัดความสามารถในการสื่อสารจริง

ค. หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์พอใจกับหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา เพราะว่าสอดคล้องกับแนวสาขาที่นักศึกษาต้องเรียนต่อไปและตรงกับความต้องการของแต่ละสถาบัน แต่ผู้ที่ไม่พอใจให้เหตุผลว่า เป็นเพราะรายวิชาส่วนใหญ่ไม่ตรงกับความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ และวัตถุประสงค์สูงเกินความเป็นไปได้จริง สำหรับสื่อการเรียนการสอน ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เห็นด้วยให้เหตุผลว่าผู้สอนมีสิทธิเลือกได้เต็มที่เนื่องจากทางสถาบันอนุญาตให้ภาควิชากำหนดหลักสูตรได้เอง ส่วนผู้ที่ไม่พอใจให้เหตุผลว่าไม่สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิม ยังไม่กระตุ้นความสนใจนักศึกษาเพียงพอ ไม่ค่อยมีและไม่มีการเลือกกำหนดเกณฑ์ เปลี่ยนตำราอยู่เรื่อย ๆ ยังไม่มีการนำเทปภาพ (video tape) มาใช้ให้สัมพันธ์กับบทเรียนอย่างจริงจัง

ส่วนตัวผู้สอนผู้ให้สัมภาษณ์พอใจเพราะส่วนมากผู้สอนมีคุณภาพ พยายามปรับปรุงตนเองให้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับผู้ที่ไม่พอใจกับผู้สอนให้เหตุผลว่ายังใช้การบรรยายมากไป ขาดความสามารถในการถ่ายทอดทักษะและไม่คำนึงถึงผู้เรียนพอ เกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนผู้ให้สัมภาษณ์พอใจเพราะวิธีการสอนเหมาะสมกับวิชาแต่ผู้ที่ไม่พอใจให้เหตุผลว่าผู้สอนใช้การบรรยายมากไป การฝึกไม่พอ สอนไม่ตรงวัตถุประสงค์ ขาดความสามารถในการถ่ายทอด ไม่คำนึงถึงผู้เรียนและขาดการศึกษาทดลองวิธีใหม่ ๆ ในเรื่องวิธีการทดสอบและประเมินผลผู้ให้สัมภาษณ์พอใจเพราะข้อทดสอบเป็นไปตามหลักการและทางสถาบันอนุญาตให้ภาควิชากำหนดได้เอง สำหรับผู้ที่ไม่พอใจให้เหตุผลว่ายังวัดไม่ได้ครบทุกจุดประสงค์ ผู้สอนขาดความรู้ในการวัดผล ข้อสอบส่วนใหญ่ยังเป็นการทดสอบแต่ละจุด (discrete - point test) มากกว่าข้อสอบที่วัดความสามารถในการสื่อสาร

ง. ภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาบังคับหรือไม่

ในระดับมัธยมต้น ผู้ให้สัมภาษณ์ ๑๐ คน คิดว่าควรเป็นวิชาบังคับเพราะ

๑. เป็นการปูพื้นฐานสำหรับวิชาระดับต่อไปที่ใช้การค้นคว้า
๒. เป็นสิ่งจำเป็นในปัจจุบัน
๓. ภาษาอังกฤษยังคงเป็นภาษาสากลและเป็นแหล่งของวิทยาการอยู่
๔. เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการหางานทำ
๕. เป็นการตัดโอกาสที่จะก้าวหน้าต่อไปถ้าไม่ศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ๑๒ คนคิดว่าไม่ควรเป็นวิชาบังคับในระดับนี้เพราะว่า

๑. การเรียนจะได้ผลดี เมื่อผู้เรียนสนใจและต้องการเรียนเอง
๒. นักเรียนอาจไม่ต้องการใช้เลย
๓. คุณภาพของผู้สอนยังไม่ดีพอ
๔. ควรให้เลือกตามความถนัด
๕. เป็นการสูญเปล่า
๖. โรงเรียนยังขาดความพร้อม
๗. ควรจะสอดคล้องกับระดับประถมศึกษาซึ่งไม่บังคับ

ในระดับมัธยมปลายผู้ให้สัมภาษณ์ ๑๑ คนคิดว่าควรเป็นวิชาบังคับเพราะว่า

๑. เป็นพื้นฐานสำหรับวิชาในระดับสูง
๒. สามารถช่วยให้นักเรียนไปประกอบอาชีพได้
๓. ภาษาอังกฤษยังคงเป็นแหล่งของวิทยาการ
๔. ภาษาอังกฤษยังคงเป็นภาษาสากล
๕. ไม่ควรตัดโอกาสนักเรียนที่จะก้าวหน้าต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ ๘ คนคิดว่าภาษาอังกฤษไม่ควรเป็นวิชาบังคับเพราะว่า

๑. ควรให้ผู้เรียนเลือกตามความถนัด
๒. คุณภาพของผู้สอนยังไม่ดีพอ
๓. เป็นการสูญเปล่าถ้าผู้เรียนไม่ได้นำไปใช้และขาดความถนัด
๔. ไม่จำเป็นสำหรับทุกคน

ในระดับอุดมศึกษาผู้ให้สัมภาษณ์ ๑๕ คน คิดว่าภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาบังคับเพราะว่า

๑. นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นกลุ่มที่มีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในการศึกษาเล่าเรียน ในชีวิตประจำวันและในการศึกษาต่อ
๒. วิทยาการและนวัตกรรม (innovation) ส่วนมากยังเป็นภาษาอังกฤษ
๓. ภาษาอังกฤษยังคงเป็นภาษาสากล
๔. ไม่ควรตัดโอกาสให้นักศึกษาก้าวหน้าต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ ๖ คนคิดว่าภาษาอังกฤษไม่ควรเป็นวิชาบังคับ เพราะว่าควรให้ผู้เรียนเลือกตามความถนัด ความสามารถและความต้องการ

จ. จำนวนหน่วยกิต

ในระดับมัธยมต้นผู้ให้สัมภาษณ์ ๑๔ คนคิดว่าจำนวนหน่วยกิตสำหรับวิชาบังคับภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้นจำนวน ๑๒ หน่วยกิตเหมาะสมดีแล้ว ๔ คนเห็นว่าน้อยไปควรเพิ่มเป็น ๑๕ ถึง ๒๐ หน่วยกิตในระดับมัธยมปลายผู้ให้สัมภาษณ์ ๑๒ คนคิดว่าจำนวนหน่วยกิตสำหรับวิชาบังคับภาษาอังกฤษระดับนี้จำนวน ๑๒ หน่วยกิตเหมาะสมดีแล้ว ๕ คนคิดว่าน้อยไปควรเพิ่มเป็น ๑๕ ถึง ๒๐ หน่วยกิต และในระดับอุดมศึกษาผู้ให้สัมภาษณ์ ๔ คนคิดว่าภาษาอังกฤษ ๖ หน่วยกิตเหมาะสมดีแล้ว ๑๒ คนคิดว่าน้อยไปควรเพิ่มเป็น ๘ ถึง ๑๖ หน่วยกิต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสาขาวิชาเช่น รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจควรเรียนมากกว่า ๖ และควรเรียน ๒ หน่วยกิตต่อภาคและเรียนแบบต่อเนื่องกัน ผู้ให้สัมภาษณ์ ๑ คนคิดว่า ๖ หน่วยกิตมากไป เพราะแล้วแต่ความสามารถและความสนใจของนักศึกษาซึ่งเรียนวิชาเอกต่าง ๆ กัน

ฉ. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

๑. ถ้าจะยอมรับว่านักเรียนมัธยมควรเรียนภาษาต่างประเทศหนึ่งภาษา ก็น่าจะได้เพิ่มชั่วโมงเรียนเพื่อวางพื้นฐานให้มั่นคง และควรจะตกลงในหลักการด้วยว่า ก่อนชั้นมัธยมนักเรียนทั่วไปควรเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ เพราะขณะนี้สับสนมาก และครูระดับประถมที่พร้อมจะสอนภาษาอังกฤษก็มีจำนวนน้อย และการวางรากฐานผิด ๆ เป็นอันตรายต่อการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไปมาก และควรใช้เวลาสร้างทักษะทางภาษาแม่ให้ดีก่อน
๒. การเรียนการสอนโดยทั่วไปจะต้องอาศัยสื่อการเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตร ครูจะต้องวิเคราะห์สื่อ และหาสื่อเสริมเพื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพตามหลักสูตรที่วางไว้ ในสถานการณ์ปัจจุบันเป็นการยากยิ่งที่ครูจะทำได้ ฉะนั้นนโยบายที่ให้เสรีภาพการเลือกใช้สื่อในระดับมัธยมต้นทั้ง ๆ ที่สื่อส่วนใหญ่เป็นสื่อที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองสำหรับตลาดทั่ว ๆ ไป และไม่สอดคล้องกับหลักสูตรและสถานการณ์ของเรา จึงเป็นโทษมากกว่าคุณ

๓. ถ้าการเรียนในระดับมัธยมต้นและมัธยมปลายได้ผลพอควรแล้ว ในระดับอุดมศึกษาก็ไม่จำเป็นต้องบังคับเรียน แต่ให้เป็นไปตามความสมัครใจ (ยกเว้นวิชาเอกสาขาที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ) ผู้ที่สนใจจะเรียนจึงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่จำเป็นต้องเรียนในระดับปี ๑-๒ จะมาเรียนเมื่อไรก็ได้ถ้าเกิดเห็นความจำเป็นขึ้นมา

๔. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลายด้านที่ปรากฏในแบบสอบถาม น่าจะได้สร้างในภาษาแม่ให้แน่นหนาก่อน หรือพร้อม ๆ กันไปก็ได้ ถ้ามีความสามารถเหล่านั้นในภาษาแม่ (เช่น รู้จักสรุป เล่า ต่อบรอง ทาความรู้ ฯลฯ) แล้วการสร้างทักษะนั้น ๆ ในภาษาอังกฤษจะทำได้ง่ายขึ้นมา

๕. ตัวแปร ครู นักเรียน สังคมทั่วประเทศน่าจะมีผลต่อหลักสูตรและจุดประสงค์ ควรศึกษาหลักสูตรระดับท้องถิ่นเป็นกลุ่ม ควรมีการทำงานประสานกันระหว่างทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ (ข้อสอบคัดเลือก) และการเรียนการสอนระดับโรงเรียน

๖. การสอบคัดเลือกวิชาภาษาอังกฤษไม่ควรใช้แบบตัวเลือก (multiple choice) ควรแยกสอบเป็นทักษะ (skill) แล้วให้แต่ละมหาวิทยาลัยเลือกกำหนดทักษะที่ต้องการ อาจแยกระดับสูง กลาง เป็นต้นและควรเปิดสอบเป็นระยะตลอดปีแล้วให้เกรตจะช่วยเหลือปัญหาอุปสรรคและความเครียดของผู้เรียน

๗. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในปัจจุบันนี้เกิดขึ้นเพราะผู้สอนส่วนมากยังไม่มีความเข้าใจในแนวการสอนในปัจจุบันดีพอ ทำให้การสอนและการวัดผลไม่สอดคล้องกัน นอกจากนี้ยังขึ้นกับตัวแปรอื่น ๆ การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยควรมองความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กันไม่ใช่เน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

การอภิปรายผล

คำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มและสามระดับให้ค่าความ เชื่อถือได้สูง ถึงแม้ว่าจะใช้สูตรหาค่าความ เชื่อถือได้แบบที่ให้ค่าต่ำสุดของ Guttman เพราะค่าความ เชื่อถือได้ของคำตอบของนักเรียนนักศึกษาอยู่ระหว่าง .๘๓๑ ถึง .๙๖๑ ค่าความ เชื่อถือได้ของคำตอบของครุอาจารย์อยู่ระหว่าง .๘๕๖ ถึง .๙๖๒ และค่าความ เชื่อถือได้ของคำตอบของผู้บริหารอยู่ระหว่าง .๘๕๑ ถึง .๙๖๗ นอกจากนี้ความ เชื่อถือได้ของคำตอบยังปรากฏในค่าสหสัมพันธ์ของวัตถุประสงคฺ์ต่าง ๆ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงคฺ์การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวัน และเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมต้นของกลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้สอน และกลุ่มผู้บริหารอยู่ระหว่าง .๖๖๗ ถึง .๗๘๗ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงคฺ์การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและเพื่องานอาชีพในระดับมัธยมปลายของทั้งสามกลุ่มอยู่ระหว่าง .๗๐๕ ถึง .๘๓๓ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงคฺ์การใช้ภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษา และเพื่องานอาชีพในระดับอุดมศึกษาของกลุ่มนักศึกษา กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มผู้บริหารอยู่ระหว่าง .๖๕๐ ถึง .๘๐๙

นอกจากศึกษาค่าความ เชื่อถือได้ของคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาความสอดคล้องของคำตอบของทั้งสามกลุ่มและสามระดับ จากการสำรวจความถี่ และคำร้อยละของความคิดเห็น เกี่ยวกับวัตถุประสงคฺ์การใช้ภาษา อังกฤษทุกระดับ ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มและสามระดับ เห็นด้วยกับวัตถุประสงคฺ์การใช้ภาษา อังกฤษเชิงปฏิบัติที่ถามในแบบสอบถาม เปอร์เซนต์ที่เห็นด้วยสูงกว่าเปอร์เซนต์ที่ไม่เห็นด้วย (ดูรายละเอียดการวิเคราะห์ความคิดเห็น เกี่ยวกับวัตถุประสงคฺ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตอนที่ ๒ ประกอบ) นอกจากนี้ คำมีขนิมของคำตอบของวัตถุประสงคฺ์ส่วนใหญ่จะมากกว่า ๕ (๕ แทนความคิดเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วย) ในระดับมัธยมต้นมีเพียง ๒ วัตถุประสงคฺ์ เท่านั้นที่คำมีขนิมของความคิดเห็น เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันของกลุ่มนักเรียนน้อยกว่า ๕ วัตถุประสงคฺ์ที่ ๖ เท่ากับ ๔.๙๗๓ และ วัตถุประสงคฺ์ที่ ๑๑ เท่ากับ ๔.๙๕๐ สำหรับความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมต้น กลุ่มนักเรียน เห็นด้วยกับวัตถุประสงคฺ์ทั้งหมด กลุ่มครูไม่ค่อยจะ

เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ ๓, ๘, ๑๐ และ ๑๑ ในขณะที่กลุ่มผู้บริหารไม่ค่อยจะเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อ ๓, ๑๐, ๑๑ และ ๑๒ อย่างไรก็ตามค่านิยมรวมของวัตถุประสงค์ดังกล่าวมากกว่า ๔.๕๐

ในระดับมัธยมปลายกลุ่มครูและกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ส่วนกลุ่มนักเรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ ยกเว้นวัตถุประสงค์ที่ ๑, ๕ และ ๖ ค่านิยมของคำตอบน้อยกว่า ๔.๘๐ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับนี้กลุ่มผู้สอนไม่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อ ๓, ๘, ๑๐, ๑๓, ๑๔, ๑๖ และ ๑๗ กลุ่มผู้บริหารไม่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อ ๑๐ เพียงข้อเดียวและกลุ่มนักเรียนไม่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อ ๓, ๘, ๙ และ ๑๐ อย่างไรก็ตามค่านิยมของคำตอบก็มากกว่า ๔.๖๐ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ กลุ่มนักเรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามทั้งหมด กลุ่มผู้บริหารไม่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อ ๑๔ และ ๒๐ และกลุ่มผู้สอนไม่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อ ๑, ๒, ๘, ๑๔ และ ๒๐ ค่านิยมต่ำสุดเท่ากับ ๔.๔๖๑

ในระดับแรก กลุ่มนักเรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่ากลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหาร แต่ในระดับอุดมศึกษากลุ่มนักศึกษาเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามน้อยกว่ากลุ่มอาจารย์และกลุ่มผู้บริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา สำหรับการใช้อังกฤษในชีวิตประจำวันกลุ่มอาจารย์และกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามทั้งหมด แต่กลุ่มนักศึกษาไม่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อ ๑ ถึง ๖, ๘, ๑๐, ๑๑ และ ๑๓ ค่านิยมต่ำสุดเท่ากับ ๔.๔๕๗ ในทำนองเดียวกันกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มผู้สอนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาว่ากลุ่มนักศึกษา มีเพียงวัตถุประสงค์เดียวที่กลุ่มอาจารย์ไม่ค่อยจะเห็นด้วยคือ วัตถุประสงค์ข้อ ๔๗ ค่านิยมเท่ากับ ๔.๘๘๒ แต่กลุ่มนักศึกษาไม่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อ ๓, ๑๑, ๑๒, ๑๔ ถึง ๓๖, ๔๑ และ ๔๒ แต่ค่านิยมมากกว่า ๔.๕๐๗ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ มีเพียงวัตถุประสงค์ข้อ ๒๐ เพียงข้อเดียวที่กลุ่มอาจารย์และกลุ่มนักศึกษาไม่เห็นด้วย ค่านิยมเท่ากับ ๔.๕๖๘ และ ๔.๕๘๒ สำหรับกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ทุกข้อ

เนื่องจากวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เรื่องนี้ต้องการสำรวจวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่กลุ่มผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหารมีความเห็นสอดคล้องกัน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มโดยใช้ ONE-WAY ANOVA ปรากฏว่าทั้งสามกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ได้ความสอดคล้องของความคิดเห็นของวัตถุประสงค์แต่ละข้อผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์โดยระบุว่า ถ้าความแตกต่างของค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มไม่มากกว่า $+ .5$ หรือน้อยกว่า $- .5$ ถือว่าทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้ไปถามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

ผลการเลือกวัตถุประสงค์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันจากเกณฑ์ที่กำหนดปรากฏว่าวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษา ๒๓ ข้อ มี ๒๑ ข้อที่ทุกกลุ่มเห็นสอดคล้องกัน วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ๑๒ ข้อ มี ๔ ข้อที่ทุกกลุ่มเห็นสอดคล้องกัน วัตถุประสงค์ที่ไม่สอดคล้องในระดับนี้เป็นการใช้ภาษาอังกฤษที่อาจเกินระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เช่น ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้หรือเขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ วิจารณ์สิ่งที่อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ นอกจากนี้วัตถุประสงค์ที่ไม่สอดคล้องเป็นวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนอาจไม่มีโอกาสใช้ เช่น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้

ในระดับมัธยมปลายวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ๒๘ ข้อ มี ๒๐ ข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกัน วัตถุประสงค์ที่ไม่สอดคล้องเป็นวัตถุประสงค์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรเรียนในระดับมัธยมศึกษา เช่น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้ เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้ ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้ ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุดได้ และเล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้ นอกจากนี้วัตถุประสงค์ที่ไกลตัวผู้เรียนก็ไม่มี

สอดคล้องกันด้วย เช่น ให้ข้อมูลและ เหตุผล เกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้ การที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เลือกวัตถุประสงค์ดังกล่าวแสดงว่าผู้ตอบตั้งใจตอบแบบสอบถามโดยคำนึงถึงความซ้ำซ้อนในระดับมัธยมต้นด้วย สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมปลาย ๒๐ ข้อมี ๑๗ ข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกัน วัตถุประสงค์ที่ไม่สอดคล้องได้แก่ เข้าใจและ ตัดข้อความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้ เข้าใจเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป และเขียนเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ วัตถุประสงค์เหล่านี้อาจยากเกินระดับของนักเรียนมัธยมปลายเพราะต้องการความรู้ทางภาษาลึกซึ้งพอจึงจะสามารถทำได้ ส่วนวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย ๒๔ ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกัน ๒๒ ข้อ วัตถุประสงค์ที่ไม่เห็นด้วยได้แก่ เข้าใจและจกรายงานการประชุมได้และรับ-ส่งและบันทึกข้อความทางโทรเลขและโทรพิมพ์ได้ วัตถุประสงค์เหล่านี้ไกลตัวผู้เรียนจึงทำให้ไม่มีความสอดคล้องของความเห็น

ในระดับอุดมศึกษาวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ถาม ๒๔ ข้อ มีเพียง ๑๐ ข้อที่กลุ่มนักศึกษา กลุ่มอาจารย์และกลุ่มผู้บริหารเห็นด้วยคือให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้ ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้ อ่านป้ายประกาศ โฆษณาต่าง ๆ ได้ ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้ ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้ หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ วัตถุประสงค์เหล่านี้เป็นวัตถุประสงค์ที่เหมาะสมกับระดับและผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ส่วนวัตถุประสงค์อื่นที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีความเห็นสอดคล้องกันเป็น เพราะนักศึกษาไม่เห็นด้วยในขณะที่อาจารย์และผู้บริหารเห็นด้วยมากกว่า สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ถามในแบบสอบถาม ๔๔ ข้อ มีเพียง ๔ ข้อเท่านั้นที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยคือ เข้าใจถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้ แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้ เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา เขียน

โครงการต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้ กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้ เขียนวิทยานิพนธ์ เป็นภาษาอังกฤษได้และสามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้ง ในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้ ส่วนวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่สอดคล้องกันได้แก่วัตถุประสงค์ ประสงค์ที่ระบุไว้ในระดับมัธยมปลาย เช่น ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้ ทำโน้ตย่อ และเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้ หรือเป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับทักษะเฉพาะ เรื่อง เช่น เขียนเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้ เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษาได้ หรือเป็นวัตถุประสงค์ที่ใกล้เคียง เช่น รายงานผลของ เรื่องที่ศึกษาต่อที่ประชุมได้ เช่นเดียวกับ วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อาจารย์และผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ ที่ถามมากกว่านักศึกษา

ในการทำงานเดียวกันอาจารย์และผู้บริหาร เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่องานอาชีพมากกว่านักศึกษา แต่ค่ามัชฌิมของความเห็นนักศึกษาล้วนใหญ่จะมากกว่า ๕ ถึง แม้ว่าจะมีวัตถุประสงค์ที่ทั้งสามกลุ่ม เห็นสอดคล้องกันเพียง ๗ วัตถุประสงค์จากวัตถุประสงค์ ๒๖ ข้อก็ตาม วัตถุประสงค์ที่มีความสอดคล้องกันได้แก่ เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงาน อาชีพได้ เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้ อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้ เข้าใจและจรรยาบรรณการประชุมได้ เจริญต่อรองกับผู้มาติดต่อได้ เสนอรายงานในการประชุมได้ และประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น วิศวกร เทศก ประชาสัมพันธ์ได้ เนื่องจากนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประกอบอาชีพและนักศึกษามาจากคณะต่าง ๆ ผู้จัดหลักสูตรควร เปิดวิชาภาษาอังกฤษ เฉพาะสาขา . ที่เน้นหนักไปในการเตรียมนักศึกษาให้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานได้

ถึงแม้ว่าวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็น ของกลุ่มผู้เรียน กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้บริหารจะมีความสอดคล้องกัน แต่ในทางปฏิบัติการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยถูกจำกัดด้วยจำนวนหน่วยกิตและ เวลาเรียนในห้อง เพื่อให้ได้วัตถุประสงค์ที่สามารถจะนำมาปฏิบัติได้ในขั้นต้น ผู้วิจัยจึงนำวัตถุประสงค์ที่ทั้งสาม กลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันมาถามความเห็นจากกรรมการ เขียนหลักสูตรที่ได้รับการแต่งตั้ง จากกระทรวงศึกษาธิการและหัวหน้าภาควิชาจากมหาวิทยาลัยรัฐบาลและ เอกชนที่มีประสบการณ์ เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตร ในระดับมัธยมต้นวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ที่ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากกว่า ๓๐ ปี ระบุแนวคิดคิดว่า นักเรียนควรเรียนและเรียงตามลำดับได้แก่

๑. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
๒. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้
๔. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้
๕. เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้
๖. อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
๗. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้
๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
๙. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
๑๑. เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและเขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้
๑๒. แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
๑๓. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้
๑๔. เข้าใจคำอธิบาย **คู่มือ** ฉลากที่เกี่ยวข้องกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา และผู้มีประสบการณ์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ ๒ ข้อคือ

๑. ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้
๒. อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

ในระดับมัธยมปลายผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปคิดว่านักเรียนควรใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ในเรื่องต่อไปนี้

๑. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้
๓. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องกินฟ้า

อากาศ

๔. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น

อายุพรวันเกิด

๕. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้
๖. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้
๗. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
๘. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้
๙. อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
๑๐. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้
๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่นได้
๑๒. ได้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้
๑๓. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้
๑๔. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
๑๕. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ

ที่เกิดขึ้นได้

๑๖. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้
๑๗. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้
๑๘. หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมปลายผู้ให้สัมภาษณ์

๗๐. เปอร์เซนต์ขึ้นไปคิดว่านักเรียนควรเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้
๒. พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
๓. พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
๔. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้
๕. ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
๖. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
๗. ใช้หนังสืออ้างอิง เช่น สารานุกรมได้
๘. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้
๙. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้
๑๐. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้
๑๑. วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน/ฟัง เกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
๑๒. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้

และสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพที่ผู้ให้สัมภาษณ์และผู้มีประสบการณ์ในการจัดหลักสูตร ๗๐. เปอร์เซนต์ขึ้นไปคิดว่านักเรียนระดับมัธยมปลายควรเรียนคือ

๑. เขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้
๒. เขียนจดหมายสมัครงานได้
๓. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้
๔. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของตนเข้าใจ
๕. ใช้เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้
๖. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้
๗. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้

๘. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้
๙. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ
๑๐. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้
๑๑. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้
๑๒. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้
๑๓. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน

ในระดับอุดมศึกษาผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ในการจัดหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ๘๐. เปรอร์เซนต์ขึ้นไปคิดว่านักศึกษามหาวิทยาลัยควรใช้ภาษาอังกฤษในโอกาสต่อไปนี้

๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ เป็นกิจวัตรได้
๓. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้
๔. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
๕. อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
๖. ทาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
๗. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
๘. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้
๙. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้
๑๐. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง

สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาผู้เชี่ยวชาญ

๗๐. เปรอร์เซนต์ขึ้นไปคิดว่านักศึกษาควรทำสิ่งต่อไปนี้ได้

๑. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้
๒. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา
๓. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
๔. เข้าใจ ถ้ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้

๕. สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้งในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้

๖. แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้

และผู้ให้สัมภาษณ์ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพต่อไปนี้

๑. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้
๒. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้
๓. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้
๔. ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเช่น มีคฤหาสน์ ประชาสัมพันธ์ได้

จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ที่ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปที่ให้สัมภาษณ์ในงานวิจัยนี้เป็นวัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนการสอนภาษากับหลักสูตรการสอนภาษาที่กล่าวไว้ในบทที่ ๒ นอกจากนี้ยังเป็นวัตถุประสงค์ที่คำนึงถึงประสบการณ์ของผู้เรียนในเรื่องของความรู้สึกรักและต้องการของผู้เรียน และเป็นวัตถุประสงค์ที่คำนึงถึงขอบข่ายของเนื้อหาและสถานการณ์ที่จะใช้ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาที่ยอมรับในปัจจุบันเพราะไม่ใช่ได้มาจากงานที่นักภาษาศาสตร์วิเคราะห์ที่เน้นตัวภาษา (linguistic forms) แต่เป็นวัตถุประสงค์ในการสื่อความหมาย (communicative purposes) ที่ได้มาจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้วัตถุประสงค์การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติที่สำรวจในงานวิจัยนี้สอดคล้องกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (Krashen และ Terrell, 1983) ที่แบ่งความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสามระยะคือ

ระยะแรกสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษา วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาจะเกี่ยวข้องกับเรื่องและสถานการณ์ที่คุ้นเคยและจะเกี่ยวข้องกับข้อมูลของตัวผู้เรียนเอง เป็นระยะที่เรียกว่า personal identification stage ผู้เรียนควรพูดเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัวและเพื่อน ๆ ได้

ระยะที่สอง เน้นประสบการณ์ของผู้เรียน เพราะผู้เรียนมีความคิดที่กว้างไกลขึ้น หัวข้อ การสนทนาหรือ เรื่องที่อ่านอาจจะยากขึ้นตามระดับของความคิดและประสบการณ์ที่เคยพบ

ระยะที่สาม เป็นช่วงที่ เน้นการแสดงออกของความคิด เห็นของผู้เรียน เช่นความคิด เห็นในเรื่องเกี่ยวกับการเมือง เรื่องที่โต้แย้งกันอยู่ เพื่อให้ผู้เรียนแสดงออกในด้านความคิดได้เต็มที่

วัตถุประสงค์การเรียนภาษาเชิงปฏิบัติที่สำรวจในงานวิจัยนี้ยังคำนึงถึงความสอดคล้อง และต่อเนื่องในระดับต่าง ๆ ด้วยถึงแม้ว่าจะมีวัตถุประสงค์บางข้อที่ปรากฏมากกว่าหนึ่งระดับ การที่จะตัดสินได้ว่าวัตถุประสงค์นั้น ๆ ควรอยู่ระดับใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ความสามารถและความสนใจของผู้สอนและอุปกรณ์ช่วยสอน เป็นต้น การทดลองใช้ในห้องเรียนจริงสามารถให้คำตอบที่ดีที่สุด อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้าจะจัดไว้ เป็นวัตถุประสงค์ลำดับหลังหรือ เป็นวิชาเลือก หรือผู้สอนทั้งสองระดับร่วมกัน เลือกสื่อการเรียนการสอนที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน หรือ เลือกกิจกรรมที่ยากขึ้นสำหรับวัตถุประสงค์ในระดับที่สูงกว่า

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถามกับความ คิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติปรากฏว่านักเรียนและนักศึกษาที่ได้ เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความ เห็นแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ ที่ถามในแบบสอบถาม นักเรียนเกรด A และ B มักจะเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่า นักเรียนเกรด C และ D การจัดหลักสูตรตามตัวอย่างที่ เสนอข้างต้นควรคำนึงถึง ความสามารถของผู้เรียนด้วย นักเรียนที่ความสามารถน้อยอาจจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ทุกเรื่อง ในระดับมหาวิทยาลัยอาจจะ เปิดเป็นวิชาเลือก ให้นักศึกษามีโอกาสเลือกวัตถุประสงค์ที่จะ สนองความต้องการและความสนใจของแต่ละกลุ่มแต่ละคณะ นอกจากนี้ผู้จัดหลักสูตรควรคำนึง ถึงความสนใจของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายด้วย เพราะเพศมีความสัมพันธ์กับความคิด เห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การเรียนภาษาอังกฤษด้วย การที่ชั้นเรียนและอายุไม่มีความสัมพันธ์ กับความคิด เห็นแสดงว่าวัตถุประสงค์ในแต่ละระดับสามารถสลับลำดับกันได้ ผู้สอนอาจกำหนด เองว่าควรสอนวัตถุประสงค์ใดก่อนโดยอาศัยประสบการณ์ช่วย ส่วนตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ครูอาจารย์เกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กับความคิด เห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเลย

ยกเว้นชนิดของโรงเรียน ในระดับมัธยมปลาย ครูโรงเรียน เอกชนใน ส่วนกลางและครูโรงเรียนรัฐบาลใน ส่วนภูมิภาค เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษา มากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลใน ส่วนกลางกับครูโรงเรียน เอกชนใน ส่วนภูมิภาค ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะครูที่ เห็นด้วยอาจได้รับการอบรมใน เรื่องการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร มากกว่าครูที่ไม่เห็นด้วย ส่วนอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่สอนภาษาอังกฤษมานาน เห็นด้วยกับ วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษา มากกว่าอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษมาน้อยกว่า สำหรับผู้บริหารชาย เห็นด้วยกับการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย มากกว่าผู้บริหารหญิง อาจกล่าวได้ว่าตัวแปรที่ เกี่ยวข้องกับครูอาจารย์และผู้บริหาร เกือบ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ใน เรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ เลย ทั้ง ๆ ที่ครูอาจารย์และผู้บริหารมีประสบการณ์ต่างกัน (ดูข้อมูล เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ ๑) แสดงว่า วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ เป็นวัตถุประสงค์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนการสอนภาษาส่วนใหญ่เห็นด้วย

เมื่อ เปรียบ เทียบวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษจากการสำรวจครั้งนี้กับวัตถุประสงค์ การสอนภาษาอังกฤษของหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการที่ เสนอในบทที่ ๒ ปรากฏว่าในระดับ มัธยมต้นมีวัตถุประสงค์ที่ตรงกันอยู่ ๖ วัตถุประสงค์คือให้ข้อมูล เกี่ยวกับสิ่งที่ทำ เป็นกิจวัตรได้ ให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้ เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้ ให้ข้อมูล เกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้ ใช้พจนานุกรมได้ และอ่านและ เขียน เรียงความแบบอธิบาย เกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ในระดับมัธยมปลายมี ๑๑ วัตถุประสงค์ ที่ตรงกันได้แก่ อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้ อ่านและ เขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้ เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและเขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้ แสดงความ คิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้ เข้าใจคำอธิบายคู่มือ ฉลากที่เกี่ยวข้อง ของใช้ในชีวิตประจำวันได้ สนทนากับคนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่วไปได้ เขียน บันทึกรายความสั้น ๆ ได้ ใช้พจนานุกรมอังกฤษ เป็นอังกฤษได้ พุดสรุปเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้ พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล เกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้ และ เขียน เรียงความแบบอธิบาย เกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้ ในระดับอุดมศึกษาไม่มีการแบ่งวัตถุประสงค์รวม เป็นวัตถุประสงค์

การเรียนรู้ เช่นเดียวกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และหลายมหาวิทยาลัย กำลังอยู่ในระหว่างปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานอยู่ หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดูเหมือนจะใกล้เคียงและต่อเนื่องกับหลักสูตร ของกระทรวงศึกษาธิการมากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๕

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทที่ ๑ เสนอความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย และประโยชน์ที่จะได้รับ บทที่ ๒ เสนอ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้การสอนภาษากับหลักสูตรการสอนภาษาและหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษาของประเทศไทย บทที่ ๓ เสนอวิธีดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอในบทที่ ๔ บทที่ ๕ ซึ่งเป็นบทสุดท้าย เสนอบทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การสำรวจวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน ๓ ระดับของประเทศไทยโดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่ส่งให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำนวน ๑,๐๐๐ คน ครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนดังกล่าว ๓๔๘ คน ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามสำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๖๐ คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำนวน ๔๔๒ คน ครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนข้างต้น ๓๓๔ คน ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ๑๑๗ คน นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยรัฐบาลใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคและมหาวิทยาลัยเอกชน ๑,๑๘๓ คน อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษ ๑๙๖ คน และผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามสำหรับระดับอุดมศึกษา ๖๗ คน รวมเป็นแบบสอบถามทั้งสิ้น ๔,๒๖๒ ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSSX ปรากฏผลดังนี้

๑. คำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่ม เชื่อถือได้ คำความ เชื่อถือได้ของคำตอบ โดยใช้สูตรที่ให้ค่าต่ำสุดของ Guttman อยู่ระหว่าง .๘๓๑ ถึง .๘๖๗

๒. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและผู้บริหาร
 ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่
 ใช้ในชีวิตประจำวันระดับต้น วัตถุประสงค์ที่เห็นสอดคล้องกันมี ๒๑ วัตถุประสงค์ เรียงตาม
 ลำดับค่ามีขนิมรวมดังนี้

- สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ ทัว ๆ ไปกับชาวต่างประเทศได้
- เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้
- อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น
 อวยพรวันเกิด
- อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
- อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- เข้าใจคำอธิบายคู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้
- เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้
- เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้
- ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ง่ายได้เข้าใจ
- หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
- เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
- เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทย และของประเทศอื่น ๆ ได้
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้
- ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
- เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้
- เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและเขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้

๓. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และผู้บริหาร มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อ การศึกษาระดับต้น นักเรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่าครูและผู้บริหาร และความ เห็นของครูและผู้บริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วัตถุประสงค์ที่ทั้งสามกลุ่มมี ความเห็นสอดคล้องกันมี ๔ วัตถุประสงค์คือ

- อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้
- รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้
- อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ภาษา อย่างง่าย ๆ ได้
- พุดสรุปเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- พุดแสดงความคิด เห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไป โดยใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้
- เขียนสรุปเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบแผนผังและตาราง

๔. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและ ผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันระดับปลาย ผู้บริหารเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่าครูและนัก เรียน ครูและนัก เรียนไม่มีความ เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วัตถุประสงค์ที่ทั้งสามกลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกัน ๒๐ วัตถุประสงค์ดังนี้

- อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
- เข้าใจคำอธิบายคู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้
- อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้
- สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้
- สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่อง ดินฟ้าอากาศ
- อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด
- แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู / ฟัง / อ่านได้
- เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้
- โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้
- ทาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
- เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้
- ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
- แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้
- ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้
- แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้
- อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้
- ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง
- แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณีได้

๕. ๑ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับปลาย ผู้บริหารและนักเรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่าครู นักเรียนและผู้บริหารไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์เรื่องนี้ วัตถุประสงค์ ที่ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันมี ๑๗ วัตถุประสงค์คือ

- ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้
- กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้
- แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
- เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้
- ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้
- เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้
- ใช้หนังสืออ้างอิงเช่นสารานุกรมได้
- รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้
- ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
- เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้
- เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้
- เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

๖. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับปลาย นักเรียนเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่าผู้บริหารและครู ผู้บริหารและครูไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์เรื่องนี้ วัตถุประสงค์ที่ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันมี ๒๒ วัตถุประสงค์คือ

- เขียนจดหมายสมัครงานได้
- ให้สัมภาษณ์ เวลาสมัครงานได้
- เขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้
- อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้
- อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอาชีพของตนเข้าใจ
- เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้
- เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้
- อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพ เข้าใจ
- คิดต่อในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้
- เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้
- เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้
- สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้
- เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้
- หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้
- โต้ตอบและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องงานได้
- เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในวงงานที่เกี่ยวข้องได้
- เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน
- เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้
- เข้าใจรายงาน เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ
- อ่านและเขียนบันทึกข้อความ ในวงงานได้
- ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้
- เขียนรายงาน เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้

๗. นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้สอนระดับอุดมศึกษาและผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่านักศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์เรื่องนี้ วัตถุประสงค์ที่ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันมี ๑๐ วัตถุประสงค์คือ

- อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
- ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้
- แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
- ทักท้วงเพ็ดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
- ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง
- ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้
- ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
- อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้

๘. นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้สอนระดับอุดมศึกษาและผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เรื่องนี้มีมากกว่านักศึกษา แต่ผู้บริหารและอาจารย์ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติวัตถุประสงค์ที่ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันมี ๘ วัตถุประสงค์ คือ

- กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้
- เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา
- แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
- แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้
- สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้งในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้

- เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้
- เขียนโครงการต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้
- เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้

๔. นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้สอนระดับอุดมศึกษาและผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่านักศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์เรื่องนี้ วัตถุประสงค์ที่ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันมี ๗ วัตถุประสงค์ คือ

- อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้
- เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้
- เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้
- เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้
- ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น มัคคุเทศก์ ประชาสัมพันธ์ได้
- เสนอรายงานในการประชุมได้
- เข้าใจและจกรายงานการประชุมได้

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละระดับปรากฏว่า

๑. ชนิดของโรงเรียนและชั้นเรียนของนักเรียนระดับมัธยมต้นไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมต้น เกรดวิชาภาษาอังกฤษและเพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนเกรด A และ B เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่านักเรียนเกรด C และ D และนักเรียนหญิงเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ดังกล่าวมากกว่านักเรียนชาย อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นแต่ค่าสหสัมพันธ์เป็นลบ คนที่มีอายุน้อยเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ ในขณะที่คนอายุมากเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์นั้นน้อยกว่า จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่อง

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันแต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับภาษาอังกฤษเพื่อการ
ศึกษา

๒. ชั้นเรียน อายุ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมปลาย
ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความเห็นของนักเรียนในเรื่องวัตถุประสงค์ที่
เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษใน
การประกอบอาชีพ ระดับมัธยมปลาย เกตรวิชาภาษาอังกฤษและเพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัย
สำคัญกับความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว นักเรียนเกรด A และ B
เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่านักเรียนเกรด C และ D และนักเรียนหญิงเห็นด้วย
กับวัตถุประสงค์ทั้งสามมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล
และเอกชนในส่วนกลางและในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในส่วนภูมิภาคไม่มีความเห็นแตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
และในการประกอบอาชีพ แต่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องการใช้ภาษา
อังกฤษเพื่อการศึกษา นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลในส่วนภูมิภาคเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เรื่อง
นี้มากกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนประเภทอื่น

๓. อายุและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาไม่มีความ
สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความเห็นของนักศึกษาในเรื่องวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษา
อังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ
ระดับอุดมศึกษา เกตรวิชาภาษาอังกฤษและเพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความ
คิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว นักเรียนเกรด A และ B เห็นด้วยกับ
วัตถุประสงค์ที่ถามมากกว่านักเรียนเกรด C และ D นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์
ทั้งสามมากกว่านักศึกษาชาย ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความเห็น
ในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์
ประสงคนี้นักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๒, ๓ และ ๔ สำหรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ
การศึกษาและเพื่องานอาชีพนักศึกษาทั้ง ๔ ปีไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. เพศ อายุ การศึกษา ชั้น เรียนที่สอน และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมต้น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษในเรื่องวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมต้น

๕. เพศ อายุ การศึกษา ชั้น เรียนที่สอน และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษในเรื่องวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมปลาย ชนิดของโรงเรียนที่สอนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนเอกชนใน ส่วนกลาง เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษามากกว่าครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนประเภทอื่น

๖. การศึกษาและ เพศของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษในเรื่องวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษา อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพแต่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวก

๗. เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่งและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมต้น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมต้น

๘. การศึกษา อายุและจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับมัธยมปลาย ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาและในการประกอบอาชีพ ตำแหน่ง

มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาค้นคว้าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ กรรมการเขียนหลักสูตรเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษามากกว่าหัวหน้าหมวดและหัวหน้าภาค เพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ ผู้บริหารชายเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ดังกล่าวมากกว่าผู้บริหารหญิง แต่เพศไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและเพื่อการศึกษา

๔. เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง และจำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของผู้บริหารในเรื่องวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาและภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ระดับอุดมศึกษา

ในการเลือกวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสามระดับที่อาจจะทำได้ภายในเวลาที่จำกัดคือ ๑๒ หน่วยกิตในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๑๒ หน่วยกิตในระดับมัธยมศึกษาปลายและ ๖ หน่วยกิตในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้นำวัตถุประสงค์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันมาถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ในการสร้างหลักสูตร ๒๗ คน วัตถุประสงค์ที่ผู้เชี่ยวชาญ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปเห็นด้วยมีดังนี้คือ

๑. วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมี ๑๔ วัตถุประสงค์ คือ

- ๑.๑ เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- ๑.๒ เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- ๑.๓ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้
- ๑.๔ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้
- ๑.๕ เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้
- ๑.๖ อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
- ๑.๗ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้

- ๑.๘ เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- ๑.๙ อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- ๑.๑๐ เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
- ๑.๑๑ เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและเขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้
- ๑.๑๒ แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
- ๑.๑๓ เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่นได้
- ๑.๑๔ เข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวข้องของใช้ในชีวิตประจำวันได้
๒. วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมต้นมี ๒ วัตถุประสงค์ คือ
- ๒.๑ ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้
- ๒.๒ อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
๓. วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับมัธยมปลายมี ๑๘ วัตถุประสงค์ คือ
- ๓.๑ อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ๓.๒ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้
- ๓.๓ สนทนากับคนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่อง ดินฟ้าอากาศ
- ๓.๔ สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้
- ๓.๕ อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด
- ๓.๖ เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้
- ๓.๗ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
- ๓.๘ เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวข้องของใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ๓.๙ อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
- ๓.๑๐ เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้

- ๓.๑๑ แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศ
อื่นได้
- ๓.๑๒ โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้
- ๓.๑๓ ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้
- ๓.๑๔ ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
- ๓.๑๕ แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ
ที่เกิดขึ้นได้
- ๓.๑๖ แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้
- ๓.๑๗ อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้
- ๓.๑๘ ทหาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
๔. วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาระดับมัธยมปลายมี ๑๓ วัตถุประสงค์คือ
- ๔.๑ ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้
- ๔.๒ พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- ๔.๓ พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- ๔.๔ กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้
- ๔.๕ ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- ๔.๖ เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- ๔.๗ ใช้หนังสืออ้างอิงเช่นสารานุกรมได้
- ๔.๘ รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้
- ๔.๙ เขียนประวัติการเขียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้
- ๔.๑๐ เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้
- ๔.๑๑ วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
- ๔.๑๒ ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้
- ๔.๑๓ เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้

๕. วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑๓

วัตถุประสงค์ คือ

- ๕.๑ เขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้
- ๕.๒ เขียนจดหมายสมัครงานได้
- ๕.๓ เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้
- ๕.๔ อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของตน เข้าใจ
- ๕.๕ ใช้เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้
- ๕.๖ เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้
- ๕.๗ เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้
- ๕.๘ ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้
- ๕.๙ เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ
- ๕.๑๐ หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้
- ๕.๑๑ เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้
- ๕.๑๒ อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้
- ๕.๑๓ เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน

๖. วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษามี ๑๐ วัตถุประสงค์

ประสงค์คือ

- ๖.๑ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้
- ๖.๒ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้
- ๖.๓ ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้
- ๖.๔ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้
- ๖.๕ อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
- ๖.๖ หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
- ๖.๗ ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเข้าใจ
- ๖.๘ อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้
- ๖.๙ ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้
- ๖.๑๐ ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง

๗. วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษามี ๖ วัตถุประสงค์คือ

- ๗.๑ กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้
- ๗.๒ เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา
- ๗.๓ แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
- ๗.๔ เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้
- ๗.๕ สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตทั้งในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้
- ๗.๖ แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้

๘. วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพระดับอุดมศึกษามี ๔ วัตถุประสงค์คือ

- ๘.๑ อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้
- ๘.๒ เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้
- ๘.๓ เข้าใจและรู้จักภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้
- ๘.๔ ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น มีคฤหาสน์ ประชาสัมพันธ์ได้

เมื่อนำวัตถุประสงค์ที่กลุ่มผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรปัจจุบันในระดับต่าง ๆ ปรากฏว่าวัตถุประสงค์วิชาหลักในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายของกระทรวงศึกษาธิการมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่สำรวจหลาย เรื่องในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกันได้แก่ ๑.๓, ๑.๔, ๑.๕, ๑.๖, ๑.๗, ๑.๘, ๑.๑๑, ๑.๑๒, ๑.๑๔, ๒.๑ และ ๒.๒ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกันได้แก่ ๓.๑, ๓.๓, ๓.๖, ๓.๗, ๓.๘, ๓.๙, ๓.๑๐, ๔.๑, ๔.๒, ๔.๓ และ ๔.๖ ในระดับอุดมศึกษาวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ระบุไว้ในหลักสูตรเขียนไว้อย่างกว้าง ๆ และแต่ละมหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ต่างกันจึงยากต่อการเปรียบเทียบแบบหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการได้

ข้อเสนอแนะ

๑. วัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในสามระดับที่ศึกษาในงานวิจัยนี้ยังเป็นวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้อย่างกว้าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สอนศึกษาความสนใจและความสามารถของผู้เรียนในห้องเรียนด้วย เช่น วัตถุประสงค์ข้อ ๖.๖ "หาความเพ็ดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์" ผู้สอนอาจสังเกตผู้เรียนว่าชอบอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร ดังที่ผู้วิจัย เคยสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างหัว เรื่องที่อ่านและข้อมูล เกี่ยวกับผู้เรียนกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑ (กาญจนา ปราบพาล และคณะ, ๒๕๒๖) และในการระบุความสามารถในแต่ละวัตถุประสงค์ว่าทำได้แค่ไหน ผู้สอนสามารถทำได้โดยการทดสอบและประเมินผลจากข้อสอบที่วัดวัตถุประสงค์นั้น ๆ

๒. จำนวนวัตถุประสงค์ที่เสนอในแต่ละระดับได้มาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ บางระดับอาจมีวัตถุประสงค์มากหรือน้อยเกินไป จำนวนเวลาและหน่วยกิตที่เหมาะสมแต่ละระดับขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นด้วย เช่น ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ความสามารถและความสนใจของผู้สอน ความพร้อมของอุปกรณ์การเรียนการสอนและการสนับสนุนของผู้บริหาร เป็นต้น ในขั้นต้นที่ยังไม่มีข้อมูลมายืนยัน ผู้สอนควรเลือกสอนวัตถุประสงค์ที่จัดไว้ในอันดับต้น ๆ และสอนวัตถุประสงค์อื่นสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถมากกว่านักเรียนทั่วไป หรือในกรณีที่มีการทดสอบจัดระดับ อาจมีวัตถุประสงค์ต่อเนื่องสำหรับนักเรียนที่ยังมีพื้นฐานในวัตถุประสงค์นั้น ๆ ไม่พอ ตัวอย่างการจัดวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติที่สอดคล้องและต่อเนื่องในสามระดับอาจทำได้ดังที่แสดงในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๑๔๔

การจัดวัดดูประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติในสามระดับ

ระดับมัธยมต้น	ระดับมัธยมปลาย	ระดับอุดมศึกษา
<u>ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน</u>		
๑. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับ เรื่องอาหารการกินที่ใช้ ภาษาง่าย ๆ ได้	๑. ⁺ อ่านป้ายประกาศโฆษณา ต่าง ๆ ได้	๑. แลกเปลี่ยนความคิด เห็น เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ ฟัง/อ่านได้
๒. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๒. ⁺ อ่านและเขียนจดหมาย ส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๒. อ่านป้ายประกาศโฆษณา ต่าง ๆ ได้
๓. ⁺ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๓. ⁺ เข้าใจขนบธรรมเนียม ประเพณีที่เล่าและเขียน ด้วยภาษาง่าย ๆ ได้	๓. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้
๔. ⁺ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว ได้	๔. ⁺ แสดงความคิดเห็นอย่าง ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิง ที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๔. ฟังเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ เข้าใจ
๕. ⁺ เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้	๕. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวัน สำคัญประจำปีของไทย และของประเทศอื่น ๆ ได้	๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและ จุลสารได้
๖. ⁺ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียน ได้	๖. ⁺ เข้าใจคำอธิบายคู่มือฉลาก ที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิต ประจำวันได้	๖. หากความเพ็ดเพลินได้จาก สื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
๗. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๗. ⁺ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ สำคัญ ๆ ในประเทศได้	๗. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม ที่สถานศึกษาได้
๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๘. ⁺ สนทนากับคนชาติที่ใช้ภาษา อังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไป	๘. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ เป็นกิจวัตรได้
	๙. ⁺ อ่านและเขียนข้อความที่ได้ รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาส ต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพร วันเกิด	๙. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้
	๑๐. สามารถบอกทางแก่ชาว ต่างประเทศได้	๑๐. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม รู้เรื่อง

* เป็นวัดดูประสงค์เฉพาะนักเรียนที่ได้
คะแนนดี

⁺ ตรงกับวัดดูประสงค์ของหลักสูตรที่สอนในปัจจุบัน

ตารางที่ ๑๔๘ (ต่อ)

ระดับมัธยมศึกษา

ระดับมัธยมศึกษา

ระดับอุดมศึกษา

๑๑. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้
๑๒. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่นได้
๑๓. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้
๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้
๑๕. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการศึกษา

๑. ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้	๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้
๒. อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษา ๆ ง่าย ๆ ได้	๒. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๒. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา
	๓. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๓. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
	๔. ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้
	๕. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๕. สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้งในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้
	๖. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่นสารานุกรมได้	๖. แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้
	๗. รายงานปากเปล่าจากสิ่งทีอ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้	

* เป็นวัตถุประสงค์เฉพาะนักเรียนที่โตคะแนนต์ + ตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่สอนในปัจจุบัน

ตารางที่ ๑๔๕ (ต่อ)

ระดับมัธยมต้น	ระดับมัธยมปลาย	ระดับอุดมศึกษา
	๘. วิจัยหนังสือที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	
	๙.* เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้	
	๑๐.* เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	
	๑๑.* ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้	

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการประกอบอาชีพ

๑. เขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้	๑. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้
๒. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๒. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้
๓. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๓. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้
๔. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของตนเข้าใจ	๔. ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น มีคฤหาสน์ ประชาสัมพันธ์ได้
๕. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้	
๖. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	
๗. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	
๘. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	
๑๐. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	

* เป็นวัตถุประสงค์เฉพาะนักเรียนที่ได้คะแนนดี

+ ตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่สอนในปัจจุบัน

ตารางที่ ๑๔๘ (ต่อ)

ระดับมัธยมต้น	ระดับมัธยมปลาย	ระดับอุดมศึกษา
	๑๑. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในงาน	

* เป็นวัตถุประสงค์เฉพาะฝึก เรียนที่ได้
คะแนนดี

+ ตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่สอนใน
ปัจจุบัน

๓. การที่นักเรียนได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษดี เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ที่สำรวจในงานวิจัยนี้มากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนไม่ดี แสดงว่าวัตถุประสงค์เหล่านี้ควรบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพราะ เป็นวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนที่มีความสามารถและต้องการเรียนเห็นด้วย การที่ขึ้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความคิด เห็น เกี่ยวกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มักแสดงว่าผู้วางหลักสูตรอาจจะสลับวัตถุประสงค์ภายในแต่ละระดับได้

๔. หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยควร เริ่มจากภาษาอังกฤษพื้นฐานหรือภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาขึ้นอยู่กับเป้าหมายของแต่ละมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามจากการสำรวจในงานวิจัยที่ผู้เรียนผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เห็นว่ามีบางวัตถุประสงค์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษพื้นฐานที่นักศึกษาควร เรียน ซึ่งหมายถึงวัตถุประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระดับอุดมศึกษา จึงควรมีการสอนวัตถุประสงค์ดังกล่าวในระดับอุดมศึกษาและควรสอนเฉพาะในปีแรก เท่านั้น เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์เหล่านี้มากกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ

๕. วัตถุประสงค์ที่สำรวจในงานวิจัยนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้การสอนภาษาที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบันที่เน้นการใช้ภาษาเป็นสื่อความรู้สึคนึกคิด แต่การที่จะบรรลุเป้าหมายได้ผู้เรียนควรได้ทักษะบางอย่างจากภาษาแม่และสามารถถ่ายโอนความสามารถเหล่านั้นมาใช้ในภาษาที่สอง เพราะฉะนั้นควรมีการสอนวัตถุประสงค์เหล่านี้ในภาษาแรกด้วยจะทำให้เรียนรู้ภาษาที่สองได้เร็วขึ้น

๖. วัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติที่สอนในระยะ เริ่มแรก ไม่ควรมีมากเกินไปเพราะผู้เรียนต้องเรียนรู้ระบบของภาษาที่สอง แต่มีได้หมายความว่าต้องแยกสอนกฎไวยากรณ์ ศัพท์ โครงสร้าง ผู้สอนควรสอนให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับระดับโดยใช้อุปกรณ์ช่วยสอนและเลือกสื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

๗. ควรมีการประสานงานการเรียนการสอนทั้งสามระดับและควรมีการติดตามและประเมินผลการเรียนการสอนทั้งสามระดับโดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งได้แก่ วัตถุประสงค์ สื่อการเรียนการสอน เทคนิคและวิธีสอน และการทดสอบและประเมินผล เพื่อให้ได้ข้อมูลจากหน่วยงานของระดับต่าง ๆ มาช่วยในการประเมินผลการเรียนการสอนระยะยาว เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

กรุงเทพฯ, ๒๕๒๔

กาญจนา ปราบพาล กุลยา คัมภีรานนท์ บุญศิริ อนันตเศรษฐ์ ภัสสร สิงคาลวิชัย
และ ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ ความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อที่อ่านและข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชั้นปีที่ ๑ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๖

ดวงเดือน สุวดี ภาษาศาสตร์กับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาอังกฤษ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ, ๒๕๒๔

นาวรรณ พันธุเมธา และ ปราณี กุลละวณิชย์ หน่วยที่ ๗ ไวยากรณ์แนวต่าง ๆ เอกสารการสอน
ชุดวิชาภาษาไทย ๓ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ฝ่าย
การพิมพ์ มสธ ๒๕๒๔

Bachman, L.F and Strick, G.J. 1981. An Analytic Approach to Language
Programme Design. In Ronald Mackay and J.D. Palmer (eds.),
Languages for Specific Purposes : Programme Design and
Evaluation Rowley, Mass.: Newbury House.

Breen, M.P. and Candlin, C.N. 1980. The Essentials of a Communicative
Curriculum in Language Teaching. Applied Linguistics 1.2 :
90 - 112.

Breen, M.P. ; Candlin, C.N. and Waters, A. 1979. Communicative
Materials Design : Some Basic Principles. RELC Journal
10 : 2.1 - 13.

Brumfit, C.J. 1980. Problems and Principles in English Teaching.
Oxford : Pergamon.

- ✓ Brumfit, C.J. 1981. Methodological Solutions to the Problems of Communicative Teaching. In Mary Hines and William Rutherford (eds.), On TESOL'81. Washington, D.C. : TESOL.
- ✓ Brumfit, C.J. 1981. Notional Syllabuses Revisited : A Response. Applied Linguistics 2.1 : 90 - 92.
- ✓ Brumfit, C.J. 1983. The Limits of the Language Syllabus. Paper presented at the SEAMEO RELC Eighteenth Regional Seminar. Singapore.
- Canale, M. 1983. From Communicative Competence to Communicative Language Pedagogy. In J.C. Richards and R.W. Schmidt (eds.), Language and Communication. London : Longman.
- ✓ Canale, M. and Swain, M. 1980. Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. Applied Linguistics 1:1. 1 - 47.
- Candlin, C.N. 1976. Communicative Language Teaching and the Debt to Pragmatics. In Clea Rameh (ed.), 27th Round Table Meeting Monograph Series on Languages and Linguistics. Washington, D.C. : Georgetown University Press.
- Candlin, C.N. 1977. Preface. In Malcolm Coulthard (ed.), An Introduction to Discourse Analysis. London : Longman.
- ✓ Candlin, C.N. 1981. Form, Function and Strategy in Communicative Curriculum Design. In C.N. Candlin (ed.), The Communicative Teaching of English : Principles and an Exercise Typology. London ; Oxford University Press.
- ✓ Candlin, C.N. In press. Syllabus Design as a Critical Process.
- Candlin, C.N. and Breen, M.P. 1979. Evaluating, Adapting and Innovating Language Teaching Materials. In Carlos A. Yorico (ed.), On TESOL' 79. Washington, D.C. : TESOL.
- ✓ Candlin, C.N.; Brumfit, C.J. and Richards, J.C. 1983. Communicative Methodology and Syllabus Design. VIDEO Programme. Singapore : SEAMEO Regional Language Centre.

- Candlin, C.N.; Kirkwood, J.M. and Moore, H.M. 1978. Study Skills in English : Theoretical Issues and Practical Problems. In R. Mackay and A.J. Mountford (eds.), English for Specific Purposes. London : Longman.
- Chomsky, N. 1957. Syntactic Structures. The Hague : Mouton.
- Chomsky, N. 1965. The Aspects of the Theory of Syntax. Cambridge: MIT.
- S/ Corder, S.P. 1975. Applied Linguistics and Language Teaching. In J.P.B. Allen and S.P. Corder. (eds.), Papers in Applied Linguistics, The Edinburgh Course in Applied Linguistics. Vol.2. London : Oxford.
- Cripper, C. 1976. Linguistics, Sociolinguistics and Current Trends in Communication - Based Syllabuses. In Geoffrey H. Wilson (ed.), Curriculum Development and Syllabus Design for English Teaching. Singapore : Singapore University Press.
- Finocchiaro, M. and Brumfit, C.J. 1983. The Functional - Notional Approach : From Theory to Practice. London : Oxford
- Halliday, M.A.K. 1961. Categories of the Theory of Grammar. Word. 17. 241 - 292.
- Halliday, M.A.K. 1973. Explorations in the Functions of Language. London : Arnold.
- Hawkes, H. 1979. The Notional Syllabus, Discourse Analysis, and ESP Materials. English Teaching Forum. 17:2. 21 - 23.
- Hymes, D. 1972. On Communicative Competence. In Pride and Holmes. (eds.), Sociolinguistics. Harmondsworth : Penguin.
- Ingram, E. 1978. The Psycholinguistic Basis. In B. Spolsky. (ed.), Advances in Language Testing Series : 2. Centre for Applied Linguistics.
- Johnson, K. 1982. Communicative Syllabus Design and Methodology. Oxford : Pergamon.

end

- Johnson, K. and Morrow, K. (eds.) 1978. Functional Materials and the Classroom Teacher. Reading : Centre for Applied Language Studies.
- Johnson, K. and Morrow, K. (eds.) 1981. Communication in the Classroom. London : Longman.
- Krashen, S.D. 1977. The Monitor Model for Adult Second Language Performance. In M. Burt, H. Dulay and M. Finocchiaro (eds.), Viewpoints on English as a Second Language. New York : Regents.
- Krashen, S.D. 1981. Effective Second Language Acquisition : Insights from Research. In James E. Alatis, Harvard B. Altman and Penelope M. Alatis (eds.) The Second Language Classroom : Directions for the 1980's. New York : Oxford.
- Krashen, S.D. and Terrell, T.D. 1983. The Natural Approach. Language Acquisition in the Classroom. New York : Pergamon.
- Mackay, R. and Mountford, A. (eds.) 1978. English for Specific Purposes. London : Longman.
- Meinhof, U.H. 1983. Does Practice Fit the Theory? Paper presented at the SEAMEO RELC Eighteenth Regional Seminar. Singapore.
- Morrow, K. 1978. Syllabus Design : Some Problems in Putting Theory into Practice. In K. Johnson and K. Morrow (eds.), Functional Materials and the Classroom Teacher. Reading : Centre for Applied Language Studies.
- Munby, J. 1978. Communicative Syllabus Design. Cambridge : Cambridge.
- Munby, J. 1983. Communicative Syllabus Design : Principles and Problems. Paper presented at the SEAMEO RELC Eighteenth Regional Seminar. Singapore.
- Newmark, L. 1966. How not to Interfere with Language Learning. International Journal of American Linguistics. 32 : 2.

- Oller, J.W.Jr. 1983. Language Testing : Where to from Here? Paper presented at the 1983 International TESOL Convention, Toronto.
- Oller, J.W.Jr. 1973. Some Psycholinguistic Controversies. In John W. Oller, Jr. and Jack C. Richards (eds.), Focus on the Learner : Pragmatic Perspectives for the Language Teacher. Rowley, Mass. : Newbury House.
- ✓ Paulston, C.B. and Furrey, R.P. 1983. Considerations in the Assessment of Language Syllabi. Paper presented at the SEAMEO RELC Eighteenth Regional Seminar. Singapore.
- Prabhu, N.S. 1983. Procedural Syllabuses. Paper presented at the SEAMEO RELC Eighteenth Regional Seminar. Singapore.
- Richards, D. 1983. Necessary and Sufficient Components for EAP Course Design. In David Richards (ed.), Concepts and Functions in Current Syllabuses. (Occasional Papers No.30) Singapore : SEAMEO Regional Language Centre.
- ✓ Richards, J.C. 1984. The Status of Grammar in the Language Curriculum. Paper presented at the SEAMEO RELC Nineteenth Regional Seminar. Singapore
- Richards, S. 1980. Communication Needs and English for Specific Purposes : A Practical Evaluation for Munby's Model. Unpublished M.A. Dissertation. Singapore. National University of Singapore.
- Riebel, D.A. 1969. Language Learning Analysis. IRAL 7:4
- Savignon, S.J. 1983. Communicative Competence : Theory and Classroom Practice. Reading : Addison - Wesley
- Spolsky, B. 1978. Introduction : Linguists and Language Testers. In Bernard Spolsky (ed.), Advances in Language Testing Series : 2. Centre for Applied Linguistics.
- Stevens, P. 1977. New Orientations in the Teaching of English. London : Oxford.

- Stevens, P. 1980. English for Special Purposes : An Analysis and Survey. In Croft (ed.), Readings in English as a Second Language. Cambridge : Winthrop.
- Swan, M. 1981. False Beginners. In K. Johnson and K. Morrow (eds.), Communication in the Classroom : Applications and Methods for a Communicative Approach. London: Longman.
- Terrell, T.D. 1977. A Natural Approach to Second Language Acquisition and Learning. The Modern Language Journal. 61 : 7. 325 - 337.
- Terrell, T.D. 1980. The Natural Approach to Language in Language Teaching, : An Update. University of California, Irvine. Mimeo.
- Trim, J.L.M. ; Richterich, R; Van Ek, J.A. and Wilkins, D.A. 1980. Systems Development in Adult Language Learning. Oxford : Pergamon.
- Van Ek, J.A. 1977. The Threshold Level. Council of Europe : Longman.
- Wells, G. 1981. Learning through Interaction : The Study of Language Development. Cambridge : Cambridge.
- Widdowson, H.G. 1971. The Teaching of Rhetoric to Students of Science and Technology. In G.E. Perren (ed.), Science and Technology in a Second Language. London : Centre for Information on Language Teaching and Research.
- Widdowson, H.G. 1979. Directions in the Teaching of Discourse. In C.J. Brumfit and K. Johnson (eds.), The Communicative Approach to Language Teaching. London : Oxford.
- Widdowson, H.G. 1979. Explorations in Applied Linguistics. London: Oxford .
- Widdowson, H.G. 1980. Conceptual and Communicative Functions in Written Discourse. Applied Linguistics, 1 : 3. 234 - 243.

✓ Widdowson, H.G. 1983. Learning Purpose and Language Use. London :
Oxford.

Wilkins, D.A. 1976. Notional Syllabuses. London : Oxford.

Wilkins, D.A. 1978. Approaches to Syllabus Design : Communicative,
Functional or Notional. In K. Johnson and K. Morrow (eds.),
Functional Materials and the Classroom Teacher : Some
Background Issues. Reading : Centre for Applied Language
Studies.

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ระดับมัธยมศึกษา

(โครงการทดลอง)

ชื่อโรงเรียน _____ เขตการศึกษา _____ จังหวัด _____

ชั้นเรียน _____ เพศ _____ อายุ _____

จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ _____

คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัดอุปสรรคการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับมัธยมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัดอุปสรรคของการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฟังเพลงภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัดอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือทำให้สามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๖. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี ของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับ สิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษา อย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๑. เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและ เขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ. ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๒๐. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่
ยากได้เข้าใจ
อื่น ๆ โปรดระบุ

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๑. ให้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้
๒. เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตาราง
๓. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชา
ภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชา
ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
๕. อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับ
เรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๖. อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. แปลเรื่องทั่วไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ อื่น ๆ โปรดระบุ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

สถาบันวิจัยและพัฒนา
สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๒

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ระดับมัธยมศึกษา

(โครงการทดลอง)

ชื่อโรงเรียน _____ เขตการศึกษา _____ จังหวัด _____

ชั้นเรียน _____ เพศ _____ อายุ _____

จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ _____

คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัดอุปสรรคการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัดอุปสรรคของการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่อง
ต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

ไม่ เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฟังเพลงภาษาอังกฤษได้ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัดอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ
ทำให้สามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่ เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๖. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี ของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๙. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
<hr/>								
๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๒. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๓. ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของ ตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๕. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๖. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๗. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๘. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๙. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๐. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๑. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ - ผลลัพท์เกี่ยวกับของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
อื่น ๆ โปรดระบุ							

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่าน เรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. เข้าใจและถอดข้อความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๑๙. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๐. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
อื่น ๆ โปรดระบุ															

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๑. ใช้เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในโรงงานที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในโรงงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๑๑. เขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงาน อาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. ตัดต่อในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพ เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๑๙. เข้าใจและจกรายงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. รับ-ส่งและบันทึกข้อความทางโทรเลข และโทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. ได้ตอบและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ เรื่องงาน ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๒๔. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่
เกี่ยวข้องกับอาชีพของคุณ เข้าใจ
อื่น ๆ โปรดระบุ

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ระดับอุดมศึกษา
(โครงการทดลอง)

ชื่อมหาวิทยาลัย _____

กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ _____ เพศ _____ อายุ _____

จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ _____

คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับอุดมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
 ๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
 ๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฟังเพลงภาษาอังกฤษได้ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือทำให้สามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ เป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ แลก เปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๖.	ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้													
๗.	ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้													
๘.	แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้													
๙.	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้													

๑๐.	เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้													
๑๑.	แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้													
๑๒.	เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้													
๑๓.	ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้													
๑๔.	แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้													
๑๕.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้													
๑๖.	อ่านเขียนจดหมายส่วนตัวได้													
๑๗.	โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้													
๑๘.	อ่าน-เขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด													
๑๙.	สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่วไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ													
๒๐.	เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้													

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๒๑. เข้าใจคำอธิบาย. คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวข้องของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๒๔. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มวี. เรือง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุดสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
อื่น ๆ โปรดระบุ														

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ	ไม่เห็นด้วย							เห็นด้วย							
	อย่างมากที่สุด							อย่างมากที่สุด							
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒. ใช้หนังสืออ้างอิง เช่น สารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓. เข้าใจและถอดความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมา เป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลก เปลี่ยนความคิด เห็น เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๕. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลก เปลี่ยนความคิด เห็น เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากวารสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๖. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลก เปลี่ยนความคิด เห็น เกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๗. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลก เปลี่ยนความคิด เห็น เกี่ยวกับวารสารวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๘. เข้าใจ จดบันทึกและถามคำถามเกี่ยวกับคำ บรรยายในสาขาวิชาทีศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๙. อ่าน-เขียนรายงานในสาขาทีศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๐. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๑. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในสาขา ทีศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๒. เขียนบทคัดย่อผลการค้นคว้าวิจัยของตนเองได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๓. รายงานปากเปล่าจากสิ่งทีอ่านและฟังในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๑๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๕. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๖. เขียนเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๗. เข้าใจเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๘. เข้าใจเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๙. เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๐. เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๑. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๒. เขียนเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๓. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๔. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๕. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๖. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๗. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๘. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๙. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๐. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๑. เขียนสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๓๒. พูดสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๔. วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๕. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๖. วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๓๗. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๘. แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๙. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๐. เขียนรายงานเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๑. รายงานผลของเรื่องที่ศึกษาต่อที่ประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๒. เขียนโครงการ (projects) ต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๓. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๔. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๕. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๖. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๗. เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

อื่น ๆ โปรดระบุ

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในวงงานที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๑๑. เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. สืบค้นในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. เข้าใจและจดรายงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. โต้ตอบและบันทึกข้อความทางโทรเลขและโทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เจรจาต่อรองกับผู้มีติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. เสนอรายงานในการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพของตนเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

อื่น ๆ โปรดระบุ

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๔

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ระดับมัธยมศึกษา

(โครงการทดลอง)

หน่วยงานเจ้าสังกัด _____ ตำแหน่ง _____

เพศ _____ อายุ _____ จบการศึกษาระดับ _____

ชื่อโรงเรียน/มหาวิทยาลัย _____ (เขตการศึกษา _____)

จังหวัด _____

ชั้นเรียน/ปีที่สอน _____ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัดประสคการ เรเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับมัธยมต้น)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัดประสคของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง
ต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนฟัง เพลงภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัดประสคในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ
ทำให้นักเรียนสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๖. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี ของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับ สิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๕	๖
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษา อย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๑๑. เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและ เขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ใน ประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๒๐. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่
ยากได้เข้าใจ

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

อื่น ๆ โปรดระบุ

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๑. ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตาราง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชา
ภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชา
ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับ
เรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๖. อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. วิจารณ์สิ่งที่อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. แปลเรื่องทั่วไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
อื่น ๆ โปรดระบุ							

ภาคผนวก ๕

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมปลาย
(โครงการทดลอง)

หน่วยงานเจ้าสังกัด _____ ตำแหน่ง _____

เพศ _____ อายุ _____ จบการศึกษาระดับ _____

ชื่อโรงเรียน/มหาวิทยาลัย _____ (เขตการศึกษา _____)

จังหวัด _____

ชั้นเรียน/ปีที่สอน _____ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิจัยประชากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัดคุณประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
(ระดับมัธยมปลาย)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง
ต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ก่อนข้างจะ เห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ให้นักเรียนฟังเพลง ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ
ทำให้นักเรียนสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็น เห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย							เห็นด้วย												
	อย่างมากที่สุด							อย่างมากที่สุด												
๖.	ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรม วันหยุดได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๗.	ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๘.	แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทย และของประเทศอื่น ๆ ได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๙.	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ ฟัง/อ่านได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๑๐.	เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						

๑๑.	แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๑๒.	เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๑๓.	ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของ ตนได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๑๔.	แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๑๕.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๑๖.	อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๑๗.	โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๑๘.	อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๑๙.	สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๒๐.	เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
๒๑.	เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ ในชีวิตประจำวันได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
อื่น ๆ โปรดระบุ														

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๑. ใช้หจนาอนุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. เข้าใจและถอดข้อความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด								
๔.	เข้าใจ ถ้อยทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๕.	ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๖.	รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๗.	เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๘.	เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๙.	เข้าใจเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๐.	เขียนเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๑.	พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๒.	พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๓.	เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๔.	วิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๕.	แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๖.	เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๗.	เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๘.	เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๙.	กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๒๐. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่าง
ประเทศได้
- อื่น ๆ โปรดระบุ

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____ ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๑. ใช้เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ที่ใช้ในงาน
อาชีพได้
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในวง
งานที่เกี่ยวข้องได้
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๗. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							

๑๑. เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๔. คิดต่อในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับ งานอาชีพ เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							

๑๙. เข้าใจและจกรายงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๒๐. รับ-ส่งและบันทึกข้อความทางโทรเลข และโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๒๒. โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๒๓. เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๒๔. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
ข้องกับอาชีพของคนเข้าใจ
อื่น ๆ ไปรกระบุ

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๖

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

ระดับอุดมศึกษา

(โครงการทดลอง)

หน่วยงานเจ้าสังกัด _____ ตำแหน่ง _____

เพศ _____ อายุ _____ จบการศึกษาระดับ _____

ชื่อโรงเรียน/มหาวิทยาลัย _____ (เขตการศึกษา _____)

จังหวัด _____

ชั้นเรียน/ปีที่สอน _____ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัดอุปสรรคการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ
(ระดับอุดมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัดอุปสรรคของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง
ต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
- ๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
- ๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗	เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาฟังเพลง ภาษาอังกฤษได้			๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัดอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ
ทำให้นักศึกษาสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษา	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗	เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้			
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้			
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้			
๔. เข้าใจ แลก เปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้			
๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้			

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๖. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่าน-เขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๒๑. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวข้องของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๒๔. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
อื่น ๆ โปรดระบุ							

สถาบันวิจัยประชากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. เข้าใจและถอดความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที้อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที้อ่านจากวารสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๖. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับวารสารวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เข้าใจ จัดบันทึกและถามคำถามเกี่ยวกับคำบรรยาย ในสาขาวิชาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. อ่าน-เขียนรายงานในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในสาขา ที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. เขียนบทคัดย่อผลการค้นคว้าวิจัยของตนเองได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๑๔.	รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕.	เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖.	เขียนเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗.	เข้าใจเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘.	เข้าใจเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙.	เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐.	เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑.	เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒.	เขียนเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓.	เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔.	เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕.	เขียนบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖.	เขียนบทความเชิงโต้แย้งในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๗.	พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๘.	พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๙.	เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๓๐. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๑. เขียนสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๓๒. พุดสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๔. วิจัยสิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๕. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๖. วิจัยสิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๓๗. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๘. แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๙. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๐. เขียนรายงานเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๑. รายงานผลของเรื่องที่ศึกษาค้นคว้าที่ประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๒. เขียนโครงการ (projects) ต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๓. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๔. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๕. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๖. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๗. เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

อื่น ๆ โปรดระบุ

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษา _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในงาน ที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เข้าใจรายงาน เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. ทวข้อมูลเกี่ยวกับขงตนจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๑. เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. คิดต่อในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับ งานอาชีพ เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. เข้าใจและจดยางานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. โต้ตอบและบันทึกข้อความทางโทรเลข และโทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๒๑.	เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒.	โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓.	เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔.	เสนอรายงานในการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕.	อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ
อาชีพของตนเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

อื่น ๆ โปรดระบุ

สถาบันวิทย์ชัยวิทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๗

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
(โครงการทดลอง)

หน่วยงานเจ้าสังกัด _____ ตำแหน่ง _____

เพศ _____ อายุ _____ จบการศึกษาระดับ _____

ชื่อโรงเรียน/มหาวิทยาลัย _____ (เขตการศึกษา _____)

จังหวัด _____

ชั้นเรียน/ปีที่สอน _____ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับมัธยมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้ กรุณาวางรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนฟังเพลงภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ ทำให้นักเรียนสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๖. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี ของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับ สิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษา อย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๑. เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและ เขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ใน ประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑๖. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวข้องของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ ยวกได้เข้าใจ อื่น ๆ โปรดระบุ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____	ไม่เห็นด้วย							เห็นด้วย							
	อย่างมากที่สุด							อย่างมากที่สุด							
๑. ใช้ทจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒. เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตาราง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชา ภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชา ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๕. อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๖. อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๗. พุคแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๘. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๙. พุคสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
๑๐. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่อง หัวไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๑. วิจารณ์สิ่งที่อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องหัวไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๒. แปลเรื่องหัวไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ อื่น ๆ โปรดระบุ		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัดคุณประสงค์การเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับมัธยมปลาย)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง
ต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ก่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗ เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนฟังเพลง ภาษาอังกฤษได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ
ทำให้นักเรียนสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗ เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๖. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทย และของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๙. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/ อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							

๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๒. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๓. ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของ ตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๕. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๖. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๗. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๘. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้เช่นอวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							
๑๙. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไป ได้เช่นเรื่องดินฟ้าอากาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗							

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๒๐. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้ อื่น ๆ โปรดระบุ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่นสารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. เข้าใจและถอดข้อความจากแผนภูมิภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๖. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. เข้าใจเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๑. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่อง ทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. วิวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย							เห็นด้วย						
	อย่างมากที่สุด							อย่างมากที่สุด						
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการ ศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่าง ประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

อื่น ๆ โปรดระบุ

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____	ไม่เห็นด้วย						เห็นด้วย								
	อย่างมากที่สุด						อย่างมากที่สุด								
๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในวงงานที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้ *	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๗. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๑๑. เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๔. ติดต่อบริษัทในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับ งานอาชีพเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๙. เข้าใจและจตรายงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. รับ-ส่งและบันทึกข้อความทางโทรเลข และโทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ อาชีพของตนเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

อื่น ๆ โปรดระบุ

แบบสอบถามวัดอุปสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับอุดมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัดอุปสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง

ต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

ท่านสอนภาษาอังกฤษให้นักศึกษาฟังเพลง

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

ภาษาอังกฤษได้

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัดอุปสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ
ทำให้นักศึกษาสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านสอนภาษาอังกฤษให้นักศึกษา _____

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจแลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๖. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำ ในวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี ของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิง ที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษา อังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ เหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. อ่านเขียนจดหมายส่วนตัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นใน โอกาสต่าง ๆ ได้ เช่นอวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย							เห็นด้วย						
	อย่างมากที่สุด							อย่างมากที่สุด						
๑๙. สนทนากับคนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องหัว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. เข้าใจคำอธิบายผู้มีผลลัพท์เกี่ยวกับของใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๒๔. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
อื่น ๆ โปรดระบุ														

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านสอนภาษาอังกฤษให้นักศึกษา _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่นสารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓. เข้าใจและถอดความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔. เข้าใจถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที้อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๕. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที้อ่านจากวารสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๖. เข้าใจถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๗. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับวารสารวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๘. เข้าใจ จดบันทึกและถามคำถามเกี่ยวกับคำบรรยาย ในสาขาวิชาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๙. อ่าน-เขียนรายงานในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๐. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย							เห็นด้วย							
	อย่างมากที่สุด							อย่างมากที่สุด							
๑๑. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในสาขา ที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๒. เขียนบทคัดย่อผลการค้นคว้าวิจัยของตนเองได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๓. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในสาขา ที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๕. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๑๖. เขียนเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๗. เข้าใจเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๘. เข้าใจเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๙. เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๐. เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๑. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๒. เขียนเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๓. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๔. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๕. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๒๖. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๗. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๘. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๙. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๐. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๑. เขียนสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๓๒. พุดสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๔. วิวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๕. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๖. วิวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๓๗. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๘. แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๙. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๐. เขียนรายงานเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๔๑. รายงานผลของเรื่องที่ศึกษาต่อที่ประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๒. เขียนโครงการ (projects) ต่าง ๆ ใน สาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๓. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ใน การศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๔. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๕. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๖. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อ ต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๗. เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้ อื่น ๆ ไปตรระบุ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษา _____	ไม่เห็นด้วย							เห็นด้วย							
	อย่างมากที่สุด							อย่างมากที่สุด							
๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในวงงานที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๗. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๑๑. เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๔. หึดต่อในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด		
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวข้อง งานอาชีพเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. เข้าใจและจดยางงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. ได้ตอบและบันทึกข้อความทางโทรเลข และโทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. ได้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. เสนอรายงานในการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ อาชีพของตนเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

อื่น ๆ โปรดระบุ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๘

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

(โครงการหลัก)

ชื่อโรงเรียน _____ เขตการศึกษา _____ จังหวัด _____

สาย _____ เพศ _____ อายุ _____

จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ _____

คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ

๔ (A)

๓ (B)

๒ (C)

๑ (D)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับมัธยมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้ กรุณาวางรอบคุณหมาย เลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฟังเพลงภาษาอังกฤษได้							☒

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งคือ ทำให้สามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้							
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้							
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้							
๔. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้							
๕. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้							

๖. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้							
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้							
๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้							

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๙. แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิง ที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษาอย่าง ง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๑. เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและเขียน ด้วยภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๒. พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๓. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๔. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศ ที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๕. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๑๖. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นใน โอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๗. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๘. เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๙. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๐. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ยากได้ เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๑. หาคำความเพี้ยนได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๒. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๓. สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ ทั่ว ๆ ไป กับชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด		
๑. ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตาราง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๖. อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. พุดแสดงความคิด เห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. วิจารณ์สิ่งที่อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. แปล เรื่องทั่วไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาคผนวก ๔

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

(โครงการหลัก)

ชื่อโรงเรียน _____ เขตการศึกษา _____ จังหวัด _____

สาย _____ เพศ _____ อายุ _____

จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ _____

คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ

๔ (A)

๓ (B)

๒ (C)

๑ (D)

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด		
๙. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/ อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม นิยมประเพณีได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศไทยได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๑๗. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นใน โอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไป ได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. ตูภาพยนต์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๗. หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๘. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ใช้หนังสืออ้างอิง เช่น สารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. เข้าใจและถอดข้อความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๖. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. เข้าใจเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๑. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. เขียนประวัติการ เรียนและวัตถุประสงค์ในการ ศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. เขียนจดหมายสมัคร เรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในวงงานที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจและรู้จักภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๑. เขียนประวัติย่อการศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. ติดต่อบริษัทในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพ เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๑๙. เข้าใจและจดรายงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. รับ-ส่งและบันทึกข้อความทางโทรเลขและ โทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. ได้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ อาชีพของตนเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑๐

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สำหรับนักศึกษา

(โครงการหลัก)

ชื่อมหาวิทยาลัย _____

กำลังศึกษาอยู่คณะ _____ เพศ _____ อายุ _____

จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ _____

คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ

๔ (A)

๓ (B)

๒ (C)

๑ (D)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัดอุปสรรคการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับอุดมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัดอุปสรรคของการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
 ๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
 ๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฟัง เพลงภาษาอังกฤษได้

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัดอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ ทำให้สามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

เห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔.	เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕.	ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๖.	ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗.	ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘.	แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙.	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐.	เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑.	แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒.	เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓.	ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคตของคนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔.	แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศไทย	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖.	อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗.	โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘.	อ่าน-เขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น เวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙.	สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่วไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐.	เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๒๑. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวข้องของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านในเทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๗. ทหาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๘. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. เข้าใจและถอดความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากวารสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
๖. เข้าใจ ถ้ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๗. เข้าใจ ถ้ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวารสารวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๘. เข้าใจ จัดบันทึกและถามคำถามเกี่ยวกับคำบรรยายในสาขาวิชาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๙. อ่าน-เขียนรายงานในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๐. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
<hr/>								
๑๑. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๒. เขียนบทคัดย่อผลการค้นคว้าวิจัยของตนเองได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๓. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๕. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
<hr/>								
๑๖. เขียนเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๗. เข้าใจ เรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๘. เข้าใจ เรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๙. เข้าใจ เรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๐. เข้าใจ เรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๒๑. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. เขียนเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๒๖. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๗. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๘. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในสาขา ที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๙. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๐. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๑. เขียนสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๓๒. พุดสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๔. วิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๕. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๖. วิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๓๗. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๘. แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓๙. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๐. เขียนรายงานเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๑. รายงานผลของเรื่องที่ศึกษาต่อที่ประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๒. เขียนโครงการ (projects) ต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๔๓. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ใน การศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๔. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๕. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๖. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อ ต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๗. เขียนนิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔๘. สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา ของสถาบันที่ติดศึกษาทั้งในและนอกประเทศ เป็นภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ท่านเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงาน อาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ใน วงงานที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เข้าใจรายงาน เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนรายงาน เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. หาข้อมูล เกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๑. เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. ให้สัมภาษณ์ เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงาน อาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. ติดต่อบริษัท เรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับ งานอาชีพ เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. เข้าใจและจดยางงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. โต้ตอบและบันทึกข้อความทางโทรเลข และโทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง งานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เจรจาต่อรองกับผู้มีติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. เสนอรายงานในการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ อาชีพของตน เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น มีคฤเทศก์ ประชาสัมพันธ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาคผนวก ๑๑

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมต้น
(โครงการหลัก)

หน่วยงานเจ้าสังกัด _____ ตำแหน่ง _____

เพศ _____ อายุ _____ จบการศึกษาระดับ _____

ชื่อโรงเรียนที่สอน _____ (เขตการศึกษา _____)

จังหวัด _____

วิชาที่สอน _____ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัดประสพผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
(ระดับมัธยมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับวัดประสพผลการสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง
ต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ก่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนฟังเพลง ภาษาอังกฤษได้							๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัดประสพผลในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ
ทำให้นักเรียนสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____							
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกิน ที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วย ที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๖. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี ของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับ สิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษา อย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและ เขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของ ตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าว สำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ใน ประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคล อื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ ใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง ที่ไม่ยากได้เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. หาคำแปลที่พ้องกันได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๒๒. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ ทั่ว ๆ ไป กับชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ทำนสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑. ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและ ตาราง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชา ภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังใน วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๖. อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่อง ทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. วิจัยสิ่งที่อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. แปลเรื่องทั่วไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาคผนวก ๑๒

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา
(โครงการหลัก)

หน่วยงานเจ้าสังกัด _____ ตำแหน่ง _____

เพศ _____ อายุ _____ จบการศึกษาระดับ _____

ชื่อโรงเรียนที่สอน _____ (เขตการศึกษา _____)

จังหวัด _____

วิชาที่สอน _____ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับมัธยมปลาย)

- ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้
- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
 ๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
 ๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน ฟังเพลงภาษาอังกฤษได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่ง
ก็คือทำให้นักเรียนสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ เป็นกิจวัตรได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิด เห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ ได้ป่วยได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๖. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรม วันหยุดได้		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี ของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิง ที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เล่นประสบการณ์ที่ประทับใจได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษา อังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการ อนาคตของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ เหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่อง ทั่วไป ๆ ไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. เข้าใจคำอธิบาย ภูมิ้อ ฉลากที่เกี่ยวข้องกับ ของใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย							เห็นด้วย						
	อย่างมากที่สุด							อย่างมากที่สุด						
๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๗. หาคำความเพี้ยนได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๘. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน	ไม่เห็นด้วย							เห็นด้วย						
	อย่างมากที่สุด							อย่างมากที่สุด						
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. เข้าใจและถอดข้อความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๖. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. เข้าใจเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๑๑. พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____ ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในโรงงานที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในโรงงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							๕๓๕	เห็นด้วย อย่างมากที่สุด								
๖.	สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗									
๗.	เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗									
๘.	เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗									
๙.	หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗									
๑๐.	เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗									

๑๑.	เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒.	ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓.	เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔.	ติดต่อในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕.	เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖.	เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗.	อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับ งานอาชีพเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘.	อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๙.	เข้าใจและจดรายงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐.	รับ-ส่งและบันทึกข้อความทางโทรเลข และโทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑.	เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒.	โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓.	เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔.	อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ อาชีพของตนเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาคผนวก ๑๓

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(สำหรับอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ)

โครงการหลัก

หน่วยงานเจ้าสังกัด _____ ตำแหน่ง _____

เพศ _____ อายุ _____ จบการศึกษาระดับ _____

ชื่อมหาวิทยาลัยที่สอน _____

จังหวัด _____

สอนนักศึกษาชั้นปีที่ _____ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัดอุปสรรคการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับอุดมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัดอุปสรรคของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง
ต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษา ฟังเพลงภาษาอังกฤษได้							๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัดอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่ง
ก็คือทำให้นักศึกษาสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษา	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ แลก เปลี่ยน และสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องอาหารการกินได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๖. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. แลก เปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ไม่เห็นด้วย
อย่างมากที่สุดเห็นด้วย
อย่างมากที่สุด

๙.	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิง ที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐.	เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑.	แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒.	เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓.	ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคต ของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔.	แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ เหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖.	อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗.	โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘.	อ่าน-เขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นใน โอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙.	สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐.	เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑.	เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒.	สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓.	อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๒๔. ภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๗. หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๘. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษา	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. เข้าใจและถอดความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากวารสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๖. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับวารสารวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เข้าใจ จดบันทึกและถามคำถามเกี่ยวกับคำ บรรยายในสาขาวิชาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. อ่าน-เขียนรายงานในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑๑. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในสาขา ที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. เขียนบทคัดย่อผลการค้นคว้าวิจัยของตนเองได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในสาขา ที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๑๖. เขียนเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. เข้าใจเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. เข้าใจเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไป .	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๒๑. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. เขียนเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด		
๒๖. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๗. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๘. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในสาขาที่ ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๙. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๓๐. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๓๑. เขียนสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

๓๒. พุดสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๓๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๓๔. วิจัยสิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๓๕. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๓๖. วิจัยสิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

๓๗. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๓๘. แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๓๙. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๐. เขียนรายงานเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๑. รายงานผลของเรื่องที่ศึกษาต่อที่ประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๒. เขียนโครงการ (projects) ต่าง ๆ ใน สาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๓. เขียนประวัติการ เรียนและวัตถุประสงค์ใน การศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
๔๔. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๕. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๖. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อ ต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๗. เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๘. สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา ของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้งในและนอกประเทศ เป็นภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ทำนสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษา	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
๑. ใช้เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ที่ใช้ใน อาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ใน วงงานที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยว ข้องกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๗. เข้าใจรายงาน เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๘. เขียนรายงาน เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑๑. เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. ติดต่อบนเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. เข้าใจและจกรายงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. ได้ตอบและบันทึกข้อความทางโทรเลขและโทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. ได้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. เล่นรายงานในการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพของตนเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น มัคคุเทศก์ ประชาสัมพันธ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาคผนวก ๑๔

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ
(โครงการหลัก)

หน่วยงานเจ้าสังกัด _____ ตำแหน่ง _____

เพศ _____ อายุ _____ จบการศึกษาระดับ _____

ชื่อโรงเรียน/มหาวิทยาลัยที่สอน _____ (เขตการศึกษา _____)

จังหวัด _____

ชั้นเรียน/ปีที่สอน _____ จำนวนปีที่สอนภาษาอังกฤษ _____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(ระดับมัธยมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง
ต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนฟัง เพลงภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็
คือทำให้นักเรียนสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหาร การกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วย ที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
๖. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๘. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี ของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๙. แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับ สิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษา อย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๑. เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและ เขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๒. พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๓. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๔. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ใน ประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๕. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๖. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๗. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๘. เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๙. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๐. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ ยากได้เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด													
๒๑.	หาคำความเพี้ยนได้จากสื่อมวลชน ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒.	ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓.	สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ หัว ๆ ไป กับชาวต่างประเทศได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด													
๑.	ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒.	เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและ ตาราง							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓.	ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชา ภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔.	รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังใน วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕.	อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับ เรื่องหัว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๖.	อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับ เรื่องหัว ๆ ไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗.	พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องหัว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘.	เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องหัว ๆ ไปโดยใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙.	พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องหัว ๆ ไปโดยใช้ภาษา ง่าย ๆ ได้							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๑๐. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่อง ทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน-ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. แปลเรื่องทั่วไปที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
(ระดับมัธยมปลาย)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง
ต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็น ดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ก่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนฟังเพลง
ภาษาอังกฤษได้ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ
ทำให้นักเรียนสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ แลกเปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๖. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด		
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี ของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิง ที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษา อังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคต ของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ เหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวข้องกับ ของใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๗. ทหาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชน ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๘. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียน	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. เข้าใจและถอดข้อความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๖. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังใน วิชาภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่อง ทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่อง ทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๙. เข้าใจเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๐. เขียนเรียงความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๑. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๒. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๓. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๔. วิวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๕. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๗. เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ใน การศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๘. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๑๙. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๐. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่าง ประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงาน อาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในงาน ที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

๑๑. เขียนประวัติย่อการศึกษา และประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. คิดต่อในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับ งานอาชีพ เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑๙. เข้าใจและจดรายงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. รับ-ส่งและบันทึกข้อความทางโทรเลข และโทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง งานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ อาชีพของตนเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
(ระดับอุดมศึกษา)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้ กรุณาวงรอบหุขย เลขเดียวในแต่ละข้อ หมายเลขแต่ละตัวแทนความคิดเห็นดังนี้

- ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ๒ = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ๓ = ไม่เห็นด้วย
๔ = ค่อนข้างจะเห็นด้วย ๕ = เห็นด้วย ๖ = เห็นด้วยอย่างมาก
๗ = เห็นด้วยอย่างมากที่สุด

ตัวอย่าง

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาฟังเพลงภาษาอังกฤษได้	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาฟังเพลงภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

หมายความว่า ท่านเห็นด้วยอย่างมากที่สุดว่าวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษข้อหนึ่งก็คือ
ทำให้นักศึกษาสามารถฟังเพลงภาษาอังกฤษได้

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษา	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด						เห็นด้วย อย่างมากที่สุด
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ เป็นกิจวัตรได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. เข้าใจ แลก เปลี่ยนและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๕. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๖. ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวันหยุดได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๗. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี ของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิง ที่ดู/ฟัง/อ่านได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. ให้ข้อมูลและเหตุผลเกี่ยวกับแผนการอนาคต ของตนได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ เหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. โต้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่าน-เขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่น ในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๒๔. รูปภาพยนต์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๕. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๖. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๗. ทหาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๘. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

ทำนสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษา _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							
๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒. ใช้หนังสืออ้างอิงเช่น สารานุกรมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓. เข้าใจและถอดความจากแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตารางมาเป็นข้อความภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากหนังสือพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๕. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านจากวารสารได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๖. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๗. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับวารสารวิชาการเฉพาะสาขาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๘. เข้าใจ จัดบันทึกและถามคำถามเกี่ยวกับคำบรรยาย ในสาขาวิชาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
๙. อ่าน-เขียนรายงานในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๐. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๑. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านใน สาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๒. เขียนบทคัดย่อผลการค้นคว้าวิจัยของตนเองได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๓. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชา ภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในสาขา ที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๕. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๖. เขียนเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๗. เข้าใจเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๘. เข้าใจเรียงความแบบอธิบายในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๙. เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๐. เข้าใจเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๑. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่อง ทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๒. เขียนเรียงความแบบพรรณนาในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๓. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๔. เข้าใจบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒๕. เขียนบทความเชิงโต้แย้งในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด							เห็นด้วย อย่างมากที่สุด								
๒๖.	เขียนบทความเชิงโต้แย้งในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๗.	พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๘.	พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๙.	เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๐.	พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๑.	เขียนสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๓๒.	พูดสรุปบทความในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๓.	เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๔.	วิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๕.	เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๖.	วิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังในสาขาที่ศึกษาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

๓๗.	แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๘.	แปลเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๙.	เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๐.	เขียนรายงานเฉพาะสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๑.	รายงานผลของเรื่องที่ศึกษาต่อที่ประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๒.	เขียนโครงการ (projects) ต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๔๓.	เขียนประวัติการเรียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
๔๔. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๕. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๖. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อ ต่างประเทศได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๗. เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔๘. สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา ของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้งในและนอกประเทศ เป็นภาษาอังกฤษได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

ท่านสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษา _____	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด				เห็นด้วย อย่างมากที่สุด			
๑. ใช้เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ที่ใช้ในงาน อาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ใน วงงานที่เกี่ยวข้องได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในวงงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๗. เข้าใจรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๘. เขียนรายงานเรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	

	ไม่เห็นด้วย อย่างมากที่สุด					เห็นด้วย อย่างมากที่สุด	
๑๑. เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. ติดต่อบนเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพ เข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. เข้าใจและจกรายงานการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. โต้ตอบและบันทึกข้อความทางโทรเลขและโทรพิมพ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
<hr/>							
๒๑. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๒. โต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๓. เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๔. เสนอรายงานในการประชุมได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๕. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพของตนเข้าใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๖. ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น มัคคุเทศก์ ประชาสัมพันธ์ได้	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ภาคผนวก ๑๕

แบบสัมภาษณ์แบบควบคุม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีสัมภาษณ์แบบคาบคุม

ผู้ที่จะไปสัมภาษณ์ให้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเดียวกัน คือ

ก. บอกวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข. ถามคำถามวิจัยเพื่อข้อคำถามตามลำดับดังนี้

๑. ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้เรียนมีเวลาเรียน ๑๒ หน่วยกิต

ท่านคิดว่าผู้เรียนควรจะทำอะไรได้บ้างหลังจากที่เรียนจบแล้ว

๑.๑ ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

๑.๒ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

๑.๓ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ

๒. ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังจากผู้เรียนภาษาอังกฤษอีก ๑๒ หน่วยกิต

ผู้เรียนควรจะทำอะไรได้เพิ่มขึ้นหลังจากผ่านหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นมาแล้ว

๒.๑ ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

๒.๒ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

๒.๓ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ

๓. ในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษอีก ๖ หน่วยกิต ผู้เรียน

ควรใช้ภาษาอังกฤษทำอะไรได้บ้าง

๓.๑ ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

๓.๒ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

๓.๓ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ

การสำรวจวัดคุณภาพเชิงปฏิบัติของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน
 ๓ ระดับจากบุคคล ๓ กลุ่มคือ ครูอาจารย์ นักเรียนนักศึกษาและผู้บริหาร ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันสำหรับวัดคุณภาพข้างล่างนี้ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 ถ้าผู้เรียนมีเวลาเรียน ๑๒ หน่วยกิต ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายผู้เรียนมีเวลาเรียน ๑๒ หน่วยกิต
 และในระดับอุดมศึกษามีเวลาเรียน ๖ หน่วยกิต ท่านคิดว่าวัดคุณภาพข้อใดบ้างที่ผู้เรียนควรจะเรียน
 เท่าที่มีเวลาเรียนตามที่กำหนด กรุณาขีด ✓ ในช่องที่ท่านคิดว่านักเรียนและนักศึกษาควรเรียน

วัดคุณภาพระดับมัธยมต้น

ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

	ควรเรียน	ไม่ควรเรียน
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้	_____	_____
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนได้	_____	_____
๓. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	_____	_____
๔. เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____
๕. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____

๖. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของประเทศอื่น ๆ ได้	_____	_____
๗. แสดงความคิดเห็นอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	_____	_____
๘. เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจโดยใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	_____	_____
๙. เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีที่เล่าและเขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____
๑๐. พูดและเขียนเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตนได้	_____	_____

	ควรเรียน	ไม่ควรเรียน
๑๑. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์และข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	_____	_____
๑๒. เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____
๑๓. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____
๑๔. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด	_____	_____
๑๕. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้	_____	_____

๑๖. เข้าใจภาษาที่ใช้ในการบอกทางได้	_____	_____
๑๗. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	_____	_____
๑๘. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ยากได้เข้าใจ	_____	_____
๑๙. หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	_____	_____
๒๐. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ	_____	_____
๒๑. สามารถสนทนาเรื่องง่าย ๆ หัว ๆ ไปกับชาวต่างประเทศได้	_____	_____

ข. <u>ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา</u>		
๑. ใช้พจนานุกรมที่อธิบายโดยรูปภาพได้	_____	_____
๒. เข้าใจแผนภูมิ ภาพประกอบ แผนผังและตาราง	_____	_____
๓. ทำโน้ตย่อและบทสรุปของหนังสืออ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____
๔. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____
๕. อ่านและเขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____

ควรเรียน

ไม่ควรเรียน

๖. อ่านและเขียนเรียงความแบบบรรยายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป
ที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้	_____	_____
๗. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป
โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____
๘. เขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____
๙. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ได้	_____	_____

วัตถุประสงค์ระดับมัธยมศึกษา

ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

๑. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	_____	_____
๒. แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปีของไทยและของ
ประเทศอื่น ๆ ได้	_____	_____
๓. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	_____	_____
๔. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม
ประเพณีได้	_____	_____
๕. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษได้	_____	_____

๖. แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์และ
ข่าวสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นได้	_____	_____
๗. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้	_____	_____
๘. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวได้	_____	_____
๙. ได้ตอบข้อความทางโทรศัพท์ได้	_____	_____
๑๐. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาส
ต่าง ๆ ได้เช่นอวยพรวันเกิด	_____	_____

ควรเรียน

ไม่ควรเรียน

๑๑. สนทนากับคนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้เช่นเรื่อง
ดินฟ้าอากาศ

๑๒. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้

๑๓. เข้าใจคำอธิบาย คู่มือฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้

๑๔. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้

๑๕. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้

๑๖. ตูภาพยนต์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง

๑๗. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้

๑๘. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้

๑๙. ทหาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์
โทรทัศน์

๒๐. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ

ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

๑. ใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษได้

๒. ใช้หนังสืออ้างอิง เช่น สารานุกรมได้

๓. เข้าใจ ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่
อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้

๔. ทำโน้ตย่อและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้

๕. รายงานปากเปล่าจากสิ่งที่อ่านและฟังในวิชาภาษาอังกฤษได้

	ควรเรียน	ไม่ควรเรียน
๖. เขียนเรียงความแบบอธิบายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	_____	_____
๗. เขียนเรียงความแบบพรรณนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	_____	_____
๘. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	_____	_____
๙. พุดสรุปเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	_____	_____
๑๐. เขียนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	_____	_____

๑๑. วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน/ฟังเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้	_____	_____
๑๒. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	_____	_____
๑๓. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาได้	_____	_____
๑๔. เขียนประวัติการเขียนและวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อต่างประเทศได้	_____	_____
๑๕. เขียนจดหมายสมัครเรียนต่อได้	_____	_____
๑๖. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	_____	_____
๑๗. ให้สัมภาษณ์ในการสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้	_____	_____

ค. <u>ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ</u>		
๑. ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานอาชีพได้	_____	_____
๒. เข้าใจและสามารถเขียนประกาศที่ใช้ในงานที่เกี่ยวข้องได้	_____	_____
๓. อ่านและเขียนบันทึกข้อความในงานได้	_____	_____
๔. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	_____	_____
๕. เข้าใจและรู้จักใช้หนังสือแสดงรายการสินค้าได้	_____	_____

	ควรเรียน	ไม่ควรเรียน
๖. สนทนาและบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพได้	_____	_____
๗. เข้าใจรายงาน เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพ	_____	_____
๘. เขียนรายงาน เรื่องที่ใช้ในงานอาชีพได้	_____	_____
๙. หาข้อมูลเกี่ยวกับงานจากสื่อต่าง ๆ ได้	_____	_____
๑๐. เขียนจดหมายสมัครงานได้	_____	_____

๑๑. เขียนประวัติย่อ การศึกษาและประสบการณ์ได้	_____	_____
๑๒. ให้สัมภาษณ์เวลาสมัครงานได้	_____	_____
๑๓. เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในงานอาชีพได้	_____	_____
๑๔. คิดต่อในเรื่องเกี่ยวกับงานอาชีพได้	_____	_____
๑๕. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	_____	_____

๑๖. เข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวงงาน	_____	_____
๑๗. อ่านบทความ วารสารและหนังสือที่เกี่ยวกับงานอาชีพเข้าใจ	_____	_____
๑๘. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้	_____	_____
๑๙. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้	_____	_____
๒๐. ได้ตอบและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องงานได้	_____	_____
๒๑. เจรจาท่องรองกับผู้มาติดต่อได้	_____	_____
๒๒. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของตนเข้าใจ	_____	_____

วัตถุประสงค์ระดับอุดมศึกษา

ก. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

	ควรเรียน	ไม่ควรเรียน
๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สถานศึกษาได้	_____	_____
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรได้	_____	_____
๓. ใช้ภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวได้	_____	_____
๔. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ฟัง/อ่านได้	_____	_____
๕. อ่านป้าย ประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้	_____	_____

๖. ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มรู้เรื่อง	_____	_____
๗. อ่านใบแทรก แผ่นพับและจุลสารได้	_____	_____
๘. ฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษได้	_____	_____
๙. หาความเพลิดเพลินได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	_____	_____
๑๐. ฟังและเข้าใจเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ	_____	_____

ข. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา

๑. เข้าใจถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความวิชาการเฉพาะสาขาได้	_____	_____
๒. แปลเรื่องทั่ว ๆ ไปได้	_____	_____
๓. แปลเรื่องเฉพาะสาขาริชาได้	_____	_____
๔. เข้าใจศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาริชา	_____	_____

	ควรเรียน	ไม่ควรเรียน
๕. เขียนโครงการ (projects) ต่าง ๆ ในสาขาวิชาได้	_____	_____
๖. กรอกแบบฟอร์มสำหรับศึกษาต่อได้	_____	_____
๗. เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้	_____	_____
๘. สามารถอ่านหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาของสถาบันบัณฑิตศึกษาทั้งในและนอกประเทศเป็นภาษาอังกฤษได้	_____	_____

ค. ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ

๑. เข้าใจและรู้จักใช้ภาษาโฆษณาในงานอาชีพได้	_____	_____
๒. เข้าใจและบันทึกข้อความตามคำบอกได้	_____	_____
๓. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพได้	_____	_____
๔. เข้าใจและจดรายงานการประชุมได้	_____	_____
๕. เจรจาต่อรองกับผู้มาติดต่อได้	_____	_____
๖. เสนอรายงานในการประชุมได้	_____	_____
๗. ประกอบอาชีพด้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น มีคฤหาสน์ที่ ประชาสัมพันธ์ได้	_____	_____

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. ท่านพอใจกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับต้นของกระทรวงศึกษาธิการหรือไม่ใน เรื่องต่อไปนี้

๔.๑ วัตถุประสงค์

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๔.๒ สื่อการเรียนการสอน

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๔.๓ ผู้สอน

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๔.๔ วิธีการเรียนการสอน

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๔.๕ วิธีการทดสอบและประเมินผล

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๕. ท่านพอใจกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับปลายของกระทรวงศึกษาธิการหรือไม่ใน เรื่องต่อไปนี้หรือไม่

๕.๑ วัตถุประสงค์

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๕.๒ สื่อการเรียนการสอน

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๕.๓ ผู้สอน

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๕.๔ วิธีการเรียนการสอน

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๕.๕ วิธีการทดสอบและประเมินผล

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๖. ท่านพอใจกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่

๖.๑ วัตถุประสงค์

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๖.๒ สื่อการเรียนการสอน

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๖.๓ ผู้สอน

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๖.๔ วิธีการเรียนการสอน

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๖.๕ วิธีการทดสอบและประเมินผล

พอใจ เพราะ _____

ไม่พอใจ เพราะ _____

๗. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับต้นควร เป็นวิชาบังคับหรือไม่

ควรเป็นวิชาบังคับ เพราะ _____

ไม่ควรเป็นวิชาบังคับ เพราะ _____

๘. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับปลายควร เป็นวิชาบังคับหรือไม่

ควรเป็นวิชาบังคับ เพราะ _____

ไม่ควรเป็นวิชาบังคับ เพราะ _____

๙. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาคควร เป็นวิชาบังคับหรือไม่

ควรเป็นวิชาบังคับ เพราะ _____

ไม่ควรเป็นวิชาบังคับ เพราะ _____

๑๐. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษ ๑๒ หน่วยกิตในระดับต้น

น้อยไป ควรเพิ่มเป็น _____ หน่วยกิต

ดีแล้ว

มากไป ควรลดเป็น _____ หน่วยกิต

๑๑. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษ ๑๒ หน่วยกิตในระดับปลาย

น้อยไป ควรเพิ่มเป็น _____ หน่วยกิต

ดีแล้ว

มากไป ควรลดเป็น _____ หน่วยกิต

๑๒. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษ ๖ หน่วยกิตในระดับอุดมศึกษา

น้อยไป ควรเพิ่มเป็น _____ หน่วยกิต

สิ้นลั้ว

มากไป ควรลดเป็น _____ หน่วยกิต

ค. บันทึกข้อ เสนอแนะอื่น ๆ ที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นเพิ่มเติมจากคำถามที่ถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย